
Dokument nr. 15:1

(2007–2008)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

Spørsmål nr. 1 - 172

2. oktober - 7. november 2007

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

Dokument nr. 15:1

(2007-2008)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

Spørsmål nr. 1 - 172

2. oktober - 7. november 2007

Innhold

Spørsmål	Side
1. Fra stortingsrepresentant Jan Tore Sanner, vedr. skatte- og avgiftsnivået, besvart av finansministeren	13
2. Fra stortingsrepresentant Jan Tore Sanner, vedr. vedtatte skatte- og avgiftsendringer, besvart av finansministeren.....	20
3. Fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen, vedr. pedofilidømt i Nedre Eiker, besvart av justisministeren.....	22
4. Fra stortingsrepresentant Anders Anundsen, vedr. felles retningslinjer og regler for elever i ungdomstrinnet som tar fag i videregående opplæring, besvart av kunnskapsministeren	23
5. Fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen, vedr. voldtektskoordinatorer, besvart av justisministeren.....	24
6. Fra stortingsrepresentant Solveig Horne, vedr. saksbehandlingstiden hos Spesialenheten for politisaker, besvart av justisministeren	25
7. Fra stortingsrepresentant Ib Thomsen, vedr. ventemottak i Nannestad, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren.....	25
8. Fra stortingsrepresentant Bent Høie, vedr. hovedkontoret til StatoilHydro, besvart av olje- og energiministeren.....	27
9. Fra stortingsrepresentant Odd Jostein Zazzera, vedr. revidering av energiloven, besvart av olje- og energiministeren	27
10. Fra stortingsrepresentant Odd Jostein Zazzera, vedr. grønne sertifikater, besvart av olje- og energiministeren	28
11. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. offentlighetslovens virkeområde i Posten Norge, besvart av justisministeren	28
12. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. organisert kriminalitet i taxinæringen i Oslo, besvart av samferdselsministeren	29
13. Fra stortingsrepresentant Odd Einar Dørum, vedr. taxinæringen i Oslo og korrupsjon, besvart av justisministeren	30
14. Fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen, vedr. mann drept i motorsykkelulykke i Øksnes i Nordland, besvart av justisministeren	31
15. Fra stortingsrepresentant Kirsti Saxi, vedr. nasjonalt kompetansesenter for lokalsykehusene, besvart av helse- og omsorgsministeren	32
16. Fra stortingsrepresentant Kirsti Saxi, vedr. ambulansetjenesten i Alta, besvart av helse- og omsorgsministeren	33
17. Fra stortingsrepresentant André Oktay Dahl, vedr. forslaget til homoplan i Bergen, besvart av kunnskapsministeren	33
18. Fra stortingsrepresentant Torbjørn Andersen, vedr. kvoteloven, besvart av miljøvernministeren.....	34
19. Fra stortingsrepresentant Torbjørn Andersen, vedr. grønne sertifikater, besvart av olje- og energiministeren	35

	Side
20. Fra stortingsrepresentant Dagrun Eriksen, vedr. fordypningspoengene fra videregående skole, besvart av kunnskapsministeren.....	35
21. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. erstatning til barnehjemsbarn, besvart av barne- og likestillingsministeren.....	36
22. Fra stortingsrepresentant Hanne Dyveke Søttar, vedr. eget prisområdet for strøm i Midt-Norge, besvart av olje- og energiministeren.....	37
23. Fra stortingsrepresentant Morten Ørsal Johansen, vedr. politiordning ved Myre i Vesterålen, besvart av justisministeren.....	38
24. Fra stortingsrepresentant Georg Indrevik, vedr. utdanning av ingeniører innenfor fagfeltet undervannsteknologi, besvart av kunnskapsministeren.....	39
25. Fra stortingsrepresentant Trond Helleland, vedr. salg av billetter til Stockholm på NSBs nettportal, besvart av samferdselsministeren.....	40
26. Fra stortingsrepresentant Eirin Faldet, vedr. tilgang til togbilletter på NSBs internettetsider, besvart av samferdselsministeren	40
27. Fra stortingsrepresentant Jan Sahl, vedr. rullestolbrukere på flyreiser, besvart av samferdselsministeren	42
28. Fra stortingsrepresentant Åge Starheim, vedr. yrkestransport for personer over 70 år, besvart av samferdselsministeren.....	43
29. Fra stortingsrepresentant Ivar Kristiansen, vedr. søknad om å få forlenge båten M/K Trænabanken, besvart av fiskeri- og kystministeren	44
30. Fra stortingsrepresentant Jan Sahl, vedr. forsterket fødestue ved Lofoten sykehus, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	44
31. Fra stortingsrepresentant Harald Victor Hove, vedr. sikkerheten i landets tunneler, besvart av samferdselsministeren	45
32. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. fraværsreglementet i de videregående skolene knyttet til deltakelse og arbeid i frivillige organisasjoner, besvart av kunnskapsministeren	46
33. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. rentenivåets betydning for kronekursen, besvart av finansministeren	47
34. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. merverdiavgiftspliktig utleie, besvart av finansministeren.....	47
35. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. antall plasser ved Nidaros private ungdomsskole, besvart av kunnskapsministeren.....	49
36. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. kvalitetssikringsrapporter på bompengeproposisjoner, besvart av samferdselsministeren.....	49
37. Fra stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr, vedr. melkekvotene, besvart av landbruks- og matministeren.....	50
38. Fra stortingsrepresentant Heikki Holmås, vedr. den statlige eierandelen i StatoilHydro, besvart av finansministeren	51
39. Fra stortingsrepresentant Bente Thorsen, vedr. industrikraftregime overfor kraftforedlende industri hos Hydro på Karmøy, besvart av olje- og energiministeren	52
40. Fra stortingsrepresentant André Oktay Dahl, vedr. energisparing for stiftelsen Kirkestua ved Nittedal, besvart av olje- og energiministeren	52
41. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. politikere i styreverv, besvart av nærings- og handelsministeren	53

42.	Fra stortingsrepresentant Elisabeth Røbekk Nørve, vedr. rassikring på de mest utsatte strekningene på RV 63 mellom Eidsdal og Geiranger, besvart av samferdselsministeren.....	54
43.	Fra stortingsrepresentant Solveig Horne, vedr. ventetid til avhør hos politiet i Haugesund, besvart av justisministeren	55
44.	Fra stortingsrepresentant Trond Helleland, vedr. OPS-prosjektet E18 Grimstad-Kristiansand, besvart av samferdselsministeren	56
45.	Fra stortingsrepresentant Jan Fredrik Vogt, vedr. bruk av Skien fengsel til en farlig fange, besvart av justisministeren.....	56
46.	Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. stengte toaletter langs veiene vinterstid, besvart av samferdselsministeren	57
47.	Fra stortingsrepresentant Eirin Faldet, vedr. vinterstengte rasteplasser med toaletter, besvart av samferdselsministeren.....	57
48.	Fra stortingsrepresentant Hanne Dyveke Søttar, vedr. støtteordningene for fornybar energi, besvart av olje- og energiministeren.....	58
49.	Fra stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen, vedr. menneskerettighetssituasjonen for de kasteløse i India, besvart av utenriksministeren	59
50.	Fra stortingsrepresentant Kari Lise Holmberg, vedr. sikring av gassrør til Grenland, besvart av olje- og energiministeren	60
51.	Fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen, vedr. utrykningstid for politi- og lensmannsetaten, besvart av justisministeren.....	61
52.	Fra stortingsrepresentant Bjørg Tørresdal, vedr. bostøtte, besvart av kommunal- og regionalministeren	61
53.	Fra stortingsrepresentant Gunvald Ludvigsen, vedr. grensesnittet mellom personvern og folks rett til å bevare sine private helseopplysninger, besvart av helse- og omsorgsministeren	63
54.	Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. erstatningsordning for barn i barnehjem, besvart av barne- og likestillingsministeren	63
55.	Fra stortingsrepresentant Bent Høie, vedr. 10 indikatorer for brukertilfredshet, besvart av fornyings- og administrasjonsministeren	64
56.	Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. utbygging av nytt kryssningsspor ved Nodland mellom Egersund og Kristiansand, besvart av samferdselsministeren	65
57.	Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. dekningsgrad på studentboliger i Stavanger, besvart av kunnskapsministeren.....	66
58.	Fra stortingsrepresentant Peter Skovholt Gitmark, vedr. penger til 3. byggetrinn ved Agder naturmuseum og botaniske hage, besvart av kultur- og kirkeministeren.....	67
59.	Fra stortingsrepresentant Heikki Holmås, vedr. avdragsfrihet ved salg av nye borettslag, besvart av kommunal- og regionalministeren	67
60.	Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. tilgang til bredbånd, besvart av fornyings- og administrasjonsministeren.....	68
61.	Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. gjennomsnittlig nettoinntekt i Norge, besvart av finansministeren	70
62.	Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. valginformasjon på eget språk, besvart av kommunal- og regionalministeren	70
63.	Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. valginformasjon på eget språk, besvart av kommunal- og regionalministeren	71

	Side
64. Fra stortingsrepresentant Ingvild Vaggen Malvik, vedr. familiegjenforening, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren..	71
65. Fra stortingsrepresentant Torstein Rudihagen, vedr. framleggelse av en egen "Innlandsmelding", besvart av kommunal- og regionalministeren.....	73
66. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. Thorium som energikilde, besvart av olje- og energiministeren	75
67. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. sikre ytringsfriheten for fagpersoner og øvrige ansatte ved Nasjonalmuseet, besvart av kultur- og kirkeministeren.....	75
68. Fra stortingsrepresentant Kari Kjønås Kjos, vedr. det norske NAV-kontoret i Spania, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren	76
69. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. finansiering av jernbanen, besvart av finansministeren.....	77
70. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. markedsføringsloven § 2, besvart av barne- og likestillingsministeren	78
71. Fra stortingsrepresentant Martin Engeset, vedr. Moss Lufthavn Rygge, besvart av samferdselsministeren	79
72. Fra stortingsrepresentant May-Helen Molvær Grimstad, vedr. momskompensasjonsordning for frivillige organisasjoner, besvart av kultur- og kirkeministeren.....	80
73. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. Kystverkets omfattende oljevernaksjon, besvart av fiskeri- og kystministeren.....	80
74. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. aldersgrense for å inneha kjøreseddel, besvart av samferdselsministeren	81
75. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. GSP-ordningen, besvart av utenriksministeren	82
76. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. nattoget mellom Oslo og Stockholm over Kongsvinger, besvart av samferdselsministeren.....	83
77. Fra stortingsrepresentant Solveig Horne, vedr. løftebrudd, besvart av justisministeren	84
78. Fra stortingsrepresentant Line Henriette Holten Hjemdal, vedr. KonKraft, besvart av olje- og energiministeren.....	85
79. Fra stortingsrepresentant Jan Tore Sanner, vedr. oversikt over netto skatte- og avgiftsendringer i 2006-2008, besvart av finansministeren	86
80. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. sveitsisk modell innen jernbaneutbygging, besvart av samferdselsministeren.....	94
81. Fra stortingsrepresentant Torbjørn Hansen, vedr. barne- og ungdomspsykiatrien, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	95
82. Fra stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr, vedr. denne svarte økonomien i landbruksnæringen, besvart av finansministeren	96
83. Fra stortingsrepresentant Dag Ole Teigen, vedr. sykehusøkonomien, besvart av helse- og omsorgsministeren	97
84. Fra stortingsrepresentant Helge Solum Larsen, vedr. bevilgningene til forskning og utvikling innen hydrogen og biodrivstoff, besvart av samferdselsministeren.....	97
85. Fra stortingsrepresentant Helge Solum Larsen, vedr. fredningsprinsippet i havressursloven og naturmangfoldloven, besvart av fiskeri- og kystministeren	98

	Side
86. Fra stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr, vedr. avvirkningen i norske skoger, besvart av landbruks- og matministeren.....	99
87. Fra stortingsrepresentant Ib Thomsen, vedr. Europa for Citizens-programmet, besvart av kommunal- og regionalministeren	100
88. Fra stortingsrepresentant Dagrun Eriksen, vedr. innløsningstap og festeavgiftstapet hos Opplysningsvesenets fond, besvart av kultur- og kirkeministeren	100
89. Fra stortingsrepresentant Inge Lønning, vedr. ventelistetallene for henholdsvis somatikk og psykiatri, besvart av helse- og omsorgsministeren	101
90. Fra stortingsrepresentant Laila Dāvøy, vedr. drikkevannet i Oslo, besvart av helse- og omsorgsministeren	102
91. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. miljø- og sikkerhetsstandarder i StatoilHydro, besvart av miljøvern- og utviklingsministeren.....	103
92. Fra stortingsrepresentant Tord Lien, vedr. statsrådets fordomsfulle påstander om FrPs klimapolitikk, besvart av miljøvern- og utviklingsministeren.....	105
93. Fra stortingsrepresentant Tord Lien, vedr. seismikkskyting i Nordland 7, besvart av olje- og energiministeren	105
94. Fra stortingsrepresentant Anders Anundsen, vedr. akutfunksjonen i Larvik, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	106
95. Fra stortingsrepresentant Morten Høglund, vedr. dyremishandling i Kina, besvart av utenriksministeren.....	107
96. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. frivillig registrering i avgiftsmanntallet, besvart av finansministeren	109
97. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. informasjon på www.skatteetaten.no på EU-språk, besvart av finansministeren	110
98. Fra stortingsrepresentant Vigdis Giltun, vedr. hjertepasienter, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	110
99. Fra stortingsrepresentant Vera Lysklætt, vedr. helsefaren ved utslippene fra gassfakkelen på StatoilHydros anlegg på Melkøya, besvart av helse- og omsorgsministeren	111
100. Fra stortingsrepresentant Morten Høglund, vedr. klaseammunisjon, besvart av utenriksministeren	112
101. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. teknologiprojektet på Mongstad., besvart av olje- og energiministeren.....	113
102. Fra stortingsrepresentant Line Henriette Holten Hjemdal, vedr. reduksjon av klimagassutslipp, besvart av miljøvern- og utviklingsministeren.....	115
103. Fra stortingsrepresentant Peter Skovholt Gitmark, vedr. konsulatet i Minneapolis, besvart av utenriksministeren	115
104. Fra stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen, vedr. kunnskapen om homofili i helsevesenet, besvart av helse- og omsorgsministeren	116
105. Fra stortingsrepresentant Kjell Arvid Svendsen, vedr. utbedringsarbeidene i Haukelitunnellen, besvart av samferdselsministeren.....	118
106. Fra stortingsrepresentant Vigdis Giltun, vedr. saksbehandlingstiden i Helsetilsynet, besvart av helse- og omsorgsministeren	118

	Side
107. Fra stortingsrepresentant Olemic Thommessen, vedr. anbudsrunder i private barnevernstiltak, besvart av barne- og likestillingsministeren	119
108. Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. manglende helsehjelp for skader påført i utlandet, besvart av helse- og omsorgsministeren	121
109. Fra stortingsrepresentant Åge Starheim, vedr. ferjesambandet mellom Lote-Anda, besvart av samferdselsministeren	123
110. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. fergesambandet Kvitsøy-Mekjarvik, besvart av samferdselsministeren	124
111. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. bruk av såkalt ekstern konsulent i Kystverket, besvart av fiskeri- og kystministeren	124
112. Fra stortingsrepresentant Berit Brørby, vedr. tilrettelegging for hørselshemmede i kommunestyresalene, besvart av kommunal- og regionalministeren	125
113. Fra stortingsrepresentant Tord Lien, vedr. forslag om lovendring av Viltloven § 11 "Nødvergeparagrafen", besvart av miljøvern- og utviklingsministeren	126
114. Fra stortingsrepresentant André N. Skjelstad, vedr. utbedring av riksvei 769 Lænd-Sørenget i Namsos, besvart av samferdselsministeren	127
115. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. kapasiteten på riksveiferjenettet, besvart av samferdselsministeren	127
116. Fra stortingsrepresentant Laila Dāvøy, vedr. smertestillende medisiner på blåreseptordningen, besvart av helse- og omsorgsministeren	128
117. Fra stortingsrepresentant Svein Flåtten, vedr. utbygging av Vestfoldbanen, Barkåker-Tønsberg, besvart av samferdselsministeren	129
118. Fra stortingsrepresentant Berit Brørby, vedr. mer bruk av miljøriktig energi, besvart av finansministeren	129
119. Fra stortingsrepresentant Kenneth Svendsen, vedr. romanifolket/ taterne, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren	130
120. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. gjennomsnittlig oljepris, besvart av finansministeren	132
121. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. kvinner i styret, besvart av justisministeren	132
122. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. tjenstedirektivet, besvart av nærings- og handelsministeren	133
123. Fra stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker, vedr. sammenslåing av de to politidistriktene i Oppland, besvart av justisministeren	134
124. Fra stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker, vedr. erstatning til etterlatte etter Mehamnulykken, besvart av justisministeren	134
125. Fra stortingsrepresentant Tord Lien, vedr. den havgående slepebåtberedskapen sør for Lofoten, besvart av forsvarsministeren .	135
126. Fra stortingsrepresentant Morten Ørsal Johansen, vedr. vannkraft, besvart av miljøvern- og utviklingsministeren	136
127. Fra stortingsrepresentant Morten Ørsal Johansen, vedr. kraftforsyning til Lutelandet, besvart av olje- og energiministeren....	137
128. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. gasskraftverk i Tyskland, besvart av olje- og energiministeren	137

	Side
129. Fra stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli, vedr. tilstrekkelig blod ved blodbankene ved krisesituasjoner, besvart av helse- og omsorgsministeren	138
130. Fra stortingsrepresentant Ine Marie Eriksen Søreide, vedr. igangsetting av byggeprosjekter i universitets- og høyskolesektoren, besvart av forsknings- og høyere utdanningsministeren.....	139
131. Fra stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli, vedr. mammografitilbud i Ski, besvart av helse- og omsorgsministeren	140
132. Fra stortingsrepresentant Vera Lysklætt, vedr. utvikling av bioenergi i Finnmark og Nord-Troms, besvart av olje- og energiministeren.....	141
133. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. Kystmuseet i Sør-Trøndelag, besvart av kultur- og kirkeministeren	142
134. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. fritaksmetoden, besvart av finansministeren.....	142
135. Fra stortingsrepresentant Kari Lise Holmberg, vedr. Romanifolkets fond, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren	144
136. Fra stortingsrepresentant Line Henriette Holten Hjemdal, vedr. StatoilHydros planlagte investeringer i oljesand-industrien i Canada, besvart av miljøvern- og utviklingsministeren	149
137. Fra stortingsrepresentant Øyvind Korsberg, vedr. strømprisene i markedet, besvart av nærings- og handelsministeren	150
138. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. skatt for fordelene av gratis bolig ved tjeneste i utlandet, besvart av finansministeren....	151
139. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. muligheten for tidligere barnehjemsbarn til å søke erstatning fra staten, besvart av barne- og likestillingsministeren.....	152
140. Fra stortingsrepresentant Gunnar Kvassheim, vedr. fremtidig oljeproduksjon fra Trollfeltet, besvart av olje- og energiministeren...	153
141. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. Trolls videreutvikling, besvart av olje- og energiministeren.....	154
142. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. opptrappingsplanen for psykiatri, DPS, ved Kongsvinger Sykehus, besvart av helse- og omsorgsministeren	155
143. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. plan for ivaretagelse av skogfinnenes bygningskultur, besvart av miljøvern- og utviklingsministeren.....	156
144. Fra stortingsrepresentant Vigdis Giltun, vedr. byggingen av sykehuset i Østfold på Kalnes, besvart av helse- og omsorgsministeren	156
145. Fra stortingsrepresentant Anne Margrethe Larsen, vedr. nedleggelsen av det norske generalkonsulatet i Minneapolis, besvart av utenriksministeren.....	157
146. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. bompasseringsopplysninger til kontroll av ligningen, besvart av samferdselsministeren.....	158
147. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. nevrokirurgien i Stavanger, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	158
148. Fra stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal, vedr. Ryfast-prosjektet, besvart av samferdselsministeren	159
149. Fra stortingsrepresentant Laila Dævøy, vedr. oppussing av omsorgsboliger, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	160

	Side
150. Fra stortingsrepresentant Laila Dāvøy, vedr. erstatning etter vaksineforsøket mot smittsom hjernehinnebetennelse, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	160
151. Fra stortingsrepresentant Tord Lien, vedr. NO _x -fondavtaler som erstatning for den fiskale NO _x -avgiften, besvart av miljøvern- og utviklingsministeren.....	161
152. Fra stortingsrepresentant Martin Engeset, vedr. sykehusprosjektene i Helse Sør-Øst, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	162
153. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. kommunene og fylkeskommunene i Norge når det gjelder for sen betaling, besvart av kommunal- og regionalministeren	163
154. Fra stortingsrepresentant Tord Lien, vedr. EU og norsk sokkelbeskatning, besvart av finansministeren.....	164
155. Fra stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen, vedr. godkjenning av utdanning i andre land, besvart av forsknings- og høyere utdanningsministeren	164
156. Fra stortingsrepresentant May-Helen Molvær Grimstad, vedr. konkurranseanlegg for svømmeidrett, besvart av kultur- og kirkeministeren	166
157. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. oversikt over hvilke selskaper som landets kommuner og fylkeskommuner har eierinteresser i, besvart av kommunal- og regionalministeren	167
158. Fra stortingsrepresentant Inga Marte Thorkildsen, vedr. ny naturmangfoldlov, besvart av miljøvern- og utviklingsministeren	167
159. Fra stortingsrepresentant Vera Lysklætt, vedr. postgang for kunder i Nord-Norge, besvart av samferdselsministeren	168
160. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. Kårstø og CO ₂ -kvoter, besvart av miljøvern- og utviklingsministeren	169
161. Fra stortingsrepresentant Torbjørn Hansen, vedr. statsrabatt på statlig deleide selskaper, besvart av nærings- og handelsministeren.....	170
162. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. Server-aksjonen, besvart av fiskeri- og kystministeren	171
163. Fra stortingsrepresentant Erna Solberg, vedr. dalitene i India, besvart av utenriksministeren	171
164. Fra stortingsrepresentant Vigdis Giltun, vedr. midlertidig fredning av Halden sykehus, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	172
165. Fra stortingsrepresentant Trond Helleland, vedr. konkurransevilkår i markedet for fasttelefoni, besvart av samferdselsministeren.....	174
166. Fra stortingsrepresentant Kenneth Svendsen, vedr. trygdeytelser til døende, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren.....	175
167. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. raset i Bolstad tunnelen, besvart av samferdselsministeren	177
168. Fra stortingsrepresentant Line Henriette Holten Hjemdal, vedr. miljøkrav for StatoilHydros virksomhet i utlandet, besvart av olje- og energiministeren.....	178
169. Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. sikkerhetspsykiatrien ved Hjelset i Molde, besvart av helse- og omsorgsministeren	179
170. Fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen, vedr. misbruk av offentlige midler i organisasjonen Riyo Rajo, besvart av justisministeren	179

171.	Fra stortingsrepresentant Åge Starheim, vedr. ambulansetenesta i Sogn og Fjordane, besvart av helse- og omsorgsministeren	180
172.	Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. byutviklingen på Nord-Jæren, besvart av samferdselsministeren.....	181

Dokument nr. 15:1

(2007-2008)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

SPØRSMÅL NR. 1

Innlevert 2. oktober 2007 av stortingsrepresentant Jan Tore Sanner

Besvart 11. oktober 2007 av finansminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Regjeringen har lovet å holde skatte- og avgiftsnivået på 2004-nivå. Jeg ber om en detaljert oversikt som viser alle skatte- og avgiftsendringer foreslått av Regjeringen og vedtatt i Stortinget i denne stortingsperioden sett i forhold til skatte- og avgiftsnivået i 2004. Det bes om påløpte og bokførte verdier.

Kan statsråden også legge frem en oversikt over skatte- og avgiftsendringer som ikke er inkludert i denne oversikten, bl.a endringene i arbeidsgiveravgiften for eldre arbeidstakere?»

Svar:

Vedlagte tabeller 1-4 gir en detaljert oversikt over Regjeringens skatte- og avgiftsendringer vedtatt i forbindelse med Nasjonalbudsjettet 2006, Revidert nasjonalbudsjett 2006, Nasjonalbudsjettet 2007 og Revidert nasjonalbudsjett 2007. Skatte- og avgiftsnivået ble brakt tilbake til 2004-nivå ifm. Nasjonalbudsjettet 2007. For en oversikt over Regjeringens forslag til skatte- og avgiftsendringer ifm. Nasjonalbudsjettet 2008 vises det til St.prp. nr. 1 (2007-2008) Skatte-, avgifts- og tollvedtak tabell 1.1.

Vedlagte tabell 5 er en oppsummering av tabellene 1-4 og gir en oversikt over de samlede provenyvirkningene av Regjeringens skatte- og avgiftsendringer som bidrar til å bringe skattenivået opp til 2004-nivå. I siste kolonne i tabellen er provenyvirkningene av endringene i 2006 justert til 2007-nivå ved at provenyet av skatteendringer er framført med anslått lønnsvekst, og provenyet av avgiftsendringene er framført med anslått pris- og volumvekst. Som det framgår av tabellen, utgjør Regjeringens samlede innstramming over perioden 2006 og 2007 om lag

5 269 mill. kroner (målt i 2007-kroner). Dette tilsvarer om lag Bondevik II-regjeringens lettelser i 2005 målt i 2007-kroner.

Metoden for å operasjonalisere Regjeringens skatteløfte innebærer blant annet at provenyet regnes netto for skatte- og avgiftsendringer som balanseres av en kompenserende endring på utgiftssiden som ligger tett opp til skatte- eller avgiftsendringen. Nettoføring i tråd med dette prinsippet har i 2006- og 2007-budsjettene blitt benyttet i følgende saker:

- Innføring av NO_x-avgift-kompensasjon til berørte næringer over budsjettets utgiftsside ble trukket fra bruttoprovenyet.
- Gjeninnføringen av regionalt differensiert arbeidsgiveravgift - kommunene ble fullt ut kompensert.
- Fjerningen av reduksjonen i arbeidsgiveravgiftsatsen for arbeidstakere over 62 år - bruttoprovenyet ble fullt ut benyttet til kompenserende IA-tiltak.
- Inkludering av kommunale havner i merverdiavgiftssystemet - bruttoprovenyet ble korrigert for endringer i rammeoverføringer til kommunene og merverdiavgiftsrefusjoner.
- Innføringen av fritak for el-avgift for skinnegående transport - bruttoprovenyet ble korrigert for avvikling av NSBs kompensasjon gjennom statlig kjøp av persontransporttjenester og reduksjon i rammetilskudd til kommuner som får besparelser i forbindelse med fritaket.

Disse sakene er markert med stjerner og kursiv (*stjerne*) i tabellene.

Vedlegg til svar:

Tabell 1 Anslåtte provenyvirksomheter av skatte- og avgiftsendringer vedtatt ifm. Statsbudsjettet 2006. Målt i forhold til lønns- og prisjusterte 2005-regler. Mill. kroner

	2005		2006		2007		2008		Samlet	
	Påløpt	Bokført	Påløpt	Bokført	Påløpt	Bokført	Påløpt	Bokført	Påløpt	Bokført
1. Skatt på arbeid	0	0	-5 405	-3 620	0	-1 785	0	0	-5 405	-5 405
Redusere toppskatten			-3 285	-2 625		-660			-3 285	-3 285
Øke minstefradraget			-1 240	-995		-245			-1 240	-1 240
Fjerne ekstra arbeidsgiveravgift på lønnsinntekter over 16 G.....			-880	0		-880			-880	-880
2. Skatt på formue og arv	0	0	250	210	0	40	0	0	250	250
Endringer i formuesskatten.....			260	210		50			260	260
Innføre betalingsutsettelse for arveavgift i familiebedrifter. Innføre fritak for avgift på arv fra samboer når samboerforholdet har vart minst to år.....			-10	0		-10			-10	-10
3. Utvidelse av skattegrunnlag	40	0	1 375	1 175	200	440	200	200	1 815	1 815
Endre skatteregler for arbeidsgivers dekning av utgifter til telekommunikasjon			940	755		185			940	940
Stramme inn hjemme-PC-ordningen	40		160	200	200	200	200	200	600	600
Oppheve skattefritak for fri kost for ansatte på sokkelen og hyretillegg			225	180		45			225	225
Øke skatt på arbeidsgivers dekning av utgifter til arbeidstøy som er egnet til privat bruk.....			25	20		5			25	25
Fjerne skattefritak for fordelen av arbeidsgivers dekning av behandlingssikringer og sykdomsutgifter.....			25	20		5			25	25
4. Næringsbeskatningen	-115	0	4 065	3 370	0	580	0	0	3 950	3 950
Endre rederskatteordningen i tråd med nytt EØS-regelverk			100	0		100			100	100
Endre skattereglene ved innløsning av festet tomt m.m.....	-15		-10	-25		0			-25	-25
Redusere lønnsfradraget for enkeltpersonforetak med 5 prosentpoeng til 15 pst.			40	40		0			40	40
Knytte skjermingsgrense i skjermingsmetoden til 3-måneders statskassaveksler			265	225		40			265	265
Vedtatt skjerpet beskatning av eieravkastning (skjermingsmetoden)			3 750	3 250		500			3 750	3 750
Vedtatt kildebeskatning med skjerming for pers. aksjonærer i EØS.			10	10		0			10	10
Oppheve begrensninger i reglene for underskuddsfradrag.....			-55	0		-55			-55	-55
Innføre fradragrett for aksjeeieknstnader med virkning fra 1. januar 2005	-100		0	-100		0			-100	-100

	2005		2006		2007		2008		Samlet	
	Påløpt	Bokført	Påløpt	Bokført	Påløpt	Bokført	Påløpt	Bokført	Påløpt	Bokført
Øke øvre grense i jordbruksfradraget med 10 000 kroner til 71 500 kroner.....			-35	-30		-5		-35		-35
5. Andre endringer i skatt	-10	0	230	168	0	52	0	0	220	220
Innføre midlertidig unntak for 2005 fra uttaksbeskatning for gaver fra næringsdrivende til frivillige organisasjoner ifm. jordskjelvkatastrofen i Asia.....	-10	0	-10	-10	0	0	0	-10	-10	-10
Øke fradraget for fagforeningskontingent med 450 kroner til 2250 kroner.....			-115	-90		-25		-115		-115
Endre standardfradrag m.m. for personer fra andre EØS-land.....			90	70		20		90		90
Innstramminger på Svalbard.....			25	13		12		25		25
Nominell videreføring inkl. samspillseffekter mv.....			230	185		45		230		230
6. Merverdiavgiften	0	0	1 551	1 312	-135	104	0	1 416	0	1 416
Øke mva-sats på matvarer fra 11 til 13 pst.....			1 250	1 040		210		1 250		1 250
Øke lav sats i mva-systemet fra 7 til 8 pst.....			220	185		35		220		220
Ta overnatningstjenester inn i mva-systemet fra 1. september 2006			-65	-35		-165		-200		-200
Innføre mva på teletjenester i utlandet.....			150	125		25		150		150
Unnta dansetilstelninger for merverdiavgift.....			-4	-3		-1		-4		-4
7. Miljøavgifter	0	0	528	483	0	45	0	0	528	528
Oppheve redusert avgiftssats på CO ₂ og SO ₂			230	210		20		230		230
Miljødifferensiere årsavgift for kjøretøy mellom 7,5 og 12 tonn.....			3	3		0		3		3
Utvide grunnlaget for miljøavgiften på drikkevareemballasje.....			295	270		25		295		295
8. Avgifter på kjøretøy	0	0	425	395	0	30	0	0	425	425
Øke årsavgiften for mopeder, traktorer og veterankjøretøy til 365 kroner.....			85	85		0		85		85
Innføre engangsavgift på lastebiler med tillatt totalvekt mellom 3,5 og 7,5 tonn.....			300	270		30		300		300
Øke årsavgiften for laste- og trekkbiler med tillatt totalvekt under 7,5 tonn.....			40	40		0		40		40
9. Andre avgiftsendringer	0	0	60	55	0	5	0	0	60	60
Gjeninnføre grunnavgiften på engangsemballasje for PET-flasker...			60	55		5		60		60
Vedtatt i forbindelse med NB 2006	-85	0	3 079	3 548	65	-489	200	3 259	200	3 259

Kilde: Finansdepartementet.

Tabell 2 Anslåtte provenyvirkinger av skatte- og avgiftsendringer vedtatt ifm. Revidert nasjonalbudsjett 2006. Mill. kroner

	2006		2007		2008		2009		2010		Samlet	
	Påløpt	Bokført	Påløpt	Bokført	Påløpt	Bokført	Påløpt	Bokført	Påløpt	Bokført	Påløpt	Bokført
Endringer i skattereglene	-367	-293	-51	-128	16	16	16	16	0	3	-386	-386
Gjennføre skattefritak for fri kost for ansatte på sokkelen med samlet personinntekt under 600 000 kroner fra 1. juli 2006.....	-13	-8	-12	-17							-25	-25
Gjennføre skattefritt hyretillegg uten fritak for arbeidsgiveravgift og med øvre beløpsgrense på 16 500 kroner pr. år fra 1. juli 2006	-50	-42	-53	-61							-103	-103
Innføre pensjonssparing for selvstendig næringsdrivende.....	-300	-240	0	-60							-300	-300
Skattebehandlingen av attførings- og rehabiliteringspenger (overgangsordning)	0	0	16	13	16	16	16	16	0	3	48	48
Lav trygdeavgift på behovsprøvd barnetillegg til tidsbegrenset uføre.....	-4	-3	-2	-3							-6	-6
Øke reindrifftsfradraget fra 61 500 kroner til 71 500 kroner	0	0	0	0							0	0
Endringer i avgiftsreglene	3	3	8	8	0	0	0	0	0	0	11	11
Yrkesmessig utleie av fritidsboliger tas ikke inn i merverdiavgiftsområdet fra 1. september.....	5	5	10	10							15	15
Fritak fra engangsavgift for hydrogenbiler med forbrenningsmotor	-2	-2	-2	-2							-4	-4
Vedtatt i forbindelse med RNB 2006	-364	-290	-43	-120	16	16	16	16	0	3	-375	-375

Kilde: Finansdepartementet.

Tabell 3 Anslåtte provenyvirksomheter av skatte- og avgiftsendringer vedtatt ifm. Statsbudsjettet 2007. Målt i forhold til lønns- og prisjusterte 2006-regler. Mill. kroner

	2006		2007		2008		Samlet	
	Påløpt	Bokført	Påløpt	Bokført	Påløpt	Bokført	Påløpt	Bokført
1. TOPPSKATTEN, MINSTEFRADRAGET OG TRYGDEAVGIFTEN	0	0	240	195	0	45	240	240
Øke innslagspunktet i trinn 1 til 400 000 kroner (underregulering)			745	600		145	745	745
Redusere innslagspunktet i trinn 2 til 650 000 kroner			445	355		90	445	445
Øke satsene i minstefradraget for lønnsinntekt og pensjonsinntekt til henholdsvis 36 og 26 pst.			-820	-655		-165	-820	-820
Øke nedre grense i trygdeavgiften til 39 600 kroner (og dermed frikortgrensen til 40 000 kroner)			-130	-105		-25	-130	-130
2. FORMUESSKATTEN M.M.	100	0	400	425	0	75	500	500
Øke ligningsstakst på bolig, fritidseiendom og annen fast eiendom (utenom skog og kraftverk) med 10 pst. Redusere formuestillegget i skattebegrensningsregelen til 1,5 pst. Øke bunnsfradraget i formuesskatten til 220 000 kroner.			120	100		20	120	120
Redusere rabatten ved formuesverdsettelse av aksjer til 15 pst.			280	225		55	280	280
Fjerne rabatten ved formuesverdsettelse av andeler i andre fond enn aksjefond fra og med inntektsåret 2006	90	0	0	90			90	90
Øke formuesverdsettelsen av skog	10	0	0	10			10	10
3. SKATTEFAVORISERTE PENSJONSSPAREORDNINGER (varslet i Revidert nasjonalbudsjett 2006)	260	210	480	540	0	-10	740	740
Avvikle skattefavourisering av individuelle og kollektive livrenter	0	0	350	360		-10	350	350
Avvikle fradragretten for nye premieinnbetalinger i IPA fra 12. mai 2006	260	210	130	180			390	390
4. SÆRLIGE FRADRAGSORDNINGER	0	0	-100	-100	0	0	-100	-100
Øke fradraget for fagforeningskontingent med 450 kroner til 2700 kroner	0	0	-100	-100		0	-100	-100
5. NÆRINGSBESKATNINGEN	0	0	-228	-333	0	105	-228	-228
Gjeninnføre og legge om den differensierte arbeidsgiveravgiften			0	0			0	0
Øke arbeidsgiveravgiften for arbeidstakere over 62 år (1A-avtalen)			0	0			0	0
Øke jordbruksfradraget			-283	-283			-283	-283
Utvide ordningen med skogfond			-50	-50			-50	-50
Innføre betinget skattefritak på gevinst ved all innløsning av festetomt			-5	0		-5	-5	-5
Innføre skattefritak for erstatninger ved vern av skog			-10	0		-10	-10	-10
Gjeninnføre skattefritak for avsetninger til felleseid andelskapital i visse samvirkeforetak			-30	0		-30	-30	-30

	2006		2007		2008		Samlet	
	Påløpt	Bokført	Påløpt	Bokført	Påløpt	Bokført	Påløpt	Bokført
Bedre økonomistyringen i Skattefunn			150	0	150	150	150	150
6. MERVERDIAVGIFTEN	0	0	620	505	0	115	620	620
Øke merverdiavgiftssatsen på matvarer fra 13 til 14 pst.	0	0	690	575	0	115	690	690
Ta kommunale havner inn i merverdiavgiftssystemet	0	0	-70	-70	0	0	-70	-70
7. BILAVGIFTER	0	0	-25	-23	0	-2	-25	-25
Omlagging og reduksjon i engangsavgiften	0	0	-25	-23	0	-2	-25	-25
8. MILJØ- OG ENERGIAVGIFTER	0	0	510	447	0	63	510	510
Innføre NO _x -avgift, delvis kompensasjon	0	0	520	440	0	80	520	520
Innføre CO ₂ -avgift på gass fra 1. juli 2007	0	0	6	5	0	1	6	6
Frita bioetanol for CO ₂ -avgift	0	0	-14	-13	0	-1	-14	-14
Frita skinnegående transport for el-avgift	0	0	-35	-15	0	-20	-35	-35
Endre satser i avgiften på forberening av avfall	0	0	11	10	0	1	11	11
Innføre dieselavgift på fritidsbåter	0	0	22	20	0	2	22	22
9. SEKTORAVGIFTER OG OVERPRISEDE GEBYRER M.M.	0	0	-267	-267	0	0	-267	-267
Redusere overprising av gebyrer	0	0	-270	-270	0	0	-270	-270
Endre sektoravgifter	0	0	3	3	0	0	3	3
10. ANDRE ENDRINGER	-13	0	413	386	0	14	400	400
Øke skattefri beløpsgrense ved arbeid i hjemmet til 2000 kroner når dette ikke er knyttet til næringsvirksomhet			-5	-4		-1	-5	-5
Innføre særskilt skattefradrag på Svalbard	-13	0	0	-13			-13	-13
Endre betalingsfrister for merverdiavgift og etterskuddsskatt mv.			248	278		-30	248	248
Legge om avgiften på alkoholfrie drikkevarer	0	0	60	55	0	5	60	60
Frita samboere for dokumentavgift ved overføring av hjemmel til felles bolig ved samlivsbrudd	0	0	-100	-100	0	0	-100	-100
Videreføre nominelle beløpsgrenser og samspillseffekter			210	170		40	210	210
Samlet provenyvirkning	347	210	2 043	1 775	0	405	2 390	2 390

Kilde: Finansdepartementet.

Tabell 4 Anslåtte provenyvirksomheter av skatte- og avgiftsendringer vedtatt ifm. Revidert nasjonalbudsjett 2007. Mill. kroner
 Anslåtte provenyvirksomheter av forslag til endringer i skatte- og avgiftsregler i Revidert nasjonalbudsjett 2007. Negative tall betyr lettelser. Mill. kroner

	2007		2008	
	Påløpt	Bokført	Påløpt	Bokført
Endringer i avgiftsreglene	-41	-41	-18	-18
Utsette fristen for 3. termin merverdiavgift.....	-25	-25	0	0
Redusere engangsavgiften for E85-biler	-20	-20	0	0
Endre og innføre sektoravgifter	22	22	0	0
Redusere overprising av gebyrer	-18	-18	-18	-18
Samlet provenyvirksomheter i 2007	-41	-41	-18	-18

Kilde: Finansdepartementet

Tabell 5 Anslåtte provenyvirksomheter til og med 2008 av Regjeringens skatte- og avgiftsendringer i 2006 og 2007. Nominelle kroner og justert til 2007-nivå. Mill. kroner

	2005		2006		2007		2008		2009		2010		Samlet provenyvirksomheter Påløpt og bokført	
	Påløpt	Bokført	Påløpt	Bokført	Påløpt	Bokført	Påløpt	Bokført	Påløpt	Bokført	Påløpt	Bokført		
Vedtatt ifm														
NB 06.....	-85	0	3 079	3 548	65	-489	200	200	16	16	0	3	3 259	3 420
RNB 06			-364	-290	-43	-120	16	16	16	16	0	3	-375	-393
Taxfree-kvote.....			-42	-35	-43	-50							-85	-89
NB 07			347	210	2 043	1 775	0	405					2 390	2 390
RNB 07					-41	-41	-18	-18					-59	-59
Samlet innstramning													5 130	5 269

Kilde: Finansdepartementet

SPØRSMÅL NR. 2**Innlevert 2. oktober 2007 av stortingsrepresentant Jan Tore Sanner****Besvart 11. oktober 2007 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Jeg vil be om en detaljert oversikt over alle vedtatte skatte- og avgiftsendringer i denne perioden som har påvirket en person med 430 000 kr (i 2005-verdi) i inntekt målt mot vedtatt skatte- og avgiftsopplegg for 2005. Jeg ber om at det lages tre eksempler; a) en person som ikke er i formue-skatteposisjon, b) en person som er i formueskatteposisjon, og c) en person som er i formueskatteposisjon og i tillegg hadde maksimal sparing i IPA.

Kan statsråden legge frem oversikten med både påløpte og bokførte anslag?»

Svar:

Det forutsettes at det vises til lønnsinntekt for en person i skatteklasser 1.

Tabell 1 viser vedtatte endringer i satser og beløpsgrenser i budsjettene for 2006 og 2007 som påvirker skatten på en lønnsinntekt på 430 000 kroner (2005-verdi) direkte.

Tabell 1 Endringer i satser og beløpsgrenser i 2006 og 2007 som berører en lønnsinntekt på 430 000 kroner (2005-verdi). Provenyvirkning i budsjettåret, anslag fra de respektive budsjettene, dvs. målt ift. hhv. lønnsjusterte 2005-regler og 2006-regler. Mill. kroner

	Påløpt	Bokført
<i>NB 2006</i>		
Redusert toppskatt.....	-3 285	-2 625
Overregulering av øvre grense i minstefradraget for lønn.....	-1 240	-995
<i>NB 2007</i>		
Underregulering av innslagspunktet i trinn 1 i toppskatten	745	600

Kilde: Finansdepartementet.

I Regjeringens budsjettforslag for 2008 holdes satser og beløpsgrenser i lønnsbeskatningen reelt uendret.

I tillegg til endringene i tabell 1 kan endringer i skattegrunnlagene påvirke skatten. I budsjettene for 2006 og 2007 vil dette bl.a. gjelde endrede skatteregler for arbeidsgivers dekning av utgifter til telekommunikasjon og økt fradrag for fagforeningskontingent. I Regjeringens budsjettforslag for 2008 vil det

bl.a. kunne gjelde økt foreldrefradrag, ytterligere økning i fagforeningsfradraget og innføring av skatt på overskudd på overnatting ved tjenestereiser. Dette er ikke inkludert i regneeksemplene nedenfor.

Tabell 2 viser endringer i formuesskatten som er gjennomført i 2006 og 2007 og foreslått i 2008-budsjettet, og som er inkludert i regneeksemplene b og c nedenfor.

Tabell 2 Endringer i formuesskatten i 2006 og 2007 samt forslag i 2008-budsjettet. Provenyvirkning i budsjettåret, anslag fra de respektive budsjettene, dvs. målt ift. hhv. lønnsjusterte 2005-, 2006-, og 2007-regler. Mill. kroner

	Påløpt	Bokført
<i>NB 2006</i>		
Økt bunnfradrag fra 151 000 til 200 000 kroner; nominell videreføring av trinn 2; 25 pst. økning i ligningsverdier på bolig m.m.; 15 pst.poengs reduksjon i aksjerabatten	260	210
<i>NB 2007</i>		
Økt bunnfradrag til 220 000 kroner; nominell videreføring av trinn 2; 10 pst. økning i ligningsverdier på bolig m.m., 5 pst.poengs reduksjon i aksjerabatten; fjernet aksjerabatt for andeler i andre fond enn aksjefond; redusert formuestillegg i skattebegrensningsregelen.....	400	415
<i>NB 2008</i>		
Økt bunnfradrag til 350 000 kroner; nominell videreføring av trinn 2; 10 pst. økning i ligningsverdier på bolig m.m.; fjerning av aksjerabatten.....	40	32

Kilde: Finansdepartementet.

a) *Regneeksempel - kun lønnsinntekt*

Det forutsettes at personen har en lønnsvekst over perioden tilsvarende anslått lønnsvekst i bud-

sjettene for hhv. 2006, 2007 og 2008. For øvrig forutsettes det at personen kun har standardfradrag (minstefradrag og personfradrag).

Tabell 3 Regneeksempel: skatt på lønnsinntekt på 430 000 kroner (2005-verdi). Kroner og pst.

	2005	2006	2007	2008
Indeksert lønn.....	430 000	445 050	465 080	488 330
Inntektsskatt	134 170	136 900	144 130	151 330
Skatt som andel av lønn	31,2 pst.	30,8 pst.	31,0 pst.	31,0 pst.

Kilde: Finansdepartementet.

b) *Regneeksempel - lønnsinntekt og skattepliktig formue*

I spørsmålet er det ikke spesifisert hvilken formue som skal legges til grunn. Det forutsettes at personen i eksempel a er enslig og har en formue som består av en bolig med ligningsverdi på 200 000 kroner i 2005 og aksjer til en markedsverdi av 500 000 kroner. En ligningsverdi på 200 000 kroner for bolig

i 2005 representerer om lag gjennomsnittlig ligningsverdi for skattytere med inntekt på 430 000 kroner. En aksjeformue på 500 000 kroner vil derimot ikke være representativ, men er benyttet for å fange opp virkningen av redusert og fjernet aksjerabatt kombinert med økning i bunnfradraget.

Tabell 4 Regneeksempel: skatt på lønnsinntekt på 430 000 kroner (2005-verdi), ligningsverdi av bolig på 200 000 kroner i 2005, aksjeformue på 500 000 kroner og ingen gjeld. Enslig person. Kroner og pst.

	2005	2006	2007	2008
Indeksert lønn	430 000	445 050	465 080	488 330
Inntektsskatt	134 170	136 900	144 130	151 330
Formuesskatt	3 340	4 270	4 640	4 600
Samlet skatt	137 510	141 170	148 770	155 930
Skatt som andel av lønn	32,0 pst.	31,7 pst.	32,0 pst.	31,9 pst.

Kilde: Finansdepartementet.

Fram til og med inntektsåret 2005 ble ektefeller skattlagt i klasse 2 i formuesskatten. Avviklingen av klasse 2 i formuesskatten i 2006 innebar en fordel for ektepar siden ektefellene dermed fikk hvert sitt bunnfradrag. I tabell 5 er derfor skatten vist dersom perso-

nen er gift, og ektefellene samlet har formue bestående av bolig med ligningsverdi på 400 000 kroner og aksjeformue til en verdi av 1 mill. kroner. Formuen deles likt mellom ektefellene.

Tabell 5 Regneeksempel: skatt på lønnsinntekt på 430 000 kroner (2005-verdi), felles formue med ektefelle bestående av ligningsverdi av bolig på 400 000 kroner i 2005, aksjeformue på 1 mill. kroner og ingen gjeld, formuen fordeles likt mellom ektefellene. Kroner og pst.

	2005	2006	2007	2008
Indeksert lønn	430 000	445 050	465 080	488 330
Inntektsskatt	134 170	136 900	144 130	151 330
Formuesskatt	4 380	4 270	4 640	4 600
Samlet skatt	138 550	141 170	148 770	155 930
Skatt som andel av lønn	32,2 pst.	31,7 pst.	32,0 pst.	31,9 pst.

Kilde: Finansdepartementet.

c) *Regneeksempel - lønnsinntekt, skattepliktig formue og maksimal sparing i IPA*

I tabell 6 vises skatten dersom personen i tillegg sparte maksimalt i den tidligere IPA-ordningen som gjaldt fram til 12. mai 2006 (40 000 kroner årlig), og sparer maksimalt i den nye individuelle pensjonsordningen som foreslås med virkning fra 2008 (15 000 kroner årlig). Det forutsettes at personen sparer jevnt

over året, og at han/hun ikke sparer noe utover innskudd i tidligere og ny pensjonsordning. Dersom personen erstatte pensjonssparingen med for eksempel sparing i bank, vil inntektsskatt på renteavkastningen og formuesskatt på bankinnskuddet gi noe høyere samlet skatt enn i eksemplet, men økningen er så liten at den ikke vil påvirke skatteprosenten.

Tabell 6 Regneeksempel: skatt på lønnsinntekt på 430 000 kroner (2005-verdi), ligningsverdi av bolig på 200 000 kroner i 2005, aksjeformue på 500 000 kroner og ingen gjeld. Maksimal sparing i tilgjengelige pensjonsordninger, for øvrig ingen sparing. Enslig person. Kroner og pst.

	2005	2006	2007	2008
Indeksert lønn	430 000	445 050	465 080	488 330
Inntektsskatt	122 970	132 700	144 130	147 130
Formuesskatt	3 340	4 270	4 640	4 600
Samlet skatt	126 310	136 970	148 770	151 730
Skatt som andel av lønn	29,4 pst.	30,8 pst.	32,0 pst.	29,6 pst.

Kilde: Finansdepartementet.

SPØRSMÅL NR. 3

Innlevert 2. oktober 2007 av stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen

Besvart 9. oktober 2007 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«I dagens utgave av Drammens Tidende er det en sak om en pedofilidømt som er plassert i Nedre Eiker. Utfordringen var at ingen i kommunen fikk vite hva vedkommende var dømt for og dermed hvilke hensyn som eventuelt burde tas. Vedkommende er nå plassert mellom en skole og en barnehage.

Forstår statsråden dem som lokalt er bekymret for det som skjer, primært fordi de ikke kjenner vedkommendes bakgrunn, eller er dette en praksis som statsråden støtter fullt ut og således ikke ønsker å endre?»

BEGRUNNELSE:

Prinsippene som her står mot hverandre, er etter mitt skjønn: om den tidligere straffedømte skal kunne plasseres nær en barnehage/skole med den eventuelle fare det kan medføre, eller om det faktum at vedkommende er dømt og har sonet ferdig, tilsier at han skal behandles som alle andre.

Det begås stadig ulik kriminalitet. Utfordringen er at alle som er straffet og har sonet, på mange måter

er ferdig med det kriminelle. Det som blir enda vanskeligere, er når kriminaliteten begås mot barn og vår evne til å håndtere slike saker. Etter mitt skjønn er et samfunn som ikke tar vare på de mest utsatte og svake, et samfunn bygget på feil verdier. Jeg mener derfor at loven bør gjennomgås og endres slik at barns livskvalitet og trygghet kommer før pedofiles rett til et "normalt" liv.

Svar:

La meg innledningsvis understreke at jeg ikke i tilstrekkelig grad er kjent med omstendighetene i denne konkrete saken og derfor uttaler meg på generelt grunnlag.

At det oppstår bekymring i et nabolag når en tidligere pedofilidømt flytter inn har jeg forståelse for. Men det er to hensyn som skal veies opp mot hverandre. På den ene siden den straffedømtes rett til å få starte på nytt etter soning. På den andre siden et lokalsamfunns behov for beskyttelse.

For å klargjøre spørsmålet om når det er adgang til å gi ut informasjon om pedofile som bor eller oppholder seg i nærmiljøet har Justisdepartementet utar-

beidet et rundskriv om varslingsrutiner for å hindre seksuelle overgrep mot barn (G - 116/2000) som fortsatt er gjeldende. Bakgrunnen for rundskrivet var en undersøkelse fra 1998 som viste at mange politidistrikter var usikre på hvilke opplysninger som kunne gis og til hvem.

Det er understreket i rundskrivet at politiet i større grad enn tidligere bør vurdere om det skal gis varsel til offentlige institusjoner og eventuelt private om pedofile som oppholder seg i nærmiljøet. I rundskrivet gis det retningslinjer om de spørsmål som varslingsreiser, herunder en beskrivelse av de vilkår som må være oppfylt før politiet kan varsle andre om private forhold og hvem varselet skal rettes mot dersom vilkårene for øvrig er oppfylt.

Det er tre kriterier som må være oppfylt for å

kunne varsle. For det første må det foreligge objektive holdepunkter som gir rimelig grunn til å frykte at en overtredelse kan eller vil bli begått. Det må foreligge konkrete omstendigheter som gir grunn til å tro at nettopp denne personen vil forgripe seg. For det andre må det være nødvendig å varsle for å forebygge lovovertrædelsen - og for det tredje må det foretas en forholdsmessighetsvurdering - det vil ikke kunne varsles dersom dette vil virke uforholdsmessig overfor den varslet gjelder.

Såfremt alle disse vilkårene er oppfylt gjelder det ingen begrensninger med hensyn til hvem som kan varsles, men varslet skal som en hovedregel kun rettes mot dem som direkte eksponeres for den risiko som den pedofile utgjør.

SPØRSMÅL NR. 4

Innlevert 2. oktober 2007 av stortingsrepresentant Anders Anundsen

Besvart 10. oktober 2007 av kunnskapsminister Øystein Djupedal

Spørsmål:

«Vil statsråden foreta seg noe for å utarbeide felles retningslinjer og regler for elever i ungdomstrinnet som tar fag i videregående opplæring, og hvem bør, etter statsrådets mening, ha finansieringsansvaret for denne ordningen?»

BEGRUNNELSE:

Ved innføring av Kunnskapsløftet ble det åpnet for muligheten for at elever på ungdomstrinnet kunne ta fag i videregående opplæring. Ved et slikt system åpner man for at skoleiere av grunnskole og videregående kan samarbeide om å tilby elever på ungdomstrinnet fag i videregående opplæring for å sikre fleksibilitet i utdanningsløpet. Imidlertid viser rapporter fra skoler rundt omkring i landet at omfang og innretning på ordningen varierer, i og med at det er kommuner og fylkeskommuner som er eiere av henholdsvis grunnskoler og videregående skoler. Slik vil det variere fra kommune til kommune om elevene på ungdomstrinnet faktisk får dette tilbudet, og omfanget av tilbudet vil også variere.

Et nytt problem oppstår i forhold til kostnadsfordeling siden grunnskoler og videregående skoler belaster ulike budsjetter, og det er ulike nivåer som er skoleeier. I enkelte fylker fakturerer fylkeskommunene grunnskolene for elever på ungdomstrinnet som tar fag i videregående opplæring, mens det andre steder er organisert som et spleiselag mellom kommu-

ner og fylkeskommuner. Et slikt system kan være uheldig siden tilbudet elevene da får, er avhengig av om kommunen/fylkeskommunen er positivt innstilt til ordningen og hvordan de prioriterer offentlige midler.

Svar:

Stortinget har i Innst. S. nr. 268 (2003-2004) sluttet seg til at eiere av grunnskoler og videregående skoler kan samarbeide om å tilby elever på ungdomstrinnet å ta fag i videregående opplæring. For skoleårene 2006-2007 og 2007-2008 har vi sagt at et slikt tilbud kan gis som forsøk. I orienteringer til skolene og skoleeierne er det opplyst at vi vil vurdere ulike regler for å ta fag fra videregående opplæring på ungdomstrinnet med sikte på å utarbeide slike regler til skoleåret 2008-2009. Vurderingen vil også omfatte at Kunnskapsdepartementet skal fastsette regler knyttet til hvem som skal ha finansieringsansvar for ordningen.

Kunnskapsdepartementet har gitt Utdanningsdirektoratet i oppdrag å innhente informasjon om og utrede forhold rundt ordningen at elever på ungdomsskolen skal kunne ta fag fra videregående opplæring. Direktoratet har både foretatt en kartlegging og kommet med forslag til retningslinjer. Jeg tar med bakgrunn i dette sikte på å utarbeide nye retningslinjer for fag i videregående opplæring på ungdomstrinnet gjeldende fra og med skoleåret 2008/2009.

SPØRSMÅL NR. 5**Innlevert 2. oktober 2007 av stortingsrepresentant Hans Olav Syversen****Besvart 15. oktober 2007 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«En arbeidsgruppe ledet av statsadvokat Bjørn Soknes har levert en rapport til riksadvokaten der det anbefales at politidistriktene oppretter særskilte enheter for å arbeide med bl.a. voldtektssaker. Politidirektoratet støtter ikke en slik organisering, selv om arbeidsgruppen mener dette vil være et viktig element for å styrke politi- og påtalearbeidet med voldtektssaker, saker som sjelden ender med domfellelse.

Medfører det riktighet at statsråden er enig i at særskilte enheter ikke bør opprettes?»

BEGRUNNELSE:

Det vises til arbeidsgruppens rapport til riksadvokaten "En undersøkelse av kvaliteten på påtalevedtak i voldtektssaker som har endt med frifinnelse mv."

Politidirektoratet støtter ikke utvalgets forslag til organisering av politiarbeidet og det synes som om Justisdepartementet er av samme mening, jfr. brev fra departementet av 24. august d.å. til politidirektoratet. Tidligere uttalelser fra statsråden har imidlertid vært oppfattet klart dithen at han i all hovedsak støtter forslaget fra arbeidsgruppen på dette punkt. På bakgrunn av sakens viktighet, ikke minst ut fra den kjensgjerning at svært få voldtekter kommer til endelig pådømmelse, er det behov for klargjøring. Også det forhold at det er stilt spørsmål om habilitet i forbindelse med saksbehandlingen i direktoratet og departementet tilsier en avklaring.

Svar:

Seksuelle overgrep er svært alvorlige straffbare handlinger som skal oppklares og straffes. Utdrainingene på dette området er mange. Mørketallene er store og henleggelsesprosenten høy. I tillegg ender mellom 30 og 40 prosent av de sakene som kommer så langt som til rettssalen, med frifinnelse.

Som oppfølging av Soknesgruppens rapport vil det bli satt i verk en rekke tiltak for å forbedre politiets behandling av seksuelle overgrepssaker, hvorav en teametablering er ett av flere.

For å sikre en mer helhetlig tilnærming til fagområdet og bedre utnyttelse av resurssene skal ansvarsområdet for politiets familievoldskoordinatorer utvides til også å omfatte seksuelle overgrep. I tillegg

skal politidistriktene pålegges en minstestandard, der familievoldskoordinatorfunksjonen skal være en 100 % stilling. I de største politidistriktene skal det etableres egne team. Også i de øvrige distrikter skal behovet for team vurderes. Teammodellen skal være landsdekkende i den forstand at politidistrikter uten egne team skal sikres kompetanseoverføring/bistand der det er behov for det. Utveksling av erfaringer mellom politidistriktene når det gjelder fag, rutiner og tverretattlig samarbeid skal stå sentralt. Det skal særlig legges vekt på å synliggjøre resultatene i de politidistrikter der man har oppnådd gode resultater. Politidirektoratet skal revidere politiets håndbok for familievoldskoordinatorer, utvikle retningslinjer for håndtering av seksuelle overgrep mot barn og gjennomføre regionale samlinger for ytterligere å styrke kompetansen. KRIPOS er allerede i gang med å utvikle en elektronisk veileder om håndtering av seksuelle overgrepssaker. Veilederen skal gjøres tilgjengelig for alle landets politidistrikter.

For å sikre nødvendige midler ble det i revidert nasjonalbudsjett for 2007 bevilget 30 mill. til politiet for blant annet å øke innsatsen mot vold i nære relasjoner (særlig mot kvinner og barn). Dette beløpet er videreført i 2008. I tillegg er politiets innsats mot vold i nære relasjoner foreslått styrket med ytterligere 10 mill i 2008, til ordningen med familievoldsteam/familievoldskoordinatorer i politidistriktene.

Betydningen av teknisk bevissikring er særlig viktig i seksuelle overgrepssaker. Det skyldes at politiet ofte får for få opplysninger fra mistenkte og vitner gjennom tradisjonell etterforskning, og at særlig DNA analyser har blitt utviklet til en viktig teknikk. Regjeringens forslag om utvidelse av DNA-registeret som ble fremmet i Ot. prp. nr 19 (2006-2007), ligger til behandling i Stortinget. Regjeringen har foreslått å øke bevilgningen med 64 mill. i 2008 til økt og utvidet bruk av DNA i etterforskningen.

I tillegg til økt satsing på politiets arbeid har regjeringen satt ned et utvalg som skal utrede situasjonen for personer utsatt for voldtekt (Voldtektsutvalget). Utvalgets utredning skal ferdigstilles i januar 2008. Vi har også igangsatt et prøveprosjekt med gratis advokatbistand ved DIXI og krisesentre, samt innført rett til inntil 3 timers advokatbistand som fritt rettsråd ved vurdering av anmeldelse av voldtekt.

SPØRSMÅL NR. 6**Innlevert 2. oktober 2007 av stortingsrepresentant Solveig Horne****Besvart 9. oktober 2007 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Hvilke konkrete tiltak vil justisministeren sette i gang for å få ned saksbehandlingstiden hos Spesialenheten for politisaker?»

BEGRUNNELSE:

I Rogalands avis den 27.09.07 kunne vi lese om den uholdbare lange saksbehandlingstiden på oppimot 19 måneder hos Spesialenheten for politisaker. 73 saker er i dag uavklart ved Stavanger politistasjon. Det betyr at en rekke tjenestemenn i lange perioder lever under et umenneskelig press fordi spesialenheten for politisaker har en altfor lang behandlingstid. Det er på ingen måte akseptabelt.

Svar:

Jeg har som mål at saksbehandlingstiden i Spesialenheten skal reduseres betydelig. På denne bakgrunn ble budsjetterrammen til Spesialenheten økt fra og med 2007. Styrkingen har bidratt til at Spesialenheten i løpet av 2007 vil ha opprettet flere etterforsker- og juriststillinger. Videre sendte Justisdepartementet i januar 2007 ut et høringsbrev med forslag til tiltak og organisatoriske endringer av Spesialenhe-

ten. Forslagene innebar blant annet sammenslåing av regioner og tilførsel av faglige ressurser, herunder å styrke etterforskningsavdelingene med jurist og etterforsker samt å styrke den sentrale ledelsen på Hamar. Tiltakene er ment å sikre raskere og mer effektiv saksbehandling i en mindre sårbar og mer fremtidsrettet og fleksibel organisasjon.

Videre har Regjeringen for 2008 foreslått en ytterligere styrking av Spesialenhetens budsjetterrammer, jf. St.prp.nr 1 (2007-2008). Styrkingen skal gå til dekning av de organisatoriske endringene, herunder videreføring av tidligere og opprettelse av nye stillinger i den sentrale ledelsen på Hamar og i de regionale etterforskningsavdelingene. Dette er tiltak som skal bidra til å redusere saksbehandlingstiden. Spesialenheten er også i ferd med å innføre elektronisk saksbehandlingsverktøy som skal bidra til en mer effektiv saksavvikling.

Avslutningsvis vil jeg nevne at Justisdepartementet har startet arbeidet med å forberede en evaluering og gjennomgang av Spesialenheten for politisaker og den administrative klageordningen i politiet for å vurdere om dagens ordninger fungerer etter intensjonen. Evalueringen planlegges gjennomført i 2008.

SPØRSMÅL NR. 7**Innlevert 2. oktober 2007 av stortingsrepresentant Ib Thomsen****Besvart 9. oktober 2007 av arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen****Spørsmål:**

«Vil statsråden personlig bidra til at lokalbefolkningen og kommunestyret i Nannestad ikke blir overkjørt ved etableringen av et nytt ventemottak for asylsøkere som er nektet opphold i Norge, på det nedlagte sykehjemmet Fagerli i Nannestad kommune?»

BEGRUNNELSE:

Mandag 01 okt. 07 åpner et splittet nytt ventemottak for asylsøkere som er nektet opphold i Norge på det nedlagte sykehjemmet Fagerli i Holter i Nan-

nestad. Det har kommet som et sjokk på innbyggerne i kommunen, som mener at det nærmest har dukket opp over natten. Innbyggerne mener også at informasjonsmangelen i denne saken er uakseptabel. Ordfører i Nannestad sier saken ikke er blitt forelagt politikerne i Nannestad kommune. Det første ventemottak i Norge ble etablert i Lier kommune i 2006. Da ble det stort opprør blant lokalbefolkningen og kommunestyret fordi saken ikke ble forelagt lokale myndigheter. Den gangen beklagde statsråden at kommunestyret følte seg overkjørt.

Svar:

Jeg vil innledningsvis gi uttrykk for at jeg på bakgrunn av informasjonen jeg har mottatt fra Utlendingsdirektoratet (UDI) har oppfattet at prosessen overfor Nannestad kommune har vært konstruktiv. UDI har underveis i prosessen oppfattet kommunen som positiv til etableringen av ventemottaket, bl.a. har Rådmannen uttrykt et ønske om at rekrutteringen av medarbeidere til ventemottaket skal skje fra nærmiljøet i den grad dette er mulig. Også viktigheten av in-formasjon til nærmiljøet er blitt understreket. Dette er forsøkt imøtekommet ved informasjonsmøter og ved utlysning av stillinger i aktuelle lokal- og regionaviser. Basert på de erfaringer UDI har opplyst om, vil jeg gi honnør til Nannestad kommune for positiv innstilling og konstruktivt samarbeid så langt, når det gjelder etableringen av dette ventemottaket.

Som kjent gir Stortinget hvert år gjennom et eget romertallsvedtak det til enhver tid ansvarlige departement fullmakt til å inngå avtaler om drift av asylmottak. Det er lang tradisjon for at det operative ansvaret for etablering og nedlegging av mottak delegeres til UDI. Direktoratet skal sørge for at det til enhver tid er et tilstrekkelig antall mottaksplasser, nå også ventemottaksplasser, slik at vi oppfyller våre internasjonale og nasjonale forpliktelser med hensyn til inn-kvartering av asylsøkere og personer med endelig avslag som fortsatt befinner seg her. Som hovedregel vil jeg derfor ikke gripe inn i slike saker, da jeg altså har pålagt UDI å etablere mottaks- og ventemottaksplasser når det er behov for det.

I tråd med regelverket om konkurranseutsetting av offentlige anskaffelser, utlyser UDI konkurranser om drift av mottak/ventemottak i en nærmere definert region. Selve konkurransesi-tuasjonen har innvirkning på hvor tidlig det er praktisk mulig å gi informasjon, både for driftsoperatør og for UDI. Eksempelvis kan det gå noe tid fra konkurransen blir kunngjort til driftsoperatøren finner aktuell bygningsmasse og dermed en potensiell vertskommune. UDI kjenner på sin side ikke til de konkrete alternativene før de ulike tilbudene er mottatt. Aktuelle til-

bydere er iht. konkurransegrunnlaget forpliktet til å ha møte med potensielle vertskommuner i forkant av at tilbud blir levert.

I dette konkrete tilfellet er bygningsmassen eid av Oslo kommune, men har beliggenhet i Nannestad kommune. Den aktuelle bygningsmassen har tidligere vært brukt som sykehjem, men har senest vært brukt som institusjon innen rusomsorgen. Driftsoperatøren har i tråd med konkurransegrunnlaget avholdt møte med vertskommunen v/Rådmannen i forkant av at tilbud ble innlevert, og kommunen ble orientert i eget brev om at tilbud ville bli innlevert. UDI kontaktet på sin side Rådmannen som del av sin vurdering av de ulike tilbudene, og fikk verifisert at det ikke var noen innvendinger fra kommunens side til en slik etablering. UDI har oppfattet kommunen som positivt innstilt, og har også fått opplyst at det ikke er nødvendig med bruksendring ifm. etableringen.

Konkurransen ble avgjort 19. september, og Hero mottak og kompetanse AS fikk tilslaget med sitt tilbud i Nannestad. Kommunen ble orientert samme dag, og fikk dagen etter tilsendt brev med en nærmere orientering om tilbudets innhold og planlagt framdrift. Deretter har driftsoperatøren orientert det lokale lensmannsdistriktet om etableringen. UDI har på sin side sendt informasjonsbrev til de aktuelle kommunale instansene i Nannestad, fylkeslegen og fylkesmannen i Oslo og Akershus og Romerike politidistrikt.

4. oktober ble det avholdt møte mellom kommunen, driftsoperatøren og UDI, og mellom UDI og naboene. Driftsoperatøren har i forkant av oppstarten distribuert et informasjonsskriv til naboene, og der det ble tatt initiativ til et eget informasjonsmøte 8. oktober.

Jeg vil avslutningsvis si at det ikke er uvanlig at potensielle vertskommuner og lokalmiljø er skeptiske til mottaksetableringer. Derfor legger jeg stor vekt på at UDI skal sørge for en best mulig dialog med aktuelle vertskommuner underveis i prosessen. Jeg oppfatter at det i denne saken har vært en tett kontakt både fra direktoratets side og fra driftsoperatøren.

SPØRSMÅL NR. 8**Innlevert 2. oktober 2007 av stortingsrepresentant Bent Høie****Besvart 10. oktober 2007 av olje- og energiminister Åslaug Haga****Spørsmål:**

«Hva vil statsråden gjøre for at Stortingets standpunkt angående hovedkontor blir fulgt opp av StatoilHydro?»

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med etableringen av StatoilHydro 1. oktober 2007 skriver selskapet på sine nye hjemmesider "StatoilHydro har sine største aktiviteter i Norge, og har forretningsadresse i Stavanger. Hovedkontoret er delt mellom Stavanger og Oslo."

I Innst. S. nr. 243 (2006-2007) sier en enstemmig komité "Komiteen vil understreke at selskapets forretningskontor/hovedkontor skal være i Stavanger, slik Statoils hovedkontor er i dag." Som kjent hadde Statoil ikke et delt hovedkontor før 1. oktober 2007. Selskapet bruker også begrepet "forretningsadresse", selv om det korrekte begrepet i aksjeloven er "forretningskontor" - slik som Stortinget skriver. Dette skaper usikkerhet om selskapets planer.

Svar:

I § 2 i StatoilHydros vedtekter heter det at "Selskapets forretningskontor er i Stavanger kommune". Denne formuleringen er i tråd med de krav til vedtektsfestelse som følger av allmennaksjelovens § 2-2.

Dette er også omtalt i St.prp. 60 (2006-2007) Sammenslåing av Statoil og Hydros petroleumsvirksomhet hvor det står at "Det er foreslått at selskapets forretningskontor skal være i Stavanger".

Videre står det blant annet i samme proposisjon at "Stavanger vil representere det geografiske tyngdepunktet for selskapet. Regjeringen legger til grunn at hovedkontoret skal være i Stavanger. Lokaliseringen vil videreføre Stavangers sterke rolle og posisjon i norsk olje- og gassvirksomhet og legge til rette for å videreutvikle kompetansemiljøet i regionen".

I proposisjonen vises det også til at "Konsernfunksjoner vil ligge både i Stavanger og Oslo, og konsernsjefen vil ha kontor begge steder", og videre: "De viktigste forretnings- og virksomhetsområder vil drives fra Stavanger, Oslo, Bergen, og Trondheim."

På side 8 i proposisjonen gjengis regjeringens hovedsyn slik: "Regjeringen legger til grunn at selskapets hovedkontor skal være i Stavanger slik som Statoils hovedkontor er i dag."

Som representanten Høie viser til, sluttet en enstemmig energi- og miljøkomité seg til dette gjennom Inst. S. nr. 243 (2006-2007).

Jeg kan forsikre representanten Høie om at dette ligger fast, og legger til grunn at selskapet vil følge opp regjeringens og Stortingets syn på dette punktet.

SPØRSMÅL NR. 9**Innlevert 2. oktober 2007 av stortingsrepresentant Odd Jostein Zazzera****Besvart 10. oktober 2007 av olje- og energiminister Åslaug Haga****Spørsmål:**

«I Elektro nr 7 2007 uttaler Odd Roger Enoksen følgende: "snart starter arbeidet med revidering av energiloven". Vårt inntrykk har imidlertid vært at dette arbeidet startet da denne regjering tiltrådte.

Medfører det riktighet at dette arbeidet fortsatt ikke har startet, og hvilken fremdrift kan forventes i dette arbeidet?»

Svar:

I tråd med Soria Moria-erklæringen gjennomfører regjeringen en evaluering av energiloven basert på en åpen og bred prosess.

Regjeringen startet arbeidet høsten 2006, og det ble før jul i fjor bestemt at følgende fire sentrale hovedtemaer i energipolitikken skulle utredes:

- Vilkår for ny kraftproduksjon
- Disponering av vannmagasinene
- Vilkårene for utvikling av varmesektoren
- Energieffektivisering på forbrukssiden

Utredningene er nå under ferdigstillelse og skal offentliggjøres 11. oktober. Utredningene vil bli presentert samme dag i et åpent seminar. I etterkant av seminaret legger departementet opp til at organisasjoner og fagmiljø osv i høringsmøter kommer med

synspunkter på konklusjonene i utredningene og på hva som bør følges opp videre i arbeidet med evalueringen av energiloven.

Departementet vil deretter oppsummere utred-

ningene og innspillene, og eventuelle endringer vil bli vurdert. Innspillene vil bli en viktig del av dette arbeidet.

SPØRSMÅL NR. 10

Innlevert 2. oktober 2007 av stortingsrepresentant Odd Jostein Zazzera

Besvart 11. oktober 2007 av olje- og energiminister Åslaug Haga

Spørsmål:

«I Europower i september d. å uttaler Tore Nordtun at innføring av et system med grønne sertifikater vil medføre et påslag i strømpris på 5-6 øre pr kwh. Undertegnede har imidlertid ikke lykkes med å fremskaffe noe dokumentasjon som underbygger dette.

Er dette regnestykket noe ministeren kan dokumentere og ønsker åpenhet rundt, og hva utgjør regjeringens subsidier i kr pr kwh i dag?»

Svar:

Det er Regjeringens visjon at Norge skal være en miljøvennlig energinasjon og være verdensledende innenfor utviklingen av miljøvennlig energi. Et av hovedelementene i vår politikk for å strekke oss etter dette er satsingen på fornybar energi og energieffektivisering gjennom Enova.

Regjeringen fikk ikke en akseptabel forhandlingsløsning med Sverige om et pliktig sertifikatmarked for fornybar energi. Ordningen ville bli for dyr for norske forbrukere og næringsliv. Hva et eventuelt sertifikatsystem ville ha kostet forbrukerne pr kWh ville blant annet avhenge av utformingen av ordningen, dvs. ambisjonsnivå og kvotefordeling. Også utviklingen i energimarkedet generelt ville ha stor betydning. Det er også grunn til å tro at kostnadene for forbrukerne pr kWh ville ha variert betydelig over tid.

Med dagens ordning, hvor Enovas aktivitet dels finansieres gjennom Grunnfondet for fornybar energi og energieffektivisering, og dels fra påslaget på nettariiffen (1 øre/kWh) har myndighetene god kontroll både på statens utgifter og kostnadene for forbrukerne.

SPØRSMÅL NR. 11

Innlevert 2. oktober 2007 av stortingsrepresentant Borghild Tenden

Besvart 9. oktober 2007 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Hva er begrunnelsen for at Posten Norge AS skal unntas offentlighetslovens virkeområde?»

BEGRUNNELSE:

I høringsnotatet fra Justisdepartementet om forskrift til den nye offentlighetsloven kommer det fram at Posten Norge AS skal unntas som helhet fra offentlighetslovens virkeområde. I notatet skriver departementet at "Posten Norge AS ville truleg falle utanfor

lova allereie etter § 2 første ledd andre punktum, men det kan likevel vere grunn til å klargjere dette." Lovens § 2 første ledd andre punktum bestemmer at loven ikke gjelder "rettssubjekt som hovudsakleg driv næring i direkte konkurranse med og på same vilkår som private."

Etter initiativ fra Bondevik II-regjeringen vedtok Stortinget at eneretten til Posten Norge AS skulle avvikles fra 1. januar 2007. Vedtaket er nå opphevet av Stortinget etter initiativ fra den sittende regjeringen.

Dersom det fortsatt er Regjeringens syn at deler av postmonopolet skal bestå, er det rimelig at Posten Norge AS omfattes av offentlighetslovens virkeområde. Det er åpenbart at Posten Norge AS vil ha behov for å unnta en del dokumenter. Det er imidlertid hjemmel for dette i både den nye og den gamle offentlighetsloven, for eksempel etter bestemmelser om at interne dokumenter kan unndras offentlighet. At noen dokumenter bør unntas offentlighet er ingen grunn til at virksomheten som helhet bør unntas offentlighetsloven. Det ønskes derfor svar på hvorfor departementet ønsker å unnta Posten Norge AS som helhet fra offentlig innsyn.

Svar:

Spørsmålet knytter seg til et av forslagene i utkastet til forskrift til lov 19. mai 2006 nr. 16 om rett til innsyn i dokument i offentlig verksemd (offentleglova) som Justisdepartementet sendte på høring 4. september 2007. Regjeringen vil først ta endelig stilling til innholdet i forskriften etter høringen i lys av de innkomne høringsuttalelser. Nedenfor redegjøres det for de foreløpige vurderinger som ligger til grunn for den utforming forslaget fikk på det punktet spørsmålet gjelder:

Etter offentleglova § 2 første ledd første punktum bokstav c jf. annet punktum vil et selvstendig rettssubjekt hvor staten har en eierandel som gir mer enn halvparten av stemmene i rettssubjektets øverste or-

gan være omfattet av loven, med mindre rettssubjektet hovedsakelig driver næringsvirksomhet i direkte konkurranse med og på samme vilkår som private. Det arbeides med sikte på at offentleglova skal tre i kraft 1. januar 2008.

Staten eier samtlige aksjer i Posten Norge AS, slik at vilkåret i offentleglova § 2 første ledd bokstav c er oppfylt. Selv om Posten Norge AS har enerett på visse områder av virksomheten, er den vesentligste del av selskapets omsetning knyttet til områder hvor selskapet ikke har enerett og er utsatt for konkurranse fra private. I forskriftsutkastet er det foreslått at Posten Norge ikke skal være omfattet av offentleglova, jf. forskriftsutkastet § 1 første ledd bokstav e. Denne forskriftsbestemmelsen vil eventuelt være hjemlet i offentleglova § 2 annet ledd første punktum. Begrunnelsen for forslaget er at en så vidt stor del av Posten Norge AS sin virksomhet består i næringsvirksomhet som drives i konkurranse med og på samme vilkår som private. Dette medfører trolig at Posten Norge AS allerede vil falle utenom virkeområdet til offentleglova etter § 2 første ledd annet punktum, men det er likevel foreslått en uttrykkelig bestemmelse i forskriftsutkastet for å klargjøre dette, jf. Justisdepartementets høringsnotat 4. september 2007 punkt 2.1.2 (på s. 3). Forslaget representerer ikke noen innskrenking av innsynsretten hos Posten Norge AS i forhold til dagens situasjon, siden Posten Norge ikke er omfattet av gjeldende offentlighetslov.

SPØRSMÅL NR. 12

Innlevert 2. oktober 2007 av stortingsrepresentant Borghild Tenden

Besvart 15. oktober 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Hva vil statsråden, i samarbeid med samferdselsdepartementet, næringen og politiet, gjøre for å sikre at taxinæringen i Oslo beskyttes mot juks og svindel og for å bekjempe den organiserte kriminaliteten som bruker næringen?»

BEGRUNNELSE:

I den siste tiden har vi sett en rekke eksempler på omfattende og organisert skattejuks innenfor taxinæringen i Oslo. Ifølge næringen finnes det eksempler på at sjåfører driver ulovlig og at sjåfører er involvert i organisert kriminalitet. Næringen har gitt uttrykk for sin bekymring for utviklingen og har derfor etterlyst et sterkere engasjement fra Regjeringens side.

Svar:

Yrkestransportloven, som sorterer under Samferdselsdepartementet, er en næringslov som har som det primære formålet å sikre brukerne av transport et tilfredsstillende transporttilbud, både når det gjelder godstransport og persontransport i og utenfor rute. I dag gjøres dette ved at loven setter krav om løyve for å drive nevnte former for transport. Når det gjelder drosje, er løyvener i tillegg undergitt en offentlig behovsprøving. De felles løyvekravene består i krav om økonomisk garanti, faglig kompetanse og god vandel. Vandelskravet skal dokumenteres ved fremlegging av politiattest ved søknad om løyve, og ny vandelsattest skal fremlegges minst hvert femte år. Vandelskravet er ikke oppfylt dersom man er fradømt ret-

ten til å drive næringsvirksomhet eller er ilagt straff for alvorlig lovovertrødelse, inkludert overtredelser av regelverk som gjelder utøvelse av næringsvirksomhet generelt. Det er den enkelte fylkeskommune og Oslo kommune som er myndighetsorgan etter loven, og således tildeler løyve og kaller tilbake løyver når vilkårene for det foreligger.

For fører av løyvepliktig persontransport kreves det i tillegg kjøreseddel utstedt av politiet. For å kunne få kjøreseddel må man bl.a. ha en slik vandel at politiet ikke finner en uskikket til å virke som fører av buss/drosje. Kjøreseddelen gjelder for en periode på ti år, etter fylte 60 år for fem år.

I utgangspunktet har alle virksomheter (forvaltning og næringsliv) et ansvar i forhold til tiltak innenfor sitt ansvarsområde, jf. herunder i forhold til egenkontroll. Det er imidlertid viktig med en dialog og samordning mellom berørte etater, innenfor rammen av gjeldende regelverk.

Det er, som tidligere omtalt i media, satt i gang et arbeid mellom flere departementer for å styrke og samordne innsatsen, slik at uregelmessigheter i næringen mer effektivt kan forebygges, avdekkes og

sanksjoneres strafferettslig og/eller administrativt. Jeg vil også nevne at jeg og justisministeren avholdt et møte med Norges Taxiforbund mandag 8. oktober for å se på hva vi sammen kan gjøre.

I dette arbeidet blir flere forhold gjennomgått. Sentralt er økt kontroll med næringen. Økt oppdagelsesrisiko kombinert med rask oppfølging og sanksjonering av overtredelser anses som et effektivt tiltak i forhold til de nevnte målsettingene.

I forhold til administrative sanksjoner i form av tilbakekalling av kjøreseddel og løyve, er det spesielt aktuelt å vurdere bedre informasjonstilgang mellom skatte- og trygdemyndighetene på den ene side og løyvemyndigheten. Det er også aktuelt å se nærmere på krav som skal stilles til taksameter og til innholdet i næringens rapporteringplikt til offentlige myndigheter.

Næringen selv har og et ansvar for å bidra til at uregelmessigheter forebygges. Jeg vil derfor i dette arbeidet også ha dialog med næringen.

Jeg kan forsikre representanten om at jeg vil følge denne saken nøye.

SPØRSMÅL NR. 13

Innlevert 2. oktober 2007 av stortingsrepresentant Odd Einar Dørum

Besvart 9. oktober 2007 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Hva vil statsråden, i samarbeid med samferdselsdepartementet, næringen og politiet, gjøre for å sikre at taxinæringen i Oslo beskyttes mot juks og svindel og for å bekjempe den organiserte kriminaliteten som bruker næringen?»

BEGRUNNELSE:

I den siste tiden har vi sett en rekke eksempler på omfattende og organisert skattejuks innenfor taxinæringen i Oslo. Ifølge næringen finnes det eksempler på at sjåfører driver ulovlig og at sjåfører er involvert i organisert kriminalitet. Næringen har gitt uttrykk for sin bekymring for utviklingen og har derfor etterlyst et sterkere engasjement fra Regjeringens side.

Svar:

Jeg vil innledningsvis bemerke at jeg har notert at tilsvarende spørsmål er blitt stilt til samferdselsministeren fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, jf. skriftlig spørsmål nr. 12.

Regjeringen prioriterer arbeidet med å bekjempe organisert kriminalitet. Kriminaliteten tilpasser seg imidlertid samfunnsutviklingen og internasjonaliseringen, noe som gjør at bl.a. politi/påtalemyndighet står overfor mange utfordringer - også på tvers av landegrensene.

Jeg har fått opplyst at Oslo politidistrikt har organisert arbeidet med disse sakene på en effektiv måte for å sikre framdrift og har derigjennom skapt et erfaringsgrunnlag for senere saker. De første sakene mot næringen er berammet til desember i år.

I utgangspunktet har alle virksomheter (forvaltning og næringsliv) et ansvar i forhold til tiltak innenfor sitt ansvarsområde, jf. herunder i forhold til egenkontroll. Det er imidlertid viktig med en dialog og samordning mellom berørte etater, innenfor rammen av gjeldende regelverk.

Det er, som tidligere omtalt i media, satt i gang et arbeid mellom flere departementer for å styrke og samordne innsatsen, slik at uregelmessigheter i næringen mer effektivt kan forebygges, avdekkes og

sanksjoneres strafferettslig og/eller administrativt. Jeg vil også nevne at jeg og samferdselsministeren har avholdt et møte med Norges Taxiforbund mandag 8. oktober for å se på hva vi sammen kan gjøre.

I dette arbeidet blir flere forhold gjennomgått. Sentralt er økt kontroll med næringen. Økt oppdagelsesrisiko kombinert med rask oppfølging og sanksjonering av overtredelser anses som et effektivt tiltak i forhold til de nevnte målsettingene.

Når det gjelder administrative sanksjoner i form av tilbakekalling av kjøreseddel og løyve, er det spesielt aktuelt å vurdere bedre informasjonstilgang mellom skatte- og trygdemyndighetene på den ene

side og løyvemyndigheten. Det er også aktuelt å se nærmere på krav som skal stilles til taksameter og til innholdet i næringens rapporteringsplikt til offentlige myndigheter.

Næringen selv har også et ansvar for å bidra til at uregelmessigheter forebygges.

Jeg har videre fått opplyst at en arbeidsgruppe som Oslo kommune har nedsatt for å se på tiltak for å kunne forbedre drosjenæringen, har avgitt en rapport som også er blitt sendt til Samferdselsdepartementet.

Jeg kan forsikre representanten om at jeg vil følge denne saken nøye.

SPØRSMÅL NR. 14

Innlevert 2. oktober 2007 av stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen

Besvart 15. oktober 2007 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«For noen få dager siden ble en ung mann drept i en motorsykkellulykke i Øksnes i Nordland. Vedkommende ble etter ulykken liggende 2 timer til offentlig beskuelse fordi det ikke fantes politifolk på vakt lokalt. Pga. vakt samarbeid tok det ca 2 timer før politiet var på åstedet. Familien til avdøde reagerer sterkt på det som hendte, og det samme gjør mange andre.

Synes statsråden at denne saken er håndtert på en god og forsvarlig måte, og er statsråden tilfreds med at PM lokalt har uttalt at dette kan komme til å skje igjen?»

BEGRUNNELSE:

Her i landet har vi tradisjon for å ta vare på mennesker som går bort. Det være seg gjennom dødsfall pga. høy alder eller andre grunner. Når noen dør som følge av en ulykke, skal politiet undersøke åsted og skrive rapport om hendelsen. Med andre ord er man avhengig av politiets tilstedeværelse for å kunne ferdigstille slike saker.

I denne saken fører vakt samarbeid til at man måtte vente ca 2 timer før politiet kom til åstedet, noe som er uakseptabelt etter mitt skjønn. Tidsfaktoren her rammer først og fremst avdøde og vedkommendes familie samt lokalsamfunnet for øvrig. I tillegg rammer det politiet som etat og den tillit etaten burde ha. Stortinget og Regjeringen snakker om nærpolit men dette fremstår etter hvert mer som et symbolord

enn en realitet for mange som trenger politiets bistand. Jeg ser derfor frem til å få statsrådets syn på denne saken.

Svar:

Jeg er kjent med motorsykkellulykken i Øksnes kommune. Jeg synes, som alle andre, at det tok for lang tid før politiet kom frem til ulykkesstedet.

Ulykken skjedde kl. 22.46 om kvelden. Vakthavende patrulje ble varslet like etter og var fremme ved ulykkesstedet kl. 00.20, vel 1 1/2 t senere. Politimesteren i Midtre Hålogaland politidistrikt har i ettertid beklaget at lokal lensmann ikke ble kontaktet av operasjonssentralen og at det derved tok så lang tid før politiet var framme ved ulykkesstedet. Patruljen som var på vakt gjorde det de kunne for å nå hurtig frem. I politiets forløpige evaluering har en erfart at lokal lensmann dessverre ikke ble forsøkt kontaktet av Operasjonssentralen vedrørende dødsulykken. Det er i pressemelding fra politimesteren vist til at dette var en rutinesvikt. Dette kunne antakelig ha medført en kortere responstid fra politiets side for å ivareta ulykkesstedet. Jeg understreker at det i dette tilfellet ikke handler om økonomi, men en brist i etablerte varslingsrutiner i politidistriktet.

Landet vårt er langstrakt med mye spredt bebyggelse og til dels komplisert geografi. Politiet har mange gjøremål og kan være opptatt med andre oppgaver når varsling skjer, og må derfor prioritere gjøremål fremfor andre. Uansett vaktordninger har vi i

mange distrikter lange avstander og jeg tror ingen helt ut kan garantere at hendelser av denne type ikke kan skje igjen. Likevel kan jeg forsikre representan-

ten om at saken vil bli gjennomgått, med tanke på å ta lærdom fra den.

SPØRSMÅL NR. 15

Innlevert 2. oktober 2007 av stortingsrepresentant Kirsti Saxi

Besvart 9. oktober 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad

Spørsmål:

«Blefjell sykehus i Telemark har søkt Helse- og omsorgsdepartementet om å bli nasjonalt kompetansesenter for lokalsykehusene (jf. brev fra sykehuset datert 14/6-07).

Hvordan vurderer statsråden ideen om et slikt kompetansesenter, og ser statsråden nytten av lokaliseringen av et slikt senter i Tinn kommune i tråd med søknaden fra Blefjell sykehus?»

Svar:

Lokalsykehus utgjør en viktig del av norsk helse-tjeneste. Regjeringens holdning er at ingen lokalsykehus skal legges ned, og at det desentraliserte sykehustilbudet skal opprettholdes, jf. Soria Moria-erklæringen. Regjeringen vil imidlertid fortsette arbeidet med en bedre arbeidsdeling mellom sykehus. I dette inngår arbeidet med å videreutvikle lokalsykehusene. Departementet arbeider derfor med å følge opp rapporten "Lokalsykehusenes akutfunksjoner i en samlet behandlingsskjede", avgitt departementet i mars 2007. Oppfølgingen vil bli omtalt i revidert nasjonalbudsjett. Videre har jeg i høst fordelt 50 millioner kroner på en rekke prosjekter ved lokalsykehusene (jf. omtale under kap. 732, post 70 i St. prp. nr. 1 2007-2008). Det skal også jobbes langsiktig med utviklingen av lokalsykehusene. Et interdepartementalt utvalg skal bistå i dette arbeidet.

Det er etablert et eget system for opprettelse av nasjonale medisinske kompetansesentra. I dag finnes 47 slike sentra. Disse har som sin primære oppgave å drive forskning og kompetansespredning innenfor sitt felt. De regionale helseforetakene er ansvarlig for drift av nasjonale medisinske kompetansesentra i spesialisthelsetjenesten. I tråd med dette fremmes søknader om etablering om nasjonale medisinske kompetansesentra normalt av et regionalt helseforetak. Søknadene skal ifølge dagens regelverk vurderes av Sosial- og helsedirektoratet, som er departementets faglige rådgiver, før beslutning i departementet. Direktoratet skal innhente råd fra bl.a. de fire medisinske dekanene og fagdirektørene i de regionale helseforetakene, før det utformer sine vurderinger.

Helse- og omsorgsdepartementet arbeider for tiden med å utforme et nytt og helhetlig styringssystem for høyspesialisert pasientbehandling og nasjonale kompetansesentra i spesialisthelsetjenesten. Både fordi det etablerte styringssystemet for de nasjonale kompetansesentrene i spesialisthelsetjenesten er oppe til vurdering, og fordi det ønskelige er at søknader om etablering av nye kompetansesentra i spesialisthelsetjenesten kommer via de regionale helseforetakene, har departementet oversendt søknaden fra Blefjell sykehus og Tinn kommune om å bli nasjonalt kompetansesenter for lokalsykehusene, jfr. brev av 14. juni 2007, til Helse Sør-Øst RHF.

SPØRSMÅL NR. 16**Innlevert 2. oktober 2007 av stortingsrepresentant Kirsti Saxi****Besvart 9. oktober 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«Ambulansetjenesten i Alta fikk i mars -07 godkjenning fra Helse Finnmark om dekning av merkostnader til utvidet tilstedevakt, og har utvidet tilstedevakten i tråd med dette. Knappt et halvt år senere har Helse Finnmark ikke dekket merkostnadene for den tjenesten de selv har godkjent og bærer det økonomiske ansvaret for.

Hvordan vil statsråden bidra til at Helse Finnmark overholder sine økonomiske forpliktelser overfor Ambulansetjenesten i Alta?»

Svar:

Jeg har vært i kontakt med Helse Nord RHF angående forholdet som tas opp i spørsmålet. Slik jeg forstår, er det inngått en skriftlig avtale mellom de to partene om leveranse av tjenester og økonomisk kompensasjon for dette. Imidlertid er det nå oppstått tvist mellom de to avtalepartene om forståelsen av avtalens innhold knyttet til enkelte merkostnader. Det er Helse Finnmark HF og Ambulansetjenesten i Alta a/s som i første omgang må søke å komme til en omforent forståelse av avtalens innhold. Jeg vil be Helse Nord RHF følge opp saken dersom partene ikke innen kort tid kommer til enighet.

SPØRSMÅL NR. 17**Innlevert 2. oktober 2007 av stortingsrepresentant André Oktay Dahl****Besvart 10. oktober 2007 av kunnskapsminister Øystein Djupedal****Spørsmål:**

«Kan statsråden klargjøre hvorvidt et vedtak om å nekte LLH mulighet til å informere om homofili i skolen er i pakt med opplæringsloven og i hvilken grad den enkelte skoles ledelse og elevråd kan overprøve et slikt vedtak?»

BEGRUNNELSE:

Forslaget til homoplan i Bergen skal behandles av bystyret 15. oktober, og i dag kom innstillingen fra komiteen for Finans, kultur og næring som har hatt ansvaret for å utarbeide planen.

I nesten 30 år har LLH, og de siste årene også Skeiv Ungdom, informert skoleklasser i ungdomstrinnet om homofili. Dette var det også lagt opp til skulle fortsette som en del av homoplanen.

I komitéinnstillingen heter det:

"Skolens lærere og helsepersonell tillegges oppgaven å undervise/gi informasjon innen de tema som angår homofili. Å la utvalgte organisasjoner enten ta del i undervisning eller utarbeide materiell omkring dette tema, kan ansees å være i konflikt med foreldreretten."

På denne bakgrunn ber jeg herved statsråden avklare hvorvidt dette er et vedtak som er forenlig med opplæringsloven.

Svar:

Læreplanene i Kunnskapsløftet fastsetter som kjent mål for opplæringen i de ulike fagene. Gjennom Kunnskapsløftet gis den enkelte skole stor grad av handlefrihet i forhold til hvordan de ulike tema i læreplanen behandles og hvilke metoder som benyttes. Opplæringsloven og læreplanene er likevel ikke til hinder for at en kommune som skoleeier legger føringer på innholdet i undervisningen i enkelte fag ved de ulike skolene i kommunen innenfor rammene av læreplanen.

Når det gjelder temaet samliv, seksualitet og behandling av tema som angår homofili er dette nedfelt som konkrete kompetansemål i flere fag. Blant annet er det i fagene naturfag, samfunnsfag og KRL nevnt flere kompetansemål knyttet til seksualitet og seksuell orientering. Elevene skal blant annet drøfte problemstillinger knyttet til ulik seksuell orientering, samtale om ulik kjønnsidentitet og variasjon i seksu-

ell orientering, samt reflektere over etiske spørsmål rundt heterofili og homofili.

Jeg synes det er positivt at organisasjoner med særlig kunnskap om og engasjement rundt viktige temaer som homofili, kan bidra til at barn og unge blir informert om dette. Det bør i denne sammenheng nevnes at Skolenettet.no har egne sider knyttet til samliv og seksualitet hvor det blant annet finnes informasjon om ressursmiljøer og organisasjoner, her-

under LLH, som kan være verdifulle for skolene i undervisningen.

Avslutningsvis må det bemerkes at foreldreretten slik den fremkommer i barnelovgivningen og menneskerettighetene ikke er til hinder for at slike organisasjoner informerer elever om homofili i undervisningen eller utarbeider materiale til bruk i opplæringen.

SPØRSMÅL NR. 18

Innlevert 2. oktober 2007 av stortingsrepresentant Torbjørn Andersen

Besvart 10. oktober 2007 av miljøvernminister Helen Bjørnøy

Spørsmål:

«Det er nå gjort kjent at EU ønsker å innføre begrensninger for hvor stor andel av klimakvoter som kan kjøpes utenfor EU, ved at maks 10 pst. av kvotene kan kjøpes av land utenfor EU.

Med bakgrunn i endrede rammebetingelser, vil ministeren ta initiativ til ny gjennomgang av klimavoteloven, med sikte på endring i prinsippet om å ikke tildele gratis kvoter til ny virksomhet?»

BEGRUNNELSE:

Norsk næringsliv ble stilt overfor svært strenge krav i forbindelse med vedtak om kvotelov sommeren 2007, blant annet ved at ny virksomhet ikke får tildelt noen gratis kvoter, og må kjøpe alle. Regjeringen argumenterte da med at virksomhetene hadde anledning til å kjøpe store deler av kvotene rimelig fra land utenfor EU. Nå varsler EU at de ønsker å innføre en begrensning som tilsier at maks 10 pst. av kvotene kan kjøpes fra land utenfor EU.

Svar:

Regjeringen varslet i kvoteproposisjonen (St.prp nr. 66 (2006-2007)) at det var uavklart hvorvidt Norge ville bli bundet av kvotedirektivets krav om å tall-

feste en begrensning på hvor mange kvoter bedriftene kan bruke fra de prosjektbaserte kyotomekanismene Felles gjennomføring (JI) og Den grønne utviklingsmekanismen (CDM). Jeg redegjorde i Stortingets EØS-utvalg 24. september for at Regjeringen vil sette et slikt tak. Bruk av JI og CDM er viktig for å bidra til overføring av teknologi og finansielle ressurser og som et incentiv til investering i utslippsreduserende prosjekter i utviklingsland. Det er også grunnen til at EU har gitt en mulighet til bruk av slike kvoter også i ETS. Men Regjeringen har kommet til den erkjennelse at en ubegrenset adgang til bruk av slike mekanismer vil kunne bidra til å undergrave integriteten til ETS. Ubegrenset adgang ville blant annet i prinsippet bidratt til å trekke kvoteprisen i ETS ned, og at det blir gjort færre tiltak i Europa. I tillegg kommer at EUs medlemsland vanskelig vil kunne akseptere at bedrifter i Norge gis en større mulighet til å bruke slike mekanismer enn det deres egne bedrifter kan.

Det er i klimavoteloven tatt høyde for en slik beslutning gjennom en forskriftshjemmel. Et utkast til forskrift med et forslag til hvordan taket på bedriftenes bruk av disse mekanismene skal operasjonaliseres vil bli sendt på høring når Regjeringen har fattet beslutning saken.

SPØRSMÅL NR. 19**Innlevert 2. oktober 2007 av stortingsrepresentant Torbjørn Andersen****Besvart 10. oktober 2007 av olje- og energiminister Åslaug Haga****Spørsmål:**

«Etter nyutnevnelsen har ministeren vært høyt på banen og lovet "tidenes satsning på fornybar energi" - omtrent de samme ordene som sin forgjenger brukte før ny støtteordning for fornybar energi ble lansert. Støtteordningen ble slaktet fra "alle" hold.

Er det slik å forstå at man nå vil jobbe for å innføre en bedre ordning for fornybar energi enn den som ble lansert nylig, og vil det i den sammenheng være aktuelt å opprette ny kontakt med Sverige på dette området?»

Svar:

Det legges opp til en sterk økning i satsingen på energiomleggings tiltak i regi av Enova i 2008. Forslaget i statsbudsjettet betyr en samlet ramme for 2008 på om lag 1 450 mill. kroner. Dette er en økning på om lag 660 mill. kroner i forhold til 2007.

Den økte økonomiske rammen gir grunnlag for å styrke satsingen på alle områdene innen fornybar energi. Høsten 2007 skal Olje- og energidepartementet inngå en ny avtale med Enova med et nytt ambisiøst resultatmål. Satsingen rettet mot husholdningene

vil bli styrket og det skal etableres en egen støtteordning til investeringer i infrastruktur for fjernvarme. En langsiktig oppbygging av infrastruktur for fjernvarme legger forholdene til rette for økt bruk av bioenergi, avfall, spillvarme og andre miljøvennlige energiressurser. Tiltakene vil være viktige for å få til utskifting av oljekjeler.

Regjeringen har vedtatt å innføre en støtteordning for fornybar elektrisitet, jf. St.meld. nr. 11 (2006-2007) om støtteordningen for elektrisitetsproduksjon fra fornybare energikilder. Støtteordningen er forutsigbar og gir investorene sikkerhet for at prosjekter som inngår kontrakt med Enova får støtte for produksjonen over 15 år. I budsjettet for 2008 er det foreslått en ramme for ordningen på 630 mill. kroner.

Det tas sikte på at ordningen skal tre i kraft 1. januar 2008. Olje- og energidepartementet vil vurdere ordningen i lys av utviklingen i markedet, jf. St.meld. nr. 11 (2006-2007). Eventuelle justeringer i ordningen vil da gjelde for kraftproduksjon fra anlegg som bygges etter at endringer i ordningen er vedtatt. Olje- og energidepartementet vil følge nøye med på hvilken effekt ordningen har.

SPØRSMÅL NR. 20**Innlevert 2. oktober 2007 av stortingsrepresentant Dagrun Eriksen****Besvart 10. oktober 2007 av kunnskapsminister Øystein Djupedal****Spørsmål:**

«Vil statsråden innføre overgangsordninger slik at fordypningspoengene elever som avslutter skolegangen 2008 har fått, vil telle med i opptak på høyere utdanning selv om de først starter etter 2009?»

BEGRUNNELSE:

Fra og med 2009 blir inntaksreglene for høyere studier endret ved at fordypningspoengene fra videregående skole ikke lenger vil være tellende. Samtidig har årets kull i 2. klasse valgt fordypningsfag med den tro at de til sammen kunne samle 4 fordypningspoeng ved å fordype seg i forskjellige fag. Siden disse nå ikke vil telle, vil det kunne få følger ved søknad

om opptak på høyere studier hvis en velger å vente ett eller flere år med å starte på høyere studier. Det bør derfor være en overgangsordning for årets kull.

Svar:

Etter dagens regelverk kan det, ved opptak til høyere utdanning, gis inntil fire fordypningspoeng for fag fra videregående opplæring utover den obligatoriske fordypningen i ett fag. I de nye opptaksreglene til høyere utdanning som ble vedtatt 31. januar 2007 er ikke disse reglene om tildeling av fordypningspoeng videreført. De nye reglene gjelder fra og med opptaket til høyere utdanning høsten 2009, dvs. at fra dette tidspunktet skal ingen få tildelt fordyp-

ningspoeng ved søkning om opptak til høyere utdanning. Under høringen av forslaget til nye opptaksregler høsten 2006 kom det ikke vesentlige innvendinger til de nye reglene.

Hovedhensikten med nåværende bestemmelse om tildeling av fordypningspoeng har vært å påvirke ungdom på studieforberevende tilbud innen videregående opplæring til å velge flere enn ett studieretningsfag med stort timeomfang framfor å velge mange og små valgfag. Ved innføringen av Kunnskapsløftet ble kravet til faglig fordypning i videregående opplæring vesentlig skjerpet. I Kunnskapsløftet må alle elever i studieforberevende utdanningsprogram ha minst to fordypningsfag fra eget programområde. Dette var hovedårsaken til at vi ikke så behovet eller nytten av å fortsatt tildele fordypningspoeng ved søkning om opptak til høyere utdanning.

Jeg er enig med representanten Eriksen i at det er viktig at søkere til høyere utdanning behandles likt. Det er alltid en utfordring å få dette best mulig til ved innføringen av nytt regelverk. Ved innføringen av de nye opptaksreglene til høyere utdanning har jeg vært opptatt av at vi får overgangsregler mellom gammelt og nytt regelverk som gjør at søkere som avslutter sin

videregående opplæring i Reform 94 behandles så likt som mulig med søkere som fullfører sin videregående opplæring i Kunnskapsløftet. På denne bakgrunn er det ikke rimelig at det ved opptak til høyere utdanning høsten 2009 eller seinere tildeles fordypningspoeng til personer med videregående opplæring i Reform 94 siden ingen søkere fra Kunnskapsløftet vil få slike fordypningspoeng.

Det jeg imidlertid har besluttet er at søkere med avsluttet videregående opplæring i Reform 94 skal kunne beholde sine nåværende muligheter til opparbeiding av realfagspoeng og tilleggsfag også ut over de ordinære tre år til fullføring av videregående opplæring når de søker høyere utdanning høsten 2009 eller seinere. Denne muligheten vil gjelde så lenge søkeren ikke er eldre enn 21 år, og innenfor den totalramme for realfagspoeng som gjelder fra og med 2009.

Jeg føler meg overbevist om at de samla overgangsbestemmelsene vi har fastsatt for søkere til høyere utdanning fra høsten 2009 og seinere, nå er de som gir de mest rettfærdige konkurranseforhold mellom søkere til høyere utdanning enten de har "gammel" eller "ny" videregående opplæring.

SPØRSMÅL NR. 21

Innlevert 2. oktober 2007 av stortingsrepresentant Arne Sortevik

Besvart 10. oktober 2007 av barne- og likestillingsminister Karita Bekkemellem

Spørsmål:

«Jeg viser til svar på spm nr 1401 (2006-2007). I Stortingets behandling av St.meld. nr. 24 (2004-2005) gjennom Innst. S. nr 217 (2004-2005) og i debatten om saken ble det gjort helt klart at en utvidet billighetserstatning ikke ville avskjære den enkelte fra å gå til individuelt erstatningsrettslig søksmål. Derimot vil risikoen for å bli sittende igjen med krav om å dekke statens saksomkostninger ved et ev. tap kunne hindre slike søksmål.

Hvordan vil statsråden sikre at dette ikke stopper barnehjemsbarn som vil gå til sak?»

BEGRUNNELSE:

Spørsmålet dreier seg fortsatt om barnehjemsbarn som har vært utsatt for grov omsorgssvikt under offentlig omsorg i barnehjem, og der både grov omsorgssvikt og grove overgrep er avdekket gjennom offentlig granskning av forhold i offentlige barnehjem.

Gjennom behandlingen av St.meld. nr. 24 (2004-2005) ble barnehjemsbarna sikret utvidet billigshetserstatning. Samtidig ble det understreket fra Stortinget at slik utvidet erstatning IKKE skal være til hinder for at den enkelte kunne gå til egen sak mot staten for å få erstatning, oppreisning og unnskyldning. Stortinget understreket også at vanlige krav til foreldelse ikke skulle gjelde. Statsråden som var barne- og familieminister da saken ble behandlet i Stortinget uttalte til Dagbladet 23.mars 2007 "det finnes presedens for at staten ikke skal påberope seg foreldelse i saker der staten selv har begått urett. Et enstemmig Storting vedtok at dette skulle gjelde i sakene til barnehjemsofre."

Når regjeringsadvokat prosederer på foreldelse blir det i strid med Stortingets vedtak og uttalte intensjon.

Når risikoen for tap også inkluderer risikoen for å bli ilagt saksomkostningene for staten, blir det en ytterligere hindring for at den enkelte barnehjemsof-

fer kan gå til sak og forfølge sin rett til det videre i rettsystemet.

Når ikke denne regjering og denne familieministeren vil sikre at sakene til barnehjemsofrene prøves i retten etter de føringer som er gitt, bør Regjeringen og statsråden i det minste sørge for at risikoen for å sitte igjen med økonomisk uføre ved et ev. tap ikke pålegges barnehjemsofrene.

Svar:

Jeg viser til mitt svar av 28. september d.å. på spørsmål nr. 1401 fra stortingsrepresentant Sortevik. Jeg vil understreke at staten ikke har fremmet krav om dekning av saksomkostninger i den ene saken som nå er til behandling i lagmannsretten. Dette spørsmålet er det ikke tatt endelig stilling til fra statens side. Staten vil vurdere og ta stilling til om det skal kreves saksomkostninger fra sak til sak, og fra rettsinstans til rettsinstans. Jeg vil imidlertid minne om at staten ikke fant grunn til å kreve saksomkostninger i denne saken for tingretten.

SPØRSMÅL NR. 22

Innlevert 2. oktober 2007 av stortingsrepresentant Hanne Dyveke Søttar

Besvart 10. oktober 2007 av olje- og energiminister Åslaug Haga

Spørsmål:

«Ved innføring av eget prisområdet for strøm i Midt-Norge 20.11.06 lovet daværende statsråd Enoksen at dette ikke ville medføre store endringer/ merkostnader for forbrukerne.

Kan statsråden på egnet måte gi en orientering om hvordan prisutviklingen har vært og om dette løftet vil bli opprettholdt?»

Svar:

Norge har normalt vært inndelt i to prisområder; nord og sør for Dovre. Statnett besluttet i november i fjor at Midt-Norge skulle inndeles som et separat prisområde, dvs. Norge fikk tre prisområder fra 20. november 2006. Vurderingene av virkningene av et nytt prisområde i denne regionen må ses på bakgrunn av at området vanligvis er en del av et felles prisområde med Nord-Norge.

Siden innføringen av prisområdet har Midt-Norge hatt sammenfallende priser med prisområdet Nord-Norge i 38 av 44 uker. Det er altså kun 6 uker hvor gjennomsnittsprisen for Midt-Norge har vært ulik prisen i Nord-Norge. Den største differansen mellom Nord-Norge og Midt-Norge var i uke 34, da gjennomsnittlig pris var 0,5 øre/KWh høyere i Midt-Norge enn i Nord-Norge. I to av de seks ukene med prisforskjell mellom disse to områdene var prisen høyere i Nord-Norge enn i Midt-Norge. Dette viser at innføringen av prisområdet Midt-Norge ikke har ført til nevneverdige endringer i prisen til forbrukerne, sett i forhold til om Midt-Norge fortsatt hadde vært inkludert i prisområdet Nord-Norge.

Når det gjelder forholdet mellom prisområdene i

Sør-Norge i forhold til i Midt- og Nord-Norge var prisforskjellene mellom områdene moderate fram til slutten av mai 2007. Grunnet en ekstraordinær situasjon i Sør-Norge med rekordnedbør i sommermånedene og utover høsten, oppstod det imidlertid større prisforskjeller mellom Sør-Norge og Midt- og Nord-Norge. Til tross for full eksport ut av området, både til Midt-Norge og til Sverige og Danmark, var produksjonen i Sør-Norge så stor i denne perioden at det oppstod flaskehals i nettet som førte til prisforskjeller mellom områdene. Den største forskjellen i pris mellom Sør-Norge og Midt-Norge ble registrert i uke 34, da differansen var på 17,2 øre/kWh.

Siden prisene i Midt-Norge har vært sammenfallende med prisene i Nord-Norge størsteparten av tiden, har dermed den nordlige landsdelen, dvs. nord for Dovre, opplevd en høyere pris enn Sør-Norge på grunn av begrensninger i overføringskapasiteten mellom nord og sør. Dette knytter seg ikke til innføringen av prisområde i Midt-Norge. Betydelige flaskehals mellom Sør-Norge og Sverige/Danmark har medført at prisen har vært ekstraordinær lav kun i Sør-Norge, og dermed lavere enn i resten av Norden. Prisforskjellene må derfor tilskrives den spesielle nedbør- og tilsigssituasjonen som har vært i sommer.

Flaskehalsene i nettet fjernes ved å bygge ut mer overføringskapasitet. Statnett har søkt konsesjon om bygging av en ny kraftlinje som går fra Sogn til Sunnmøre (Ørskog-Fardal). Med denne linjen på plass ville, i følge Statnett, prisforskjellene mellom Nord-Norge og Sør-Norge vært minimale og kanskje helt utlignet. Denne søknaden ligger nå til konsesjonsbehandling hos NVE.

Avslutningsvis ønsker jeg å presisere at selv om differansen har vært relativt stor mellom den nordlige og sørlige delen av landet, har prisene i alle landsdeler vært svært lave i sommer og høst på grunn av ressursituasjonen. For prisområde Nord- Norge har gjennomsnittsprisen for mai, juni og juli fra 2004 til 2006 vært henholdsvis 24,8 øre/kWh, 22,9 øre/kWh og 34,4 øre/kWh. Til sammenligning var årets gjennomsnitt for dette området i disse månedene så lavt som 18, 8 øre/kWh.

Når det gjelder den videre utviklingen i Midt-Norge, vil jeg understreke at Regjeringen allerede har gjort et betydelig arbeid for å få på plass tiltak for å bedre kraftsituasjonen i dette området. Det er likevel nødvendig å ytterligere styrke fokus på situasjonen framover. Jeg vil understreke at det er kreves flere ulike tiltak for å bedre forsyningssikkerheten i dette området. Både satsingen på økt overføringskapasitet, energiomlegging og ny produksjon er del av en robust løsning for kraftforsyningen i Midt-Norge.

SPØRSMÅL NR. 23

Innlevert 3. oktober 2007 av stortingsrepresentant Morten Ørsal Johansen

Besvart 15. oktober 2007 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Mener statsråden at det er god organisasjonskultur og godt lederskap å skyve ansvar over på en tjenesteperson som tilfeldigvis var på vakt denne aktuelle dagen, heller enn å ta ansvar selv, og er statsråden enig i at dette er et klart lederansvar for politimesteren?»

BEGRUNNELSE:

Søndag den 23. september i år skjedde en tragisk dødsulykke i Myre i Vesterålen. Politiet valgte å sende en politipatrulje fra Andøya som ligger 16 mil unna, og ikke fra den lokale politistasjonen knappe 100 meter fra ulykkesstedet. Dette resulterte i at den omkomne ble liggende til offentlig beskuelse i to timer. Både pårørende og folk i bygda reagerte sterk på dette. Politimesteren i Midtre Hålogaland tok først ikke kritikk for hendelsen, men etter noen dager endret hun seg på dette. Hun valgte da å skyve ansvaret over på lokale tjenestepersoner isteden for å vise godt og kollegialt lederskap og ta ansvaret og kritikken til seg som enhver god leder ville gjort.

Svar:

Spørsmålet er knyttet til trafikkulykken i Øksnes kommune den 23. september i år, der en person mistet livet. Ulykken skjedde kl. 22.46 om kvelden. Vakthavende patrulje ble varslet like etter og var fremme ved ulykkesstedet. kl. 00.20, vel 1 1/2 t senere.

Ledelsen i politiet har vært de første til å beklage at det tok så lang tid før politiet var framme på ulykkesstedet. Patruljen som var på vakt gjorde det de kunne for å nå hurtig frem.

I politiets forløpige evaluering har en sett at lokal lensmann dessverre ikke ble forsøkt kontaktet av Operasjonssentralen vedrørende dødsulykken, noe Politimesteren i Midtre Hålogaland har beklaget, da dette er en del av etablerte varslingsrutiner i politidistriktet ved slike hendelser.

Jeg er ikke enig i at politimesteren i Midtre Hålogaland har skjøvet ansvaret over på en tjenestemann. Politimesteren har beklaget tidsbruken og på den måten erkjent ansvaret hun har. Hun har i tillegg opplyst om årsaken knyttet til rutinesvikt, fordi dette har vært knyttet opp til budsjettsituasjonen hvilket i følge politimesteren ikke var riktig.

SPØRSMÅL NR. 24**Innlevert 3. oktober 2007 av stortingsrepresentant Georg Indrevik****Besvart 10. oktober 2007 av kunnskapsminister Øystein Djupedal****Spørsmål:**

«Vil statsråden stille seg positiv til en statlig økonomisk medvirkning, slik at Høgskolen i Bergen videre fremover kan opprettholde sin utdanning av ingeniører innenfor fagfeltet undervannsteknologi?»

BEGRUNNELSE:

Høgskolen i Bergen startet i år 2007 opp en linje for utdanning av ingeniører innenfor fagfeltet undervannsteknologi. Linjen ble lokalisert til Fjell kommune, hvor landets fremste industrielle ekspertise innenfor dette fagfeltet er plassert. Innenfor dette fagområdet er denne linjen den eneste i hele landet, for ikke å si den eneste i hele verden.

Linjen skulle ha et maks antall elever på 40. Ved oppstart var det flere hundre søknader til linjen, hvorav 56 fikk tilbudet og 53 aksepterte.

Fjell kommune måtte indirekte stille de nødvendige økonomiske tilsagn for at disse første elevene skulle få fullført det 3-årige studiet.

Skoleåret 2007/2008 ble finansiert ved at Sparebank SR-Bank gikk inn med kr 2 millioner, og bedriften AGR stilte nye moderne lokaler, - gratis til disposisjon. Videre vil det lokale næringslivet vederlagsfritt stille opp med forelesere.

Deler av norsk industri er i dag blant verdens fremste innenfor undervannsteknologi, og betydelige leveranser skjer til hele verden. Skal denne posisjonen opprettholdes i fremtiden, er det avgjørende at det utdannes kvalifisert arbeidskraft, og at undervisningstilbudet blir et årlig tilbud. For en statlig medvirkning vil ikke dette bli en årlig utgift, men en årlig investering til fremtidig inntekt.

Svar:

Jeg viser til brev datert 3. oktober 2007 fra stortingsrepresentant Georg Indrevik. Brevet omhandler ingeniøruddanningen innen undervannsteknologi ved Høgskolen i Bergen. Representant Indrevik spør om

Kunnskapsdepartementet stiller seg positiv til en statlig økonomisk medvirkning til Høgskolen i Bergen slik at høyskolen kan opprettholde sin utdanning av ingeniører innenfor fagfeltet undervannsteknologi.

Høgskolen i Bergen satser på teknologiutdanning i samarbeid med næringslivet. Sentralt er satsingen på dypvannsteknologi i Fjell kommune utenfor Bergen. Kunnskapsdepartementet mener at arbeidet er et godt eksempel på hvordan næringslivet kan spille på lag med skolen for å skape en interesse for realfag blant unge, som senere kan være av stor betydning for regionens vekstmuligheter. Denne type samhandling er et viktig mål i regjeringens realfagsstrategi og den nylig fremlagte strategien for maritime næringer.

Jeg er også kjent med situasjonen ved det nyopprettede studietilbudet i undervannsteknologi, som Høgskolen i Bergen har fått etablert i nært samarbeid med næringslivet. Høgskolen har ved flere anledninger fremmet ønske om tilskudd til finansiering av disse studieplassene. Innspillet er vurdert i forhold til de årlige statsbudsjett. Jeg vil imidlertid understreke at høyskolene ved opprettelse av nye tilbud som hovedregel forutsettes å omdisponere ressurser innenfor egne rammer. Høyskolen har selv ansvar for at de utdanninger de velger å opprette har tilstrekkelige rammevilkår.

Jeg viser til at institusjonene i universitets- og høyskolesektoren har stor autonomi og et handlingsrom til fritt å kunne omdisponere midler innenfor egen budsjetttramme for å opprette studieplasser. Likevel har høyskolen siden 2005 fått en budsjettøkning tilsvarende 14 nye studieplasser innen ingeniøruddanningen.

Jeg ønsker å påpeke at det er av nasjonal interesse å tilpasse kapasiteten etter samfunns- og næringslivets behov innen visse typer utdannelse, og jeg er glad for det tilbudet som høyskolen sammen med lokale interessenter her har startet opp.

SPØRSMÅL NR. 25**Innlevert 3. oktober 2007 av stortingsrepresentant Trond Helleland****Besvart 15. oktober 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Vil samferdselsministeren rette en henvendelse til NSB for å få dem til å selge billetter til Stockholm via sin nettportal, og i det minste så raskt som mulig legge inn en referanse på sine nettsider til www.sj.se når man skriver inn Stockholm?»

BEGRUNNELSE:

I dag virker det som NSB har en allergi mot Stockholmstoget, sannsynligvis på grunn av busstilbudet til datterselskapet, men Gøteborg kan man fint legge inn, for det opererer de selv.

Det trengs også en bedre markedsføring og mer oppdatert materiell med A/C for å gjøre tilbudet mer attraktivt. På lang sikt trengs selvfølgelig bedre skinnegang fra på norsk side til svenskegrensen.

Svar:

Jeg har bedt NSB om informasjon om fremdriften i arbeidet med å forenkle billettbestillingen for togtilbudet Oslo-Stockholm.

NSB har jobbet med utvikling av nye nettsider det siste året og har ventet med å legge inn ny funk-

sjonalitet til det nye nettstedet var kommet i drift. NSB opplyser at selskapet innen utgangen av året vil få laget en løsning som tydeliggjør hvordan kunder, som via www.nsb.no ønsker å kjøpe billetter på strekningen Oslo-Stockholm, skal få tak i disse billettene. I påvente av en slik løsning er det fra og med 11.10.2007 en synlig lenke til www.sj.se, og informasjon om hvordan kunden skal få kjøpt billetter på SJ sine tog.

Videre har NSB nå informert meg om at SJ arbeider med å få satt opp en automat på Oslo S slik at man skal kunne hente ut bestilte billetter der. NSB har opplyst om at SJ og Jernbaneverket nå skal være enige om lokaliseringen av automaten på Oslo S. SJ har informert NSB om at datalinjer til automaten er bestilt av Telenor, og at automaten blir satt opp i løpet av denne høsten. I tillegg sender SJ billettene direkte hjem til kunder i Norge, Sverige og Danmark, (krever minst 5 dager forhåndssalg), uten ekstra kostnad ved kredittkortbetaling. SJ tilbyr per i dag ingen mulighet for å gå rett på toget og få utlevert billetten der for andre enn svenske statsborgere, (krever svensk ID, svensk førerkort eller EU pass).

SPØRSMÅL NR. 26**Innlevert 3. oktober 2007 av stortingsrepresentant Eirin Faldet****Besvart 15. oktober 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«27. februar i år stilte jeg spørsmål om hva statsråden vil gjøre for at det skal bli mulig for de reisende å bestille togbilletter mellom Oslo og Stockholm på NSBs nettsider. Dette er fortsatt ikke mulig, og det er generelt både dyrt og komplisert å bestille togbilletter til og fra utlandet. Det er også andre kritikkverdige forhold ved NSBs billettsalg.

Ser statsråden at dårlig tilgang på togbilletter har en avvisningseffekt, og hva vil statsråden gjøre for at det skal bli enklere å kjøpe togbilletter?»

BEGRUNNELSE:

Det lar seg ikke gjøre å kjøpe billetter for togreise mellom Oslo og Stockholm på NSBs nettsider, til

tross for at ruten ble gjenåpnet allerede i januar 2007 og at ruten trafikkeres i samarbeid med NSB. Heller ikke etter mitt spørsmål til statsråden datert 27. februar, med statsrådets svar datert 6. mars, har denne saken funnet sin løsning.

Dagsavisen 30. september har en reportasje som tydelig viser at det generelt er for vanskelig og dyrt å bestille togbilletter til og fra utlandet. Billettene kan ikke bestilles på Internett, og i tilfellet omtalt i Dagsavisen heller ikke på den betjente stasjonen. Billettene må bestilles på telefon, en samtale som er priset til 6 kroner per minutt. I den nevnte saken resulterte heller ikke telefonsamtalen i den ønskede togbilletten.

NRK Trøndelag kunne 25. september melde at togreisende som kjøpte billett på NSBs nettsider, i

lengre tid hadde betalt en vesentlig høyere pris enn den fastsatte taksten på grunn av en feil, og NSB medgir at de hadde kjent til feilen i lang tid. Rask feilretting og automatisk tilbakebetaling bør være en selvfølge i et slikt tilfelle. Det vil være urimelig dersom NSB skal sitte igjen med økte inntekter som følge av feil prising.

Jeg vil også nevne åpningstidene på NSBs billettsalg på viktige stasjoner som Bergen og Trondheim. Søndag - fredag stenger billettsalget i Bergen kl. 19.30, i Trondheim klokken 19.00. Begge stasjonene har mange togavganger etter stengetid, blant annet nattogene til Oslo som har avgang ved 23-tiden. Ved mange andre stasjoner er billettsalget enda mer innskrenket.

Alle de nevnte forholdene knyttet til NSBs billettsalg gjør det mindre attraktivt å kjøpe togbilletter og reise med tog i inn- og utland. Det er svært uheldig i en tid når hele samfunnet er opptatt av kollektivtilbudet som et viktig virkemiddel for å møte klimautfordringene, og hvor Regjeringen engasjerer seg sterkt for å styrke jernbanen som transportmiddel. Flyreiser til inn- og utland er lett tilgjengelig både på Internett og på telefon, også når reisen inkluderer flere selskaper. Dette gir fly en helt unødvendig konkurransefordel mot tog.

I en situasjon hvor NSB har monopol på persontrafikk med tog i Norge er det usedvanlig viktig at selskapet viser seg ansvarlig verdig. Det er svært viktig at NSB, og Samferdselsdepartementet som kontraktspart, løser disse og andre utfordringer til det beste for kundene så raskt som mulig slik at færrest mulig avvises som følge av mangelfulle billettsystemer.

Svar:

Jeg viser til mitt svar av 6.3.2007 på tilsvarende spørsmål nr. 669 fra stortingsrepresentant Faldet.

Når det gjelder billettkjøp på strekningen Oslo-Stockholm har jeg bedt NSB om oppdatert informasjon om fremdriften i arbeidet med å forenkle billettbestillingen for togtilbudet Oslo-Stockholm. I det følgende gjør jeg rede for opplysninger NSB har gitt.

NSB har jobbet med utvikling av nye nettsider det siste året og har ventet med å legge inn ny funksjonalitet til det nye nettstedet var kommet i drift. NSB opplyser at selskapet innen utgangen av året vil få laget en løsning som tydeliggjør hvordan kunder, som via www.nsb.no ønsker å kjøpe billetter på strekningen Oslo-Stockholm, skal få tak i disse billettene. I påvente av en slik løsning er det fra om med 11.10.2007 en synlig lenke til www.sj.se, og informasjon om hvordan kunden skal få kjøpt billetter på SJ sine tog.

Videre har NSB nå informert meg om at SJ arbeider med å få satt opp en automat på Oslo S slik at man skal kunne hente ut bestilte billetter der. NSB har opplyst om at SJ og Jernbaneverket nå skal være enige om lokaliseringen av automaten på Oslo S. SJ har informert NSB om at datalinjer til automaten er bestilt av Telenor, og at automaten blir satt opp i løpet av denne høsten. I tillegg sender SJ billettene direkte hjem til kunder i Norge, Sverige og Danmark, (krever minst 5 dager forhåndssalg), uten ekstra kostnad ved kredittkortbetaling. SJ tilbyr per i dag ingen mulighet for å gå rett på toget og få utlevert billetten der for andre enn svenske statsborgere, (krever svensk ID, svensk førerkort eller EU pass).

Når det gjelder de mer generelle aspekter ved tilgjengeligheten av billetter til NSBs egne produkter eller utenlandstogreiser kan jeg opplyse følgende:

NSB Kundesenter på Lillehammer driver en tjeneste for rådgivning og salg av billetter til utenlandske togoperatører. NSB Utland har telefon 820 54 388. Telefonen er betjent mandag-fredag: 08.00-20.00, lørdag og søndag: 09.00-15.00. Tjenesten koster 6,- kr pr minutt, + 59 øre for oppkobling. Dette er en betalingstjeneste der NSB har ekspertise på salg av billetter til utlandet, men der billettinntektene ikke går til NSB.

Prisene på tog i Trøndelag har vært svært komplisert de siste årene som følge av et taktsamarbeid med fylkeskommunene og NSB. Dette har ført til at man på enkelte reiser har opplevd å få ulike priser med NSBs tog på en og samme reisestrekning. Dette er ikke tilfredsstillende og NSB har tatt initiativet til å rydde opp i forholdet. NSB trekker seg fra taktsamarbeidet i Trøndelag den 16.10.2007, og tilpasser sine takster slik at konsekvensene for kundene blir minst mulig. Samtidig søker NSB å komme frem til en varig løsning sammen med sine tidligere taktsamarbeidspartnere i fylkeskommunene i Nord- og Sør-Trøndelag.

NSB har forsikret meg om at åpningstidene på NSBs billettsalg på stasjonene vurderes nøye opp mot andre tilgjengelige salgskanaler. I dag gir NSB kundene tilgang på billetter på følgende måter: www.nsb.no, billettautomater, pr. telefon, stasjoner og om bord i togene. Til sammen gir dette god tilgjengelighet, som NSB mener bekrefte gjennom de årlige kundeundersøkelsene.

NSB er i en svært god utvikling med økende kundetilstrømming. NSB har forsikret meg om at selskapet er svært opptatt av å ta vare på den positive utviklingen ved å være lydhør i forhold til kundenes behov.

SPØRSMÅL NR. 27**Innlevert 4. oktober 2007 av stortingsrepresentant Jan Sahl****Besvart 15. oktober 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Gjennom media er det kjent at en familie ble nektet å fly fra Gardermoen siden faren satt i rullestol. Selskapet Sun-Air opplyser til aftenposten.no at de ikke tar med passasjerer som ikke kan gå flytrappen selv. Ministeren har vært offensiv i sine uttalelser vedrørende universell utforming og KrF er glade for statsrådets engasjement.

Hva vil statsråden gjøre for å unngå tilsvarende episoder, og vil Regjeringen forby selskaper som nekter en gruppe mennesker å være passasjerer å operere på norske lufthavner?»

Svar:

Jeg synes det er meget beklagelig at reisende med redusert mobilitet eller funksjonshemming skal oppleve å bli nektet å reise med fly. Derfor er jeg glad for at selskapet Sun-Air ifølge medieoppslag har beklaget det inntrufne og tilsynelatende ordnet opp slik at noe lignende ikke skal forekomme i framtiden.

Det har fram til nå ikke vært noe lovpålagt krav når det gjelder å sikre rettighetene til reisende med redusert mobilitet eller funksjonshemming. Samtidig har denne passasjergruppens rettigheter i stor grad blitt ivaretatt gjennom en frivillig erklæring som ble utformet i samarbeid mellom EU-kommisjonen og ECAC (European Civil Aviation Conference) i 2001, og som en del store og velvillig innstilte flyselskaper har sluttet seg til. Samferdselsdepartementet har tatt inn disse kravene som en kontraktsforpliktelse i standardavtalen for anbudsrutene.

EU har tatt saken et viktig skritt videre gjennom å vedta en ny forordning som forbyr å diskriminere reisende under henvisning til deres reduserte mobilitet eller funksjonshemming. Forordningen om rettigheter for passasjerer med redusert mobilitet og funksjonshemming trådte i kraft i EU fra august 2006, med en generell implementeringsfrist på to år. Bestemmelsene som forbyr å nekte ombordstigning på

grunnlag av reduserte mobilitet eller funksjonshemming trådte imidlertid i kraft i EU fra juli 2007.

Jeg har aktivt støttet opp om forordningen, og etter at forordningen nå er tatt inn i EØS-avtalen vil også Norge være forpliktet av det nye regelverket. Jeg vil se til at forordningen blir gjeldende norsk rett og at bestemmelsene blir implementert så raskt som mulig. Det nye regelverket vil være en klar forbedring i forhold til dagens ordning blant annet ved at ansvaret vil ligge på lufthavnoperatøren framfor det enkelte flyselskap. Videre vil det bli mulig for Luftfartstilsynet å kontrollere om flyselskapene og lufthavnene respekterer forordningen og å sanksjonere eventuelle brudd. Endelig vil passasjerer selv kunne klage saken sin inn for den nye flyklagenemnda som for tiden er under etablering.

Luftfartsloven har hjemmel for å ilegge såkalt flygeforbud, men kjerneområdet for denne bestemmelsen er ivaretagelse av flysikkerheten. Norge er samtidig et fullverdig medlem av det indre markedet for luftfart. I følge regelverket om dette har alle flyselskaper med såkalt EØS-lisens rett til å etablere og drive ruter hvor som helst i EØS så lenge flyplassene har kapasitet, og så lenge lokale krav til instrumentering og sikkerhetsprosedyrer er tilfredsstillende. I den aktuelle saken er det eventuelle brudd på passasjerens rettigheter som i tilfelle må brukes som grunnlag for å nekte flyging i Norge. Jeg legger til grunn at et slikt forbud vil være en uforholdsmessig reaksjon, i strid med grunnreglene i det indre markedet. Mer nyanserte og formålstjenlige reaksjoner vil i stedet være å rette pålegg om opphør av ulovlig virksomhet mot flyselskapet, eller å ilegge det overtredelsesgebyr. Grunnlaget for slike reaksjoner vil bli lagt gjennom det regelverksarbeidet som er omtalt ovenfor.

I tillegg viser jeg til at regjeringen arbeider med forslag til ny lov mot diskriminering av personer med nedsatt funksjonsevne.

SPØRSMÅL NR. 28**Innlevert 4. oktober 2007 av stortingsrepresentant Åge Starheim****Besvart 15. oktober 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Eg viser til sak S. nr. 217, handsama av Stortinget 13. 06. 06 vedr. disp. frå yrkestransportlova for personar over 70 år. I "Komiteens merknader" vert det m.a. vist til: "Dette flertall viser til statsrådets uttalelse om at hun så snart som mulig vil komme tilbake til Stortinget om saken med eventuelle forslag til endringer."

Kva er status på departementet sitt arbeid i denne saka?»

GRUNNGJEVING:

Den 5. april 2006 sendte eg eit skriftleg spørsmål (spørsmål nr. 694) vedr. dispensasjon frå alderskravet om køyreseddel til justisministeren. I slutten av justisministeren sitt svar står det: "Spørsmål om det fremdeles skal være en øvre grense på 70 år for å drive yrkestransport med passasjerer er nå til utredning i Samferdsledepartementet."

Stortinget handsama den 13.06.06 sak Innst. S. nr. 217 (2005-2006) Innstilling fra transport- og kommunikasjonskomiteen om forslag fra stortingsrepresentantane Bård Hoksrud og Øyvind Halleraker om dispensasjon fra yrkestransportlova for personer over 70 år.

I "Komiteens merknader" står det m.a.: "Dette flertall er enig med forslagsstillerne i at hensynet til tilrettelegging for seniorane i arbeidslivet er viktig. Dette flertall viser til statsrådets uttalelse om at hun så snart som mulig vil komme tilbake til Stortinget om saken med eventuelle forslag til endringer."

Vedtaket i saka lyder slik:

"Dok.nr.8.68 (2005-2006)- forslag fra stortingsrepresentantane Bård Hoksrud og Øyvind Halleraker om dispensasjon fra yrkestransportlova for personer over 70 år - vedlegges protokollen."

Svar:

Eg svarte representanten Bård Hoksrud på eit liknande spørsmål i brev datert 26. mai i år, spørsmål nr. 1267.

Departementet har bede Helse- og omsorgsdepartementet om ein helsefagleg vurdering av om det er noko grunnlag for å heve aldersgrensa for køyresetel, og eventuelt korleis ein best kan godkjenne helsa til kvar enkelt sjåfør. Vurderinga har teke lenger tid enn venta, men eg ventar å få svar innan kort tid. Avhengig av tilrådinga frå helsestyresmaktene kan departementets arbeid med eventuelle endringar av regelverket ta til.

Omsynet bak aldersgrensa på køyresetel er basert på ei vurdering av at den generelle risikoen for at ei brå og uventa forverring av helsa til sjåførane aukar med alderen. Kravet til køyresetel er knytt til løyvepliktig transport av passasjerar, altså transport mot vederlag. I den næringsmessige transporten veg omsynet til passasjerane tungt. Dei kan som brukarar av offentlig transport ikkje velje kven som utfører transporten, og det vert forventa at styresmaktene har utvikla system som tek vare på tryggleiken deira. Aldersgrensa for køyresetel er eit slikt system.

Eg har i den siste tida fått fleire brev og telefonar frå sjåførar som har passert aldersgrensa, men som sjølv ser seg i stand til å køyre drosje eller buss. Desse finn den noverande aldersgrensa urimeleg. Eg er samd i at eldre er ein ressurs vi må bruke så lenge det ikkje går ut over andre viktige omsyn samfunnet skal ta vare på. Det er no rundt 30 år sida aldersgrensa for køyresetel sist blei vurdert og fastsett. Eg er ikkje negativ til å heve aldersgrensa for køyresetel dersom helsestyresmaktene meiner at passasjerar i offentlig transport ikkje samtidig vert utsett for auka risiko.

Om det er grunnlag for å endre reglane i yrkestransportlova om køyresetel, håper eg at endringsforslag kan sendast på høyring i løpet av hausten. Stortinget vil bli orientert på eigna måte.

SPØRSMÅL NR. 29**Innlevert 4. oktober 2007 av stortingsrepresentant Ivar Kristiansen****Besvart 9. oktober 2007 av fiskeri- og kystminister Helga Pedersen****Spørsmål:**

«Eier av "M/K Trænabanken" har fått avslått søknad om å få forlenge båten fra 90 til 110 fot. Søknaden ble fremmet ut fra en sikkerhetsmessig begrunnelse, som bl.a. i en SINTEF-rapport dokumenterer behovet for ombygging. Statsråden signaliserte i valgkampen at hun ønsket å oppheve lengdebegrensningene i fiskeflåten for heller å sette begrensninger ved lasteevne.

Vil statsråden nå sørge for å gi klarsignal slik at M/K Trænabanken av sikkerhetsmessige grunner kan forlenges fra 90 til 110 fot?»

BEGRUNNELSE:

"M/K Trænabanken" er hjemmehørende i Træna Kommune. Træna er en 100 pst. fiskeriavhengig kommune, hvor ikke minst "Trænabanken" er en viktig bidragsyter i sysselsettingsøyemed. Eierne søker ikke om kvoteøkning eller om flere rettigheter. Men ønsker av sikkerhetsmessige årsaker å forlenge båten for å oppnå større stabilitet og sikkerhet. Departementet har tidligere gitt dispensasjoner fra lengdebe-

grensninger ut fra lignende begrunnelser som i dette tilfellet.

Svar:

Jeg vil først bemerke at avslaget på søknaden fra Trænabanken AS om forlengelse av fartøyet "M/K Trænabanken" er endelig i og med Fiskeri- og kystdepartementets vedtak av 4. september 2007 om ikke å ta klagen over Fiskeridirektoratets avslag til følge. Dette vedtaket er fattet i medhold av gjeldende regelverk.

Samtidig vil jeg bemerke at departementet 20. august i år sendte på høring et forslag om endring i regelverket vedrørende størrelsesbegrensningen for store kystfartøy. Forslaget innebærer at dagens øvre lengdegrense på 28 meter erstattes av en lasteromsbegrensning på 300 kubikkmeter. Nytt regelverk vil bli fastsatt etter at høringsrunden er gjennomført og høringsuttalelsene vurdert. En eventuell framtidig søknad fra Trænabanken AS vil bli behandlet i henhold til det regelverket som måtte gjelde på det aktuelle tidspunktet, på lik linje med andre søknader.

SPØRSMÅL NR. 30**Innlevert 4. oktober 2007 av stortingsrepresentant Jan Sahl****Besvart 15. oktober 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«Forsterket fødestue (Lofotmodellen) har dannet mønster for fødselsomsorg ved flere lokalsykehus. Jordmorstyrt fødestue med mulighet for nødkeisersnitt har gitt Lofotens befolkning et godt og trygt fødetilbud. Nå er den økonomiske situasjonen for "Nordlandssykehuset" slik at dette tilbudet faller bort. Det har skapt sterke reaksjoner i Lofoten. KrF vil at flere skal føde barn, og at det skal være like trygt å føde i Lofoten som i Bodø.

Hva vil ministeren gjøre for å stanse nedleggingen av forsterket fødestue ved Lofoten sykehus?»

Svar:

Målet for fødselsomsorgen er et desentralisert og differensiert fødetilbud som sikrer trygghet og nærhet for alle gravide og fødende. Et differensiert fødetilbud innebærer at kvinner med ulik risiko for komplikasjoner under fødsel selekteres til å føde ved fødeinstitusjoner der de kan få et tilpasset tilbud.

Siden 1997, da det daværende Statens helsetilsyn fremla rapporten "Faglige krav til fødeinstitusjoner", har vi i Norge formelt operert med følgende tre kompetansenivåer innen fødselsomsorgen:

Kvinneklinikker: Minst 1500 fødsler per år, tilstedevakt av fødsels- og anestesilege og vaktberedskap av barnelege, nødvendig jordmor- og opera-

sjonsstuebemannning og barneavdeling med intensivbehandling av nyfødte.

Fødeavdelinger: Minst 400-500 fødsler per år, vaktberedskap av fødsels- og anestesilege, nødvendig jordmor- og operasjonsstuebemannning og barnelege tilknyttet fødeavdelingen.

Fødestuer: Minst 40 fødsler per år, vaktberedskap av jordmødre og avklarte medisinske forhold.

Ved enkelte fødestuer er det bevart mulighet for nødkeisersnitt. Disse fødestuene omtales som "forsterka" fødestuer. Nordlandssykehuset Lofoten har i mange år hatt en slik "forsterka" fødestue. Den baserer seg på en beredskap for nødkeisersnitt som blant annet ivaretas av kirurger.

Helse Nord opplyser at det ikke er fattet beslutning om nedleggelse av den forsterkede fødestuen i Lofoten. Styret ved Nordlandssykehuset HF har vedtatt å utrede de faglige og økonomiske forskjellene

mellom en forsterket fødestue og en vanlig fødestue. Bakgrunnen er i henhold til Helse Nord blant annet at ordinære fødestuer er det vanligste fødestuetilbudet (jamfør de ovenfor nevnte faglige retningslinjene). I tillegg legger styret til grunn at Lofotens fastlandsforbindelse, som åpner i 2008, vil ha konsekvenser for fødekvinne fra Øst-Lofoten, som vil kunne ønske å føde ved Nordlandssykehuset Vesterålen, hvor det er vanlig fødeavdeling. Utredningen skal gjennomføres høsten/ vinteren 2007/2008.

Helse Nord understreker at ingen beslutninger vil bli tatt før den nasjonale strategien for svangerskaps-, fødsels- og barselomsorg, som Helse- og omsorgsdepartementet nå arbeider med, foreligger. Utkast til nasjonal strategi planlegges ferdigstilt innen utgangen av 2007 og vil deretter bli sendt på høring. Saken vil bli lagt fram for Stortinget på egnet måte i løpet av 2008.

SPØRSMÅL NR. 31

Innlevert 4. oktober 2007 av stortingsrepresentant Harald Victor Hove

Besvart 15. oktober 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Hordaland fylke har nesten 200 tunneler som daglig benyttes av lokalbefolkning og tilreisende, og disse er avgjørende for fremkommeligheten i fylket. Sikkerheten ved disse tunnelene er imidlertid ofte ikke tilfredsstillende og bidrar til økt utrygghet.

Hvilke konkrete tiltak vil samferdselsministeren ta i bruk for å øke sikkerheten ved landets tunneler og dertil skape større trygghet for bilistene som er avhengig av disse?»

BEGRUNNELSE:

Norge er verdensmester i tunnelbygging, og Hordaland fylke er det av landets fylker hvor man finner flest tunneler. Den langstrakte geografien i vårt land gjør det nødvendig, både i dag og for fremtiden, å satse på tunneler som middel for å knytte landet sammen. På transport- og kommunikasjonskomiteens besøk på IF Forsikrings sikkerhetssenter i Hobøl 3. oktober ble det rettet et tydelig fokus på de enorme sikkerhetsutfordringene som veitunneler fører med seg. Under dagens regjering har sikkerhetsutfordringene ved landets tunneler blitt ytterligere aktualisert som følge av at sikring og vedlikehold av tunneler er blitt en forsømt oppgave som kan medføre tap av menneskeliv.

Svar:

Mange vegtunneler har blitt bygget i henhold til tidligere standarder da sikkerhetskravene ikke var like strenge som i dag. Dette har medført at en rekke tunneler ikke har den sikkerheten vi i dag ønsker. Den siste innskjerpelsen av sikkerhetskravene kom med den nye tunnelsikkerhetsforskriften som ble vedtatt i Statsråd 15. april 2007 og implementerer EU-direktiv 2004/54/EF. Forskriften gjelder alle Europa- og riksvegtunneler over 500 m. Denne innbefatter blant annet en skjerpning av kravene til utstyr i tunnelene slik som nødtelefoner, brannslukningsapparater og skilt, både hva angår antall og minste avstand mellom hver installasjon. Den nye forskriften innfører også et strengere sikkerhetsgodkjenningssystem hvor alle nye tunneler på Europa- og riksveger lengre enn 500 m må sikkerhetsgodkjennes før bygging, før åpning for trafikk og deretter hvert 6. år. De nye kravene er også gjort gjeldende for eksisterende tunneler som vil bli gradvis brakt opp på fullgodt sikkerhetsnivå hva angår teknisk utstyr senest innen 15 år.

I år har arbeidet med å etablere nytt digitalt nødnett for redningsetatene i vegtunneler startet. Dette vil gi et sikrere og mer hensiktsmessig samband gjennom å gi et felles nødnett framfor dagens tre separate

samband for politi, brannvesen og ambulansetjenesten.

Etter raset i Hanekleiv beordret Samferdselsdepartementet satt i gang full inspeksjon og kontroll av alle landets vegtunneler.

Nye interne krav i Statens vegvesen har også kommet og innebærer hyppigere inspeksjoner av tunneler med særlig fokus på bergsikring og fare for nedfall. For å øke tilkomst for inspeksjon av fjell bak hvelv har også Vegdirektoratet sendt ut rundskriv med nye krav om større avstand mellom fjell og hvelv i nye tunneler, og dessuten kortere avstand mellom inspeksjonsluker i tunneler med hvelv.

I år er det satt av 175 mill. kroner til oppgradering av eksisterende tunneler. Dette er en sterk økning i forhold til årene 2002 til 2005 hvor beløpet lå på 70 mill. kroner i året. Disse midlene er benyttet til brannsikringstiltak og øvrige sikringstiltak. Denne posten vil bli videreført i 2008. Midlene til utbedring av vegtunnelene blir prioritert slik at de lengste tunnelene og de med mest trafikk som mangler utstyr vil bli oppgradert først. Statens vegvesen samarbeider

med Direktoratet for sikkerhet og beredskap (DSB) når det gjelder prioritering av midlene.

I tillegg er det i budsjettforslaget for 2008 prioritert om lag 100 mill. kroner til oppgradering av eksisterende tunneler innenfor rammene til stamvegnettet og øvrig riksvegnett over investeringsbudsjettet. Innsatsen til drift og vedlikehold av tunneler, bruer og ferjekaier forutsettes i 2008 å bli om lag 700 mill. kroner. Dette er en økning på om lag 90 mill. kroner sammenlignet med 2007. Innenfor driften vil hensynet til trafiksikkerhet ha høyeste prioritet.

Sikring av vegtunneler har høy prioritet, noe som gjenspeiler seg i ulykkesstatistikken, hvor det kommer frem at det skjer færre uhell og ulykker i tunnel sammenliknet med hva det gjør på veg i dagen. Ulykkesfrekvensen (personskadeulykker pr mill. kjøretøykm) for hele vegnettet var i 2005 på 0,25 mens for tunnelene var tilsvarende frekvens 0,19. Den hyppigst forekommende hendelse i tunnel er motorstopp og stopp pga drivstoffmangel. Under 1 pst. av alle hendelser og ulykker i tunnel er brann og branntilløp.

SPØRSMÅL NR. 32

Innlevert 4. oktober 2007 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande

Besvart 10. oktober 2007 av kunnskapsminister Øystein Djupedal

Spørsmål:

«Kan statsråden gjøre rede for hvordan fraværsreglementet i de videregående skolene knyttet til deltakelse og arbeid i frivillige organisasjoner blir praktisert rundt om i landet, og forsikre om at engasjert ungdom gis gode muligheter for å utvikle seg videre i forbindelse med arbeid og deltakelse i slike organisasjoner?»

BEGRUNNELSE:

Etter det undertegnede kjenner til er det stor variasjon med hensyn til hvordan fraværsreglementet i de videregående skolene knyttet til deltakelse og arbeid i frivillige organisasjoner blir praktisert rundt om i landet. Undertegnede er av den oppfatning at det er svært viktig et engasjert ungdom gis mulighet til deltakelse i slikt arbeid, og at man fra skolens side legger til rette for dette.

Svar:

Regelverket knyttet til føring av fravær i videregående opplæring er gitt i forskrift til opplæringslo-

ven § 4-35. Det følger av forskriften at rektor kan gi elever fri i opptil 14 skoledager uten at disse dagene skal føres som fravær på vitnemålet. Dette kan for eksempel gjelde fravær knyttet til arbeid som tillitsvalgt, politisk arbeid og hjelpearbeid.

Bestemmelsen overlater avgjørelsen til rektor ved den enkelte videregående skole. En slik delegasjon er viktig for å sørge for en hensiktsmessig praktisering av bestemmelsen i forhold til variasjoner i lokale forhold og i forhold til den enkelte elevs opplæringssituasjon. Grunnet den lokale avgjørelsesmyndighet når det gjelder denne type fritak fra fraværføring finnes det ingen sentral oversikt over praktiseringen av denne bestemmelsen.

Jeg vil avslutningsvis bemerke at det er viktig at engasjert ungdom får muligheten til å delta aktivt i verdifullt organisasjonsarbeid. Det ovennevnte regelverket legger til rette for slik deltakelse. Viktigheten av samfunnsengasjement og deltakelse i demokratiske prosesser gjenspeiles også i læreplaner og andre grunnlagsdokumenter, herunder Prinsipper for opplæringen.

SPØRSMÅL NR. 33**Innlevert 4. oktober 2007 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter****Besvart 16. oktober 2007 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Jeg viser til oppslag i Dagens Næringsliv 04.10.07 om rentenivåets betydning for kronkursen.

Kan finansministeren opplyse om hvilke modeller Norges bank har, eller hvilke vurderinger de gjør, for å predikere sammenhengen mellom rentenivå og kronkurs, og mener finansministeren Norges bank burde ha større åpenhet rundt sine vurderinger av rentens betydning for utviklingen av kronkursen?»

Svar:

Etter sentralbankloven § 3 skal banken informere offentligheten om penge-, kreditt- og valutaforholdene. Ifølge forskriften om pengepolitikken skal banken jevnlig offentliggjøre de vurderingene som ligger til grunn for den operative gjennomføringen av pengepolitikken.

Norges Bank redegjør for sine vurderinger om utøvelsen av pengepolitikken og om utviklingen i valutakursen bl.a. i årsberetningen, de pengepolitiske rapportene, pressemeldingene etter hvert rentemøte og i taler og foredrag. Sentralbanksjefen redegjør dessuten om bankens årsberetning i den årlige åpne høringen om pengepolitikk i Stortingets finanskomité.

Finansdepartementet vurderer Norges Banks utøvelse av pengepolitikken i de årlige kredittmeldingene. Norges Banks kommunikasjon og åpenhet er en del av departementets vurderinger. I Kredittmeldinga

2006, som ble lagt fram for Stortinget 30. mars 2007, heter det bl.a.:

"Med utgangspunkt i forskrifta skal pengepolitikken medverke til å stabilisere forventningane om valutakursutviklinga. Det operative målet for pengepolitikken er låg og stabil inflasjon. I samsvar med dette er det ikkje fastsett noko bestemt mål for nivået på kronkursen. Utviklinga i kronkursen har likevel vesentleg innverknad på rentesetjinga fordi ho påverkar inflasjon og produksjon, særleg i ein liten, open økonomi som Noreg. I årstala 15. februar 2007 sa sentralbanksjefen at med eit inflasjonsmål følgjer det at Noregs Bank vil vere var for korleis auka renter påverkar kronkursen når prisstiginga er låg. Han sa vidare at renteutviklinga i andre land derfor har innverknad på Noregs Bank si rente.

Uvisse om innrettinga av pengepolitikken kan gi seg utslag i krona. Gjennom 2006 har Noregs Bank tydeleg kommunisert intensjonane bak innrettinga av pengepolitikken. Utslaga i rente- og valutamarknadene har gjennomgåande vore små i samband med rentemøta, og slike utslag er reduserte dei siste åra. Publiseringa av banken sine eigne anslag for renta framover medverkar etter departementet sitt syn til å stabilisere forventningane om valutakursutviklinga.

[...] Etter ei samla vurdering har departementet ingen vesentlege merknader til Noregs Banks skjønnsutøving i pengepolitikken i 2006."

Finansdepartementet vil vurdere Norges Banks utøvelse av pengepolitikken i 2007 i Kredittmeldinga 2007 som legges fram våren 2008.

SPØRSMÅL NR. 34**Innlevert 4. oktober 2007 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen****Besvart 11. oktober 2007 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Selskaper som skal drive merverdiavgiftspliktig utleie må registrere seg iht. forskrift nr 117. Manglende registrering kan skyldes alt fra en feilavkrysning på et skjema til forsømmelse og manglende innsikt og kan få meget store økonomiske konsekvenser for virksomheten.

Vil statsråden foreta seg noe for å sikre at bedrifter og virksomheter ikke i urimelig grad blir skadelidende som følge av utilsiktede formalfeil i prosessen?»

dende som følge av utilsiktede formalfeil i prosessen?»

BEGRUNNELSE:

Virksomheter som skal drive merverdiavgiftspliktig utleie etter forskrift nr 117 må registrere seg og ordne alt det formelle før utleieforholdet starter. Dette gjelder selv om virksomheten allerede på forhånd er i avgiftsmantallet for sin øvrige virksomhet.

Dersom ikke registrering er foretatt før utleiekontrakt starter, får dette konsekvenser for hele kontraktperioden. Enkle formale feil kan føre til at virksomheter som tror de er registrert, kan ha unngått å bli registrert.

Dersom det avdekkes at man av ulike grunner ikke har foretatt den nødvendige registrering etter forskrift nr 117, anses den utgående merverdiavgift knyttet til utleien som uberettiget innkrevd. Den skal da på dette grunnlag beholdes av staten. Samtidig krever staten at all fradragført inngående merverdiavgift knyttet til utleien skal tilbakeføres fordi registrering av utleievirksomheten ikke er foretatt. Dette gjelder selv om all utgående merverdiavgift er innbetalt på normal måte og all inngående merverdiavgift knyttet til utleievirksomheten er fratrukket, og hele hensikten med forskrift nr 117 for øvrig dermed er oppfylt.

Den manglende registreringen utløser dermed i seg selv et avgiftskrav som selv for små virksomheter kan akkumuleres til millionkrav over en 10-årsperiode.

Dette framstår som svært urimelig, spesielt når en ser det i lys av at virksomheter faktisk kan leve i den tro at alt er forskriftsmessig utført.

Svar:

Etter merverdiavgiftsloven § 21 er det som utgangspunkt kun registrerte næringsdrivende som driver avgiftspliktig virksomhet som kan kreve fradrag for inngående merverdiavgift. Næringsdrivende med virksomhet som faller utenfor lovens rekkevidde, eksempelvis utleie av fast eiendom, kan imidlertid gjennom en frivillig ordning la seg registrere i avgiftsmanntallet. De nærmere bestemmelsene og vilkårene for å bli frivillig registrert fremgår av forskrift nr. 117, som representanten Gundersen viser til.

Et grunnleggende vilkår for å oppnå fradrag for inngående merverdiavgift er at anskaffelsen det kreves fradrag for brukes i avgiftspliktig virksomhet. Siden utleie av lokaler i utgangspunktet er utenfor avgiftsområdet, må utleier sørge for at virksomheten blir frivillig registrert for at fradrag kan gjøres. Registreringen må skje senest i den termin leieforholdet

tar til for at fradragretten ikke skal tapes. Det gjelder generelt i merverdiavgiftsretten at det i utgangspunktet ikke oppnås fradrag når en anskaffelse først tas i bruk i virksomhet utenfor loven, men senere disponeres til virksomhet innenfor loven. Dersom et lokale er utleid uten at virksomheten er frivillig registrert, vil retten til fradrag for byggekostnadene derfor i utgangspunktet gå tapt. Jeg vil vise til at det verserer rettssaker om den nærmere forståelsen av regelverket på dette området.

Bakgrunnen for den forståelsen av regelverket som her er lagt til grunn er at vårt merverdiavgiftssystem bygger på et prinsipp om at inngående merverdiavgift fradragføres umiddelbart ved anskaffelsen og at dette gjøres for hele det fradragberettigede beløpet. Dette prinsippet vil imidlertid bli moderert når de nye justeringsbestemmelsene for kapitalvarer, det vil si fast eiendom og andre større driftsmidler over en viss verdi, trer i kraft 1. januar 2008. Et hovedhensyn bak de nye justeringsbestemmelsene for kapitalvarer er å sørge for at fradragføringen gjenspeiler bruken av slike større anskaffelser i avgiftspliktige aktiviteter over tid. Fradraget for inngående avgift skal etter de nye bestemmelsene justeres når forutsetningene for fradraget endrer seg etter anskaffelsen, for eksempel ved at et driftsmiddel som brukes i ikke-avgiftspliktig virksomhet går over til å bli brukt i avgiftspliktig virksomhet.

Etter de nye justeringsbestemmelsene vil en kapitalvare som er anskaffet til bruk i virksomhet som ikke er avgiftspliktig og derfor ikke har gitt fradragrett, og som senere tas i bruk helt eller delvis i avgiftspliktig virksomhet, kunne oppnå en etterfølgende fradragrett for den tiden kapitalvaren anvendes i avgiftspliktig virksomhet. For selskaper som leier ut fast eiendom, men som ikke har sørget for frivillig registrering i den terminen leieforholdet tar til å løpe, vil de nye justeringsbestemmelsene kunne medføre at de likevel kan oppnå fradragrett for inngående avgift som ble betalt ved oppføringen av eiendommen. Justeringsbestemmelsene vil derfor kunne rette opp uheldige konsekvenser av at man er for sent ute med å sørge for frivillig registrering av utleievirksomheten.

SPØRSMÅL NR. 35**Innlevert 5. oktober 2007 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen****Besvart 10. oktober 2007 av kunnskapsminister Øystein Djupedal****Spørsmål:**

«Nidaros Private Ungdomsskole ønsket å utvide antall plasser ved sin skole med 60 plasser fra høsten 2007. Etter å ha fått avslag i Utdanningsdirektoratet våren 2007, anket skolen til Kunnskapsdepartementet. 6 måneder etter at klagen ble sendt inn, har skolen fortsatt ikke fått noen avklaring fra departementet. Det er åpenbart utilfredstillende for skolen.

Mener statsråden at det er en tilfredstillende saksbehandlingstid fra departementets side?»

BEGRUNNELSE:

Nidaros Private Ungdomsskole startet sin virksomhet for 2 år siden. De har idrett på timeplanen hver dag. Skolen kan dermed være et interessant eksempel for en utvikling som den offentlige skolen også går inn i.

Den er godkjent for 150 elever, men har lang venteliste på elever som gjerne vil starte på skolen. De søkte derfor allerede 30.11.06 om å få utvide med 60 plasser. Dette ble avslått av Utdanningsdirektoratet våren 2007.

Avslaget ble anket inn til Kunnskapsdepartementet. Nå er vi langt inne i det skoleåret som skolen ønsket utvidet antall skoleplasser for, og skolen har ennå ikke fått endelig svar på sin klage.

sket utvidet antall skoleplasser for, og skolen har ennå ikke fått endelig svar på sin klage.

Svar:

Jeg vil innledningsvis vise til at Nidaros Private Ungdomsskole i brev av 20. juni 2006 søkte om å utvide antall elevplasser fra 150 til 260 elever. Søknaden ble avslått av Utdanningsdirektoratet i brev av 19. april 2007. Vedtaket ble påklaget av skolen i brev av 30. april 2007. Direktoratet opprettholdt sitt vedtak og oversendte saken til Kunnskapsdepartementet som klageinstans i brev av 14. mai 2007.

Kunnskapsdepartementet har i brev av 5. juli 2007 til skolen sendt foreløpig melding i forvaltningssak, jf. forvaltningsloven § 11a om saksbehandlingstid og foreløpig svar.

I brevet ble det opplyst at grunnet stor saksmengde har departementet ennå ikke behandlet klagen. Videre ble det underrettet om at det tas sikte på at vedtak i saken kan fattes høsten 2007.

Jeg tar sikte på at departementets avgjørelse i klagesaken kan forventes innen utløpet av november 2007. For øvrig kan jeg dessverre ikke gi noen signaler om utfallet av saken før den er ferdigbehandlet.

SPØRSMÅL NR. 36**Innlevert 5. oktober 2007 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 16. oktober 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Samferdselsdepartementet og Samferdselsministeren fortsetter praksisen med at bompengeproposisjoner som skal behandles av Stortinget fremsendes uten at kvalitetssikrings-rapporter medfølger. Ordningen med ekstern kvalitetssikring gjennomføres etter retningslinjer utarbeidet av Finansdepartementet og er av Stortinget vedtatt gjennomført på alle statlige prosjekter over 500 mill.kr. Dette kravet gjelder også når det er annen finansiering enn statlig.

Når vil statsråden sørge for at Stortinget får alle KS-rapportene som en del av sin saksbehandling?»

BEGRUNNELSE:

Spørsmål om samme forhold er flere ganger tidligere stilt til samferdselsministeren. Det er tidligere svart at et er "dialog" mellom Finansdepartementet og Samferdselsdepartementet om og hvordan dette skal gjennomføres - altså at full kopi av kvalitetssikringsrapporter på store investeringsprosjekter automatisk fremsendes til Stortinget når slike prosjekter behandles av Stortinget.

Det er på høy tid å få avklart dette forholdet - og da etter min mening slik at disse rapportene selvsagt skal sendes Stortinget sammen med stortingsproposisjonene for slike prosjekter.

Svar:

I brev 9. juni 2006 med svar på spørsmål nr. 963 til skriftlig besvarelse fra representanten Sortevis ble det varslet igangsetting av et arbeid for å utrede behovet for en omlegging av dagens offentlighetspraksis knyttet til rapportene fra ekstern kvalitetssikring av styringsunderlag og kostnadsoverslag (KS2) i samferdselssektoren. Hovedmotivasjonen for arbeidet fra Samferdselsdepartementets side har vært å avdekke hvorvidt dagens offentlighetspraksis har ført til anbudsmessige utfordringer for Statens vegvesen og Jernbaneverket.

Arbeidet har avdekket at det ikke kan dokumenteres at dagens praksis er problematisk, selv om etatene har prinsipielle betenkeligheter med praksisen. Konsekvensen av dette er at Samferdselsdepartementet og Finansdepartementet i all hovedsak oppretthol-

der dagens offentlighetspraksis som innebærer at rapportene i helhet er offentlige. Som i dag, vil det også i fremtiden være behov for å unnta rapportene, evt. deler av rapporter fra offentlighet dersom særlige forhold skulle tilsi dette.

Praksis til nå har vært at rapportene har vært offentlige på det tidspunkt saken legges fram for Stortinget. Samferdselsdepartementet er opptatt av mest mulig åpenhet i forvaltningen. Samferdselsdepartementet vil derfor i hvert enkelt tilfelle vurdere hvorvidt det vil være hensiktsmessig å offentliggjøre rapportene allerede når de blir avgitt fra konsulenten.

På bakgrunn av og i tråd med konklusjonene over, vil Samferdselsdepartementet i fremtiden rutinemessig oversende konsulentenes rapporter i forbindelse med departementets fremleggelse av saker for Stortinget.

SPØRSMÅL NR. 37

Innlevert 8. oktober 2007 av stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr

Besvart 12. oktober 2007 av landbruks- og matminister Terje Riis-Johansen

Spørsmål:

«Statsråden har nå blitt enig med avtalepartene i jordbruket om en økning i melkekvotene. Dette skal ikke gjelde enkeltbruk og samdrifter som i dag har henholdsvis over 408 tonn og 765 tonn. Ved å innføre en begrensning for disse vil statsråden ikke få opp ønsket melkeproduksjon.

Kan statsråden redegjøre nærmere for hvorfor disse brukene ikke kan få ta del i 10 pst. økningen og hvor lang tid det må gå med lav produksjon før disse også kan få ta del i økningen?»

Svar:

For å sikre at det blir tilstrekkelig melk i markedet er det iverksatt tiltak for å øke produksjonen med anslagsvis 45 mill liter melk som tilsvarer 3 % av den totale melkeproduksjonen. Jeg vil først presisere at vedtaket ikke dreier seg som om en økning i kvotene slik det vises til i spørsmålet, men et fritak for overproduksjonsavgift for produksjon på inntil 10 % utover tildelte kvoter.

Jeg vil videre presisere at avgiftsfritaket kun gjelder for inneværende kvoteår, som strekker seg fra 1. mars 2007 til 29. februar 2008. Produksjonsrammen for neste kvoteår fastsettes med utgangspunkt i tildelt kvote for inneværende kvoteår, tillagt eventuelt kjøpt

kvote, og eventuelt justert med en gitt prosent fastsatt i forkant av kvoteårets begynnelse (forholdstall). Tildelt fritak fra overproduksjonsavgift gir altså ingen rettigheter for senere kvoteår.

Med bakgrunn i små lagre av ost og økning i etterspørselen ble det i juni i år vedtatt å gi fritak fra overproduksjonsavgift for produksjon på 2 % utover kvote. Dette fritaket ble gitt til alle melkeprodusenter. På grunn av at dette tiltaket ikke ga tilstrekkelig respons i form av økt melkeproduksjon, er det altså vedtatt økning i kvantumet fritatt fra overproduksjonsavgift på ytterligere 8 % -poeng utover tildelt kvote.

Tine har anslått at endringen i kvantum fritatt fra overproduksjonsavgift på 10 % utover kvote vil gi en økning i produksjonen på 3 %, eller 45 mill liter, i forhold til prognoser fra årets begynnelse. Tines anslag er blant annet basert på erfaringer fra vedtaket i juni om å gi avgiftsfritak for produksjon på 2 % utover kvote. Videre tilsier melkeproduksjonens karakter og at vi allerede er over halvveis i kvoteåret som vedtaket gjelder for, at det for mange vil være vanskelig å øke produksjonen med hele 10 %.

Økningen i fritakskvantumet fra 2 % til 10 % gjelder likevel ikke slik at en landbrukseiendoms kvote pluss kvantum fritatt fra overproduksjonsavgift

overstiger 408 000 liter, eller en samdriftskvote pluss kvantum fritatt fra overproduksjonsavgift overstiger 765 000 liter. Nivået på kvotetakene i kvoteordningen fastsettes i jordbruksforhandlingene, og Stortinget har sluttet seg til dette nivået. En økning i produksjonsrammene på 10 % utover disse kvotetakene ville utgjøre en betydelig økning for de aller største brukerne utover de fastsatte takene. Å legge inn slike begrensninger er også i tråd med mine prioriteringer av familiejordbruket.

Representanten Asmyhr viser til at man ved å

innføre en begrensning for disse foretakene ikke vil få opp ønsket melkeproduksjon. Jeg vil påpeke at det kun er et fåtall foretak som ikke får noen økning i produksjonsrammene som følge av vedtaket om økt fritak for overproduksjonsavgift på ytterligere 8 %-poeng. Min vurdering er at det å øke fritaket for overproduksjonsavgift til 10 %, inkludert begrensningene for de aller største brukerne, vil være tilstrekkelig til å dekke det ekstra behovet for melk som har oppstått i inneværende kvoteår.

SPØRSMÅL NR. 38

Innlevert 8. oktober 2007 av stortingsrepresentant Heikki Holmås

Besvart 16. oktober 2007 av finansminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Regjeringen ønsker å gradvis øke den statlige eierandelen i StatoilHydro til 67 pst.

Hva er bakgrunnen for at Regjeringen fremmer en lovendring til Stortinget for å oppnå dette, og bidrar dette til å uthule reglene for bruk av oljefondet?»

BEGRUNNELSE:

I VG 30. september påstår Jan Tore Sanner (H) at aksjekjøpet uthuler reglene for bruk av oljefondet, ved å bryte en enighet om at oljefondet skal forvaltes ved å kjøpe utenlandske aksjer og obligasjoner.

Svar:

I forbindelse med børsnotering og delprivatisering av Statoil i juni 2001 ble den tidligere petroleumsfondsloven endret som følge av at inntekter fra salg av aksjer i Statoil i loven ikke var definert som del av Statens petroleumsfonds inntekter, jf. Stortingets behandling av Ot.prp. nr. 102 (2000-2001). Det følger av definisjonen av netto finanstransaksjoner i lov 21. desember 2005 nr. 123 om Statens pensjons-

fond, § 3, at salg av aksjer i Statoil inngår i inntektene til Statens pensjonsfond - Utland. Kjøp av aksjer er imidlertid ikke nevnt, noe som bl.a. må ses i sammenheng med at denne problemstillingen ikke var aktuell i forbindelse med delprivatiseringen av Statoil i 2001. En symmetrisk behandling av kjøp og salg av aksjer krever at lovens definisjon av netto finanstransaksjoner utvides til også å omfatte statens kjøp av aksjer i det sammenslåtte selskapet StatoilHydro ASA.

Et kjøp av aksjer i StatoilHydro ASA vil i henhold til lovforslaget fremmet i Ot.prp. nr. 79 (2006-2007) om lov om endringer i lov 21. desember 2005 nr. 123 om Statens pensjonsfond finansieres av midler som ellers hadde vært overført Statens pensjonsfond - Utland. Motstykket til denne investeringen er avkastning i form av utbyttebetalinger i fremtiden, og som etter loven er en del av kontantstrømmen som overføres Statens pensjonsfond - Utland fra statsbudsjettet. Det er derfor ikke grunnlag for å hevde at lovforslaget innebærer en uthuling av reglene for bruk av Statens pensjonsfond.

SPØRSMÅL NR. 39**Innlevert 8. oktober 2007 av stortingsrepresentant Bente Thorsen****Besvart 15. oktober 2007 av olje- og energiminister Åslaug Haga****Spørsmål:**

«Har den nye olje- og energiministeren gjort seg opp noen konkrete tanker som gjør at det snart kommer en løsning på industrikraftregimet overfor kraftforedlende industri som eksempelvis Hydro på Karmøy?»

BEGRUNNELSE:

Hvis det innen utgangen av året kommer et industrikraftregime på plass, så kan dette medføre investeringer på opptil sju milliarder kroner i et moderne Prebake-anlegg ved Hydro Aluminium på Karmøy. Dette ifølge et intervju i Dagens Næringsliv med Hydro-sjef Eivind Reiten.

Jeg viser også til spørsmål nr. 1351 (2006-2007), nr. 310 (2006-2007), nr. 563 (2005-2006) og nr. 1235 (2006-2007), som berører samme problemstilling.

Jeg oppfordrer olje- og energiministeren til å komme med en positiv avklaring på industrikraftregimet overfor kraftforedlende industri.

Svar:

Regjeringen er svært opptatt av vilkårene for Hydro Karmøy og annen kraftintensiv industri i Norge. I tråd med Soria Moria-erklæringen arbeider regjeringen med å finne gode løsninger for denne industrien innenfor rammen av EØS-avtalen.

Vi erkjenner at det innenfor rammen av EØS-avtalen er svært vanskelig å innføre egne, norske ordninger som gir den kraftintensive industrien fordeler av betydning. Dette forhindrer ikke at vi har stor oppmerksomhet på saken.

SPØRSMÅL NR. 40**Innlevert 8. oktober 2007 av stortingsrepresentant André Oktay Dahl****Besvart 15. oktober 2007 av olje- og energiminister Åslaug Haga****Spørsmål:**

«Stiftelsen Kirkestua ved Nittedal reiser et kulturbygg i Nittedal, en kirkestue på hele 750 m². Jordvarme, fem hull på 200 meters dybde er boret, rør til vannbåren varme støpes inn i alle gulv. Staten har lagt til rette for tilskudd til eneboliger og større bygg. Denne typen prosjekter faller derimot mellom to stoler da det ikke dreier seg om en bolig og omfattes ikke av tilskuddsordningen. Enova har derfor avslått søknaden.

Hva vil statsråden gjøre for å bidra til at slike prosjekter for energisparing realiseres?»

Svar:

Regjeringen arbeider med å gjennomføre intensjonene i Soria-Moriaerklæringen knyttet til miljøvennlig energiomlegging. Blant annet vil vi legge til rette for økt bruk av vannbåren varme. I Regjeringens forslag til budsjett for 2008 er det lagt opp til en be-

tydelig økning i satsingen på miljøvennlig energiomlegging. Enova vil bli tilført om lag 1 450 mill kroner, som bortimot er en dobling i forhold til satsingen for inneværende år. Dette gir Enova et grunnlag for å gi et bredere tilbud av støtteprogrammer til både husholdninger og næringsliv.

Enova arbeider for en miljøvennlig omlegging av energibruk og energiproduksjon gjennom disponeringen av midlene fra Energifondet. Avtalen mellom Olje- og energidepartementet og Enova legger ramme for Enovas virksomhet. I avtalen er det fastsatt resultatmål for virksomheten, men Enova er gitt stor frihet til selv å utforme programmer og støtteordninger som bidrar til at resultatmålene nås. Enova har per dags dato ikke støtteprogrammer som omfatter mindre prosjekter av den type som representanten omtaler.

På bakgrunn av nye punkter i avtalen for 2007 arbeider Enova med å utvikle nye støtteprogrammer på varmeområdet. I inneværende år har Enova hatt en

bred gjennomgang av sitt varmeprogram. Et forslag om en støtteordning til infrastruktur for fjernvarme, en videreføring av det eksisterende varmeprogrammet rettet mot eksisterende fjernvarme, og et program rettet mot mindre varmesentraler er nå ute på

alminnelig høring. Jeg legger til grunn at arbeidet dermed vil favne bredere i framtida. Den sak representanten omtaler, illustrerer behovet for å vurdere en bredere tilnærming.

SPØRSMÅL NR. 41

Innlevert 8. oktober 2007 av stortingsrepresentant Jørund Rytman

Besvart 12. oktober 2007 av nærings- og handelsminister Dag Terje Andersen

Spørsmål:

«Kan finansministeren liste opp partitilhørighet, politiske verv og partibakgrunn på ledelse (valgte styremedlemmer m.m.) i bedrifter, inkludert statsforetak, der staten har eierandel?»

BEGRUNNELSE:

I mange tilfeller ønsker den sittende regjering å plassere "sine folk" i ledende posisjoner i bedrifter. Dette legger ofte føringer på deres virke og hva som er optimalt for bedriften. Man risikerer også at de objektivt sett dyktigste personene ikke blir valgt. Tilstrekkelig integritet er dessuten viktig for at man skal fatte de beste økonomiske beslutningene. At styremedlemmer risikerer å bli instruert av partifeller kan i så måte være en ulempe for bedriften. Man kan også på denne måten havne i en uheldig dobbeltrolle. Det vil derfor være av interesse å få opplyst hvor omfattende slike politiske utnevnelser er.

Svar:

Partitilhørighet eller politiske verv er ikke et kriterium for utvelgelse av styremedlemmer. Det eksisterer heller ingen oversikt i Nærings- og handelsdepartementet over de enkelte styremedlemmenes partitilhørighet og politiske verv. Det samme gjelder selvsagt for andre sentrale tillitsvalgte. Jeg viser i denne sammenheng til lov om behandling av person-

opplysninger (Personopplysningsloven) § 2 nr. 8 hvor spørsmål om politisk tilhørighet er definert som sensitive personopplysninger. I Personopplysningslovens § 8 og § 9 stilles det krav til når og hvordan slike opplysninger kan behandles. I tillegg kreves det konsesjon fra Datatilsynet etter Personopplysningslovens § 33 for å behandle slike opplysninger. I forhold til tilsetting av ledende ansatte, så ligger dette under styret og daglig leder. Det følger av Arbeidsmiljøloven jf §13 (1) et forbud mot å diskriminere med utgangspunkt i politisk syn. I Stortingsmelding nr. 13. Et aktivt og langsiktig eierskap står det omtalt hvordan staten som eier skal forholde seg til valg av styrer og medlemmer til bedriftsforsamlinger. Det enkelte eierdepartement følger opp og påser at selskapene har kompetente styrer som møter de krav som følger av selskapenes strategiske utfordringer og som, der staten eier sammen med andre, tjener aksjonærfellesskapets beste. I selskaper som har valgkomiteer, ønsker staten som hovedregel å ha en representant i denne. Det er der nominasjon av styremedlemmer skjer. Staten vil gjennom sin representant i valgkomiteen se til at forslagene til styremedlemmer representerer et mangfold av kompetanse sett i forhold til det enkelte selskaps egenart, og at de har tilstrekkelig kapasitet til å utøve sine verv. Det tas også hensyn til at styrene skal ha en balansert kjønnsfordeling, og det legges vekt på geografisk, kulturelt og sosialt mangfold.

SPØRSMÅL NR. 42**Innlevert 9. oktober 2007 av stortingsrepresentant Elisabeth Røbekk Nørve****Besvart 22. oktober 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Vil statsråden i sin kraft av det å være reiselivsminister bidra til å få på plass et samarbeid på tvers av departement og lokale myndigheter, for å rassikre de mest utsatte strekningene på RV 63 mellom Eidsdal og Geiranger?»

BEGRUNNELSE:

Geirangerfjorden og Geiranger er innlemmet i UNESCOs eksklusive verdensarvliste, og er blant Norges mest attraktive og unike turistreisemål. Geiranger med sine 230 innbyggere, der ca 45 er ansatte på Union Hotell, lever og pulserer i dag mer og mindre hele året. Dette takket være kurs og konferanser i vinterhalvåret, i tillegg til turismen som de forsøker å fordele over større deler av året enn de mest hektiske sommermånedene. Med ca 500 000 besøkende turister årlig, er bygda hovudpulsåra som må til for at UNESCOs verdensarvsstatus skal bestå og få ankerfeste også i fremtida. Usikkerheten og utfordringene som bygdefolket og den største arbeidsplassen – Union Hotell lever med, er at det årlig går flere ras på RV 63 mellom Eidsdal og Geiranger. RV 63 er den eneste helårs forbindelsen som hotellet og bygda har med omverdenen. Stadig angst i forhold til nye ras i vinterhalvåret svekker Geiranger som reiselivsprodukt. Uforutsigbarheten resulterer i avbestillinger og store økonomiske tap, ikke bare for hotellet, men også for det lille, men svært viktige lokalsamfunnet. Bygda isoleres ofte opptil flere uker av gangen, noe som betyr et svekka reiselivsprodukt i vinterhalvåret. Må hotellet gå tilbake til vinterstenging, vil det bidra til utrygge arbeidsplasser og fare for fraflytting. UNESCO sin status som Geirangerfjorden fikk i 2005, er tuftet på et levende lokalsamfunn, samt bevaring av natur og kultur. Stengte veger i deler av året og fraflytting, vil kunne bidra til at naturen i området belastes ekstra hardt i den korte og hektiske sommerperioden, samtidig som landbruket kan bli lagt ned når samfunnet dør ut. Kulturlandskapet gror igjen, og Geiranger som nasjonalt reiselivsfyrtårn vil få en sterkt vedvarende forringelse. For å kunne lykkes med helårsdrift må en få rassikra de mest utsatte områda på RV 63, noe som betyr en kostnad på 50 - 70 mill. Fordeling av samferdselsrammene i NTP er som kjent allerede lagt, langt inn i fremtiden. Jeg mener at dette er en svært viktig reiselivssak, der målet må være å få til et bredt samarbeid/spleiselag på tvers av flere departement, i samarbeid med lokale myndigheter for å sikre reiselivsfyrtårnet Geiranger. Jeg

ser for meg et samarbeid som inkluderer næring, landbruk, turisme, kultur, miljø og samferdsel, samt kommune- og fylkeskommune. Saken er også utredet i kommunen, om muligheten for å kunne innkreve bompenger på fergen Linge - Eidsdal i høysesongen juni – august, som en del av finansieringen i fem år. Dersom vi i fremtiden skal klare å sikre infrastrukturen frem til viktige reiselivsfyrtårn i distriktene, må vi tørre å tenke nytt – løfte prosjektene frem, uten å være avhengig av de årlige bevilgningene inn til NTP.

Svar:

Spørsmålet var opprinnelig stilt til nærings- og handelsminister Dag Terje Andersen, men blir besvart av meg som rette fagstatsråd.

Statlige midler til rassikring av riksveger kanaliseres gjennom Samferdselsdepartementets budsjett og prioriteres i handlingsprogrammet til Nasjonal transportplan (NTP). Gjennom behandlingen av St.meld. nr. 24 (2003-2004) er det slått fast at fylkeskommunene skal ha avgjørende innflytelse på prioriteringene av tiltak på øvrige riksveger innenfor de føringer og økonomiske ressurser som er fastsatt gjennom Stortingets behandling av NTP.

I dette tilfellet har Møre og Romsdal fylkeskommune ikke prioritert noen rassikringsprosjekt på rv 63 i handlingsprogrammet/planleggingsprogrammet for perioden 2006 - 2015.

Jeg er kjent med at det flere steder i landet tas lokale og regionale initiativ for å få til en alternativ finansiering av tiltak som ikke er prioritert i fylkenes handlingsprogrammer. Slike lokale og regionale initiativ kan innbefatte forskotteringer, lokale tilskudd og trafikantbetaling i form av bompenger. Jeg er ikke kjent med at det lokalt eller regionalt er tatt initiativ til et samarbeid om alternativ finansiering for å forsere rassikringen av de mest utsatte strekningene på rv 63.

For å få en sikrest mulig vinterveg til Geiranger planlegges det ulike tiltak på rv 63. Dette er tiltak som er viktige for at næringslivet i Geiranger kan få til en hensiktsmessig helårsdrift. Tiltakene som planlegges er kostbare, og må vurderes i forbindelse med utarbeidingen av NTP 2010 - 2019 og påfølgende handlingsprogram.

Gjennom de planlagte prosessene knyttet til utarbeiding og behandling av NTP 2010 - 2019 vil det være naturlig å gjøre en samlet vurdering av tiltak som også er rettet mot reiselivets ønsker og behov.

SPØRSMÅL NR. 43**Innlevert 9. oktober 2007 av stortingsrepresentant Solveig Horne****Besvart 22. oktober 2007 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Synes justisministeren det er akseptabelt med 10 uker ventetid, og hvilke tiltak vil justisministeren iverksette for at dette ikke gjentar seg?»

BEGRUNNELSE:

I Haugesunds Avis kan vi lese 09.10.2007 om et overgrepsoffer som måtte vente 10 uker for å komme inn til avhør hos politiet i Haugesund. Mora meldte i sommer fra til politiet om at datteren hadde vært utsatt for seksuelle overgrep av stefaren. Politiet lovet å ta kontakt, men de ringte aldri. Ferieavvikling og permisjoner var forklaringen til politiet. Da hun først ble avhørt, ble det gjort ordentlig, men ventetiden i en slik sak er kritikkverdig.

Svar:

Seksuelle overgrep hører til de mest krenkende og traumatiserende lovbrudd et menneske kan utsettes for. I flere sammenhenger har jeg betegnet dette som "nestendrap" for å understreke alvoret i disse forbrytelsene.

Når det gjelder denne konkrete saken er jeg gjennom Politidirektoratet gjort kjent med at det har gått uakseptabelt lang tid fra politiet første gang ble kjent med saken og til begjæringen om dommeravhør ble oversendt retten. Årsaken til dette skal etter det jeg har fått opplyst, skyldes et sammenfall av uheldige omstendigheter. Stedlig politimester har sterkt beklaget det som har skjedd og vil gjøre sitt beste for å følge opp fornærmede i den videre behandlingen av saken.

Fra Justisdepartementets side er det satt i gang en rekke tiltak for å forbedre politiets behandling av saker omhandlende seksuelle overgrep og vold i nære relasjoner. For å sikre en mer helhetlig tilnærming til fagområdet og bedre utnyttelse av ressursene skal ansvarsområde for politiets familievoldskoordinatorer utvides til også å omfatte seksuelle overgrep. I tillegg skal politidistriktene pålegges en minstestandard, der familievoldskoordinatorfunksjonen skal være en 100 % stilling. I de største politidistriktene skal det etableres egne team. Også i de øvrige distrikter skal behovet for team vurderes. Teammodellen skal være landsdekkende i den forstand at politidistrikter uten

egne team skal sikres kompetanseoverføring/bistand der det er behov for det. Utveksling av erfaringer mellom politidistriktene når det gjelder fag, rutiner og tverretattlig samarbeid skal stå sentralt. Det skal særlig legges vekt på å synliggjøre resultatene i de politidistrikter der man har oppnådd gode resultater. Politidirektoratet skal revidere politiets håndbok for familievoldskoordinatorer; utvikle retningslinjer for håndtering av seksuelle overgrep mot barn og gjennomføre regionale samlinger for ytterligere å styrke kompetansen. KRIPOS er allerede i gang med å utvikle en elektronisk veileder om håndtering av seksuelle overgrepssaker. Veilederen skal gjøres tilgjengelig for alle landets politidistrikter.

For å sikre nødvendige midler ble det i revidert nasjonalbudsjett for 2007 bevilget 30 mill. til politiet for blant annet å øke innsatsen mot vold i nære relasjoner (særlig mot kvinner og barn). Dette beløpet er videreført i 2008. I tillegg er politiets innsats mot vold i nære relasjoner foreslått styrket med ytterligere 10 mill i 2008 til ordningen med familievoldsteam/familievoldskoordinatorer i politidistriktene.

Barn som utsettes for overgrep er en særlig sårbar gruppe. For å styrke tilbudet til disse barna har vi foreslått å styrke bevilgningen med 5.5 mill for å etablere ytterligere tre Barnehus i 2008. Ordningen vil da være landsdekkende og etablert i alle helseregioner.

Betydningen av teknisk bevissikring er særlig viktig i seksuelle overgrepssaker. Det skyldes at politiet ofte får for få opplysninger fra mistenkte og vitner gjennom tradisjonell etterforskning, og at særlig DNA analyser har blitt utviklet til en viktig teknikk. Det er fremmet lovforslag om utvidelse av DNA-registeret jf. Ot. prp. nr 19 (2006-2007) og dette skal behandles i Stortinget i løpet av året. Regjeringen har foreslått å øke bevilgningen med 64 mill. i 2008 til økt og utvidet bruk av DNA i etterforskningen.

I tillegg til økt satsing på politiets arbeid har regjeringen satt ned et utvalg som skal utrede situasjonen for personer utsatt for voldtekt (Voldtektsutvalget). Utvalgets utredning skal ferdigstilles i januar 2008. Vi har også igangsatt et prøveprosjekt med gratis advokatbistand ved DIXI og krisesentre, samt innført rett til inntil 3 timers advokatbistand som fritt rettsråd ved vurdering av anmeldelse av voldtekt.

SPØRSMÅL NR. 44**Innlevert 9. oktober 2007 av stortingsrepresentant Trond Helleland****Besvart 16. oktober 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«I St.prp. nr. 1 (2007-2008) fra Samferdselsdepartementet opplyses det svært gledelige nyheter om fremdriften i OPS-prosjektet E18 Grimstad-Kristiansand. Flere delstrekninger vil åpnes for trafikk allerede sommeren 2008.

Er det riktig at departementet allerede før sommeren i år mottok en konsulentutredning om en foreløpig evaluering av de tre første OPS-prosjektene, og vil statsråden sørge for at denne snart blir tilgjengelig for offentligheten?»

Svar:

I St.prp. nr. 1 (2006-2007) fra Samferdselsdepartementet ble det lovet at det skulle settes i gang en

vurdering av erfaringene med OPS. Som en del av denne jobben ble det i februar 2007 gjennomført en anbudskonkurranse og i mars måned ble Transportøkonomisk institutt i samarbeid med Dovre International tildelt oppdraget. Denne jobben var i utgangspunktet avtalt sluttført i andre halvdel av juni i år, altså om lag på den tiden representanten Helleland er inne på i spørsmålet.

Arbeidet har imidlertid blitt forsinket og noen ferdig rapport er ikke overlevert fra Transportøkonomisk institutt og Dovre International. Samferdselsdepartementet har fått opplyst at rapporten i løpet av meget kort tid vil være klar for trykking og vi legger til grunn at den skal være offentlig tilgjengelig umiddelbart etter at den er ferdig.

SPØRSMÅL NR. 45**Innlevert 9. oktober 2007 av stortingsrepresentant Jan Fredrik Vogt****Besvart 15. oktober 2007 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Hva er forklaringen på og bakgrunnen for at man bruker Skien fengsel i stedet for Ringerike fengsel til det som anses å være Norges farligste fange?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede har blitt kjent med at en av landets farligste fanger, en 30-årig marokkaner som ble utlevert fra Nederland for et av Norges største narkotikabeslag, sitter i varetekt i Skien fengsel.

Ringerike fengsel er landets sikreste fengsel. Det synes for undertegnede underlig at man ikke bruker et høysikkerhetsfengsel til en slik høyrisikofange.

Høy sikkerhet høy forutsetter, slik jeg ser det, blant annet tilstrekkelige fysiske hinder, bemannede sikkerhetssluser, og en god bemanning for øvrig.

Jeg ønsker derfor en forklaring på og bakgrunnen for hvorfor man bruker Skien fengsel i istedenfor det som skal være landets sikreste fengsel til en slik fange.

Svar:

Kriminalomsorgen kan etablere og vedta innsettelse i avdeling med særlig høyt sikkerhetsnivå. Slik avdeling er beregnet på domfelte og varetektsinnsatte som antas å medføre særlig rømningsfare, fare for anslag utenfra for å bistå til rømning, fare for gisseltaking eller fare for ny, særlig alvorlig kriminalitet, jf straffegjennomføringsloven §6-3.

Kriminalomsorgen skal opprette et tilstrekkelig antall plasser med særlig høyt sikkerhetsnivå. Plassene skal spres på flere fengsler, både av sikkerhetsmessige hensyn og for å kunne tilby miljøforandring og avlastning for både innsatte og ansatte. Det er lagt til rette for å etablere slike avdelinger i andre fengsler enn Ringerike. Imidlertid er det, - inntil den ene saken det vises til i ditt spørsmål, kun i dette fengselet hvor en slik avdeling har vært i bruk.

Skien og Ringerike er klassifisert som fengsel med høyt sikkerhetsnivå. De er begge bygget på 90-tallet og har tilnærmet lik fysisk og teknisk infrastruktur. Skien fengsel fikk i 2005 ekstra bevilgninger for å styrke sikkerheten blant annet med tanke på

raskt å kunne etablere en avdeling med særlig høyt sikkerhetsnivå.

Jeg mener det er viktig at kriminalomsorgen har mulighet til å ha avdelinger med særlig høyt sikkerhetsnivå i flere fengsel, også av beredskapsmessige

grunner. Skien fengsel med sin moderne bygningsmasse, gode sikkerhet og dyktige personale er godt egnet i så måte.

Jeg kan ikke kommentere enkeltsaken det henvises til i ditt spørsmål.

SPØRSMÅL NR. 46

Innlevert 9. oktober 2007 av stortingsrepresentant Arne Sortevik

Besvart 16. oktober 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Igjen kommer det melding om at Statens Vegvesen stenger toaletter langs veiene vinterstid. Tiltaket er begrunnet med behov for å redusere driftskostnader. Alle som bruker norske veier også vinterstid har selvsagt behov for toalett. Særlig gjelder dette yrkessjåfører som er underlagt stadig strengere regler med tilhørende kontroll vedr. kjøre- og hviletid.

Hva vil statsråden gjøre for å sikre bedre servicetilbud (toalett/vask/hvil) for yrkessjåfører vinterstid langs norske veier?»

Svar:

Raste- og hvileplasser langs vegnettet er viktig blant annet for å tilrettelegge for at tungtransportsjå-

fører kan følge reglene om kjøretid, pauser og hviletid. Myndighetene har et ansvar for at det finnes et tilstrekkelig tilbud hele året både når det gjelder antall plasser og at de har tilfredsstillende kvalitet.

Statens vegvesen opplyser at en del rasteplasser stenges om vinteren. Mange av disse er uten toalett, andre er små og lite egnet for store biler. På en del plasser stenges kun toalettene for å unngå frostproblemer, mens selve rasteplassen holdes åpen.

Det har i den senere tid vært en sterk økning av tungtrafikken. Dette medfører at flere har behov for rasteplassene også om vinteren. Jeg vil derfor be Statens vegvesen om å gjennomgå sin praksis med stenging av enkelte rasteplasser om vinteren.

SPØRSMÅL NR. 47

Innlevert 10. oktober 2007 av stortingsrepresentant Eirin Faldet

Besvart 16. oktober 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Vegvesenet stenger rasteplasser med toaletter om vinteren, mens spesielt yrkessjåførene har behov for disse fasilitetene hele året.

Har statsråden oversikt over omfanget på denne utfordringen, og hva vil statsråden gjøre for å sikre pausemulighetene for lastebilsjåførene hele året?»

BEGRUNNELSE:

Lastebilsjåfører er avhengige av pausesteder. Vegvesenet har innrømt at parkeringsplasser med toalettfasiliteter ikke vil bli holdt åpne i vinter. Laste-

bilsjåførene og Lastebileierforbundet er fortvilet over situasjonen. Problemet er både knyttet til tilgang på toalett og selve parkeringsplassen. Dersom rasteplassene heller ikke blir brøytet, kan det bli svært langt mellom mulighetene til å parkere for eksempel et vogntog. Og busser, lastebiler og vogntog må parkeres med jevne mellomrom for å innfri kravene i kjøre- og hviletidsbestemmelsene. Spesielt skaper dette vanskeligheter på strekninger hvor det er langt mellom bensinstasjoner eller hvor det ikke finnes døgnapne bensinstasjoner.

I forslaget til samferdselsbudsjett for 2008 er

driften gitt spesiell oppmerksomhet, og av driftsoppgavene framholdes brøyting, salting og strøing som de viktigste. Innenfor det økte vedlikeholdsbudsjettet må det være mulig å finne midler til å holde rasteplasser som er viktige for yrkestransporten åpne også om vinteren.

Svar:

Raste- og hvileplasser langs vegnettet er viktig blant annet for å tilrettelegge for at tungtransportsjåfører kan følge reglene om kjøretid, pauser og hviletid. Myndighetene har et ansvar for at det finnes et til-

strekkelig tilbud hele året både når det gjelder antall plasser og at de har tilfredsstillende kvalitet.

Statens vegvesen opplyser at en del rasteplasser stenges om vinteren. Mange av disse er uten toalett, andre er små og lite egnet for store biler. På en del plasser stenges kun toalettene for å unngå frostproblemer, mens selve rasteplassen holdes åpen.

Det har i den senere tid vært en sterk økning av tungtrafikken. Dette medfører at flere har behov for rasteplassene også om vinteren. Jeg vil derfor be Statens vegvesen om å gjennomgå sin praksis med stenging av enkelte rasteplasser om vinteren.

SPØRSMÅL NR. 48

Innlevert 10. oktober 2007 av stortingsrepresentant Hanne Dyveke Søttar

Besvart 18. oktober 2007 av olje- og energiminister Åslaug Haga

Spørsmål:

«I spørretimen den 10. oktober 2007 lovte olje- og energiminister Åslaug Haga full gjennomgang av støtteordningene for fornybar energi. I en situasjon der de fleste fornybarprosjekter nå er lagt på is, på grunn av for dårlige støtteordninger, er dette en positiv lovnad og bør ikke utsettes.

Hvilket tidsaspekt har ministeren på saken og når kan vi forvente et resultat av denne gjennomgangen?»

Svar:

Siden jeg ble utnevnt som olje- og energiminister har det vært viktig for meg raskt å få full oversikt over alle sakene innenfor mitt arbeidsområde. Fornybar energi er en av Regjeringens viktigste satsingsområder. En gjennomgang av alle virkemidler for økt produksjon av fornybar energi har derfor høy prioritet.

Regjeringen arbeider med å gjennomføre intensjonene i Soria-Moria-erklæringen knyttet til miljøvennlig energiomlegging. I Regjeringens forslag til budsjett for 2008 er det lagt opp til en betydelig økning i satsingen på miljøvennlig energiomlegging. Enova vil bli tilført om lag 1 450 mill kroner, som bortimot er en dobling i forhold til satsingen for inneværende år. Dette gir Enova et grunnlag for å gi et bredere tilbud av støtteprogrammer til både husholdninger og næringsliv.

Enova arbeider for en miljøvennlig omlegging av energibruk og energiproduksjon gjennom dispo-

ringen av midlene fra Energifondet. Avtalen mellom Olje- og energidepartementet og Enova legger rammen for Enovas virksomhet. I avtalen er det fastsatt resultatmål for virksomheten, men Enova er gitt stor frihet til selv å utforme programmer og støtteordninger som bidrar til at resultatmålene nås.

På bakgrunn av nye punkter i avtalen for 2007 arbeider Enova med å utvikle nye støtteprogrammer på varmeområdet. I inneværende år har Enova hatt en bred gjennomgang av sitt varmeprogram. Et forslag om en støtteordning til infrastruktur for fjernvarme, en videreføring av det eksisterende varmeprogrammet rettet mot eksisterende fjernvarme, og et program rettet mot mindre varmesentraler er nå ute på alminnelig høring.

Regjeringen har vedtatt å innføre en støtteordning for fornybar elektrisitet, jf. St.meld. nr. 11 (2006-2007) om støtteordningen for elektrisitetsproduksjon fra fornybare energikilder. Støtteordningen er forutsigbar og gir investorene sikkerhet for støtte for produksjonen over 15 år når de inngår kontrakt med Enova. I budsjettet for 2008 er det foreslått en ramme for ordningen på 630 mill. kroner.

Det tas sikte på at ordningen skal tre i kraft 1. januar 2008. Olje- og energidepartementet vil vurdere ordningen i lys av utviklingen i markedet, jf. St.meld. nr. 11 (2006-2007). Eventuelle justeringer i ordningen vil da gjelde for kraftproduksjon fra anlegg som bygges etter at endringer i ordningen er vedtatt. Olje- og energidepartementet vil følge nøye med på hvilken effekt ordningen har.

SPØRSMÅL NR. 49**Innlevert 10. oktober 2007 av stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen****Besvart 18. oktober 2007 av utenriksminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«Indias finansminister Palaniappan Chiadambaram besøker Norge i oktober 2007.

På hvilken måte vil Regjeringen i denne anledning ta opp menneskerettighets situasjonen for de kasteløse i India?»

BEGRUNNELSE:

Professor Thorolf Raftos Minnepris for 2007 vil bli tildelt til den indiske organisasjonen The National Campaign on Dalit Human Rights (NCDHR). Kaste-fordommer er, som det heter i begynnelsen fra Raftostiftelsen, et alvorlig internasjonalt menneskerettighetsproblem.

Av Indias totale befolkning er omkring 167 millioner stemplet som kasteløse, eller urørbare. I India blir fremdeles millioner av mennesker født inn i et sosialt og kulturelt system som bryter med ideen om at alle mennesker er født frie og har samme verdi, til tross for at India har et lovmessig forbud mot denne type diskriminering.

Dalitter, eller undertrykte, har ikke samme tilgang til utdanning og helsetjenester som andre. Dalitene diskrimineres i arbeidslivet, i sosiale og i religiøse sammenhenger. Overgrep mot denne gruppen, og unnfalighet mot å ta affære ved overgrep, kan karakteriseres som et systematisk brudd på grunnleggende menneskerettigheter.

Svar:

De kasteløse (dalitene) utgjør ca. 16% av Indias befolkning på nær 1,1 milliarder mennesker. Begrepet dalit er en samlebetegnelse for flere av gruppene som faller utenfor landets kastesystem. Flertallet av dalitene er fortsatt blant Indias fattigste.

Det er vårt inntrykk at Indias politiske ledere lenge har vært opptatt av dalitenes situasjon. Den indiske grunnloven forbyr diskriminering på bakgrunn av

religion, kjønn eller kaste. Det finnes i tillegg en rekke særegne lover for å bekjempe diskriminering. Disse omfatter bl.a. kvotering ved inntak til skoler, i sær ved opptak til høyere utdanningsinstitusjoner og ved tilsetning i offentlig sektor. Den sittende regjeringen har som et av sine prioriterte politiske mål å skape like muligheter for alle diskriminerte grupper og søker å legge til rette for kvoteringsordninger også i privat sektor.

Dette viser at kaste fortsatt er en realitet i India. Den dårlige behandlingen mange daliter opplever skyldes ikke nødvendigvis en planlagt diskriminering fra statens side, men vedvarende holdninger i det indiske samfunnet. Disse finnes også innenfor deler av myndighetsapparatet, i rettsvesen og politi. I dag svarer dalitene stadig oftere med å mobilisere politisk i partier og interesseorganisasjoner og ved å ta i bruk de mulighetene Indias åpne og demokratiske tradisjon tilbyr. Dette er positivt.

Finansminister Kristin Halvorsen vil være vert for finansminister Palanappian Chidambaram. Jeg har dessverre ikke selv anledning til å møte ham under besøket, men utviklingsminister Erik Solheim vil treffe ham. Han vil benytte anledningen til å vise til årets Rafto-pris, som ble tildelt The National Campaign for Dalit Human Rights. Regjeringen ser på denne tildelingen som en viktig oppmuntring til dem som arbeider for å bedre dalitenes stilling i det indiske samfunnet og håper den kan bidra til økt rettferdighet for denne befolkningsgruppen. Det er for øvrig grunn til å berømme dagens indiske regjering for å øke kvoter for underprivilegerte grupper i utdanningssystemet. Fra regjeringens side er vi opptatt av at økonomisk vekst må kombineres med en god sosial fordeling. Det nylig oppstartede norsk-indiske partnerskapet for reduksjon av barne- og mødredødelighet i fem delstater i India er et viktig tiltak for å bedre situasjonen for fattige befolkningsgrupper.

SPØRSMÅL NR. 50**Innlevert 10. oktober 2007 av stortingsrepresentant Kari Lise Holmberg****Besvart 18. oktober 2007 av olje- og energiminister Åslaug Haga****Spørsmål:**

«Regjeringen har fortsatt ikke sikret gassrøret til Grenland. Dette fremgår av forslaget til statsbudsjett for 2008 der det kun står at gassrøret vurderes bygget, at beslutning vil tas i 2009 og eventuelt ferdigstilles i 2012. Mitt spørsmål om saken til olje- og energiministeren den 19. okt. 2006 ble besvart med at Stortinget ville bli orientert om prosessen ved neste milepæl. Ett år etter er statsbudsjettets ord eneste orientering til Stortinget.

Vil statsråden nå sørge for at Stortinget får vite mer om saken?»

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til mine to tidligere spørsmål samt begrunnelse til olje- og energiministeren ang. denne saken. (23. nov. 2005 og 19. okt. 2006) Både befolkningen i Grenland og ikke minst industrien venter utålmodig på Stortingets avgjørelse og på en oppstart av arbeidet med å legge en gassrørledning til Grenland. Innenlands bruk av gass er svært viktig for Grenlands fremtidige utvikling, noe også regjeringspartiene fremhevet i Sttingsvalgkampen. Særlig har Arbeiderpartiet kommet med både sterke og klare utspill i saken. Alt dette står i motsetning til hva de fleste nå opplever. Statsbudsjettets få setninger gir ingen trygghetsfølelse, men er mer egnet til å skape usikkerhet. Industri og næringsliv trenger forutsigbarhet og trygghet for fremtidige investeringer. Det er derfor av største viktighet at statsråden nå legger økt vekt på denne saken og gir Stortinget en orientering og oppdatering rundt de faktiske forhold.

Svar:

Rørledningsprosjektet Skanled fra Kårstø til Grenland, Vest-Sverige og Danmark har i løpet av

2007 hatt en meget positiv utvikling. Det ligger nå til rette for at private aktører vil bidra til en fullfinansiering av rørledningen. I tillegg er ca. 90 prosent av den totale kapasiteten reservert. Operatøren for prosjektet, Gassco, ser nå på mulighetene for å utvide kapasiteten i rørledningen.

Det britiske kjemiselskapet Ineos som før sommeren kjøpte Borealis og Hydro Polymers, har gitt uttrykk for at de ønsker å ta hele eller den vesentlige del av investeringen i ekstraksjonsanlegget for etan i Grenland. De økte gassvolumene styrker også økonomien i separasjonsanlegget, som dermed kan ta ut mer etan.

Imidlertid gjenstår inngåelse av avtaler om gasskjøp fra produsenter. Dette er et pågående arbeid som må være på plass før en beslutning om å investere i rørledningen kan tas av de berørte partene. Investeringsbeslutning for Skanled er satt til oktober 2009, med en eventuell ferdigstilling i 2012.

I tillegg må prosjektet godkjennes av de berørte lands myndigheter. Myndighetsbehandlingen er et godt igangsatt arbeid i alle de berørte landene, men dette er en tidkrevende prosess som bidrar til å sette tidsrammen for investeringsbeslutning. På grunn av betydelig økonomisk risiko for investorene, har Gassco og de kommersielle aktørene konkludert med at det ikke er ønskelig å starte bygging av rørledningen før alle nødvendige konsesjoner er på plass.

Jeg vil karakterisere framgangen i rørledningsprosjektet som meget god. Både regjeringen, de kommersielle aktørene og Gassco er interessert i en så rask som mulig avklaring av prosjektet. Samtidig må jeg understreke at dette ikke kan gå på bekostning av det nødvendige arbeidet som må gjennomføres før en investeringsbeslutning kan finne sted.

SPØRSMÅL NR. 51**Innlevert 11. oktober 2007 av stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen****Besvart 18. oktober 2007 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Daglig meldes det at politiet ikke makter å stille opp når publikum av ulike årsaker ber om hjelp. Ikke minst er dette et problem i Distrikts-Norge. Statsråden og Regjeringen snakker ofte om "nærpoliti" uten at man definerer hva dette egentlig betyr. I budsjettforslaget for neste år snakkes det om akseptabel reaksjonstid.

Hva er, etter statsrådets vurdering, akseptabel utrykningstid for politi- og lensmannsetaten?»

BEGRUNNELSE:

Oppslag etter oppslag viser politiets manglende evne til å rykke ut og bistå publikum når det trengs. Det er blitt mer en regel enn et unntak. Siden dette er et klart politisk ansvar for statsråden, ser jeg frem til statsrådets svar på ovennevnte spørsmål. Likeledes det faktum at andre nødetater har krav til responstid, men ikke politiet.

Svar:

Regjeringen har økt politibudsjettet med til sammen ca. 260 millioner kroner i løpet av 2006 og 2007, og foreslår å øke bevilgningen til politi- og påtalemyndigheten med til sammen ca. 245 millioner kroner i 2008. Det rekordhøye opptaket på 432 studenter på Politihøgskolen videreføres i 2008 for å sikre tilstrekkelig tilgang på fagutdannet personell.

Vi arbeider for å sikre et politi med en tjenestestruktur, et vaksamarbeid og en bemanning som

ivaretar publikums behov for service og beredskap. Politidirektoratet har derfor fått i oppdrag å utrede politi- og lensmannsetatens utdannings- og bemanningsbehov, både når det gjelder politiutdannet personell og personell med annen utdanning, frem til 2015. Utredningen vil også inneholde en gjennomgang av spørsmålet om differensiert responstid, jf. Innst. S. nr. 145 (2005 - 2006). Rapporten vil foreligge i juni neste år. Jeg vil da komme tilbake til spørsmålet om politiets responstid.

Stortingsrepresentanten viser i sin begrunnelse til at andre nødetater har krav til responstid. Dette er delvis riktig. Det er fastsatt generelle krav til brannvesenet, jf. Forskrift om organisering og dimensjonering av brannvesen, men ikke for ambulansetjenesten. Forskrift om krav til akuttmedisinske tjenester utenfor sykehus stiller visse krav til kvalitet og kompetanse, men har ingen spesifikke krav til responstid eller utrykningstid.

Det er viktig å se kvalitet og kvantitet i sammenheng. Organisasjonsmessige tilpasninger er viktige tiltak for å sikre et tilgjengelig politi. Derfor er det etablert en prøveordning i Hordaland og Follo politidistrikt med mulighet for å få prøvd ut både grensereguleringer, offentlige servicekontorer og politiråd, som grunnlag i arbeidet med å videreutvikle organiseringen lokalt.

Sett i sammenheng med en rekke andre tiltak denne regjeringen har iverksatt, vil dette etter min mening gi politiet bedre muligheter til å forebygge bedre, reagere raskere og oppklare mer kriminalitet.

SPØRSMÅL NR. 52**Innlevert 11. oktober 2007 av stortingsrepresentant Bjørg Tørresdal****Besvart 22. oktober 2007 av kommunal- og regionalminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«En skilt trygdemottaker som er ung ufør, får avslag på søknad om bostøtte fordi penger han mottar for å betale barnebidrag regnes som inntekt.

Hva vil statsråden gjøre med problemet med at barnetillegget regnes som inntekt for trygdemottakeren og slik fører til at trygdemottakeren blir vurdert med en inntekt som jo ikke er en reell inntekt for ham

selv, og dermed gjør at totalinntekten blir for høy til å få bostøtte?»

BEGRUNNELSE:

Representanter for Husbanken tilkjennegir at det er flere som er i samme situasjon. Myndighetene bør finne en ordning som tar bort dette forholdet.

Dette er et klassisk eksempel på at ordningene

ikke er innrettet mot dem som har det vanskeligst. På den ene siden har vedkommende for høy inntekt til å få bostøtte, og på den andre siden vil han ikke være i stand til å få egen bolig hvor han kan ha besøk av sine tre barn uten bostøtte og husbanklån. Han får også avslag på søknad om husbanklån pga. for lav inntekt. Det bør være mulig for mennesker i denne situasjonen å klage på vedtaket for å få en mer individuell vurdering hvor Husbanken kan se bort ifra barnetilegget som en del av inntekten. Jeg vil be statsråden vurdere om det i slike tilfeller kan være mulig å ta utgangspunkt i den enkeltes situasjon og finne ut hva som må til for å finne en løsning. Det kan ikke være slik at de som er vanskeligst stilt, på denne måten gang på gang bare møter et firkantet regelverk og få konklusjonen at en faller utenfor ordningen. Det er jo nettopp disse menneskene bostøtten er tiltenkt for.

Svar:

Regjeringen arbeider nå med en full gjennomgang av bostøtteordningen med sikte på forbedringer og forenklinger. I dette arbeidet vil også vurderinger av inntektsgrunnlaget inngå.

La meg kort redegjøre for dagens regler:

Ved beregning av bostøtte benyttes som hovedregel sist avsluttede skatteligging. Det er den høyeste av personinntekt og alminnelig inntekt som legges til grunn. I tilfeller der siste likning avviker fra dagens situasjon, kan husstanden få lagt til grunn dagens inntekt ved beregningen av bostøtte. Søker må selv be om dette. Husbanken innhenter skatteliggingen maskinelt fra Skattedirektoratet, og overfører ligningen automatisk til den enkelte bostøttesak. Det er lagt vekt på at minst mulig av saksbehandling skal foregå manuelt, samt at tilgjengelige opplysninger fra offentlige registre innhentes automatisk i behandlingen av bostøttesøknader.

Barnetillegg i trygd/pensjon regnes i dag i likhet med den ordinære uføretrygden som inntekt ved beregningen av bostøtte. Det samme gjelder når betalingsvevnen ved låneopptak vurderes. Barnetillegget utbetales som en del av pensjonen, vanligvis direkte til den uføre uavhengig av barnets familiesituasjon.

Folketrygdens barnetillegg blir behandlet av lig-

ningsmyndigheten som en skattbar inntekt, og inngår derfor også i det ligningsgrunnlaget som Husbanken får fra Skattedirektoratet. Skatteliggingen skiller ikke mellom hvor inntekten kommer fra, og heller ikke mellom de forskjellige stønadspostene i folketrygden.

Ved beregning av bostøtte tas det etter dagens regler kun hensyn til forholdet mellom boutgiftene og inntektene til husstanden samt hensyn til husstandens sammensetning. Det tas ikke hensyn til andre særlige økonomiske forhold, eller hvilke typer utgifter den enkelte søker har.

Jeg har forståelse for ønsket om en individuell behandling av bostøttesøknader der man i større grad kan ta en helhetlig vurdering av familiens utgifter og inntekter, herunder en vurdering av husstandens utgiftsnivå knyttet til forsørging av barn i forskjellige kombinasjoner med delt omsorg osv. I enkelte tilfeller kan også bostøttemottaker både være bidragsmottaker og bidragsyter for forskjellige barn, noe som gjør bildet ennå mer komplisert.

Slik regelverket og administrasjonen av bostøtten er pr. i dag er det ikke lagt opp til slik individuell behandling. Individuell behandling vil kreve et helt annet administrativt apparat til å betjene bostøtteordningen enn det som eksisterer i dag. En slik omlegging vil få betydelige budsjettmessige konsekvenser, både for bostøttebudsjettet og for administrasjon av ordningen. Individuell behandling vil dessuten åpne for skjønnsmessige vurderinger i søknadsbehandlingen som kan føre til at søknadene ikke blir behandlet likt.

La meg til slutt understreke at kommunene skal gi individuell bistand til mennesker som trenger hjelp for å skaffe seg en egnet bolig. I kommunenes boligsosiale arbeid er Husbankens ordninger - bostøtte, boligtilskudd og startlån - viktige virkemidler.

Husbanken skal også gi råd om hvilke økonomiske og praktiske støttetiltak som kan være aktuelle for boligsøkeren. Det er i denne sammenheng viktig at virkemidlene ses i sammenheng og at kommunene syr sammen virkemiddelpakker som setter boligsøkeren i stand til å bo i boligen og evt. betjene lån.

SPØRSMÅL NR. 53**Innlevert 11. oktober 2007 av stortingsrepresentant Gunvald Ludvigsen****Besvart 18. oktober 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«Hva er statsrådets syn på grensesnittet mellom personvern og folks rett til å bevare sine private helseopplysninger som en sak mellom seg og sin lege kontra NAV-systemets kontrollbehov, og hva vil statsråden gjøre for å sikre at folk bevarer tillit til helsetjenesten?»

BEGRUNNELSE:

Det har vært tilfeller av at NAV-systemet i stadig flere saker krever utlevert hele pasientjournaler. Dette er etter Venstres mening svært problematisk, og vil av mange oppfattes som et overgrep. Det bør derfor foreligge svært overbevisende materiale før en slik utlevering blir foretatt.

Svar:

For meg som helse- og omsorgsminister er det viktig at befolkningen har tillit til helseforvaltningen og helsetjenesten. Det vil ikke være mulig å drive en forsvarlig helsetjeneste dersom det skulle være slik at personer som trenger det ikke oppsøker helsetjenesten fordi vedkommende frykter at uvedkommende vil få adgang til sensitive opplysninger om dem. På denne bakgrunn har man i helselovgivningen nedfelt meget strenge regler om taushetsplikt. Formålet med reglene er blant annet å verne om pasientens integritet og hindre spredning av sensitive opplysninger til uvedkommende.

Reglene om taushetsplikt er imidlertid ikke uten unntak. Blant annet fremgår det av folketrygdloven §

21-4 at Arbeids- og velferdsetaten (NAV) har rett til å innhente de opplysninger som er nødvendige for å kontrollere om vilkårene for en ytelse er oppfylt eller har vært oppfylt i tilbakelagte perioder. Opplysninger kan også innhentes fra helsepersonell. Formålet med reglene er å gi Arbeids- og velferdsetaten grunnlag for å kunne avgjøre om en person har rett til en trygdeytelse og for å avsløre misbruk av trygdeytelser.

Etter hva jeg kjenner til, har det vært omdiskutert om nevnte bestemmelse i folketrygdloven gir NAV grunnlag for å kreve utlevert fullstendige pasientjournaler. Blant annet på denne bakgrunn sendte Arbeids- og inkluderingsdepartementet (AID) 12. juni 2007 på høring forslag til endringer i folketrygdloven der det klart fremgår at retten til å innhente opplysninger fra helsepersonell også gjelder journaler. Det fremgår av høringsnotatet fra AID at 1 690 personer var meldt for trygdemisbruk i 2006, og at dette er vel 1 550 personer flere enn i 2000. Sakene gjaldt bedrageri av minst 188 millioner kroner, mot 20 millioner kroner i 2000.

Som nevnt innledningsvis er det avgjørende viktig for meg som helse- og omsorgsminister at folk har tillit til at helseforvaltningen og helsetjenesten har et sterkt vern om private helseopplysninger. Jeg kan imidlertid også se at NAV har behov for å kunne innhente helseopplysninger for å hindre trygdemisbruk.

Jeg vil derfor ta initiativ til et samarbeid med arbeids- og inkluderingsministeren for å finne frem til løsninger som ivaretar personvernet på en god måte, samtidig som NAV kan oppfylle sitt behov for kontroll.

SPØRSMÅL NR. 54**Innlevert 11. oktober 2007 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 18. oktober 2007 av fungerende barne- og likestillingsminister Karita Bekkemellem****Spørsmål:**

«Jeg viser til Innst. S. nr. 217 (2004-2005) vedr. St.meld. nr. 24 (2004-2005) om erstatningsordning for barn i barnehjem mm. Et samlet Storting ga uttrykk for at barnehjemsbarn som har vært utsatt for overgrep fortsatt kan søke erstatning individuelt og at krav om foreldelse ikke skal gjelde i slike saker. Likevel har et av disse barnehjemsbarna nylig opplevd tap i første rettsinstans begrunnet med foreldelse.

Hvordan vil statsråden sikre at disse barnehjemsbarna får prøvet sin sak uten at staten hevder foreldelse?»

Svar:

Spørsmålet er oversendt meg som ansvarlig statsråd. For øvrig viser jeg til mitt svar av 28. september 2007 til spørsmål nr. 1401.

SPØRSMÅL NR. 55**Innlevert 11. oktober 2007 av stortingsrepresentant Bent Høie****Besvart 23. oktober 2007 av fornyings- og administrasjonsminister Heidi Grande Røys****Spørsmål:**

«Hvordan har utviklingen vært for brukertilfredshet på de 10 indikatorene som ble innført i "Modernisering for velferd" og vil den nåværende regjeringen årlig rapportere på de samme indikatorene?»

BEGRUNNELSE:

Det daværende Moderniseringsdepartementet innførte 10 indikatorer for brukertilfredshet som ble presentert med beste tilgjengelige tall i "Modernisering for velferd" Regjeringens handlingsplan for modernisering 2005-2006. Jeg er interessert i å få rapport på de årlige tallene som er tilgjengelige på disse 10 indikatorene etter de tallene som var tilgjengelige i forbindelse med lanseringen av planen. Jeg ønsker også å vite om Fornyings- og administrasjonsdepartementet vil fortsette å rapportere årlig på disse indikatorene, for eksempel i forbindelse med de årlige budsjettproposisjonene.

Svar:

Representanten Høie stiller et viktig spørsmål til fornyingsministeren. Det går rett til kjernen i hvordan denne regjering ønsker å jobbe med å forbedre kvaliteten og effektiviteten på offentlige tjenester. Vi skal kontinuerlig sikre oss gode tilbakemeldinger fra innbyggerne på hvordan tjenestene fungerer, og denne kunnskapen skal vi bruke til å utvikle og forbedre tjenestene i samarbeid med ansatte, organisasjonene og etatene.

Brukermedvirkning er et nøkkelord i vår regjeringens fornyingspolitikk.

De ansatte er svært viktige i arbeidet med å sikre en sterk og effektiv offentlig sektor, og de må spille en sentral rolle i planlegging og gjennomføring av arbeidet. Jeg har tatt initiativ til en større undersøkelse for å kartlegge jobbtildfredshet, kompetanseutvikling og arbeidsmiljø for statsansatte. Resultatet av undersøkelsen vil foreligge tidlig i 2008. Undersøkelsen vil inngå som et grunnlag for å fornye og videreutvikle statens personalpolitikk.

Vi har dessuten valgt å satse annerledes enn den forrige regjering når det gjelder arbeidet med indikatorer for brukertilfredshet for publikumsrettede of-

fentlige tjenester. Den undersøkelsen som representanten Høie viser til, tilhører forrige generasjon brukertilfredshetsundersøkelser, og gir ikke oss eller etatene tilstrekkelig kunnskap om hva som eventuelt bør forbedres for å sikre at tjenestene er i samsvar med innbyggernes behov.

Riksrevisjonens dok. nr: 3:3 (2006/2007) om brukerreting av offentlige tjenester, peker på at det er behov for brukerundersøkelser som i større grad identifiserer egenskaper ved tjenestene som er viktige for innbyggerne, og også behov for at de funn man gjør på dette området brukes mer aktivt for å utvikle kvaliteten på tjenestene.

Vi har derfor valgt å utvikle en ny, større og mer anvendelig brukertilfredshetsundersøkelse, som skal favne de viktigste publikumsrettede offentlige tjenester, kommunale, så vel som statlige. Dette gjør vi i samarbeid med faglig ekspertise innen feltet, departementene, etater og de ansattes organisasjoner, dermed sikrer vi oss større gjennomslag og aktiv medvirkning i arbeidet med å forbedre kvaliteten på tjenestene i lys av resultater som fremkommer.

Regjeringen har nylig lagt frem sin strategi for fornying av offentlig sektor og der er det sist nevnte tiltak beskrevet nærmere under kapitlet "Kvalitet og effektivitet". Der understreker vi at den kunnskap som kommer frem gjennom brukerundersøkelser skal tas på alvor og føre til bedre tjenester. Det blir en omfattende, systematisk og grundig nasjonal undersøkelse for å måle hvor fornøyde innbyggerne er med et bredt spekter av det offentlige tjenestetilbud, og vi skal avdekke områder som etatene kan jobbe videre med for å bedre kvaliteten og tilfredsheten med disse tjenestene.

Det skal være åpenhet om både undersøkelsen og resultatene, og dette vil gi innbyggerne, etatene, de ansatte og departementene bedre kunnskap både om hva innbyggerne forventer av kvalitet og om eventuelle forbedringsmuligheter.

Undersøkelsen vil bli igangsatt i løpet av vinteren 2007/2008 og vi forventer de første resultatene i løpet av 2008. Undersøkelsen vil bli gjort regelmessig slik at utviklingen over kan følges over tid, i tråd med det representanten Høie etterspør.

SPØRSMÅL NR. 56**Innlevert 12. oktober 2007 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten****Besvart 18. oktober 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«I forslag til statsbudsjett for 2008 er det ikke avsatt midler til utbygging av nytt krysningsspor ved Nodland, mellom Egersund og Kristiansand. Krysningssporet er viktig for effektiv kapasitetsutnyttelse på den nye godsterminalen som vil stå ferdig neste år.

Hva vil statsråden gjøre for å sikre at krysningssporet blir bygget i 2008, slik at en kan få overføring av godstransport til jernbane med de gevinster det gir for miljø og trafikksikkerhet?»

BEGRUNNELSE:

I forslag til statsbudsjett for 2008 er det avsatt midler til ny godsterminal for jernbanen i Ganddal. Det er imidlertid ikke avsatt midler til nytt krysningsspor ved Nodland. Foruten begrensninger dette gir for utnyttelse av godsterminalen, hindrer det økt kapasitetsutnyttelse på Sørlandsbanen. Transportørene ønsker å overføre mer godstransport til jernbanen, men kapasiteten er sprenget. Krysningsspor ved Nodland vil gi bedre kapasitetsutnyttelse av den nye godsterminalen, samt bidra til å få mer godstransport over på jernbane.

Svar:

Jernbaneverkets budsjett for 2007 innebærer et historisk løft for jernbanen med en samlet økning på i overkant av 20 pst. og hvor investeringsbevilgningen utgjør en økning på i overkant av 50 pst. i forhold til jernbanebudsjettet som Bondevik II-regjeringen la fram for 2006. Regjeringen har foreslått å videreføre denne satsingen i 2008 med en ytterligere økning på vel 6 pst. i forhold til saldert budsjett for 2007. Dette innebærer en samlet bevilgning til Jernbaneverket, kap. 1350, på ca. 5,8 mrd. kr i 2008. Innenfor denne bevilgningen har regjeringen valgt å prioritere drift- og vedlikehold av det eksisterende jernbanenettet, samt å ha rasjonell framdrift på jernbaneprosjekter som er startet opp framfor å starte opp nye investeringsprosjekter.

For å sikre at godstransport med jernbane skal framstå som en attraktiv transportform og være konkurransedyktig i forhold til andre konkurrerende transportformer er det viktig med best mulig regularitet og punktlighet. Dette krever høy prioritet på drift og vedlikehold av det eksisterende jernbanenettet. Det har nå vist seg at godstrafikken på jernbane har utviklet seg meget positivt de siste årene og økningen har vært så stor at det etter hvert har oppstått kapasitetsproblemer på flere togstrekninger og enkelte sentrale godsterminaler. Spesielt gjelder dette godsterminalen på Alnabru som er den viktigste godsterminalen knyttet til det norske jernbanenettet og er helt sentral i arbeidet med å få overført mer gods fra veg til jernbane. Når det gjelder de enkelte banestrekningene, er det vestre del av Sørlandsbanen, nordre del av Nordlandsbanen og nedre del av Gjøvikbanen som bl.a. brukes til godstrafikk mellom Oslo og Bergen, hvor det er størst behov for å iverksette tiltak for å øke sporkapasiteten på kort sikt.

I 2008-budsjettet foreslås en rekke tiltak for å øke kapasiteten for godstrafikken på jernbanen. Av prioriterte investeringer kan nevnes at det er foreslått bevilget 285 mill. kr til videreføring av utbyggingen av fjernstyring på Nordlandsbanen som i seg selv er et kapasitetsøkende tiltak, og som i tillegg innholder bygging av flere krysningsspor. Under programområdet "Kapasitetsøkende tiltak" er det foreslått bevilget samlet 105,6 mill. kr. Innenfor denne bevilgningen vil arbeidet med byggingen av nytt krysningsspor ved Berg på Østfoldbanen videreføres i 2008. Videre prioriteres planlegging og prosjektering av nytt krysningsspor på Gjøvikbanen ved Jensrud for å øke godskapasiteten på Bergensbanen og det er dessuten avsatt 20 mill. kr til planlegging av dobbeltspor og ombygging av delstrekningen Bergen st.- Fløen for bl.a. å få en mer effektiv håndtering av godstogene inn og ut av godsterminalen i Bergen.

På terminalsiden gjennomføres kapasitetsøkende tiltak på Alnabruterminalen (strakstiltak) i påvente av planlegging og utbygging av en ny godsterminal på Alnabru. I 2008-budsjettet er dessuten avsatt 30,5 mill. kr til sluttarbeider på den nye godsterminalen på Ganddal ved Stavanger som etter planen skal tas i bruk i begynnelsen av neste år. Når det gjelder byggingen av et nytt krysningsspor ved Nodland på Sørlandsbanen, er det lagt opp til å gjennomføre nødvendig planlegging i løpet av 2008 med sikte på byggestart i 2009. I tillegg planlegges også tiltak for å styrke strømforsyningen på vestre del av Sørlandsbanen som også er viktig for å kunne øke godstrafikken på denne banestrekningen.

Jeg vil ellers gjøre oppmerksom på at på lengre sikt kan det bli behov for å bygge flere krysningsspor på jernbanenettet, herunder på Sørlandsbanen for å legge forholdene til rette for ytterligere satsing på godstrafikk på jernbanen. Regjeringen vil komme tilbake til dette i fremtidige budsjettframlegg og i rulle-

ringen av Nasjonal transportplan 2010-2019 som etter planen skal fremmes i slutten av neste år. I denne forbindelse arbeides det med en mer overordnet

godsstrategi for prioritering av tiltak for å øke godskapasiteten på det norske jernbanenettet.

SPØRSMÅL NR. 57

Innlevert 12. oktober 2007 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten

Besvart 19. oktober 2007 av fungerende kunnskapsminister Øystein Djupedal

Spørsmål:

«Stavanger har en svært lav dekningsgrad på studentboliger i forhold til resten av landet.

Vil statsråden vurdere å gi den foreslåtte nye øvre kostnadsrammen for bygging av studentboliger tilbakevirkende kraft slik at den også blir gjeldende for tidligere gitte tilsagn?»

BEGRUNNELSE:

Kunnskapsdepartementets forslag til endring av finansieringsmodell for bygging av studentboliger slår negativt ut for Studentsamskipnaden i Stavanger (SIS). SIS har i år vært nødt til å legge boligprosjekt på is fordi den lave kostnadsrammen på 500 000 kroner gjorde prosjektet umulig å realisere. Regjeringen foreslår å øke den øvre kostnadsrammen fra 500 000 kroner til 600 000 kroner. Problemet er at dette ikke gis tilbakevirkende kraft. SIS sitter nå på tilsagn til bygging av 161 hybelenheter som ikke kan bygges. Dermed løses ikke den prekære boligsituasjonen for studenter i Stavanger.

Gjeldende tilskuddsordning fra Kunnskapsdepartementet tilsier at SIS må bygge for 13-14 000 kroner per kvadratmeter. Holder SIS seg innenfor dette, mottar de 50 pst. tilskudd, og det resterende blir finansiert som lån i Husbanken. Samtidig er markedsprisen i byggebransjen nå på ca. 20 000 kroner per kvadratmeter. Dermed er det urealistisk å få realisert studentboliger innenfor departementets rammer.

Svar:

Studentsamskipnaden i Stavanger har overfor departementet opplyst at de hadde en dekningsgrad på 11,6 prosent i 2006, dette er noe under landsgjennomsnittet som var på 15,7 prosent i 2006.

Stavanger ble ansett som et pressområde med

virkning fra 2007 jf. St. prp. nr. 1 (2006-2007), og fikk da hevet kostnadsrammen per hybelenhet fra kroner 400 000 til kroner 500 000. I forslaget til statsbudsjett er det foreslått en ny finansieringsmodell for studentboligbygging, der kostnadsrammen heves ytterligere med kr. 100 000 til kr. 600 000.

Ved tildeling av tilskudd til studentboligbygging er det en forutsetning at prosjektet godkjennes av Husbanken, at man kan bygge innenfor de til enhver tid gjeldende kostnadsrammene, samt at det lar seg realisere innenfor fire år jf. St. prp. nr 1 (2006 -2007). Det var da også forutsetningene for studentsamskipnaden i Stavanger da de ble tildelt tilskudd til 100 hybelenheter i 2007.

Jeg er kjent med at satsen på den øvre kostnadsrammen per hybelenhet for tilskudd til studentboliger for noen har vært til hinder for bygging, og det er nettopp derfor det fremmes forslag i årets budsjett om å øke denne rammen. Det er imidlertid et poeng at man holder en moderat øvre kostnadsramme slik at ikke husleien til studentene blir for høy.

I forhold til prisen per kvadratmeter innenfor kostnadsrammene vil dette nødvendigvis henge sammen med hvor mange kvadratmeter hybelenheten er på og hvilken standard den har.

For at alle skal ha lik rett til utdanning uavhengig av økonomisk og sosial situasjon, skal det være rimelige studentboliger med god standard. Samtidig er det studentsamskipnadene som får tilskudd til å bygge boligene slik at de kan tilpasses til studentgruppene på studiestedene.

Slik det fremgår i budsjettforslaget for 2008 skal de nye kostnadsrammene gjelde fra 2008. Departementet har imidlertid mottatt signaler fra flere samskipnader om problemer med å realisere prosjekter det ble søkt om i 2007. Departementet vil vurdere situasjonen løpende i lys av omfanget av urealiserte prosjekter.

SPØRSMÅL NR. 58**Innlevert 12. oktober 2007 av stortingsrepresentant Peter Skovholt Gitmark****Besvart 18. oktober 2007 av kultur- og kirkeminister Trond Giske****Spørsmål:**

«Heller ikke i budsjettet for 2008 bevilger Kulturdepartementet penger til 3. byggetrinn ved Agder naturmuseum og botaniske hage. Det til tross for at alle krav er innfridd fra naturmuseets side. Forholdene for museets samlinger og arbeidsrommene for fagavdelingene er katastrofale med de provisoriske løsningene som når er i bruk.

Vil statsråden se på saken på nytt eller er dette bare enda en sak hvor Regjering ikke prioriterer Sørlandet?»

Svar:

Regjeringen satser på Sørlandet, også på kulturområdet. Siden regjeringsskiftet har økningen til kultur på Sørlandet vært langt høyere enn i forrige periode. I kulturbudsjettet for 2008 har Regjeringen prioritert følgende økninger til Sørlandsinstitusjoner og -tiltak:

- Tilskuddet til Risør kammermusikkfest øker med 50 % til 1,2 mill. kroner.
- Designtreff 100 % Risør får 200 000 kroner.
- Driftstilskuddet til Agder Teater øker med 11 % til 16,1 mill. kroner.
- Driftstilskuddet til Kristiansand Symfoniorkester øker med 7 % til 33 mill. kroner.
- Tilskuddet til Trafo.no - nettstedet for unge kunstnere øker med 37 % til 1,1 mill. kroner.

- Tilskuddet til Opera Sør øker med 16 % til 3 mill. kroner.
- Tilskuddet til Sørlandets kunstmuseum øker med 15 % til 6,7 mill. kroner.
- Tilskuddet til Vest-Agder fylkesmuseum øker med 14 % til 12,3 mill. kroner.

Av investeringer er det over spillemidlene gitt tilsgitt til Stiftelsen Hestmanden om 6 mill. kroner i 2007 og ytterligere 6 mill. kroner senere. Regjeringen har også begynt bevilgningene til byggeprosjektet Teater- og konserthus for Sørlandet. I tillegg vil mange av ordningene under Kulturrådet komme Sørlandet til gode, m.a. festivalstøtte, ensemblestøtte, korsatsing, korpsstøtte og rockesatsingen.

I budsjettproposisjonen for 2008 er det redegjort for mange prosjekter som har søkt departementet om byggetilskudd. Det er skilt mellom prosjekter med tilskudd i 2008, prioriterte prosjekter de nærmeste årene og andre prosjekter. Byggeprosjektet for Agder naturmuseum og botaniske hage er blant prosjekter som Regjeringen vil prioritere de nærmeste årene. Dessverre var posten for nasjonale kulturbygg kuttet med 160 mill. kroner til 4,3 mill. kroner i det siste fremlagte budsjettet fra Bondevik-regjeringen. Med Kulturløftet er bevilgningen økt betraktelig, men det tar likevel noe tid før etterslepet kan tas igjen.

SPØRSMÅL NR. 59**Innlevert 12. oktober 2007 av stortingsrepresentant Heikki Holmås****Besvart 22. oktober 2007 av kommunal- og regionalminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Hva vil statsråden gjøre for å unngå at folk blir bondefanget i en gjeldsfelle når de kjøper nye og nyrehabiliterte borettslagsleiligheter med lave fellesutgifter grunnet avdragsfrihet, og vil statsråden endre borettslagsloven for å forby at nye og nyrehabiliterte borettslagsleiligheter skal kunne selges med avdragsfrihet?»

BEGRUNNELSE:

I Aftenposten Aften 10. oktober 2007 står det beskrevet hvordan leiligheter med lavt innskudd og skyhøy fellesgjeld er blitt gjeldsfeller fordi de ble solgt med avdragsfrie lån når rentene var på bunn. Nå når avdragsfrihetsperioden er over, boligprisene ikke lenger stiger og renten kommer på et normalt nivå, får beboerne boutgifter de ikke kan håndtere samtidig

som det å kjøpe en slik leilighet ikke er attraktivt på grunn av høye fellesutgifter. Regjeringen har stilt strengere krav til informasjon om nettopp fellesgjeld og fellesutgifter i forbindelse med megling av slike leiligheter, men i tillegg bør det være aktuelt å innføre forbud mot å selge borettslagsleiligheter med avdragsfrihet.

Svar:

Jeg har medfølelse med personer som har kjøpt borettslagsboliger som de ikke vil være i stand til å eie når felleskostnadene øker. Økning i felleskostnader kan skyldes mange forhold, som renteøkninger eller at avdragsfriheten opphører.

Det har vært en kraftig økning i antallet borettslag de siste årene. Det er også stiftet borettslag med lavt innskudd og høy fellesgjeld, gjerne kalt lavinnskuddsboliger. I 2006 var det mye medieomtale av lavinnskuddsboliger. NBBL foretok derfor på initiativ fra Kommunal- og regionaldepartementet en kartlegging av slike boliger. Kartleggingen tyder på at lavinnskuddsboliger i liten grad skiller seg fra andre borettslagsboliger i forhold til størrelse og finansieringsform. Dette var overraskende fordi mediaoppslag syntes å formidle et annet inntrykk. Det sies i rapporten "Siden vi her står overfor prosjekter som oftest vil få bred mediaomtale (på grunn av høy pris

og andre høyt profilerte forhold ved prosjektene), vil det lett danne seg et bilde av at slike prosjekter utgjør et større antall enn de reelt sett gjør".

De siste ukers avisoppslag nevner igjen noen tilfeller av lavinnskuddsboliger der beboerne har fått store økninger i felleskostnadene. Dette er beklagelig, men jeg tror likevel ikke løsningen er å lovbestemme krav til fellesgjelden i borettslag. Et slikt lovkrav ville kunne legge uheldige begrensninger på borettslagsformen.

Mitt hovedinntrykk er at utfordringene i tilknytning til lavinnskuddsboliger primært gjelder markedsføring og informasjon til boligkjøper. Det er grunn til å tro at behovet for informasjon er ivaretatt etter endring av eiendomsmeglingsloven og bransjenormen for markedsføring av boliger. I den sammenheng kan det paradoksalt nok sies at medienes stadige fokusering på lavinnskuddsboliger er positiv fordi fokuseringen kan bidra til økt kunnskap om lavinnskuddsboliger blant kjøperne.

Det er også positivt at enkeltpersoners lånebehov er langt lavere for en lavinnskuddsbolig enn for en selveierbolig. Borettslagsmodellen kan dermed bidra til at unge kan komme seg inn på boligmarkedet og eie sin egen bolig.

Jeg vil fortsette å følge utviklingen.

SPØRSMÅL NR. 60

Innlevert 12. oktober 2007 av stortingsrepresentant Borghild Tenden

Besvart 18. oktober 2007 av fornyings- og administrasjonsminister Heidi Grande Røys

Spørsmål:

«Hva vil statsråden gjøre for å tette de "hullene" som er i sentrale strøk når det gjelder å få tilgang til bredbånd?»

BEGRUNNELSE:

I et oppslag i Asker og Bærum Budstikke tirsdag den 9. oktober forteller en beboer i Asker at han etter å ha flyttet fra Nord-Norge til Asker opplevde til sin overraskelse at han ikke fikk tilgang til Internett. Etter henvendelse til Telenor fikk han beskjed om at det er fullt på nettet og at han ikke kan få ADSL uten at flere andre sier opp sitt abonnement.

Han har kontaktet flere andre bredbåndslleverandører med samme svar. Problemet er ifølge avisen at alle er avhengig av transportnettet som Telenor har

monopol på, og det er nå sprengt. Nå viste det seg at det var en liten feil på kabelen, men selv om det viser seg at det kan rettes opp, vil vedkommende få liten fart på Internett fordi han bor 4362 meter fra sentralen. Det er helt i grenseland, sier Telenor. Telenor opplyser også at 92 pst. av Norges befolkning kan få bredbånd. Det er stor kontrast mellom det tallet Fornyingsdepartementet opererer med som skal være 98,3%.

Etter det nevnte oppslaget i Asker og Bærums Budstikke har flere tatt kontakt med avisen med lignende historier om at de ikke får tilgang på bredbånd.

Svar:

Innledende kommentarer om "hull" i bredbånddekningen i sentrale strøk

Selv om vi nå nærmer oss målet om full bredbåndsdekning, er det dessverre fortsatt noen som ikke har tilgang til bredbånd der de bor. For en del skyldes dette at de bor i et område uten dekning, det vil si at det ikke er bygget ut verken ADSL eller alternative aksessnett i området. For andre kan det imidlertid være at de bor i et område som i utgangspunktet har for eksempel ADSL-dekning, men som av forskjellige årsaker ikke kan få ADSL likevel. Dette kan skyldes flere forhold, som at det er installert elektronikk på telefonlinjen, at det ikke er flere ledige brukbare kobberpar fra sentralen, eller at de bor for langt unna sentralen til at det er mulig å få ADSL.

Når de gjelder "hull" i bredbåndsdekningen i sentrale strøk, dreier dette seg i hovedsak om husstander som befinner seg innenfor dekningsområdet for ADSL, men som likevel ikke kan få bredbånd. Slike husstander omtales ofte som "hvite flekker" i ADSL-dekningen. Det er Telenor som eier av telenettet, som er ansvarlig for utbygging og vedlikehold av den underliggende aksessinfrastrukturen som ADSL benytter. Etter dagens lovverk har verken Telenor eller andre tilbydere leveringsplikt for bredbåndstilgang. Det er derfor ikke mulig for myndighetene å pålegge Telenor å redusere antall "hvite flekker" i ADSL-dekningen. Til noen av disse adressene vil Telenor ha et kommersielt incitament til å bygge ut, mens andre vil være for kostbare og da må andre løsninger vurderes.

Jeg vil for øvrig peke på at mange av de husstandene som befinner seg på de "hvite flekkene" i ADSL-dekningen kan benytte mobilt bredbånd som alternativ. Foreløpig gir mobilt bredbånd ikke samme hastighet som man kan få gjennom for eksempel ADSL, men utviklingen går i retning av stadig økende hastigheter. Eksempelvis har selskapet Nordisk Mobiltelefon AS, som tilbyr tjenesten ICE, nylig offentliggjort en oppgradering av nettet sitt som ifølge tester utført av Teleavisen kan gi over 1 Mbit/s nedstrøms hastighet.

Avvik mellom Telenors dekningstall og FADs offentliggjorte dekningstall

Stortingsrepresentant Borghild Tenden peker på at det er "stor kontrast" mellom Telenors dekningstall på 92 % og FADs dekningstall. Årsaken til dette avviket er at FAD i sine tall har inkludert tilbydere som har dekning utover Telenors dekning. Teleplan har i sin rapport, utarbeidet på oppdrag fra FAD, estimert denne tilleggsdekningen (pr. 30/6 2007) til ca. fire prosentpoeng (fast aksess). Tilleggsdekningen utgjøres av ADSL-tilbud til husstander som Telenor ikke har et ADSL-tilbud til, bredbåndstilbud over kabel-TV nett, fiberbasert bredbånd og bredbånd basert på fast radioaksess. Dersom mobilt bredbånd inkluderes, er tilleggsdekningen beregnet til ca. syv prosentpoeng.

Tiltak

Regjeringen har de siste årene bevilget betydelige midler til utbygging av bredbåndsinfrastruktur. Disse bevilgningene har ført til at vi nå er svært nær målet om full bredbåndsdekning. I følge Høykom vil 99 % av husstandene ha et bredbåndstilbud (fast aksess) etter at de siste tildelinger fra revidert nasjonalbudsjett (RNB 2007) på 255 millioner kroner har blitt omsatt i nye aksesser. Alle prosjektene som fikk midler fra RNB 2007 vil trolig ikke være endelig utbygget før i siste halvdel av 2008.

Regjeringa har dessuten i forbindelse med statsbudsjettet for 2008 foreslått ytterligere 10 millioner kroner til bredbånd over Fornyings- og administrasjonsdepartementets budsjett. I tillegg har Fornyings- og administrasjonsministeren varslet at det i tillegg vil gjøres interne omprioriteringer, slik at minst 30 millioner kroner fra FADs budsjett vil benyttes til bredbåndsutbygging i 2008.

Jeg vil i løpet av første halvdel av 2008 bestille et oppdatert estimat på bredbåndsdekningen i Norge, for å få mer eksakt kunnskap om hvor mange som fortsatt mangler et akseptabelt tilbud.

Jeg vil ta endelig stilling til hvordan vi på en effektiv måte kan gi "restmarkedet" et bredbåndstilbud når departementet har fått oppdaterte dekningstall.

SPØRSMÅL NR. 61**Innlevert 12. oktober 2007 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter****Besvart 19. oktober 2007 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Finansministeren har tidligere tatt til orde for at privat forbruk bør reduseres. Analyseselskapet Creditreform har nå beregnet at til tross for lønnsøkning ble den gjennomsnittlige nettoinntekten i Norge redusert med kroner 17.370,- fra 2005 til 2006. Ifølge Creditreform skyldes reduksjonen en kombinasjon av økte skatter og økte renter.

Er Finansministeren tilfreds med denne utviklingen?»

Svar:

Veksten i privat forbruk har vært høy de siste årene. En viktig forklaring på dette er at husholdningene har hatt sterk inntektsvekst fordi flere har kommet i arbeid og reallønnsveksten har vært god. Den positive utviklingen på arbeidsmarkedet er svært gledelig.

Finansdepartementet er ikke kjent med beregningene det vises til i brevet. Imidlertid viser også foreløpige nasjonalregnskapstall fra Statistisk sentralbyrå en viss nedgang i husholdningenes disponible inntekt fra 2005 til 2006. Ifølge disse tallene kan ned-

gangen føres tilbake til et fall i aksjeutbyttene på nærmere 60 mrd. kroner fra 2005 til 2006. De store endringene i aksjeutbyttene må ses i sammenheng med innføringen av utbytteskatt fra 1. januar 2006. Deres aksjeutbyttene holdes utenom, var det en klar økning i husholdningenes disponible inntekt fra 2005 til 2006, også etter justering for den generelle prisoppgangen. Det er da tatt hensyn til at husholdningenes nettorenteutgifter er anslått å ha økt med om lag 4,5 mrd. kroner fra 2005 til 2006.

Økningen i innbetalte skatter fra personer fra 2005 til 2006 skyldes i liten grad endringer i skatte-reglene, men at skattegrunnlaget økte som følge av økt sysselsetting og sterk lønnsvekst. I 2006 ble toppskattesatsene redusert og bunnfradragene økt, noe som isolert sett bidro til å redusere persons kattene med 5,4 mrd. påløpt og 3,6 mrd. bokført. Innføringen av utbytteskatt er anslått å bidra til å øke skatteinntektene med 3,2 mrd. bokført og 3,7 mrd. påløpt. Samlet sett er endringene i skattereglene for personer fra 2005 til 2006 anslått å ha økt skatteprovenyet med om lag 1 mrd. kroner.

SPØRSMÅL NR. 62**Innlevert 12. oktober 2007 av stortingsrepresentant Jørund Rytman****Besvart 22. oktober 2007 av kommunal- og regionalminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Viser til spørsmål nr 1396 (datert 18.sept. 2007), besvart 26.september 2007.

Hvorfor favoriseres ikke-vestlige innvandrere, og hvorfor mener departementet at disse gruppene har "størst behov for å motta informasjon på eget språk" fremfor innvandrere fra Europa, når det er innvandrere fra Polen, Bosnia, Serbia og Tyskland som er blant de største innvandrergruppene i Norge?»

Svar:

Statistikk fra Statistisk sentralbyrå viser at valgdeltakelsen blant personer med ikke-vestlig landbakgrunn er mye lavere enn blant personer med vestlig landbakgrunn. Ved valget i 2003 var valgdeltakelsen blant norske statsborgere med vestlig innvandrerbak-

grunn på 64 prosent, mens bare 36 prosent av velgerne med ikke-vestlig bakgrunn deltok ved valget. Det var også stor forskjell i valgdeltakelsen blant stemmeberettigede med utenlandsk statsborgerskap. Velgere med vestlig statsborgerskap hadde en valgdeltakelse på 39 prosent, mens de med ikke-vestlig statsborgerskap kun hadde en valgdeltakelse på 25 prosent.

Forskjellen i valgdeltakelse mellom personer med ikke-vestlig og vestlig landbakgrunn, var en viktig årsak til at departementet prioriterte å trykke opp brosjyrene på hovedsakelig ikke-vestlige språk. Det ble også foretatt en vurdering av hvor godt man antar de ulike gruppene forstår norsk i offentlige dokumenter. I tillegg ble det lagt vekt på hvor mange stemmeberettigede det var i de ulike nasjonalitetene.

SPØRSMÅL NR. 63**Innlevert 15. oktober 2007 av stortingsrepresentant Jørund Rytman****Besvart 22. oktober 2007 av kommunal- og regionalminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Viser til spørsmål nr 1396 (datert 18.sept. 2007), besvart 26.sept. 2007. Her svarer ministeren at antall språk ble satt til åtte, blant annet av plasshensyn.

Hvis det er av plasshensyn antallet ble begrenset til åtte, og dermed utelot store innvandregrupper fra blant annet Polen, Bosnia, Serbia og Tyskland, hvorfor ble det ikke valginformasjon på eget språk til disse nasjonalitetene på f.eks. www.valg.no?»

Svar:

Jeg kan opplyse representanten om at det på www.valg.no ligger en lenke til en egen utgave av husstandsbrosjyren på henholdsvis polsk og bosnisk/kroatisk/serbisk. For øvrig viser jeg til mitt svar på spørsmål nr. 62 og nr. 1396 fra representanten.

SPØRSMÅL NR. 64**Innlevert 15. oktober 2007 av stortingsrepresentant Ingvild Vaggen Malvik****Besvart 22. oktober 2007 av arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen****Spørsmål:**

«I en sak hvor to ektefeller søkte om familiegjenforening, har UDI fra søknadstidspunktet til vedtak ble fattet brukt 19 måneder. Vedtaket endte med utvisning av ektefellen fra Schengen i 2 år. Saksbehandlingstiden i UDI samt utvisningsperioden tilsier at det ikke er urealistisk at ny søknad vil ta mer enn 4 år.

Bør det åpnes for å gjøre fradrag i en utvisningsperiode på grunn av lang saksbehandlingstid i UDI i de tilfeller det er et krav at den som vurderes utvist må oppholde seg i utlandet mens saken behandles?»

BEGRUNNELSE:

En norsk kvinne giftet seg med en mann fra Nigeria og de søkte familiegjenforening 16.01.06. Hver uke fra mai til november 2006 purret hun på saken. Bare to ganger i løpet av denne perioden ble telefonen besvart før det hadde gått 40 minutter. Søknaden ble omsider lest i august 2006 og oversendt til Utvisningsenheten i UDI. Det hadde da gått 7 måneder fra søknadstidspunkt, og på dette tidspunktet informerte UDI på sine nettsider om at 50 pst. av familiegjenforeningssakene var ferdige innen 4 måneder og 75 pst. i løpet av 7 måneder.

28.10. mottok ektefellene forhåndsvarsel om utvisning. Det hadde da tatt 6 uker siden varselet opp-

rinnelig ble sendt ut, på grunn av svikt i UDI-systemet. Kvinnen forsøkte gjentatte ganger å få vite hvor lang saksbehandlingstid de nå måtte påregne, men først i mai 2007 ble det anslått ytterligere 10 måneder regnet fra september 2006. 17.07.07 oppsøkte hun personlig UDI i Oslo, og fikk da beskjed om at UDI hadde eldre saker enn deres, og at de egentlig hadde tenkt å legge den tilbake igjen i arkivet. 18 måneder etter søknadstidspunkt hadde deres sak fremdeles ikke saksbehandlet, selv om all dokumentasjon som var nødvendig for å fatte et vedtak forelå. Dette er en indikasjon på at "silordningen", som er omtalt og kritisert av sivilombudsmannen (sak 2000-1387 og sak 2004-1281), fremdeles ikke er avviklet, til tross for at sivilombudsmannen i møte med UDI 29. april 2002 ble opplyst om at silosystemet var så å si avviklet. Ordningen innebærer at sakene oppbevares samlet i arkiv før de fordeles til saksbehandlerne like før saksbehandling, og at det ikke er noen enkeltperson som har særskilt ansvar for å følge dem opp.

14.08.07 fattet UDI vedtak om at ektemannen skulle utvises for 2 år, 19 måneder etter opprinnelig søknadstidspunkt, og til tross for gjentatte purringer. Riktig nok ble det i dette tilfellet opprettet to saker, men det bør allikevel kunne forventes en raskere saksbehandling. Utvisningssaker er belastende for de berørte, og det er både i utlendingsforskriften og fra

politisk hold uttrykt at disse skal prioriteres. Eventuelt bør det ses nærmere på muligheten for å effektivisere rutinene for søknader som blir sendt mellom ulike enheter innad i UDI. Når det gjelder UDIs saksbehandlingstid, henvises til forvaltningslovens regler om forsvarlig saksbehandling, spesielt fvl. § 11a. Svikt i oppfølging av restanser fører lett til "ugrunnet opphold" jf. sivilombudsmannen (Somb-2002-2). Særskilt for familiegjeforeningssaker vil jeg henvisse til sivilombudsmannens uttalelse om EMK art. 8 og retten til familieliv (Somb-2001-10 s. 93) Sitat: "Det kan etter min mening stilles spørsmål om retten til familieliv i tilstrekkelig grad respekteres når det tar (minst) ett år å få behandlet søknadene." Hovedtyngden av slike saker behandles nå raskere, men fortsatt tar enkelte saker uforholdsmessig lang tid.

Reglene krever at søker skal oppholde seg i sitt hjemland mens søknad om familiegjeforening behandles, i dette tilfellet i 19 måneder. I tillegg kommer nå utvisningsperioden samt tida det tar å behandle en ny søknad. Det er ikke urealistisk at prosessen vil ta mer enn 4 år selv om utvisningsperioden bare er 2 år. Ektefellene ønsker å bo i Norge, og kvinnen ønsker derfor i utvisningsperioden å opprettholde en levestandard som gjør at hun oppfyller de krav det norske samfunn stiller til familiegjeforening slik at de kan søke på nytt etter utvisningsperioden. Som en konsekvens av dette har ektefellene ansett det som nødvendig å bo fra hverandre i utvisningsperioden. I strafferetten er det et prinsipp om at ingen skal straffes to ganger for samme handling. Utvisning er riktig nok ikke definert som straff, men oppleves slik for de berørte.

Svar:

Som kjent er regelverket på utlendingsfeltet lagt opp slik at det er Utlendingsdirektoratet (UDI) og Utlendingsnemnda (UNE) som vurderer og avgjør enkeltsaker. Jeg har derfor ikke grunnlag for å kommentere enkeltsaken representanten viser til.

En utvisning vil være til hinder for senere innreise i Norge. Innreiseforbudet kan gjøres varig eller tidsbegrenset, men som hovedregel ikke for kortere tidsrom enn to år. Ved fastsettelsen av innreiseforbudets lengde foretas en konkret vurdering der forhold

dets alvor og utlendingens tilknytning til riket tillegges vekt. Normalt vil saksbehandlingstid ikke være et moment i en slik vurdering, men i helt særskilte tilfeller vil lang saksbehandlingstid kunne bli vektlagt som et av flere momenter i forholdsmessighetsvurderingen.

Jeg har forståelse for at lang saksbehandlingstid oppleves som en stor belastning for søkerne og at dette kan føles ekstra belastende når ektefellene er atskilt. Hovedregelen er imidlertid at det skal søkes om oppholdstillatelse til Norge før man kommer til Norge. Videre er og skal utvisning være en alvorlig reaksjon. Det betyr at selv om utlendingsloven ikke er til hinder for at det gjøres fradrag for saksbehandlingstid i innreiseforbudets lengde der en av partene oppholder seg i utlandet, ser jeg det ikke som ønskelig å gi generelle retningslinjer med et slikt innhold.

Slik representanten peker på, opplyser UDI om forventet saksbehandlingstid for ulike sakstyper. Siden alle saker er forskjellige, vil imidlertid mange saker ta kortere tid, mens man i noen saker må forvente lengre saksbehandlingstid. Hittil i år er det kommet inn flere oppholdssaker enn det som var forutsatt i det opprinnelige budsjett for 2007, noe som har ført til at antall ubehandlede oppholdssaker har økt. Det har også vært en økning i antallet utvisningssaker sammenlignet med året før. Dette har igjen ført til lengre saksbehandlingstid for de fleste sakstyper og svekket service overfor brukerne. Regjeringen har derfor i 2007 prioritert å styrke Utlendingsdirektoratet, slik at sakene skal kunne behandles raskere enn i dag, samtidig som behandlingen er forsvarlig i henhold til norsk regelverk og internasjonale konvensjoner. Den satsingen som er gjennomført i år, er videreført i Regjeringens forslag til statsbudsjett for 2008. Dette skal sikre hurtigere saksbehandling, uten at det går ut over grundigheten i behandlingen av den enkelte sak. UDI har også igangsatt en rekke tiltak som på sikt vil gi effektiviseringsgevinst. Samtidig har Regjeringen tatt initiativ til en bred gjennomgang av saksflyten på utlendingsfeltet. Hensikten med en slik gjennomgang er å finne fram til tiltak som kan effektivisere ressursbruken, redusere saksbehandlingstiden og bedre servicen samtidig som en tilfredsstillende kvalitet opprettholdes.

SPØRSMÅL NR. 65**Innlevert 15. oktober 2007 av stortingsrepresentant Torstein Rudihagen****Besvart 26. oktober 2007 av kommunal- og regionalminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«De siste 16 årene har folketallet i 26 fjellkommuner i innlandet gått ned med 5. 500 personer. Det forteller at vi må føre en offensiv distriktpolitikk som har en klar fokus på hvordan vi kan stoppe denne utviklingen. Det har vært mye fokus på kystpolitikk og nordområda våre. Nå bør en også i større grad ha oppmerksomhet på innlandets utfordringer.

Vil statsråden vurdere å legge fram en egen "Innlandsmelding" som også har i seg fjellkommunenes og andre regioners spesielle utfordringer?»

BEGRUNNELSE:

Innlandet er neppe noe entydig begrep. Om vi bare holder oss til fylkene Hedmark og Oppland, ser vi mangfoldet med tilflyttingsområder i sørlige deler, de utfordringene det medfører med hensyn til samferdsel, barnehageutbygging, skoletilbud osv. I motsatt retning har vi Valdres, Gudbrandsdalen og Østerdalen der de ofte sliter med fraflytting og skjev aldersfordeling. En stortingsmelding må derfor inneholde en analyse og beskrivelse av disse forskjellige områdene. Det er behov for å se på dagens virkemiddelbruk, hvordan er effekten og hva andre tiltak må til. Det er åpenbart at gode kommunikasjoner, både fysisk transport og elektronisk kommunikasjon er avgjørende rammebetingelser. Det gjelder over hele innlandet. Men de såkalte fjellkommunene har stor avstandulempe. I flere år har 26 innlandskommuner arbeidet med å utforme en egen politikk for fjellregionene. 15 av kommunene ligger i Oppland, 10 i Hedmark og en i Sør-Trøndelag. Felles for alle er at de ligger sentralt i Sør-Norge, men har stor avstand fra vekstområdene i Oslo og Trondheim. Og de ligger langt fra fylkessentrene. De har gode kvaliteter i store naturområder, lite forurensing, trygge oppvekstvilkår og sterke kulturtradisjoner. Men de har et tradisjonelt næringsliv og en dramatisk nedgang i folketallet. Konklusjonen er at distriktpolitikken så langt ikke har løst de utfordringene som fjellregionen står overfor og dette gir stadig større ubalanse.

Kysten og Nord-Norge har fisk og olje, og det har vært en berettiget fokus på hvordan naturressursene skal forvaltes og utnyttes for å sikre verdiskaping og bosetting. Jeg våger den påstand at innlandet har kommet litt i skyggen av dette. Innlandet har skog og landbruk og et stort utviklingspotensial for reiseliv, industri og nye næringer som kulturbasert næringsutvikling og annet. Jeg mener at en innlandsmelding som da også må inneholde en klar tiltakspakke, kan bi-

dra til at dette potensialet blir utnyttet både i Mjøs-regionen, andre mer sentrale områder og i utkantene.

Det er lett å betrakte Hedmark og Oppland som sentrale områder, men her er store avstander og forskjeller. Det er derfor litt uforståelig for disse to fylkene når for eks. Oppland har fått 61 mill. kr. i regionale utviklingsmidler på statsbudsjettet for 2008 når f. eks. Nord-Trøndelag som er direkte sammenlignbar med Oppland, får 93 mill. kr. Selv Hordaland, som ligger i et kraftig vekstområde, får mer enn innlandsfylkene. Og Nordland får over fire ganger mer enn Oppland.

Fylkeskommunen har et stort ansvar som regional utviklingsaktør, kommunene har selv et stort ansvar, det samme gjelder næringslivet og utdanningsinstitusjonene. Mye grunnlagsmateriale er også utarbeidd av fylkeskommunene og kommunene. Fjellkommunene har f. eks. utarbeidd et "dokument for fjellpolitikk" som beskriver klart mulighetene for å snu utviklingen og skape vekst. En stortingsmelding for innlandet vil kunne trekke opp en samordna offensiv statlig politikk for disse områdene.

Svar:

Regjeringen er i ferd med å gjennomføre et distriktpolitisk løft, der mange sektorer og departementer har ansvar for å bidra. Målet er å gi folk reell valgfrihet i hvor de vil bo, og legge grunnlaget for å ta hele landet i bruk. Dette krever en bred og helhetlig tilnærming, slik vi har lagt til grunn i St.meld. nr. 21 (2005-2006), Hjerte for heile landet. Denne meldingen er Regjeringens handlingsprogram for fireårsperioden. "Heile landet" innebærer at vi er opptatt av å møte utfordringer og se muligheter i alle deler av landet, og i alle typer regioner. Til grunn for politikken ligger en forståelse av at mange utfordringer er felles for hele Distrikts-Norge, men at det også er ulikheter som krever en differensiert tilnærming og spesiell innsats. Ett eksempel er store omstillingsutfordringer i sårbare samfunn, hvor Regjeringen har definert kriterier for ekstraordinære, statlige omstillingstiltak.

Mangfoldet av utfordringer og muligheter i ulike deler av landet betyr at vi må ha et geografisk perspektiv i all politikk. Det betyr også at vi trenger sterke lokale og regionale politiske nivå som vi kan samhandle med, for å tilpasse og utfylle den statlige innsatsen. Regjeringen er i en kontinuerlig dialog med fylkeskommunene om aktuelle utfordringer, strategier og tiltak, og bruker de innspill som kommer fra regionale aktører aktivt i oppfølgingen av St.meld. nr.

21 (2005-2006) og for å utvikle distrikts- og regionalpolitikken videre.

Fjellpolitikk er tatt opp som et eget tema i Soria Moria-erklæringen og i St.meld. nr. 21 (2005-2006) Hjerte for heile landet. Dette med bakgrunn i de utfordringer som også er nevnt i begrunnelsen for spørsmålet som er stilt. Regjeringen ser derfor ikke at det er behov for en ny stortingsmelding om innlandet og fjellregionene. I stedet er Regjeringen opptatt av hvordan vi fra nasjonalt, regionalt og lokalt hold kan samarbeide, både om å møte utfordringene, og om å ta i bruk de store mulighetene og ressursene som fins i innlandet og fjellregionene.

Det er gjennom helhetlige, brede og langsiktige tiltak at en kan oppnå resultater som varer. Det aller viktigste for innlandet og fjellregionene er at Regjeringen har gjeninnført den differensierte arbeidsgiveravgiften, gjennomført en betydelig styrking av kommuneøkonomien, økt midlene til regional utvikling og styrket den generelle landbruks- og næringspolitikken. Styrkingen av kommuneøkonomien betyr blant annet at kommunene står bedre rustet til å kunne ta tak i lokalsamfunnsutvikling, næringsutvikling og å utvikle attraktive steder.

Fordelingen mellom fylkeskommunene av regionale utviklingsmidler, over budsjettet til Kommunal- og regionaldepartementet, er i stor grad basert på folketallet i kommunene innenfor det distriktpolitiske virkeområdet. Videre vektet folketallet i forhold til hvilken sone i virkeområdet kommunene ligger i.

Inndelingen av kommuner i virkeområdet, og i de ulike sonene innenfor virkeområdet, er basert på indikatorer for arbeidsmarked, demografi, geografi og levekår. Disse er samlet i en distriktsindeks som et uttrykk for utfordringene i de ulike kommunene. Distriktsindeksen og andre analyser viser at behovet ikke kan sies å være større i Innlandet enn i fylkene du sammenlikner med. Når Hordaland og Nord-Trøndelag får mer midler enn Oppland, så er det et uttrykk for at kommunene innenfor det distriktpolitiske virkeområdet i de to fylkene til sammen har en større befolkning enn i tilsvarende områder i Oppland.

Samtidig er det verdt å merke seg at staten i tillegg har gitt støtte til et Norwegian Centre of Expertise (NCE) for Lettvektsmaterialer på Raufoss, og til drift av Inkubator på Lillehammer med betydning også for de indre delene av fylket.

Regjeringen er av den oppfatning at kommuner og fylkeskommuner kan arbeide mer målrettet med mange av de utfordringer som finnes lokalt og regionalt enn det staten kan. Samtidig ser vi at det på noen områder er behov for at nasjonale myndigheter bidrar spesielt. Regjeringen har fått mange gode innspill fra regionalt og lokalt nivå i innlandet og fjellregionene, og det er allerede tatt flere nye initiativ i både Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet og Kommunal- og regionaldepartementet som bygger opp om de regionale innspillene.

Regjeringen har diskutert utfordringer i ulike sårbare områder ved flere anledninger i Regjeringsutvalget for distrikts- og regionalpolitikk. Utgangspunktet for diskusjonene er at dette er felles utfordringer som treffer flere departementer og sektorområder. Foreløpig er det avdekket at det skjer mye positivt innenfor de ulike sektorområdene som kan knyttes til fjellregioner og Innlandet. Dette skjer for eksempel gjennom verdiskapingsprogram innenfor Landbruks- og matdepartementets ansvarsområde og innenfor kulturminnesektoren. Ellers er det også en rekke tiltak innenfor satsingsområdene kulturbasert næringsutvikling og småsamfunns som har sitt fokus i Innlandet.

Regjeringen erkjenner samtidig at det er behov for å utvikle det tverrdepartementale samarbeidet i forhold til fjellregionene og Innlandet. Dette gjelder særlig i forhold til å utvikle de mulighetene som ligger innenfor temaet bruk og vern. Her pågår det prosesser i Regjeringsutvalget for distrikts- og regionalpolitikk for å komme fram til bedre grep, for å utløse de store ressursene og mulighetene som ligger i norske fjellområder. Dette vil vi komme konkret tilbake til senere.

Jeg mener at Regjeringens langsiktige, helhetlige og brede grep om distrikts- og regionalpolitikken er en mer effektiv arbeidsform enn mer avgrensede og korte satsinger/tiltaks pakker. Det er tunge utviklingstrekk som har pågått over flere tiår vi forsøker å snu. Vi er likevel enige om at det langsiktige målet for distrikts- og regionalpolitikken er vekst og framgang for de ulike delene av landet, og håper derfor på et fruktbart samarbeid i tiden framover om dette ambisiøse målet.

SPØRSMÅL NR. 66**Innlevert 15. oktober 2007 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen****Besvart 22. oktober 2007 av olje- og energiminister Åslaug Haga****Spørsmål:**

«Miljøvernminister Bjørnøy advarte 1.10. 07 mot å fremme kjernekraft. Hun sier kjernekraft ikke er en bærekraftig løsning på klimaproblemene. Hun tar ingen forbehold om utvikling av ny, bedre kjernekraft-teknologi for å styrke sikkerhet og miljø. Dette skjer samtidig som regjeringens Thoriumutvalg er i arbeid, og samtidig som Regjeringen lar Statkraft se på Thorium som energikilde.

Representerer miljøvernministerens uttalelse Regjeringens syn i denne saken?»

BEGRUNNELSE:

Se miljøvernministerens pressemelding 01.10.07

Svar:

Thoriumutvalget ble nedsatt av Olje- og energidepartementet for å etablere et best mulig faktagrunnlag rundt muligheter og risiko ved bruk av thorium til energiproduksjon på lang sikt. Jeg vil avvente utvalgets rapport og konklusjoner før det tas en beslutning om hvordan utvalgets arbeid bør følges opp.

Statkraft opplyser at de som ledd i sitt arbeid om å holde seg oppdatert om nye teknologier også ser på thorium. Utover det har Statkraft, etter det jeg er kjent med, p.t. ikke noen særskilt satsing på thorium.

SPØRSMÅL NR. 67**Innlevert 16. oktober 2007 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande****Besvart 31. oktober 2007 av kultur- og kirkeminister Trond Giske****Spørsmål:**

«På hvilken måte vil statsråden sikre ytringsfriheten for fagpersoner og øvrige ansatte ved Nasjonalmuseet?»

BEGRUNNELSE:

Gjennom flere medieoppslag den siste tiden - senest i Aftenposten 12. oktober 2007 - har debatten om ytringsfrihet ved Nasjonalmuseet blitt løftet i det offentlige rom.

Svar:

Alle viktige samfunnsinstitusjoner vil ha behov for å gå gjennom og trekke opp retningslinjer for institusjonens utadrettede arbeid.

Nasjonalmuseet er - som de fleste museer - organisert som en stiftelse, og som selvstendig institusjon tilligger det museet selv å fastsette slike retningslinjer. Det er et innarbeidet prinsipp i norsk kulturpolitikk at institusjonene i kulturlivet har stor faglig og organisatorisk frihet. Jeg har tillit til at museet vil utforme en god kommunikasjonsstrategi som ivaretar de ansattes rettigheter i forhold til ytringsfrihet.

SPØRSMÅL NR. 68**Innlevert 16. oktober 2007 av stortingsrepresentant Kari Kjønås Kjos****Besvart 24. oktober 2007 av arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen****Spørsmål:**

«Mange uføre i Spania ønsker å prøve seg i arbeidslivet igjen, men hevder at den hjelpen de får fra det norske NAV-kontoret er for dårlig.

Vil arbeids- og inkluderingsministeren se på om den hjelp som ytes fra norsk side og norsk NAV-kontor i Spania har den kompetanse og kvalitet som er nødvendig og ønskelig, og dersom kompetansen ved kontoret ikke er tilfredsstillende, hva vil arbeids- og inkluderingsministeren gjøre for å bedre denne?»

BEGRUNNELSE:

Det finnes i dag en rekke norske uføre som har flyttet til Spania for å få bedre helse og livskvalitet. En god del av disse uføre får så mye bedre helse at de ønsker å prøve seg i arbeidslivet igjen. Utfordringen disse menneskene møter i Spania er at den hjelpen de tilbys fra norske myndigheter ved norsk NAV-kontor i Spania blir hevdet å være for dårlig.

Det kan synes som om saksbehandlere på det norske NAV-kontoret rulleres for ofte. Den korte tjenestetiden kan være noe av årsakene til at saksbehandlere ved det norske NAV-kontoret verken får tid eller anledning til å skaffe seg nok relevant kunnskap om det spanske arbeidsmarkedet. Kompetanse om det spanske arbeidsmarkedet er helt avgjørende for den hjelpen som skal gis til de som vil prøve seg på arbeidsmarkedet i Spania. Manglende kunnskap og kompetanse hos saksbehandler kan føre til at uføre som føler seg friske nok til å arbeide, ikke får den hjelpen de trenger for å bli arbeidsfør igjen. Konsekvensen er at de fortsatt blir stående utenfor arbeidsmarkedet.

En side av saken er de økonomiske besparelser det er for den norske stat å la uføre bli arbeidsføre igjen. En annen og minst like viktig side er det at disse menneskene vil få en langt bedre livskvalitet og et bedre selvbylde ved selv å kunne tjene til livets opphold.

Svar:

Jeg kan innledningsvis opplyse at det er igangsatt et arbeid med å vurdere tjenestetilbud og bemanning ved NAV Servicekontor i Spania i lys av tjenestepor-teføljen i den nye Arbeids- og velferdsetaten. Dette arbeidet vil være avsluttet i løpet av første halvår 2008.

NAV Servicekontor i Spania ble opprettet av daværende Rikstrygdeverket i september 2005. Formålet var å kunne ha en tettere oppfølging av stønads-mottakerne gjennom sitt nærvær, blant annet var det et ønske om forsterket kontroll med utbetalingene til mottakere i Spania. Samtidig har kontoret en service-funksjon overfor brukerne og gir råd i trygdefaglige spørsmål knyttet til norsk lovgivning. Kontoret har fungert som en forlengelse av Trygdeetaten og har ikke hatt oppgaver knyttet til tidligere Aetats områder.

Personer med spørsmål om vilkår for jobbsøking, det spanske arbeidsmarked og om arbeidsmuligheter i Spania blir veiledet videre til spanske myndigheter. I slike tilfeller gir kontoret råd og veiledning om det norske regelverket og hvordan stønadsutbetalingene blir påvirket ved arbeidsinntekt i Spania. Kontoret informerer bl.a. om mulighetene for å oppbære rettighetene til uførepensjon selv om man prøver seg i arbeidslivet, om inntektsgrenser og eventuell reduksjon av pensjon.

Kontoret loggfører alle henvendelser. De siste to årene har kontoret hatt få uførepensjonister som har opplyst at de vil forsøke seg i spansk arbeidsliv. Kontoret opplyser at de ikke har registrert spørsmål om behovet for bistand eller veiledning om det spanske arbeidsmarkedet.

Kontoret er bemannet av medarbeidere fra lokale NAV-kontorer i Norge, med svært god kompetanse. Det er lagt opp til forholdsvis korte tjenesteperioder (3-5 måneder) for å kunne nyttiggjøre seg de mest kompetente medarbeiderne i Arbeids- og velferdsetaten.

SPØRSMÅL NR. 69**Innlevert 16. oktober 2007 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter****Besvart 30. oktober 2007 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Ifølge Aftenposten den 16/10-07 tar flere stortingsrepresentanter fra AP og SV til orde for at finansiering av jernbanen må "løftes ut" av statsbudsjettet slik at jernbanen kan finansieres på en annen måte. Representantene viser også til Sverige der man finansierer store prosjekter for seg selv.

Synes finansministeren dette er spennende tanker som Finansdepartementet vil jobbe videre med, eller er dette noe finansministeren allerede nå kan avvise som aktuell politikk?»

Svar:

Regjeringen la i Gul bok 2007 kap. 9.3 Budsjettering av investeringer frem sin vurdering av gjeldende ordninger for budsjettering av investeringer, herunder spørsmålet om såkalt prosjektfinansiering og om langsiktige investeringer i realkapital bør prioriteres fremfor utgifter til drift og andre tiltak på budsjettet. En ordning etter svensk modell med statlige lån til utvalgte veg- og jernbaneinvesteringer i regi av Statens vegvesen og Jernbaneverket, og med tilbakebetaling av avdrag og renter i kommende budsjetter, inngikk som en del av disse vurderingene. Som det fremgår av omtalen i Gul bok 2007 har Regjeringen etter en samlet vurdering kommet til at det i hovedsak ikke er ønskelig å innføre nye særlige budsjettordninger for statlige investeringer. Hovedbegrunnelsen for dette er:

- Det er ikke bare statlige investeringer i realkapital som bidrar til økt framtidig velferd og verdiskaping. Andre utgifter kan i like stor grad bidra til dette, for eksempel utgifter til helsetjenester, utdanning og forskning, barnehager, arbeidsmarkedstiltak, miljøtiltak og forebyggende tiltak av ulik art. Dette taler mot å etablere ordninger som gir investeringer i realkapital forrang i konkurransen om de tilgjengelige budsjettmidlene.
- Det er den samlede bruken av statlige midler som er avgjørende for budsjettpolitikkenes virkning på

norsk økonomi og som har betydning for den langsiktige bærekraften i offentlige finanser. Handlingsregelen, som ligger til grunn for vår budsjettpolitikk, gir retningslinjer for hvor mye som hvert år kan brukes av petroleumsinntektene til drift, investeringer og overføringer (dvs. utgifter - over streken"). For at handlingsregelen skal kunne oppfylle sin budsjettpolitiske hensikt, bør det ikke etableres nye ordninger der ordinære statlige utgifter til drift, investeringer eller overføringer finansieres på annen måte enn ved bevilgninger "over streken", for eksempel ved lån. Slike finansieringsordninger endrer ikke utgiftenes reelle karakter og deres virkninger i økonomien.

- Lånefinansiering av statlige investeringer kan heller ikke begrunnes ut fra rasjonelle økonomiske hensyn. Staten har ikke behov for å lånefinansiere verken sine investeringer eller andre utgifter som i dag føres "over streken". Videre kan investeringsprosjektene etter Regjeringens vurdering sikres en rasjonell utforming og fremdrift innenfor gjeldende budsjettprinsipper.
- Eksisterende budsjettssystem hindrer ikke at det skaffes budsjettmessig rom for nye investeringer dersom de når opp i konkurransen med andre tiltak på budsjettet. Omfanget av nye investeringer innenfor budsjetttrammene vil derfor bero på hvor høyt prioriterte disse investeringene er i forhold til andre tiltak på budsjettet.
- Av konjunkturelle hensyn ligger bruken av petroleumsinntekter over statsbudsjettet under den forventede realavkastningen på Pensjonsfondet, anslått til 4 pst. Dersom en skulle komme til at det er rom for at offentlig politikk ytterligere stimulerer økonomien, vil den enkleste måten å gjøre det på, være å øke bruken av petroleumsinntekter, dvs. øke underskuddet. Ordninger på siden av statsbudsjettet vil skape en mer uoversiktlig budsjettprosess og gjøre politisk styring vanskeligere.

SPØRSMÅL NR. 70**Innlevert 16. oktober 2007 av stortingsrepresentant Borghild Tenden****Besvart 24. oktober 2007 av fungerende barne- og likestillingsminister Karita Bekkemellem****Spørsmål:**

«Vil statsråden undersøke om flyselskapenes praksis med å reklamere med en lavere pris enn den som forbrukeren oftest ender med å måtte betale er i strid med markedsføringsloven § 2, og hva vil statsråden i så fall gjøre med det?»

BEGRUNNELSE:

16. oktober kunne vi i VG lese om at flyselskapene frister med billige billetter, mens det nesten er umulig å få flyreiser til den annonserte prisen. Forbrukere føler seg derfor lurt. Forbrukerombud Bjørn Erik Thon sier til VG at han skjønner at folk føler seg lurt, men mener det er vanskelig å si om dette er lovbrudd eller ikke. Når flyselskapene annonserer med billige billetter, fristes forbrukerne til å bestille flyreiser som i realiteten blir dyrere. Det er uheldig både fra et forbrukerperspektiv og et klimaperspektiv.

Svar:

I begrunnelsen for spørsmålet viser Tenden til en artikkel i VG 16. oktober der VG har gjort en undersøkelse som viser at det er vanskelig å få tak i billetter til så lav pris som det er annonsert med. I artikkelen uttaler Forbrukerombud Bjørn Erik Thon at det er vanskelig å si om dette er lovbrudd. Tenden skriver videre:

"Når flyselskapene annonserer med billige billetter fristes forbrukerne til å bestille flyreiser som i realiteten blir dyrere. Det er uheldig både fra et forbrukerperspektiv og et klimaperspektiv."

Det er Forbrukerombudet som fører tilsyn etter markedsføringsloven, og ombudet opplyser at markedsføring av flyreiser er et prioritert område. Markedsføringsloven § 2 forbyr villedende markedsføring. Det å markedsføre lavpris-billetter som i praksis

ikke er tilgjengelige vil være et brudd på denne bestemmelsen.

Da konkurransen i innen luftfarten tok seg opp for noen år tilbake, og selskaper som Norwegian, Sterling og Ryanair bidro til å presse ned prisene, fikk Forbrukerombudet en rekke klager fra forbrukere som reagerte på at det svært ofte ikke var mulig å finne lavprisbillettene. Ombudet inviterte da samtlige selskap som markedsfører seg i Norge til å være med å utarbeide retningslinjer for markedsføring av begrensede tilbud på lavprisbilletter. Norwegian, SAS og Braathens bidro aktivt, og retningslinjene ble lansert i 2004.

I korthet sier retningslinjene at dersom det ved kampanjestart er færre billetter enn 20 per dag, oppstår det en informasjonsplikt. Det må i så fall fremgå av markedsføringen hvilke dager som ikke er omfattet av tilbudet eller ikke har flere lavprisbilletter enn 20. I tillegg må markedsføringen stanses eller endres så snart som mulig etter at tilbudet ikke lenger er tilgjengelig til annonsert pris.

Forbrukerombudet opplevde en klar forbedring i tiden etter retningslinjene ble lansert, men har likevel behandlet flere enkeltsaker hvor det er konstatert brudd på reglene. Fra i år kan nevnes at ombudet har behandlet flere av Norwegianes kampanjer og funnet lovbrudd. Ombudet opplyser at SAS, Norwegian og Sterlings siste kampanje er registrert som sak og ombudet vil undersøke om selskapene har fulgt reglene.

Forbrukerombudet vil vurdere alt fra endringer i retningslinjene til bruk av forbudsvedtak dersom selskapene fortsetter å benytte villedende markedsføring. Ombudet opplyser også at han vil følge utviklingen i lavprismarkedet nøye framover.

Når ombudets undersøkelser er gjennomført, vil jeg be om et møte for å bli informert om utfallet og de videre planer for oppfølging.

SPØRSMÅL NR. 71**Innlevert 16. oktober 2007 av stortingsrepresentant Martin Engeset****Besvart 25. oktober 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Torsdag 11. oktober ble det kjent at Luftfartstilsynet svarte nei på Moss Lufthavn Rygges (MLR) søknad om en meget begrenset utvidelse av åpningstiden morgen og kveld. Etter hva jeg er kjent med vil MLR klage på dette vedtaket.

Vil MLR ha selvstendig rett til å anke saken inn til endelig avgjørelse hos samferdselsministeren, dersom Luftfartstilsynet - mot formodning - skulle opprettholde sitt vedtak, og hvor raskt vil en slik sak bli behandlet i departementet?»

BEGRUNNELSE:

Torsdag 11. oktober ble det kjent at Luftfartstilsynet hadde vedtatt å gi avslag på Moss Lufthavn Rygges (MLR) søknad om en meget begrenset utvidelse av åpningstiden morgen og kveld.

Dette har skapt sterke reaksjoner i Østfold, både blant folkevalgte lokalt, regionalt og nasjonalt. Også blant brukerne av flyplassen er reaksjonene sterke. Vertskommunene Rygge og Råde føler seg overkjørt fordi Luftfartstilsynet synes å ha lagt ensidig vekt på den eneste negative høringsuttalelsen (fra Fylkesmannen i Østfold). Det reageres naturligvis sterkt på at statlige byråkrater på denne måten overprøver et så entydig lokalt folkevalgt ønske. Dersom dette blir stående, reduseres lokaldemokratiet til en "nullitet" i slike saker.

Det er nå investert om lag 900 millioner kroner i MLR for at Østfold endelig skal kunne få en moderne, miljøvennlig og tjenlig flyplass for befolkningen generelt og næringslivet i regionen spesielt. Flyplassen vil, dersom ikke sentrale myndigheter stikker kjepper i hjulene, bli en meget attraktiv flyplass som kan bidra til mindre klimautslipp og en viktig avlastningsflyplass for OSL Gardermoen, slik at det ikke blir nødvendig å bygge en 3. rullebane.

Under enhver omstendighet må det være et selv-sagt krav at ikke MLR får dårligere rammebetingelser enn de flyplasser MLR skal konkurrere med.

Som stortingsrepresentant er jeg opptatt av å finne ut av hva som er behandlingsmåten videre. Etter hva jeg er kjent med vil MLR klage på Luftfartstilsynets vedtak. Dersom Luftfartstilsynet, mot formodning, opprettholder sitt vedtak, blir det nødvendig å bringe saken inn på den politiske arena i Stortinget.

Så langt jeg har registrert, synes det å være en meget bred politisk allianse som mener at Luftfartstilsynet her har landet feil.

Svar:

Ved vedtak av 11. september 2007 avslo Luftfartstilsynet Forsvarets søknad om utvidede åpningstider for Moss lufthavn, Rygge. Som innehaver av konsesjonen for den sivile driften på lufthavnen er det Forsvaret som er adressat for vedtaket. Det er naturlig å oppfatte dette som et enkeltvedtak, og enkeltvedtak kan påklages til overordnet instans etter forvaltningslovens alminnelige regler. Forsvaret er som konsesjonshaver part i saken, og har følgelig også klagerett.

Jeg er informert om at Luftfartstilsynet allerede har mottatt klage fra Forsvaret.

Moss lufthavn, Rygge er ikke et juridisk subjekt og kan følgelig heller ikke påklage vedtaket. Rygge sivile lufthavn AS (RSL) skal forestå den sivile driften på lufthavnene etter avtale med konsesjonshaver (Forsvaret). Jeg vil ikke utelukke at RSL har selvstendig klagerett i tillegg til Forsvaret, men slik spørsmålet er stilt antar jeg at Forsvarets klagerett er det sentrale.

Luftfartstilsynet må nå først ta stilling til om det selv finner grunn til å omgjøre det opprinnelige vedtaket. Først dersom det ikke er tilfellet vil klagen bli sendt til Samferdselsdepartementet for endelig avgjørelse.

Samferdselsdepartementet har til nå bevisst avstått fra å involvere seg i saken for å unngå en forutinntatt holdning i tilfelle klage. Dette innebærer samtidig at vi ikke kjenner saken som annet enn kopiadressat for tilsynets vedtak. Derfor er det heller ikke forsvarlig å anslå hvor tidkrevende en eventuell klagebehandling vil bli. Uansett vil den samlede saksbehandlingstiden også være avhengig av hvor lang tid Luftfartstilsynet bruker på sin saksforberedelse.

Selv om lovverket ikke inneholder absolutte frister for behandlingen av denne typen saker, er det åpenbart at eventuelle negative kommersielle konsekvenser av lang saksbehandlingstid vil måtte tillegges vekt ved prioriteringen av departementets ressurser.

SPØRSMÅL NR. 72**Innlevert 16. oktober 2007 av stortingsrepresentant May-Helen Molvær Grimstad****Besvart 29. oktober 2007 av kultur- og kirkeminister Trond Giske****Spørsmål:**

«Som følge av momsreformen i 2001 har Stortinget vedatt en momskompensasjonsordning for frivillige organisasjoner. Inneværende års bevilgningsnivå gir en prosentvis avkorting for alle kvalifiserte søkere, og organisasjonene får derfor ikke full kompensasjon for 2006. Dette gir uforutsigbarhet og er uheldig for organisasjoner som har belaget seg på full kompensasjon.

Vil statsråden sørge for ekstra bevilgninger for inneværende år slik at utgiftene til tjenestemoms for 2006 kan kompenseres fullt ut?»

BEGRUNNELSE:

I påvente av nytt regelverk har Stortinget forutsatt at frivillige organisasjoner får kompensert for de utgiftene momsreformen har medført dem. Det ligger til grunn at organisasjonene skal få kompensert utgiftene til tjenestemoms fullt ut. Kompensasjon gis i etterkant på bakgrunn av søknad. Selv om det for 2007 kun foreligger 11 flere søknader enn i fjor, har likevel en langt større del av søkerne oppfylt vilkårene for å få kompensasjon. Det har også samlet sett vært høyere søknadsbeløp og driftskostnader. Økt aktivitet i frivillige organisasjoner er positivt, og de må ikke straffes økonomisk som følge av dette. Det gjøres et verdifullt arbeid i frivillige organisasjoner, og en bør

heller oppmuntre til økt aktivitet og utvikling. Derfor er det uheldig når disse ikke får full mva.-kompensasjon for 2006. Mange planlegger naturlig nok ut fra full tilbakebetaling for de utgiftene momsreformen har påført dem. For å medvirke til stabile og forutsigbare rammevilkår for de frivillige organisasjonene bør det derfor bevilges ekstra midler inneværende år, slik at alle kvalifiserte søkerorganisasjoner får full kompensasjon for innbetalt tjenestemoms i 2006.

Svar:

Ordningen med merverdiavgiftskompensasjon til frivillige organisasjoner har vært endret flere ganger. Dagens ordning ble utformet av regjeringen Bondevik II, jf. St.prp. nr. 65 (2004-2005) Tilleggsbevilgninger og omprioriteringer i statsbudsjettet 2005. Ordningen innebar en modell med to spor, dvs. at den enkelte organisasjon måtte velge å søke på grunnlag av dokumenterte utgifter eller en sjablongordning. I nevnte proposisjon er det uttalt følgende om avkorting: "Dersom bevilgningen ikke skulle rekke til full kompensasjon, vil den prosentvise avkortningen være lik for alle organisasjoner, uavhengig av hvilket spor de har valgt."

Det har dermed vært en forutsetning at ordningen skulle være bevilgningsstyrt, og nevnte premiss for bevilgningen er videreført i senere budsjetter.

SPØRSMÅL NR. 73**Innlevert 17. oktober 2007 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 23. oktober 2007 av fiskeri- og kystminister Helga Pedersen****Spørsmål:**

«Kystverkets omfattende oljevernaksjon etter MS Servers forlis ved Fedje 12.1.2007 har en kostnadsramme som er anslått til 225,5 mill. kr. Akutte krisesituasjoner krever hurtige løsninger. Verken anbud eller forhandlinger kan brukes når ansvarlig myndighet tar nødvendige beslutninger og rekvirerer utstyr og mannskap. Likevel går jeg ut fra at det også i krishåndtering er prosedyrer som sikrer mot økonomisk rolleblending.

Kan statsråden bekrefte dette, og vil Serveraksjonen bli revidert også av andre enn Kystverket selv?»

Svar:

Etter forliset av "Server" iverksatte Kystverket en statlig oljevernaksjon.

Forurensningsloven pålegger kommunene å ha en egen beredskap mot akutt forurensning, og denne beredskapen skal bistå Kystverket under statlige aksjoner. Kommunene må i denne sammenheng, som

på andre kommunale forvaltningsområder, følge de vanlige regler som gjelder for offentlig forvaltning.

Som representanten Sortevik påpeker krever akutte krisesituasjoner hurtige løsninger, og det er ikke tid til å gjennomføre anbud eller forhandlinger ved innleie av materiell og personell. Kystverket har derfor utarbeidet administrative rutiner for som ligger til grunn for gjennomføring av en statlig aksjon, herunder kommunenes og de interkommunale aksjonsutvalgenes (IUA-ene) bistand til Kystverket. Dette omfatter bl.a. standard satser for avlønning av mannskaper og for leie av småbåter og annet utstyr, standard avtaleutkast for ansettelser, leie og anskaffelser, samt krav til utstyr, vernebekledning mv.

Etter øvelser, hendelser og ulykker gjennomfører Kystverket evalueringer for å avdekke områder som kan forbedres. Kystverket opplyser at etaten ikke har kjennskap til at det under tidligere aksjoner har vært noen økonomisk rolleblanding.

Kystverkets evaluering etter "Server"-aksjonen gjennomføres i regi av ekstern konsulent. Denne er ikke avsluttet, men basert på de foreløpige evalueringer, anser Kystverket at planer, regelverk og bruk av standardsatser for betaling for varer og tjenester er fulgt. Kystverket anser imidlertid at det er behov for å tydeliggjøre de administrative rutinene som ligger til grunn for en statlig oljevernaksjon, og har iversatt er arbeid på dette området. I tillegg til gjennomgang

av standardsatsene og -avtalene som er nevnt ovenfor, omfatter dette arbeidet revurdering av fullmakter og rapporteringsrutiner tilbake til Kystverket og Kystverkets egne rutiner for oppfølging under aksjoner. Kystverket har også under arbeid egne administrative rutiner som bl.a. tar hensyn til temaet rolleblanding, og disse retningslinjene vil være et viktig tema i kurs og øvelser i regi av Kystverket.

I tillegg til Kystverkets evalueringen av "Server"-aksjonen ved bruk av ekstern konsulent, er Kystverket som statsetat løpende revidert av Riksrevisjonen. Også "Servers" forsikringsselskap vil, med bakgrunn i at det skal dekke kostnadene for oljevernaksjonen, ha en grundig gjennomgang av regnskapene for aksjonen.

Store oljevernaksjoner som aksjonen etter "Server" involverer en rekke aktører og både det kommunale og statlige beredskapsnivået. Det påhviler både det kommunale og statlige nivået å selv sørge for at de krav som stilles til offentlig forvaltning etterleves. Kystverket har etablert rutiner som skal bidra til dette. Det er samtidig viktig at man trekker lærdom av både øvelser og reelle hendelser, og gjør forbedringer på denne bakgrunn. Dette er iverksatt gjennom den evalueringen Kystverket gjennomfører ved ekstern konsulent og det arbeidet Kystverket har iverksatt for å forbedre administrative rutiner for statlige oljevernaksjoner.

SPØRSMÅL NR. 74

Innlevert 17. oktober 2007 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten

Besvart 25. oktober 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Øvre aldersgrense for å inneha kjøreseddel i Norge er 70 år. Samtidig er det et mål at eldre arbeidstakere kan fortsette i lønnet arbeid så lenge som mulig. Det bør derfor utvises fleksibilitet for personer som har fylt 70 år med hensyn til å inneha kjøreseddel. Ifølge Regjeringen skal eventuelle regelendringer på høring i løpet av høsten.

Akter Regjeringen å fremme forslag om endring av regelverk, og når kan en forvente at saken kommer til Stortinget?»

BEGRUNNELSE:

Yrkestransportloven § 37 a) tredje ledd setter den øvre aldersgrensen for kjøreseddel til 70 år. Grensen

er dels begrunnet med generelle trafiksikkerhets-hensyn og dels med det ansvaret en yrkessjåfør har for sine passasjerer. Trafiksikkerhetshensyn må alltid veie tungt, og det er gode grunner for fremdeles å opprettholde forskjellen mellom førerkortbestemmelsene og kjøreseddelbestemmelsene på grunn av passasjeransvaret. Det må gjøres avveininger som sikrer passasjerenes sikkerhet innenfor offentlig transport. Ingenting er viktigere enn sikkerheten. Det avgjørende her er imidlertid om 70-årsalderen i seg selv er utslagsgivende i forhold til egnethet bak rattet. En vurdering av helsenivået knyttet til eldre er i denne sammenheng interessant, da det er grunn til å anta at kronologisk alder ikke er avgjørende for om en kan inneha kjøreseddel etter fylte 70 år. I brev fra Samferdselsdepartementet v/statsråden til Stortingets

transport- og kommunikasjonskomité datert 22.mai 2006, fremgår det at departementet vil, i et samarbeid med helsemyndighetene, blant annet få vurdert om det har vært en bedring i helsenivået blant eldre og om det kan finnes grunnlag for en regelendring. Tilrettelegging for seniorerne i arbeidslivet er svært viktig. Jeg imøteser derfor et initiativ fra statsråden, slik at Stortinget så snart som mulig får til behandling eventuelle forslag til endringer i regelverk.

Svar:

Som nevnt i spørsmålet er Samferdselsdepartementet i gang med å vurdere de eksisterende reglene om kjøreseddel i yrkestransportloven kapittel 7a. Som en del av denne gjennomgangen blir den absolute 70-års-aldersgrensen vurdert på ny.

Helsemyndighetene har på oppdrag fra Samferdselsdepartementet vurdert spørsmålet om alder og helse for innehavere av kjøreseddel i sammenheng med spørsmålet om hvordan hver enkelt førers helse kan vurderes på en tryggest mulig måte. Tilbakemelding fra Sosial- og helsedirektoratet har nylig kommet inn til Helse- og omsorgsdepartementet.

Samferdselsdepartementet vil i samarbeid med Helse- og omsorgsdepartementet snarest mulig gå igjennom tilbakemeldingene fra Sosial- og helsedirektoratet og eventuelt utarbeide forslag til endringer i yrkestransportlovens regler om kjøreseddel dersom det er et grunnlag for det.

SPØRSMÅL NR. 75

Innlevert 17. oktober 2007 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten

Besvart 30. oktober 2007 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Det amerikanske, ideelle "tenketank"selskapet Center for Global Development publiserte 15. oktober sin rangering av verdens 22 største giverland til utviklingsformål. Norge ble plassert høyt samlet sett, men utmerker seg negativt innenfor delområdet handel med utviklingsland. Her ble Norge rangert som nr 21, med vesentlig svakere karakter enn 19 av de øvrige landene.

Er det grunn til å anta at de forbedringer i GSP-ordningen som er foreslått i 2008 budsjettet vil resultere i en klar, relativ forbedring neste år?»

Svar:

Norge er rangert som nummer tre på årets indeks for utviklingsvennlighet (CDI - Commitment to Development Index). CDI utarbeides av Center for Global Development i Washington D.C. og har vært publisert årlig siden siden 2003. Den søker å vise hvordan OECD-landenes politikk på feltene bistand, handel, investeringer, migrasjon, miljø, sikkerhet og teknologi gagnar utviklingen i verdens fattige land og er satt sammen av delindekser på hvert av disse områdene. Som mange slike indekser er også denne dels basert på skjønnsmessige avgjørelser. Metodikk og datagrunnlag er imidlertid åpent tilgjengelig og det foregår en bred debatt om hvordan den kan forbedres.

Norge bidrar sammen med en rekke andre OECD-land finansielt til utarbeidelsen av den og deltar i den løpende dialogen om forbedring av indeksen.

Tross en tredje plass totalt og førsteplasser på delindeksene for både miljø og sikkerhet, kommer Norge i år nest sist av de 21 landene når det gjelder handel. Norge har et åpent handelsregime både for varer og tjenester og har fjernet all toll på industrivarer (inkludert fisk) med unntak for noen tekstilvarer. Det er også nulltoll for ca. 35 pst. av alle landbruksvarer. Tollsatsene er imidlertid høye for sensitive landbruksvarer som har stor betydning for den norske landbruksnæringen og dette er avgjørende for den norske plasseringen på denne indeksen.

Regjeringen har i St.prp.nr.1 (2007-2008) foreslått forbedringer i den norske GSP-ordningen for tollpreferanser overfor utviklingsland. Forbedringene innebærer at ordningen med toll- og kvotefri markedsadgang for alle varer utvides fra å gjelde alle de 50 minst utviklede land i dag, til også å gjelde 14 andre lavinntektsland. Dette betyr klarere kriterier ved at hele OECDs liste over land som er godkjente mottakere av offisiell utviklingsbistand ("DAC-listen") nå legges til grunn for hvilke land som skal omfattes av den norske GSP-ordningen. En rekke tidligere delrepublikker i Sovjetunionen kommer nå inn under ordningen. Flere av disse er lavinntektsland som også

inkluderes i den utvidede ordningen for toll- og kvotefri markedsadgang. For "ordinære GSP-land" som ikke får toll- og kvotefri markedsadgang, økes tollpreferansen med 20 prosentpoeng innenfor WTOs minsteadgangskvoter for landbruksvarer.

Forbedringene i den norske GSP-ordningen kan bidra til å bedre Norges "poengsum" noe i henhold til kriteriene for utregning av CDIs handelsindeks. Hvor mye og om dagens plassering vil endres, kan bare besvares etter omfattende beregninger. Dette avhenger

bl.a. av hvor mye de nye landene under ordningen for toll- og kvotefri markedsadgang produserer av de varene som de nå får fjernet toll på. Utslaget vil også avhenge av at datagrunnlaget for indeksen oppdateres. Hittil har dette skjedd med litt ujevne mellomrom (tollsatsene i årets indeks er basert på 2004 tall). Det føres en løpende dialog med Center for Global Development for å sikre så riktige forutsetninger og beregninger som mulig.

SPØRSMÅL NR. 76

Innlevert 17. oktober 2007 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen

Besvart 25. oktober 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Nattoget mellom Oslo og Stockholm over Kongsvinger stopper ikke i Kongsvinger. Man må til Lillestrøm for å benytte tilbudet.

Vil samferdselsministeren (eventuelt via NSB) få rettet en henvendelse til SJ med sikte på å få nattoget til/fra Sverige til å stoppe i Kongsvinger?»

BEGRUNNELSE:

I dag stopper toget visstnok i over en time i Karlstad. En kort stopp i Kongsvinger er dermed fullt mulig uten at det går utover reisetiden. Samtidig vil tilbudet bli et mer reellt og brukervennlig alternativ for flere enn det er i dag. Det har i flere år vært vanskelig å opprettholde et tilbud på Kongsvingerbanen.

Det å stoppe i Kongsvinger når det er mulig og det å gjøre tilbudet enkelt tilgjengelig for brukerne, er derfor viktig. Statsråden tok raskt initiativ for å sikre enklere tilgjengelighet og større brukervennlighet når det gjelder kjøp av billetter (spm. 25 fra Trond Helleland). Forhåpentligvis kan statsråden ta et initiativ for å få nattoget til å stoppe i Kongsvinger også.

Svar:

Staten ved Samferdselsdepartementet kjøper i samarbeid med Hedmark fylkeskommune persontransporttjenester med tog på strekningen mellom Oslo-Karlstad med direkte forbindelser til og fra Stockholm. Avtalen omfatter imidlertid ikke nattoget mellom Oslo og Stockholm over Kongsvinger. Dette er et togprodukt som SJ driver selvstendig på kommersielt grunnlag. Det er derfor opp til SJ å vurdere på selvstendig grunnlag hvilket stoppmønster toget skal ha.

Gjennom en avtale med SJ har NSB AS det operative ansvaret for toget på norsk side av grensen. Denne avtalen regulerer rene sikkerhetsmessige forhold og åpner ikke for påvirkning fra NSB side i spørsmål om hvordan SJ ønsker å drive nattogtilbudet.

Jeg vil ta kontakt med SJ for å undersøke mulighetene for et stopp på Kongsvinger med nattoget mellom Oslo og Stockholm. I etterkant vil jeg orientere Stortinget på egnet måte.

SPØRSMÅL NR. 77**Innlevert 17. oktober 2007 av stortingsrepresentant Solveig Horne****Besvart 6. november 2007 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Kan justisministeren med dette bekrefte at han på ny blir avslørt med nye løftebrudd?»

BEGRUNNELSE:

Sandefjord fengsel er det eneste rene kvinnefengsel i region sør. I 2006 besøkte justisministeren fengselet og lovet at fengselet skulle bestå så lenge han var justisminister. I statsbudsjettet foreslår justisministeren å omgjøre fengselet til overgangsboliger. En arbeidsgruppe som har sett på dette advarte om denne omgjøringen, og frykter at dette vil medføre en rasing av plasser for kvinner i region sør. Justisministeren har også ved flere anledninger sagt at han ønsker å styrke soningstilbudet for kvinner. Dette er ikke en styrking.

Svar:

Det er riktig at jeg besøkte Sandefjord fengsel i september 2006 og ga uttrykk for at det ikke var noen planer om nedleggelse av fengselet og at jeg heller ikke hadde noe ønske om dette. Jeg har heller ikke foreslått å legge ned fengselet i budsjettet for 2008. Det er ingen nedleggelse som er foreslått, men en omgjøring til overgangsbolig der kvinner også kan sone. Dette er vanlig ved andre overgangsboliger.

Det er behov for flere overgangsboliger som er et viktig tilbud ved utslusing til frihet. I dag er det seks overgangsboliger fordelt på to i Oslo, en i Bergen, en i Stavanger, en i Drammen og en i Bodø. I budsjettet for 2008 er det forslag om en ny overgangsbolig i Kristiansand i tillegg til omgjøring av Sandefjord. Det er på sikt ønskelig med en ytterligere utvidelse av dette tilbudet til andre steder for å styrke arbeidet med forberedelse til løslatelse.

Opphold i overgangsbolig forutsetter normalt ar-

beid eller skolegang utenfor overgangsboligen. Aktiviteter som kan fortsette også etter løslatelse. Tilbudet om overgangsbolig må derfor være i nærheten av der domfelte skal bosette seg etter endt soning. Det er behov for et slikt tilbud i Kriminalomsorgen region sør i tillegg til overgangsboligen i Drammen. Sandefjord fengsel kan benyttes til dette formålet.

I oktober i år økte kapasiteten på Ravneberget fengsel, som er et åpent fengsel for kvinner, fra 16 til 31. I tillegg har kapasiteten ved Bredtveit fengsel, forvarings- og sikringsanstalt nylig økt kapasiteten med fem plasser. Det er foreslått i budsjettet for 2008 å øke kapasiteten ved Ravneberget fengsel med ytterligere ni plasser. Samtidig er det foreslått å omgjøre Sandefjord fengsel til en overgangsbolig og redusere kapasiteten ved Sandefjord med to plasser.

Jeg er opptatt av å styrke soningstilbudet for kvinner. Ravneberget er et meget godt soningstilbud for kvinner og en utvidet kapasitet her er derfor ønskelig. Det vil kunne bli en overkapasitet av plasser for kvinner dersom Sandefjord opprettholdes som rent kvinnefengsel. Jeg har mottatt flere henvendelser og nyttige innspill fra innsatte, ansatte, tillitsvalgte og andre som ber meg vurdere omleggingen av Sandefjord på nytt. På bakgrunn av dette er det besluttet at Sandefjord fengsel fortsetter som i dag fram til soningskøen for kvinner er avviklet, sannsynligvis i 2008. Når soningskøen for kvinner er avviklet vil departementet foreta en ny vurdering av hva som er totalbehovet for kvinne plasser i framtiden før den endelige beslutningen om omgjøring av Sandefjord fengsel blir tatt. En beslutning om omgjøring vil derfor tidligst kunne skje i løpet av 2. halvår 2008. Det er en forutsetning at en omgjøring totalt sett skal gi et godt soningstilbud for kvinner, samtidig som man får flere plasser i overgangsbolig som det også er behov for.

SPØRSMÅL NR. 78**Innlevert 17. oktober 2007 av stortingsrepresentant Line Henriette Holten Hjemdal****Besvart 24. oktober 2007 av olje- og energiminister Åslaug Haga****Spørsmål:**

«KonKraft er et lukket samarbeidsorgan mellom oljeindustrien, fagforeninger og myndigheter preget av mangel på demokratisk innsyn og sammenblanding av roller. KonKraft får statsstøtte, men har drevet lobbyvirksomhet mot myndighetene for å få skattelette for oljeindustrien. Og vår tids store utfordring, klima og miljø, blir ikke godt nok belyst.

Er olje- og energiministeren tilfreds med den samrøre og mangel på åpenhet og klima- og miljødebatt som KonKraft representerer i dialogen om Norges viktigste næring?»

BEGRUNNELSE:

KonKraft er et sentralt samarbeidsorgan mellom oljeindustrien, fagforeninger og myndigheter som drøfter grunnleggende rammevilkår og utfordringer for oljeindustrien. Det er viktig at det er en god dialog mellom industri, fagforeninger og myndigheter. Men KonKraft er et lukket forum preget av mangel på demokratisk innsyn og sammenblanding av roller. KonKraft får statsstøtte, men har for eksempel brukt store ressurser på å drive lobbyvirksomhet mot myndighetene for å få skattelette. Dersom KonKraft hadde lyktes, kunne staten ha gått glipp av store skatteinntekter av avgjørende betydning for landets velferd. Sist, men ikke minst, er det alvorlig at avveingen mellom næringsinteresser og hensynet til vår tids store utfordring knyttet til klima og miljø ikke blir godt nok belyst i KonKraft.

Svar:

KonKraft ble etablert i 1999/2000 av partene i petroleumsnæringen og består av Oljeindustriens landsforening, Norsk Industri, Rederiforbundet og Landsorganisasjonen. Formålet med samordningen var å samarbeide for å bedre konkurransekraften til norsk sokkel og petroleumsnæringen. Samordningen var et resultat av den svært lave oljeprisen i denne perioden og en videreføring av samarbeidsprosjektet NORSOK fra 1990-tallet.

I denne perioden tok Olje- og energidepartementet initiativ til å opprette Topplederforum - et kontaktforum mellom myndighetene og næringen. Topplederforum er statsrådets forum og et kontaktpunkt mellom olje- og energiministeren og aktørene i næ-

ringen. Det fattes ingen beslutninger i forumet. I et slikt kontaktforum er det viktig at begge parter deltar i utformingen av dagsorden, det har derfor vært naturlig å samarbeide med KonKraft.

Topplederforum har i dag 37 deltakere bredt sammensatt fra petroleumsnæringen med oljeselskaper, leverandørselskaper, forskningsinstitusjoner, fagforeninger og myndighetene. Det er fire møter i året hvor ulike tema diskuteres. Møtene i forumet har en åpen del med presentasjoner og en del med diskusjon som er lukket for pressen. Det skrives referat fra den delen av møtet som er åpen for pressen. Presentasjoner og referat legges ut på departementets nettsider. Tema i Topplederforum i løpet av de siste årene har vært nasjonal strategi for petroleumssektoren, regional utvikling i Nord-Norge, integrerte operasjoner i oljevirkksomheten og helse-, miljø- og sikkerhet. På forrige møte i forumet var klimautfordringen tema.

Deltakerne i Topplederforum representerer ulike interessegrupper i oljevirkksomheten, og det er i mange saker uenighet mellom interessegruppene. Dette gis det også uttrykk for i møtene.

Olje- og energidepartementet bidrar til finansieringen av enkelte aktiviteter i regi av Topplederforum. I de fleste tilfeller innebærer det et samarbeid med KonKraft. Departementet har for eksempel finansiert en studie av mulige ringvirkninger av petroleumsvirksomheten i Nord-Norge. Departementet deltar kun i prosjekter og aktiviteter som ikke fører til rollekonflikter. Det er således feil som det hevdes i spørsmålet at departementet har støttet KonKraft sitt skatteprosjekt i 2004. Skatteprosjektet ble finansiert og gjennomført av næringen alene. Prosjektet er også et godt eksempel på at aktørene i næringen utreder problemstillinger for så å legge forslag fram for myndighetene. Forslaget ble behandlet på ordinær måte i berørte departementer og forslaget fra industrien ble avvist.

Som leder av Topplederforum vil jeg være opp-tatt av å bruke forumet bl.a. til ytterligere å få diskutert miljø- og klimautfordringen med aktørene i næringen.

Jeg mener det er nødvendig med en dialog mellom myndighetene og næringen. De enkelte deltakerne må være seg bevisst sine ulike roller. Jeg syns det er hensiktsmessig å organisere denne dialogen i møter hvor mange sentrale aktører er representert.

SPØRSMÅL NR. 79**Innlevert 18. oktober 2007 av stortingsrepresentant Jan Tore Sanner****Besvart 30. oktober 2007 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Kan statsråden lage en oversikt over netto skatte- og avgiftsendringer i 2006-2008 pr år og samlet, brutt ned på toppskatt, minstefradrag, formuesskatt og IPA for en person med a) lønnsinntekt på 430 000 kr i 2005, b) samme lønn som i a) og med formue på 700 000 og c) en person som skissert i b) som i tillegg hadde maksimal sparing i IPA, og hvor det lages beregninger basert på både 1) lønnvekstforutsetninger som i budsjettene, og 2) reelle lønnsvekst i 2006 og siste lønnvekstanslag for 2007 og 2008 fra SSB?»

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til spørsmål til skriftlig besvarelse fra Jan Tore Sanner av 28. september og ber om nye besvarelser som viser netto skatteendring pr. skatteart for en person med lønnsinntekt på 430 000 i 2005 og formue på 700 000 kr (300 000 kr i likningsverdi på bolig og 400 000 kr i aksjer) i b) og c).

Svar:

I spørsmålet bes det om regneeksempler både med den lønnsveksten som ble lagt til grunn i de aktuelle budsjettene, og med faktisk lønnsvekst for 2006 og siste lønnsvekstanslag for 2007 og 2008. I tråd med dette, er det lagt til grunn ulike forutsetninger om lønnsvekst ved fremføring av lønnsinntekten på 430 000 kroner i 2005. Tilsvarende er det lagt til grunn ulike forutsetninger om lønnsvekst i referansesystemene (dvs. foregående års regler hvor beløpsgrenser m.m. fremføres med anslått lønnsvekst) som skatteendringene beregnes i forhold til. Aksjeformulen er framført med en årlig vekst på 5 pst., selv om dette ikke er representativt for den faktiske utviklingen av aksjemarkedet i denne perioden.

Anslag på lønnsveksten er generelt heftet med usikkerhet, men vil over tid normalt gi et rimelig godt

bilde av faktisk utvikling ettersom anslagene ikke systematisk går i retning av verken å overvurdere eller undervurdere lønnsveksten.

Det legges til grunn at det vises til lønnsinntekt for en enslig person i skatteklasser 1. Ut fra presiseringene i spørsmålet antas det videre at det kun bes om virkninger av endringer i skattereglene, og ikke avgiftsreglene. Beregninger av virkninger av avgifts- og endringer vil uansett ikke kunne inkluderes i eksemplene, ettersom det vil kreve detaljerte forutsetninger om konsummønster m.m.

1) Regneeksempler - lønnsvekst som i budsjettene

Det forutsettes at personen har en lønnsvekst over perioden tilsvarende anslått lønnsvekst i budsjettene for hhv. 2006, 2007 og 2008, dvs. hhv. 3,5 pst., 4,5 pst. og 5 pst. For øvrig forutsettes det at personen kun har standardfradrag (minstefradrag og personfradrag). Endring i skatt er beregnet i forhold til referansesystemet for det aktuelle året, dvs. reglene for foregående år hvor beløpsgrenser m.m. er justert med anslått lønnsvekst.

I regneeksemplene med sparing i pensjonsordninger forutsettes det at personen sparte maksimalt i den tidligere IPA-ordningen som gjaldt fram til 12. mai 2006 (40 000 kroner årlig), og sparer maksimalt i den nye individuelle pensjonsordningen som foreslås med virkning fra 2008 (15 000 kroner årlig). Det forutsettes at personen sparer jevnt over året, og at han/hun ikke sparer noe utover innskudd i tidligere og ny pensjonsordning. Dersom personen erstatter pensjonssparing med for eksempel sparing i bank, vil inntektsskatt på renteavkastningen og formuesskatt på bankinnskuddet gi noe høyere samlet skatt enn i eksemplet, men økningen er så liten at den ikke vil påvirke skatteprosenten.

Tabell 1 Regneeksempel: Skatt på lønnsinntekt på 430 000 kroner (2005-verdi) med ulike forutsetninger om formue og sparing i tilgjengelige pensjonsordninger. Endring i skatt fra 2005 til 2006. Lønnsvekst som i budsjettene. Kroner og pst.

	Lønnsjusterte 2005-regler	2006-regler	Endring i skatt
Indeksert lønn.....	445 050	445 050	
<i>a) Kun lønnsinntekt</i>			
Inntektsskatt	138 868	136 902	-1 966
herav toppskatt	6 086	4 594	-1 491
verdi av minstefradraget.....	-16 635	-17 108	-473
Skatt i pst. av lønn	31,2	30,8	-0,4 pst. poeng
<i>b) I tillegg formue</i>			
Skattemessig nettoformue	573 000	711 000	
herav bolig.....	300 000	375 000	
aksjer	273 000	336 000	
Formuesskatt	3 779	4 941	1 162
Sum inntekts- og formuesskatt	142 647	141 843	-803
Skatt i pst. av lønn	32,1	31,9	-0,2 pst. poeng
<i>c) I tillegg sparing i pensjonsordning</i>			
Sparing i IPA/annen pensjonsordning.....	-41 400	-15 000	
Verdi av fradrag.....	-11592	-4200	7 392
Inntektsskatt etter fradrag.....	127 276	132 702	5 426
Inntektsskatt i pst. av lønn.....	28,6	29,8	1,2 pst.poeng
Sum inntekts- og formuesskatt	131 055	137 643	6 588
Skatt i pst. av lønn	29,4	30,9	1,5 pst. poeng

Kilde: Finansdepartementet.

Tabell 2 Regneeksempel: Skatt på lønnsinntekt på 430 000 kroner (2005-verdi) med ulike forutsetninger om formue og sparing i tilgjengelige pensjonsordninger. Endring i skatt fra 2006 til 2007. Lønnsvekst som i budsjettene. Kroner og pst.

	Lønnsjusterte 2005-regler	2007-regler	Endring i skatt
Indeksert lønn.....	465 077	465 077	
<i>a) Kun lønnsinntekt</i>			
Inntektsskatt	143 063	144 131	1 068
herav toppskatt.....	4 801	5 857	1 056
verdi av minstefradraget.....	-17 878	-17 864	14
Skatt i pst. av lønn	30,8	31,0	0,2 pst. poeng
<i>b) I tillegg formue .....</i>			
Skattemessig nettoformue.....	727 800	787 350	
herav bolig.....	375 000	412 500	
aksjer.....	352 800	374 850	
Formuesskatt.....	4 996	5 601	605
Sum inntekts- og formuesskatt	148 059	149 731	1 672
Skatt i pst. av lønn	31,8	32,2	0,4 pst. poeng
<i>c) I tillegg sparing i pensjonsordning</i>			
Sparing i IPA/annen pensjonsordning.....	0	0	
Verdi av fradrag.....	0	0	0
Inntektsskatt etter fradrag.....	143 063	144 131	1 068
Inntektsskatt i pst. av lønn.....	30,8	31,0	0,2 pst.poeng
Sum inntekts- og formuesskatt	148 059	149 731	1 672
Skatt i pst. av lønn	31,8	32,2	0,4 pst. poeng

Kilde: Finansdepartementet.

Tabell 3 Regneeksempel: Skatt på lønnsinntekt på 430 000 kroner (2005-verdi) med ulike forutsetninger om formue og sparing i tilgjengelige pensjonsordninger. Endring i skatt fra 2007 til 2008. Lønnsvekst som i budsjettene. Kroner og pst.

	Lønnsjusterte 2007-regler	2008-regler	Endring i skatt
Indeksert lønn.....	488 331	488 331	
<i>a) Kun lønnsinntekt</i>			
Inntektsskatt	151 337	151 334	-3
herav toppskatt	6 150	6 150	
verdi av minstefradraget.....	-18 757	-18 760	-3
Skatt i pst. av lønn	31,0	31,0	0 pst. poeng
<i>b) I tillegg formue</i>			
Skattemessig nettoformue	806 093	916 800	
herav bolig.....	412 500	453 750	
aksjer	393 539	463 050	
Formuesskatt	5 654	5 855	201
Sum inntekts- og formuesskatt	156 991	157 189	198
Skatt i pst. av lønn	32,1	32,2	0,1 pst. poeng
<i>c) I tillegg sparing i pensjonsordning</i>			
Sparing i IPA/annen pensjonsordning.....	0	-15 000	
Verdi av fradrag.....	0	-4200	-4 200
Inntektsskatt etter fradrag.....	151 337	147 134	-4 203
Inntektsskatt i pst. av lønn.....	31,0	30,1	-0,9 pst.poeng
Sum inntekts- og formuesskatt	156 991	152 989	-4 002
Skatt i pst. av lønn	32,1	31,3	-0,8 pst. poeng

Kilde: Finansdepartementet.

Tabell 4 Regneeksempel: Skatt på lønnsinntekt på 430 000 kroner (2005-verdi) med ulike forutsetninger om formue og sparing i tilgjengelige pensjonsordninger. Endring i skatt fra 2005 til 2008. Lønnsvekst som i budsjettene. Kroner og pst.

	2005-regler lønnsjustert til 2008	2008-regler	Endring i skatt
Indeksert lønn.....	488 331	488 331	
<i>a) Kun lønnsinntekt</i>			
Inntektsskatt	152 373	151 334	-1 039
herav toppskatt.....	6 678	6 150	-528
verdi av minstefradraget.....	-18 252	-18 760	-508
Skatt i pst. av lønn	31,2	31,0	-0,2 pst.poeng
<i>b) I tillegg formue</i>			
Skattemessig nettoformue.....	600 983	916 800	
herav bolig.....	300 000	453 750	
aksjer.....	300 983	463 050	
Formuesskatt.....	3 865	5 855	1 989
Sum inntekts- og formuesskatt	156 238	157 189	951
Skatt i pst. av lønn	32,0	32,2	0,2 pst.poeng
<i>c) I tillegg sparing i pensjonsordning</i>			
Sparing i IPA/annen pensjonsordning.....	-45 426	-15 000	
Verdi av fradrag.....	-12 719	-4 200	8 519
Inntektsskatt etter fradrag.....	139 654	147 134	7 480
Inntektsskatt i pst. av lønn.....	28,6	30,1	1,5 pst.poeng
Sum inntekts- og formuesskatt	143 519	152 989	9 470
Skatt i pst. av lønn	29,4	31,3	1,9 pst.poeng

Kilde: Finansdepartementet.

2) Regneeksempler – siste anslag på faktisk lønnsvekst

Det forutsettes at personen har en lønnsvekst over perioden tilsvarende siste anslag for lønnsveksten. Ifølge beregninger fra Teknisk beregningsut-

valg tilsier dette en lønnsvekst på 4,1 pst. i 2006, 5 pst. i 2007 og 5 pst. i 2008. For øvrig forutsettes det at personen kun har standardfradrag (minstefradrag og personfradrag).

Tabell 5 Regneeksempel: Skatt på lønnsinntekt på 430 000 kroner (2005-verdi) med ulike forutsetninger om formue og sparing i tilgjengelige pensjonsordninger. Endring i skatt fra 2005 til 2006. Lønnsvekst i tråd med siste anslag/tall. Kroner og pst.

	Lønnsjusterte 2005-regler	2006-regler	Endring i skatt
Indeksert lønn.....			
<i>a) Kun lønnsinntekt</i>			
	447 630	447 630	
Inntektsskatt	139 673	138 058	-1 615
herav toppskatt	6 121	4 827	-1 294
verdi av minstefradraget.....	-16 731	-17 108	-377
Skatt i pst. av lønn	31,2	30,8	-0,4 pst.poeng
 <i>b) I tillegg formue</i>			
Skattemessig nettoformue	573 000	711 000	
herav bolig.....	300 000	375 000	
aksjer	273 000	336 000	
Formuesskatt	3 764	4 941	1 177
Sum inntekts- og formuesskatt	143 437	142 999	-438
Skatt i pst. av lønn	32,0	31,9	-0,1 pst.poeng
 <i>c) I tillegg sparing i pensjonsordning</i>			
Sparing i IPA/annen pensjonsordning.....	-41 640	-15 000	
Verdi av fradrag.....	-11 659	-4 200	7 459
Inntektsskatt etter fradrag.....	128 014	133 858	5 844
Inntektsskatt i pst. av lønn.....	28,6	29,9	1,3 pst.poeng
Sum inntekts- og formuesskatt	131 778	138 799	7 021
Skatt i pst. av lønn	29,4	31,0	1,6 pst.poeng

Kilde: Finansdepartementet.

Tabell 6 Regneeksempel: Skatt på lønnsinntekt på 430 000 kroner (2005-verdi) med ulike forutsetninger om formue og sparing i tilgjengelige pensjonsordninger. Endring i skatt fra 2006 til 2007. Lønnsvekst i tråd med siste anslag/tall. Kroner og pst.

	Lønnsjusterte 2006-regler	2007-regler	Endring i skatt
Indeksert lønn.....	470 012	470 012	
<i>a) Kun lønnsinntekt</i>			
Inntektsskatt	144 961	146 341	1 380
herav toppskatt.....	5 068	6 301	1 233
verdi av minstefradraget.....	-17 963	-17 864	99
Skatt i pst. av lønn	30,8	31,1	0,3 pst.poeng
<i>b) I tillegg formue .....</i>			
Skattemessig nettoformue.....	727 800	787 350	
herav bolig.....	375 000	412 500	
aksjer.....	352 800	374 850	
Formuesskatt.....	4 982	5 601	619
Sum inntekts- og formuesskatt	149 943	151 942	1 999
Skatt i pst. av lønn	31,9	32,3	0,4 pst.poeng
<i>c) I tillegg sparing i pensjonsordning</i>			
Sparing i IPA/annen pensjonsordning.....	0	0	
Verdi av fradrag.....	0	0	
Inntektsskatt etter fradrag.....	144 961	146 341	1 380
Inntektsskatt i pst. av lønn.....	30,8	31,1	0,3 pst.poeng
Sum inntekts- og formuesskatt	149 943	151 942	1 999
Skatt i pst. av lønn	31,9	32,3	0,4 pst. poeng

Kilde: Finansdepartementet.

Tabell 7 Regneeksempel: Skatt på lønnsinntekt på 430 000 kroner (2005-verdi) med ulike forutsetninger om formue og sparing i tilgjengelige pensjonsordninger. Endring i skatt fra 2007 til 2008. Lønnsvekst i tråd med siste anslag/tall. Kroner og pst.

	Lønnsjusterte 2007-regler	2008-regler	Endring i skatt
Indeksert lønn.....	493 512	493 512	
<i>a) Kun lønnsinntekt</i>			
Inntektsskatt	153 658	153 655	-3
herav toppskatt	6 616	6 616	0
verdi av minstefradraget.....	-18 757	-18 760	-3
Skatt i pst. av lønn	31,1	31,1	0 pst. poeng
<i>b) I tillegg formue</i>			
Skattemessig nettoformue	806 093	916 800	
herav bolig.....	412 500	453 750	
aksjer	393 593	463 050	
Formuesskatt	5 654	5 855	201
Sum inntekts- og formuesskatt	159 312	159 510	198
Skatt i pst. av lønn	32,3	32,3	0 pst.poeng
<i>c) I tillegg sparing i pensjonsordning</i>			
Sparing i IPA/annen pensjonsordning.....	0	-15 000	
Verdi av fradrag.....	0	-4200	-4 200
Inntektsskatt etter fradrag.....	153 658	149 455	-4 203
Inntektsskatt i pst. av lønn.....	31,1	30,3	-0,8 pst.poeng
Sum inntekts- og formuesskatt	159 312	155 310	-4 002
Skatt i pst. av lønn	32,3	31,5	-0,8 pst.poeng

Kilde: Finansdepartementet.

Tabell 8 Regneeksempel: Skatt på lønnsinntekt på 430 000 kroner (2005-verdi) med ulike forutsetninger om formue og sparing i tilgjengelige pensjonsordninger. Endring i skatt fra 2005 til 2008. Lønnsvekst i tråd med siste anslag/tall. Kroner og pst.

	2005-regler lønnsjustert til 2008	2008-regler	Endring i skatt
Indeksert lønn.....	493 512	493 512	
<i>a) Kun lønnsinntekt</i>			
Inntektsskatt	153 990	153 655	-334
herav toppskatt.....	6 748	6 616	-132
verdi av minstefradraget.....	-18 446	-18 760	-314
Skatt i pst. av lønn	31,4	31,1	-0,3 pst.poeng
<i>b) I tillegg formue</i>			
Skattemessig nettoformue.....	600 983	916 800	
herav bolig.....	300 000	453 750	
aksjer.....	300 983	463 050	
Formuesskatt.....	3 849	5 855	2 006
Sum inntekts- og formuesskatt	157 839	159 510	1 672
Skatt i pst. av lønn	32,0	32,3	0,3 pst.poeng
<i>c) I tillegg sparing i pensjonsordning</i>			
Sparing i IPA/annen pensjonsordning.....	-45 908	-15 000	
Verdi av fradrag.....	-12 854	-4 200	8 654
Inntektsskatt etter fradrag.....	141 135	149 455	83 20
Inntektsskatt i pst. av lønn.....	28,6	30,3	1,7pst.poeng
Sum inntekts- og formuesskatt	144 984	155 310	10 326
Skatt i pst. av lønn	29,4	31,5	2,1 pst.poeng

Kilde: Finansdepartementet.

SPØRSMÅL NR. 80

Innlevert 18. oktober 2007 av stortingsrepresentant Borghild Tenden

Besvart 25. oktober 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Vil statsråden se på den sveitsiske modellen innen jernbaneutbygging og se om erfaringene derfra har overføringsverdi til Norge?»

BEGRUNNELSE:

Jernbanen er en miljøvennlig og rasjonell transportform. Skal vi løse de klimautfordringen vi står overfor, er det viktig å satse på jernbanen.

I Aftenposten har vi i den senere tid kunnet lese om suksessen man har hatt med satsingen på jernbaneutbygging i Sveits. Ifølge avisen ligger landet på

topp i Europa når det gjelder bruk av tog. Sveitsisk jernbane står for 16 pst. av all persontransport, mens i Norge er det bare 4 pst. Sveitserne tar 37,1 togreiser pr. år, nordmennene 11,4 togreiser pr. år. 19 av 20 tog er i rute innenfor et avvik på fire minutter. Dette bare for å nevne noe.

Svar:

Jeg mener det er viktig å se på og lære av relevante erfaringer fra andre land. Sveitserne er kjent for å ha et velfungerende jernbanesystem og har utvilsomt gjort mye riktig i politikktutforming på området.

Derfor er det naturlig å se på hva som kan ha overføringsverdi til Norge.

Innledningsvis vil jeg peke på at Sveits har hatt en langsiktig og omfattende satsing på utbygging av jernbaneinfrastrukturen over mange år. Det er flere aspekter ved jernbaneutbyggingen i Sveits som jeg mener er av interesse:

- Generelt er sveitsiske myndigheter dyktige til å planlegge jernbanen ut fra et langsiktig og helhetlig perspektiv, samtidig som de er disiplinerte i oppfølgingen av planene.
- Et særdeles finmasket jernbanenett ble bygget ut for flere tiår siden og har gitt Sveits et gunstig utgangspunkt. Den videre infrastrukturbyggingen skjer i små skritt som hver for seg bidrar til relativt store reisetids- og kapasitetsgevinster.
- I stedet for å bygge ut sitt eget høyhastighetsnett konsentrerer sveitserne seg om å optimere tilknytningen til det europeiske høyhastighetsnettet.
- Stasjonene og rutetidene er utformet med tanke på smidige overganger for de reisende slik at kollektivtransporten blir mer attraktiv.
- Samspillet i kollektivtransporten også på tvers av selskapsgrenser og mellom transportformene. Dette gjelder spesielt takstsystem og ruteplaner.

SPØRSMÅL NR. 81

Innlevert 18. oktober 2007 av stortingsrepresentant Torbjørn Hansen

Besvart 25. oktober 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad

Spørsmål:

«Helsetilsynet har dokumentert at situasjonen i barne- og ungdomspsykiatrien er kritisk. Behovet for et kvalitativt godt tilbud er økende. Samtidig vet vi at mange private aktører har vært et viktig supplement for barna det gjelder. Etter hva jeg forstår har trygde-taten frem til nå finansiert utredning av barn og unge i Bergensområdet i privat regi. Nå er imidlertid det opphørt eller strammet inn.

Medfører dette riktighet, og hva er statsrådets vurdering av dette?»

BEGRUNNELSE:

Det er et stadig økende behov for et kvalitativt godt tilbud innen barne- og ungdomspsykiatrien. Mange private aktører har vært et viktig supplement for barna det gjelder. Køer og ventetider vokser, og

I planleggingen av utviklingen av det norske jernbanenettet blir bl.a. løsninger med forbilde fra Sveits vurdert. Utviklingen av jernbanenettet i tråd med de strategiene som er beskrevet i Nasjonal transportplan 2006-2015, tar utgangspunkt i å legge forholdene til rette for et løft av jernbanen med bl.a. samordning med øvrig kollektivtransport. Jeg kan i denne sammenheng nevne at rammeavtalen mellom Samferdselsdepartementet om NSB om kjøp av persontransport med jernbanen for perioden 2006-2010, ble inngått etter en god dialog mellom Samferdselsdepartementet og berørte fylkeskommuner med sikte på en best mulig rutetilpasning mellom tog og annen lokal kollektivtrafikk. Videre har det i Oslo-området i mange år gjennom SL-systemet vært etablert et felles takstsystem mellom tog og annen lokal kollektivtrafikk. Imidlertid gjør spesielt de ulike demografiske/geografiske forutsetningene det vanskelig å overføre direkte alle erfaringer fra sveitsiske til norske forhold. Dette har sammenheng med at Sveits har en utpreget nettstruktur med en rekke knutepunkter og relativt stort kundegrunnlag fordelt noenlunde jevnt ut over landet, mens det norske markedet kjennetegnes av befolkningskonsentrasjonen i Østlandsområdet og i/rundt byene langs kysten - noe som har bidratt til stjernemønsteret på det norske jernbanenettet.

barna lider i påvente av utredning og behandling. Nylig ble jeg orientert om en skole på vestlandet som har fått begrenset sitt tilbud til barn som trenger særlig bistand. Ved denne skolen oppstår det tidvis situasjoner som krever spesialisert bistand, også nevropsykologisk utredning. Etter hva jeg forstår går veien via lege til BUP (offentlig barnepsykiatri) men ved BUP er det svært lang ventetid. De siste årene har skolen imidlertid kunnet benytte to private nevropsykologiske utredere som har kortere ventetid og kortere vei til hjelp og bistand for barna det gjelder. Prisen som foreldrene må dekke, har vært kr 1 000 pr utredning.

Ut ifra den informasjonen jeg nå har mottatt, har imidlertid trygdeetaten sluttet å gi refusjon for privat utredning. Konsekvensen er at prisen varierer mellom kr 8 000-13 000, hvilket betyr at tjenesten i praksis er lite tilgjengelig for brukerne.

Når vi vet at det er et stadig voksende behov for

hjelp for barn og ungdom, virker det underlig at tilbudet til de mest utsatte barna blir begrenset på denne måten. Jeg ber derfor om en redegjørelse fra statsråden om hvorvidt dette faktisk medfører riktighet.

Svar:

Styrkingen av psykisk helsevern for barn og unge er en prioritert oppgave i opptrappingsplanen for psykisk helse (1998-2008). Siden 1998 er kapasiteten mer enn doblet, men ventetiden er fremdeles for lang. Regjeringen har derfor prioritert å øke bevilgningen til opptrappingsplanen for 2008 med nærmere en mrd. kr., samt lagt frem forslag for Stortinget om en særskilt ventetidsgaranti som skal sikre raskere hjelp for barn og unge under 23 år med psykiske og/eller rusrelaterte lidelser. Private avtalespesialiser er enkelte steder et viktig supplement til den offentlige helsetjenesten, også når det gjelder nevropsykologiske utredninger av barn og unge.

Helse Vest RHF har ansvaret for å inngå avtaler med privatpraktiserende psykiatere og psykologspesialister i Rogaland, Hordaland og Sogn- og Fjordane, og på den måten sørge for at befolkningen har tilgang på nødvendig utredning og behandling innen psykisk helsevern. Helse Vest har driftsavtaler med rundt 300 privatpraktiserende spesialister i regionen, fordelt mellom spesialister innen somatisk sektor og psykisk helsevern. Pasienten betaler ordinær egenandel for konsultasjon hos en privatpraktiserende spesi-

alist som har driftsavtale. NAV utbetaler refusjon til spesialisten på nærmere bestemte vilkår.

Jeg har fått opplyst av Helse Vest RHF at de to nevnte nevropsykologer som representant Torbjørn Hansen viser til, ikke lenger har en driftsavtale med Helse- Vest RHF. Bakgrunnen for dette ligger ikke i forandringer i selve finansieringssystemet eller at Helse Vest RHF ikke ønsker å benytte seg av private aktører innen psykisk helsevern for barn og unge. Jeg finner det ikke riktig å gå inn i vurderingene i forhold til angitte helsepersonell. På generelt grunnlag vil jeg imidlertid informere om at det er blitt gjort begrensninger i rammeavtalen mellom Psykologforeningen og de regionale helseforetakene mht bruk av hjelpepersonell for privatpraktiserende spesialister. Dette for å hindre at spesialisten underskriver på utredninger gjennomført av annet helsepersonell, uten selv å bidra med sin spesialistkompetanse i den direkte utredningen av barnet. Dette bidrar til å kvalitetssikre utredningen, men vil samtidig kunne vanskeliggjøre at en spesialist bedriver virksomhet flere steder i landet. Det er opplyst at dette har hatt betydning i forhold til tilbudet i Bergen.

Helse Vest opplyser at det på kort sikt har vært vanskelig å finne erstatning. Som et langsiktig rekrutteringstiltak er det i Helse Bergen HF bl.a. tatt initiativ til utarbeidelse av en 3-årig utdanningsplan innen klinisk psykologi med fordypning i klinisk nevropsykologi.

SPØRSMÅL NR. 82

Innlevert 18. oktober 2007 av stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr

Besvart 25. oktober 2007 av finansminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Det blir hevdet at det er en svart økonomi i næringslivet og hos privatpersoner hvor inntekter ikke blir oppgitt til beskatning.

Hvor stor andel av denne svarte økonomien antar statsråden knytter seg til landbruksnæringen?»

Svar:

Det ligger i sakens natur at det er vanskelig å gi sikre beregninger av omfanget av økonomisk kriminalitet og svart arbeid. Det finnes imidlertid ulike internasjonale og nasjonale undersøkelser på området,

og Stiftelsen Frisch-senteret har - på oppdrag fra Skattedirektoratet - i en rapport fra 2002 estimert omfanget av svart arbeid på skatteområdet til ca. 11 milliarder kroner i 2001.

Skatteetatens vurderinger tyder på at problemene er større i noen bransjer enn i andre. Siden det faktiske omfanget av unndragelser er så vanskelig å anslå, er det imidlertid heller ikke mulig å tallfeste omfanget for noen bransje på en presis måte. Dette gjelder også landbruksnæringen. Det lar seg derfor ikke gjøre å si noe om hvor stor andel av den svarte økonomien som er knyttet til landbruksnæringen.

SPØRSMÅL NR. 83**Innlevert 18. oktober 2007 av stortingsrepresentant Dag Ole Teigen****Besvart 25. oktober 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«Hvor mye er sykehusøkonomien styrket under sittende Regjering fra 2005 til 2008 (om vi forutsetter at regjeringens budsjettforslag for 2008 vedtas av Stortinget); hvordan fordeler midlene seg mellom basisbevilgninger og ISF, mellom pasientbehandling og midler til å gjenanskaffe bygg og utstyr etc, og hva er tilsvarende tall for Helse Vest?»

Svar:

Realveksten i sykehusenes driftsbudsjetter fra 2005 til 2008 er på 3,6 milliarder kroner, inkludert regjeringens budsjettforslag for 2008. I tillegg kommer om lag 1,0 mrd. kroner i økte bevilgninger til spesialisthelsetjenesten over Opptrappingsplanen for psykisk helse i samme tidsrom.

Realveksten i sykehusøkonomien på 3,6 mrd. kroner fordeler seg med 1,67 mrd. kroner til gjenan-

skaffelser mv. og 1,93 mrd. kroner til pasientbehandling. Av realveksten som har skjedd innenfor pasientbehandling i perioden, er om lag 600 mill. kroner knyttet til aktivitetsfinansiert virksomhet (poliklinikk og ISF), og om lag 1 300 mill. kroner knyttet til regionale helseforetaks basisbevilgning. Beregningene av realveksten for sykehusøkonomien er gjort for landet samlet. Realvekstberegninger på regionalt helseforetaksnivå, herunder Helse Vest RHF, foreligger ikke. Fordelingen mellom de enkelte regionale helseforetak avhenger av en rekke faktorer. Blant annet vil befolkningsendringer og endringer i faktisk aktivitet påvirke fordelingen av basisbevilgningen og de aktivitetsbaserte bevilgningene. Når det gjelder økningen på 1,67 mrd. kroner til gjenanskaffelser mv., så er Helse Vest RHF's andel av dette om lag 330 mill. kroner.

SPØRSMÅL NR. 84**Innlevert 18. oktober 2007 av stortingsrepresentant Helge Solum Larsen****Besvart 25. oktober 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Er statsråden positiv til å øke bevilgningene til forskning og utvikling innen hydrogen og biodrivstoff i tråd med Hydrogenrådets anbefalinger?»

BEGRUNNELSE:

Verden blir stadig mer avhengig av energi og energidrivstoff avhengig av olje. Dette medfører en stor belastning på miljøet og bidrar til vesentlig usikkerhet i enkelte regioner i verden. For et land som Norge, som har basert sin velstand på eksport av olje og gass, er det et moralsk ansvar å støtte opp om initiativ og aktører som ønsker å bidra til å utvikle og ta i bruk alternativer til olje.

Bondevik II-regjeringen igangsatte og økte bevilgningene til formålet betydelig i sin regjeringssperiode.

Norge har særlige forutsetninger til å kunne bidra

til utvikling og tilrettelegging for alternative drivstoff og kjøretøyteknologi. Flere norske selskaper og forskningsinstitutter kan bli verdensledende innen områder som hydrogenproduksjon, fylleanlegg for hydrogen og produksjon av 2. generasjons biodrivstoff, dersom det satses nok.

Det regjeringsoppnevnte Hydrogenrådet har anbefalt at det etableres en stabil finansiering til demonstrasjonsprosjekter innen hydrogen på et nivå på 40 mill for 2008, 55 mill for 2009 og deretter 70 mill fra 2010-2015 for at aktører i Norge skal være tidlige brukere av hydrogenteknologi.

Svar:

Aktiv forskning og utvikling innen hydrogen, biodrivstoff og øvrige klimavennlige transportløsninger, er en forutsetning for å nå målene om reduksjon av CO₂-utslipp fra transportsektoren som regjeringen presenterte i St melding nr 34 (2006-2007) Norsk

klimapolitikk (Klimameldinga). I dag kanaliserte Samferdselsdepartementet FoU-midler til alternative drivstoff gjennom Norges forskningsråds RENERGI-program. I 2006 og 2007 ble det bevilget om lag 23 mill kr til RENERGI. I budsjettet for 2008 foreslår regjeringen å øke bevilgningen med 27 pst til om lag 30 mill kr.

I tillegg har Regjeringen, i tråd med Klimameldinga og Hydrogenrådets anbefaling, satt i gang en utredning om å opprette et nytt statlig organ, Transnova, etter mønster av Enova i energisektoren. Et eventuelt Transnova vil innebære en betydelig styrket satsing på FoU innen klimavennlig transport, spesielt med hensyn på støtte til demonstrasjon av nye teknologier og alternative drivstoff. Dette vil jeg komme tilbake til når utredningen er ferdig, og Regjeringen har gjort sine vurderinger.

I tillegg til FoU-støtte, bruker regjeringen en rek-

ke andre viktige virkemidler for å fremme bruk og produksjon av klimavennlige transportløsninger. Viktigst er CO₂-avgiften, som favoriserer ikke-fossile drivstoff og kjøretøy med lave CO₂-utslipp. I tillegg har regjeringen innført et mer klimavennlig avgiftsgrunnlag for engangsavgiften, der CO₂-utslipp erstatter slagvolum som kriterium for fastsetting av avgiften fra 2007. Omleggingen har medført at gjennomsnittlig CO₂-utslipp for nye biler ble redusert fra 177 g/km i 2006 til 158 g/km i perioden januar til juni 2007. Økt autodieselavgift, økt vrakpant på eldre dieslbiler og omsetningskrav for biodrivstoff er andre virkemidler Regjeringen har iverksatt for å stimulere til en mer miljøvennlig bilpark og bruk av mer miljøvennlig drivstoff." Samferdselsdepartementet arbeider og med en prøveordning for å gi hydrogenbiler tilgang til kollektivfeltet.

SPØRSMÅL NR. 85

Innlevert 18. oktober 2007 av stortingsrepresentant Helge Solum Larsen

Besvart 24. oktober 2007 av fiskeri- og kystminister Helga Pedersen

Spørsmål:

«Vil fiskeriministeren jobbe for å sikre at fredningsprinsippet blir tatt inn i havressursloven og naturmangfoldloven innenfor forvaltningen av alt liv i havet?»

BEGRUNNELSE:

Regjeringen har i regjeringserklæringen lovet å stanse tapet i det biologiske mangfoldet innen 2010 og jobber nå med å utarbeide forslag til to viktige lover på området, havressursloven og naturmangfoldloven. Regjeringen har signalisert at begge forslag til lover skal legges fram i løpet av 2007.

Det såkalte fredningsprinsippet (speilvendingsprinsippet) gjelder i dag for alt vilt på land (jf. viltloven) og innebærer at alt vilt er fredet med mindre det er åpnet for høsting. Dette innebærer at man til enhver tid må fastsette rammer for høstingen basert på kunnskap og faglige vurderinger. Fredningsprinsippet er i praksis en gjennomføring av føre-var-prinsippet i miljøpolitikken, som det er bred politisk enighet om.

På det marine området gjelder ikke fredningsprinsippet i dag. Det er lovlig å høste marine arter så lenge det ikke er forbudt eller satt begrensninger for

det (saltvannsfiskeloven). Havressurslovutvalget gikk med knapt flertall inn for ikke å innføre fredningsprinsippet for marine arter. Biomangfoldlovutvalget foreslår derimot at prinsippet skal gjelde både på land og til havs i sitt forslag til ny naturmangfoldlov. I det siste har fiskeriministeren uttalt seg om mulighetene om kommersiell høsting av "nye" arter som sjøpølser og maneter. Dette er arter vi har lite kunnskap om i dag og er et eksempel på behovet for et fredningsprinsipp før en eventuell åpning for høsting.

Svar:

Forslag til ny havressurslov er under utarbeidelse og vil bli fremmet for Stortinget i løpet av 2007. I arbeidet med ny havressurslov er et av flere viktige punkter å synliggjøre bedre internasjonale forpliktelser og anbefalinger som Norge har sluttet seg til. I dette ligger det forpliktelser til å sikre at de villlevende marine ressursene blir forvaltet på en forsvarlig måte, og i tråd med føre-var-prinsippet. Jeg mener at forslagene til både flertallet og mindretallet i havressurslovutvalget ivaretar disse forpliktelsene.

Arbeidet med ny havressurslov krever dialog med ulike aktører underveis i prosessen for å sikre at lovforslaget er konsistent med annet regelverk. Fis-

keri- og kystdepartementet har blant annet hatt god kontakt med Miljøverndepartementet for å ivareta at viktige deler av ny havressurslov og ny naturmangfoldlov skal være i overensstemmelse med hverandre.

Ettersom det ikke er fremmet en lovproposisjon om ny havressurslov, finner jeg det ikke riktig å gå

nærmere inn på hvilke løsninger som er foreslått valgt i forskjellige deler av loven. Dette gjelder også for spørsmålet om fredningsprinsippet skal inntas i forslag til ny havressurslov. Spørsmål knyttet til arbeidet med ny naturmangfoldlov bør rettes til miljø- og utviklingsministeren.

SPØRSMÅL NR. 86

Innlevert 18. oktober 2007 av stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr

Besvart 26. oktober 2007 av landbruks- og matminister Terje Riis-Johansen

Spørsmål:

«Avvirkningen i norske skoger er lav i forhold til f.eks. i Sverige. Det blir hugget ca. 50 % av årlig tilvekst. Det innebærer også at inntektene fra den gjennomsnittlige norske gårdsskogen er betydelig lavere enn det den kunne ha vært.

Hvor mye mener statsråden at inntekten fra den gjennomsnittlige gårdsskogen ville øke med i kroner dersom den årlige hugsten økte til f.eks. 85 % av årlig tilvekst?»

Svar:

Som representanten Asmyhr påpeker, er avvirkningen i norske skoger relativt lav i forhold til i Sverige. Sverige rår over større skogressurser enn i Norge. Samtidig har Sverige en større utnyttelsesgrad i forhold til tilveksten. Årsakene til dette er mange. Terrengforhold og tilgjengelighet til skogressursene er bedre i Sverige enn i Norge. Bildet er mer nyansert enn spørsmålet fra representanten Asmyhr kan gi inntrykk av. Situasjonen er at det er store regionale og lokale forskjeller i Norge. I enkelte distrikter ligger avvirkningen svært høyt i forhold til tilveksten, og spesielt for gran er hogsten mange steder på nivå med tilveksten. I arbeidet med strategier for økt avvirkning, jf. anmodningsvedtak fra Stortinget, er det blitt klart at det i enkelte distrikter er et begrenset rom for økt hogst. Mye av potensialet for økt hogst finnes i industrifjerne strøk med vanskelig terreng og lange driftsveilegder, i lauv- og furuskog og i områder med lav bonitet. I kyststrøkene, som i dag har høy tilvekst, men relativt lav hogst, er det framtidige potensialet for økt utnyttingsgrad stort.

Spørsmålet om hvor mye inntekten i den gjennomsnittlige gårdsskogen vil øke dersom hogsten økes fra 50 % til 85 % av den årlige tilveksten kan vanskelig besvares presist. Et svar på dette må relateres til en rekke ulike forutsetninger om markeds- og prisutvikling, kostnadsforhold, karaktertrekk ved gjennomsnittseiendommen, skattemessige forhold og avsetningsforhold for tømmer og bioenergi m.v. I tillegg kommer at skogeiernes hogstbeslutninger må antas å være relatert til markedsforhold, priser og investeringsbehov, alternative inntekter og at hogst på mindre eiendommer ikke nødvendigvis skjer hvert år. Jeg er ikke kjent med at vi har analyseverktøy og modeller som kan gi et enkelt svar på spørsmålet. Det er også tvilsomt om en gjennomsnittelig avvirkning på 85 % av den årlige tilveksten i Norge er lønnsom under dagens markedsforhold og med basis i de miljøsyn som et bærekraftig skogbruk forutsetter.

Regjeringen er opptatt av å legge til rette for økt avvirkning, og har forbedret de økonomiske rammevilkårene for skogbruket ved at det offentlige tar et større medansvar for investeringer i skogproduksjonen og støtter opp om tiltak for å bedre infrastruktur og dermed tilgjengelighet til ressursene. For 2008 har jeg lagt vekt på å styrke tiltakene for bl. a. å legge til rette for økt utnyttelse av skogressursene i kyststrøk. Jeg registrerer at regjeringens offensive skogpolitikk, kombinert med en ny markedssituasjon og større fokus på skogens muligheter i klimasammenheng, har skapt en ny optimisme og økt aktivitet i bransjen.

SPØRSMÅL NR. 87**Innlevert 18. oktober 2007 av stortingsrepresentant Ib Thomsen****Besvart 26. oktober 2007 av kommunal- og regionalminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Kommunaldepartementet har i positive ordelag vurdert Europa for Citizens-programmets faglige innhold og relevans for kommunesektoren.

Med henvisning til det engasjement som er vist fra kommunesektoren i denne saken, kan jeg tillate meg å oppfordre statsråden om å vurdere norsk deltakelse i Europe for Citizens-programmet på nytt?»

BEGRUNNELSE:

Fremskrittspartien har mottatt flere henvendelser som støtter opp under oppfordringen om norsk deltakelse i Europe for Citizens-programmet.

Som kjent omfatter programmet en betydelig relevans for videreutvikling av samarbeidet mellom kommuner, frivillige organisasjoner og forskningsmiljøer i hele Europa.

Ved vennskapskommunesamarbeid kan kommuner få støtte til utveksling, konferanser og seminar med sine partnerkommuner. Det kan gjelde både enkeltaktiviteter eller langvarige prosjekter. Støtte til forskning som bidrar med nye tanker om europeiske verdier, kulturer og deltakelse. Støtte til arrangementer som markerer historiske hendelser, til informasjonskampanjer, meningsmålinger og andre informasjonstiltak.

Jeg mener at programmet er et lavterskeltilbud for kommuner, frivillige organisasjoner og andre som ønsker å utvikle sitt europapolitiske engasjement. I tillegg vil deltakelse i seg selv gi betydelig kompetanse i partnerskap som arbeidsmetode. I pro-

grammet Livskraftige kommuner, som er et samarbeidsprosjekt mellom Miljøverndepartementet og KS, kan kommuner jobbe systematisk og kreativt med miljø og samfunnsutvikling i nettverk med andre kommuner.

Jeg mener at norsk deltakelse i Europe for Citizens vil kunne bidra til et reelt innhold og gi muligheter for bredere deltakelse og flere kontakter.

Norsk deltakelse i Europe for Citizens-programmet er derfor et eksempel på at et europeisk samarbeidsprogram kan støtte opp under viktige nasjonale satsinger. Jeg vil for øvrig vise til St.meld. nr. 23 om gjennomføring av Europa-politikken, der utviklingen av europeiske samarbeidsrelasjoner står sentralt. Mens stortingsmeldingen angir utvikling og mål, er Europe for Citizens et program for handling og konkrete samarbeidsaktiviteter, og som kan bidra til at Regjeringens ambisjoner for en aktiv Europapolitikk kan nåes.

Svar:

Jeg er selvsagt positiv til at kommuner utvikler vennskapskommunesamarbeid. Jeg registrerer i den forbindelse at det er interesse for programmet Europe for Citizens i kommunene. Etter å ha gjort en samlet vurdering, har jeg imidlertid kommet fram til at dette programmet ikke kan prioriteres fra departementets sin side nå. Jeg kommer derfor ikke til å vurdere spørsmålet om norsk deltakelse i programmet på nytt.

SPØRSMÅL NR. 88**Innlevert 18. oktober 2007 av stortingsrepresentant Dagrun Eriksen****Besvart 31. oktober 2007 av kultur- og kirkeminister Trond Giske****Spørsmål:**

«Hvordan er innløsningstapet og festeavgiftstapet hos Opplysningsvesenets fond konkret tenkt kompensert, slik at Kirkens økonomi ikke vil lide som en følge av instruks?»

BEGRUNNELSE:

I et brev til statsministeren av 10.9.07 fra Den norske kirke v/ Kirkerådet, Bispemøtet, Presteforeningen og KA, ber kirken på bakgrunn av 5 konkrete punkter om at forslaget om å instruere Opplysningsvesenets fond ikke fremmes. Den 14.9.07 ble det ved

kongelig resolusjon likevel i instruks fastsatt særskilte regler for innløsning av tomter som er festet på statens grunn. I brev av 2.10.07 gir kirkeministeren et meget kort svar, som bare viser til at forslag til endringer av fondsloven vil bli oversendt Kirkemøtet, samt at det legges til grunn at Kirkens økonomi ikke skal svekkes som følge av instruks. Svaret blir oppfattet som tynt.

Opplysningsvesenets fond skal i samsvar med fondsloven § 2 og Grunnloven § 106 komme Den norske kirke til gode. Et tap for fondet har derfor direkte betydning for Den norske kirkes økonomi, og fondets evne til å oppfylle pålagte forpliktelser som for eksempel drift og vedlikehold av presteboliger. Opplysningsvesenets fond har beregnet nåverdien av differansen etter innløsninger etter gjeldende rett og instruks til å være mellom 1,00 og 1,25 mrd. Kr. I tillegg er det regnet på nåverdien av lavere festeavgifter som følge av instruksens festeavgiftsreguleringsbestemmelser. Dette tapet kommer i tillegg, og er beregnet til ca 35-45 mill. kr per år.

Svar:

Med bakgrunn i den omtalte instruks vil departementet legge fram for Kirkemøtet 2007 et høringsutkast om endring i loven om Opplysningsvesenets fond. Endring i § 5 i loven om fondet ses nødvendig for at instruks skal kunne gjelde for de aktuelle festeforholdene under Opplysningsvesenets fond. Det er tatt sikte på at lovproposisjon i saken fremmes for Stortinget kort tid etter at Kirkemøtet har uttalt seg.

Kirkemøtet 2007 skal uttale seg i saken, og en lovproposisjon vil deretter bli fremmet for Stortinget. Det er helt umulig på det nåværende tidspunkt å vite nøyaktig hvor stort inntektstap de nye reglene vil innebære. Derfor er det fortsatt for tidlig å utarbeide konkrete kompensasjonstiltak. Jeg vil likevel understreke at kirkens økonomi ikke skal svekkes som følge av instruks. Dette spørsmålet vil bli drøftet med kirkens organer.

SPØRSMÅL NR. 89

Innlevert 18. oktober 2007 av stortingsrepresentant Inge Lønning

Besvart 24. oktober 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad

Spørsmål:

«Hva er de oppdaterte ventelistetallene for henholdsvis somatikk og psykiatri?»

BEGRUNNELSE:

I Stortinget spontanspørretime 17.oktober 2007 sa statsministeren følgende: "Det er riktig at det står noen flere i kø, men køene er kortere i den forstand at man står der kortere, og at ventetidene har gått ned. Så vi behandler langt flere pasienter, og ventetidene har gått ned, men fordi tilbudene øker, er det flere som melder seg til behandling."

På Sosial- og helsedirektoratets nettside står imidlertid det som kan oppfattes som noe annet : "Gjennomsnittlig ventetid for pasienter tatt til behandling i somatisk sektor er 69 dager og er uendret sammenlignet med samme periode i fjor. Sammenlignet med 2. tertial 2005 er dette en økning på 3 dager. Antall ventende øker med 7 %."

Svar:

Pasientstatistikk for 2. tertial 2007 viser at gjennomsnittlig ventetid for sykehusbehandling i somatisk sektor var 69 dager i 2. tertial 2007, og det er tilsvarende som på samme tid i fjor. Antallet pasienter som venter på behandling i sykehus var 219 526 i 2. tertial 2007, mot 205 405 på samme tid i fjor.

Innen psykisk helsevern for barn og unge er gjennomsnittlig ventetid redusert fra 96 dager i 2006 til 86 dager i 2007. For tilsvarende periode er det en reduksjon i antall som venter på behandling på 15 prosent. Også innen psykisk helsevern for voksne er ventetiden og antall som venter på behandling redusert fra i fjor. Den gjennomsnittlige ventetiden i 2. tertial 2007 er 55 dager, mot 62 dager året før.

I Stortingets spontanspørretime 17. oktober 2007 henviste statsministeren til de samlede ventelistetallene, dvs. somatikk og psykisk helsevern sett under ett. Fra 2. tertial 2005 til 2. tertial 2007 gikk gjennomsnittlig ventetid totalt ned med ni dager, fra 78 dager til 69 dager, mens antall ventende økte med drøyt 19 000.

SPØRSMÅL NR. 90**Innlevert 19. oktober 2007 av stortingsrepresentant Laila Dávøy****Besvart 25. oktober 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«Funn av parasitter i drikkevannet i Oslo, med beskjed til alle innbyggerne om å ikke drikke vannet før det er kokt i tre minutter, skaper utrygghet i befolkningen. Da det ble funnet parasitter i drikkevannet i Bergen i 2004, forårsaket det sykdom blant 6 000 mennesker, samt at 60 av disse smittede har fått diagnosen kronisk utmattelsessyndrom.

Hvilke umiddelbare tiltak iverksetter statsråden for å skape trygghet i befolkningen, både i Oslo og i resten av landet?»

BEGRUNNELSE:

Jeg har mottatt henvendelser fra innbyggere i Bergen som fortsatt ikke tør å drikke drikkevannet, tre år etter utbruddet av Giardia-parasitten, av frykt for å bli syke. Det er av stor betydning at folk er trygge for at det de tar inn av næring er sikkert og trygt. Når det samtidig som det er funnet parasitter i drikkevannet i Oslo også er påvist listeria-smitte ved Rikshospitalet/Radiumhospitalet, der ni er smittet, og en pasient er død som følge av slik smitte, er det med på å forsterke folks frykt. I forbindelse med funn av e-coli i Sognemorr i 2006, endret folk matvaner av frykt for å bli smittet. Mattilsynets trygg mat-undersøkelse viser at forbrukerne i økende grad bekymrer seg for farer og risiko knyttet til mat. Samtidig tror flere at de selv kan gjøre noe for å unngå å bli syke. Dette kan tyde på at norske forbrukere er blitt mer bevisste. Myndighetene bør forholde seg til dette gjennom åpenhet, informasjon og kvalitet overfor forbrukerne.

Svar:

De siste dagers hendelser viser at samfunnet krever at drikkevannet vi får i springen er trygt og godt. Jeg ønsker i den forbindelse å understreke at drikkevannet fra vannverkene skal være hygienisk betryggende. I det ligger at alle mottakere av vannet skal være trygge på at det er helsemessig godt drikkevann de mottar. Ikke bare kvaliteten på vannet må være godt nok, men også vannverkets omdømme bør være så godt at kundene føler seg trygge.

Jeg forventer at alle eiere av vannverk i Norge følger kravene som fremkommer i drikkevannsforskriften. Ansvar for vannverkene (90 pst. eid av kommunene) og for at drikkevannsforskriftens krav overholdes ligger hos vannverkseier. Vannledningene er også vannverkets ansvar.

Mattilsynet fikk fra 1. januar 2004 overført ansvaret for tilsyn med landets vannverk. Tilsynet var tidligere kommunalt. Det har tatt noe tid for Mattilsynet å få oversikt over drikkevannsområdet og å bli synlige på området.

Representanten Dávøy peker på at folk i Bergen fortsatt ikke tør å drikke vannet av frykt for å bli syke. Det er trist at folk blir engstelige for å drikke vannet, og det er selvfølgelig viktig å ta slike situasjoner alvorlig. Jeg vil likevel understreke at situasjonen i Bergen høsten 2004 og situasjonen i Oslo nå i oktober ser svært forskjellig ut.

I Bergen startet det med at helsevesenet registrerte økt sykdom i befolkningen. I Oslo startet det med at man fant tarmbakterier i drikkevannet, og at man ved utvidet prøvetaking også fant en parasitt pr 10 liter drikkevann. Det var med andre ord ingen økt forekomst av sykdom som var årsak til de tiltakene som Oslo kommune etter hvert iverksatte. Rådet var at befolkningen burde benytte kokt drikkevann til drikke, og at man for øvrig måtte iverksette interne tiltak for å sikre at matvarer, ansatte, gjester, pasienter osv. ikke skulle bli smittet av mulige parasitter i drikkevannet. Dette rådet ble opphevet etter 5 dager, uten at man fant økt mengde parasitter eller at mennesker ble syke av vannet. Dette varselet som Oslo kommune ga her var derfor basert på et "føre var" prinsipp på grunn av at vannverket var usikker på om vannkvaliteten var god nok. I etterkant har det vist seg at vannkvaliteten ikke utgjorde en reell trussel mot folks helse. Vannverket meldte fra ved en mistanke om at noe kunne være galt med kvaliteten, i stedet for å gjemme denne usikkerheten unna publikum. Vi er blitt orientert om at i løpet av våren 2008 vil et nytt vannbehandlingsanlegg ifølge planene stå ferdig for vann fra Maridalsvannet, hvor innbyggerne kan være trygge på at parasitter stoppes og drepes før de når ut på ledningsnett.

Jeg forstår godt at innbyggerne i Bergen i en periode mistet troen på at vannverket var i stand til å levere vann med riktig kvalitet og sikkerhet. Jeg er blitt orientert om at Bergen vannverk i etterhånd har gjennomført tiltak som skal sikre mot at det vil kunne komme en situasjon lik den som førte til sykdomsutbruddet i 2004. Først ved å innføre UV-bestråling av vannet allerede i februar 2005, så ved å etablere enda mer avansert vannrensing med et kjemisk fellingsanlegg i 2007. Etter det jeg er blitt informert om skal nå Bergen vannverk, Svartediksanlegget, være blant de sikreste i Norge.

Jeg har flere ganger i inneværende år tatt opp viktigheten av et godt og trygt drikkevann, og at tilsynet med landets vannverk må styrkes. Dette gjorde jeg senest i omtalen av statsbudsjettet for 2008 når det gjelder Mattilsynets prioriteringer. Jeg har vært tydelig overfor vannverkene når det gjelder deres ansvar som produsent og leverandør, og jeg har også vært tydelig overfor Mattilsynet når det gjelder deres ansvar som tilsynsmyndighet. På denne bakgrunn ba jeg Mattilsynet om å utarbeide en handlingsplan for et styrket tilsyn med drikkevann. Denne planen mottok jeg 5. oktober d.å.

Det styrkede tilsynet med drikkevann har sammenheng med at Mattilsynets tilsyn så langt har avslørt alvorlige mangler ved vannverkene. Satsingen er også en oppfølging av at tilsynet på drikkevannsområdet ble overført til statlige myndigheter ved matforvaltningsreformen i 2004. Handlingsplanens langsiktige mål er at vannforsyningssystemer skal oppfylle drikkevannsforskriftens krav. På kort sikt er målet at alle godkjenningspliktige vannverk minimum skal ha hatt et tilsynsbesøk innen utgangen av 2008, og at feil og mangler av betydning for folkehelsen skal være rettet opp. Herunder er det et mål at alle vannverkene skal ha ferdige beredskapsplaner. Planen inneholder også forslag om å utvikle et verktøy for brukerne kan bruke for å få kjennskap til kvaliteten på vannet de får i kranen.

Jeg mener at dette er et godt utgangspunkt for at folk skal kunne føle seg trygge på at drikkevannet i Norge er helsemessig betryggende.

Jeg er samtidig klar over at ledningsnettene er en utfordring. Opp i mot halvparten av det vannet som sendes inn i ledningen, lekker ut før det når fram. Lekkasjepunktene gir også mulighet for at forurenset vann fra utsiden kan trenge inn i ledningen hvis trykket blir borte. Denne situasjonen er det mange som har presentert for befolkningen i håp om å selge filtre som husholdningen selv skal bruke, eller de vil selge vann på flasker. Det er vannverkene som er ansvarlig for vedlikehold og utbedring av ledningsnettene. Det er viktig at Mattilsynet ved sitt tilsyn har fokus på at nødvendig oppgradering finner sted.

Som representanten Dāvøy skriver, så har det vært en rekke saker i Norge det siste året som gjør folk bekymret for at maten de spiser eller vannet de drikker er trygt. Det må tas alvorlig at folk blir mer bekymret. I disse sakene er det viktig at man finner en løsning/oppklaring og følger opp på en slik måte at forbrukernes tillit til maten generelt opprettholdes. Departementet vil derfor i samarbeid med Mattilsynet og Folkehelseinstituttet vurdere ytterligere tiltak for å forbedre situasjonen når det gjelder kvaliteten på drikkevann.

Vi har en bedre situasjon når det gjelder mat- og vannbåren smitte enn andre land som det er naturlig å sammenligne seg med, men det er ikke gjort en gang for alle. Vi ønsker at den situasjonen skal bestå. Da må det jobbes kontinuerlig med dette på alle nivåer hele tiden.

SPØRSMÅL NR. 91

Innlevert 19. oktober 2007 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen

Besvart 29. oktober 2007 av miljøvern- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«På NRK-nyhetene 19.10.07 sier statsråden han vil pålegge StatoilHydro å ha samme miljøstandard i utenlandske operasjoner som i Nordsjøen. Professor Øystein Noreng sier at StatoilHydro kan glemme utenlandssatsingen sin med slike krav.

Reflekterer statsrådets utspill Regjeringens offisielle politikk, og har statsråden tro på at andre lands utvikling av gode miljø- og sikkerhetsstandarder vil gå raskere dersom StatoilHydro må trekke seg ut fra sitt utenlandske engasjement?»

BEGRUNNELSE:

Statsråden sier "Passet på Statoil må være konstant videreutvikling av den beste tilgjengelige teknologien, og aldri aksept for at man for eksempel har én miljøstandard i Nordsjøen, og en annen i Guinea-bukta i Afrika" (<http://www.nrk.no/nyheter/okonomi/1.3787992>).

Professor Øystein Norengs respons begrunnes med at særkrav for StatoilHydro vil gjøre det kostnadmessig vanskelig å konkurrere i det geografiske området over tid.

Undertegnede deler ønsket om en god miljø- og

sikkerhetsstandard for oljevirkosomheten globalt. Realiteten viser derimot at det er store variasjoner mellom de enkelte land. Det skyldes blant annet ulike erfaringer, ulik plassering på utviklingskurven, industriens nasjonale og internasjonale historikk, manglende samfunnsstrukturer, svake/annerledes embetsverk, og ulike prioriteringer.

Jeg antar statsråden er enig i at all utvikling tar tid, selv når utviklingen er ønsket og med de beste intensjoner.

Det er viktig at land med svake miljøregler gis tilgang til gode systemer og teknologi som kan kopieres og videreutvikles. Da bør selskap som StatoilHydro kunne være til stede om man skal kunne fremstå som gode eksempler. Dersom man derimot pålegger enkelte selskap svært mye strengere krav enn vertslandet, og konkurrentene, legger til grunn, så vil det vanskeliggjøre tilstedeværelsen av StatoilHydro.

Svar:

Stortinget behandlet i vår St.melding nr. 13 (2006-2007) om et aktivt og langsiktig eierskap. I eierskapsmeldingen står det at Regjeringen venter at alle selskaper tar samfunnsansvar uavhengig av om de er eid av private eller offentlige aktører. For selskaper der staten er hel eller deleier, forventer Regjeringen at selskapene bør være ledende innen dette arbeidet.

Regjeringen støtter også statseierskapsutvalgets syn på at staten vil kunne få svekket legitimitet, for eksempel som lovgiver og i saker som angår utenrikspolitikken dersom staten ikke også gjennom eierrollen etterlever høye standarder på dette området.

Regjeringen mener at det å ivareta samfunnsansvar bør være en integrert del av selskapets virksomhetsstyring og forretningsutvikling. I tillegg til forretningsmessig drift og god industriell utvikling, forventer Regjeringen at selskapene også ivaretar hensynet til blant annet miljøet, etikk, FOU, HMS, og arbeidet mot korrupsjon i styringen av sin virksomhet.

Det er også en selvfølge at alle norske selskaper etterlever relevante regler som springer ut av internasjonale konvensjoner om menneskerettigheter.

I Eierskapsmeldingen er det lagt til grunn at departementene som forvalter statens eierskap, vil følge opp Regjeringens forventninger på dette området i sin eierdialog med det enkelte selskap. Dette gjelder også Olje og energidepartementets dialog med StatoilHydro. Nærings- og handelsdepartementet har utarbeidet dokumentet Statens Eierpolitikk, der rammene for statens utøvelse av sitt eierskap og statens forventninger blant annet til etikk og miljø i selskapene er kommunisert.

Mitt budskap er ikke at StatoilHydro eller andre norske bedrifter gjør en dårlig miljøjobb i utlandet. Budskapet er at de har det samme ansvaret for de glo-

bale miljøfølgene av sin virksomhet både hjemme og ute, og at de gjennom sin virksomhet også kan gi gode eksempler for andre.

StatoilHydro legger i sin strategi vekt på å sikre forsvarlig virksomhet som verner om mennesker, miljø, samfunn og eiendeler. Selskapet skal bruke naturressursene effektivt og levere energi som støtter opp under bærekraftig utvikling. Dette er et utmerket utgangspunkt.

Statoil har også uttalt at "Verdiene og prinsippene som ligger til grunn for Statoils virksomhet er universelle. Praktisk etterlevelse og konkrete tiltak vil likevel måtte variere og tilpasses utfordringene og virkeligheten i det enkelte land." (Statoils rapport om bærekraft 2005).

Som myndigheter vil vi også arbeide opp mot andre land for at de samme overordnede hensyn som ligger til grunn for miljøkravene på norsk sokkel skal legges til grunn globalt. Vi bør også arbeide for å utforme internasjonale retningslinjer som i størst mulig grad ivaretar sosiale, miljømessige og etiske hensyn i forbindelse med næringsvirksomhet. Dette vil ha større effekt enn rent nasjonale virkemidler.

Regjeringen har nettopp startet arbeidet med å utarbeide en melding om samfunnsansvar - internasjonalt arbeid og initiativ. Meldingen vil omhandle forventninger til næringslivets opptreden i utlandet og myndighetenes rolle i forhold til bedriftenes samfunnsansvar.

StatoilHydro har over flere år gjennomført flere vesentlige miljøtiltak. Statoil har blant annet utviklet miljøstyringssystemet "EIF" for utslipp til sjø og luft som nå alle oljeselskaper bruker på norsk sokkel; dette styringssystemet bruker StatoilHydro også for sine utenlandske leteoperasjoner. Tilsvarende system for akutte utslipp og for virksomhet på land er under utvikling. Statoil var også det første selskapet i Norge som vedtok å gjøre ansattes reisevirksomhet klimanøytral.

Jeg oppfatter StatoilHydro som et offensivt selskap innen HMS. Løsningene og erfaringene fra Nordsjøen bør trekkes med i arbeidet med miljøutfordringer andre steder. Norsk petroleumsindustri har vært underlagt strenge krav til miljø og samfunnsansvar i Norge. Denne kompetansen kan bidra til å gi selskapet nye muligheter ute.

Norge har også grepet tak i problemene som kan oppstå i utviklingsland med store petroleumssektorer som ikke har erfaring med å håndtere forurensingsfare og store inntekter. Vi har satt i gang programmet "olje for utvikling" der vi nettopp bygger opp landenes evne til å gjennomføre miljøkrav, bruke inntektene til bred sosial utvikling og bekjempe korrupsjon.

Etter mitt syn har Regjeringen nettopp en slik bred og nyansert tilnærming til helheten i olje- og gassvirksomheten som representanten Solvik-Olsen etterspør.

SPØRSMÅL NR. 92**Innlevert 19. oktober 2007 av stortingsrepresentant Tord Lien****Besvart 29. oktober 2007 av miljøvern- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«På TV2-nyhetene fredag 19/10 fremsetter Statsråden fordomsfulle påstander om FrPs klimapolitikk, og sammenligner FrPs miljøengasjement med en pyroman som skal lære bort brannvern. Det er leit at statsråden legger argumentasjonen på et slikt lavmål i debatten. FrP har fremmet et "Kyoto-forslag" som ligger til behandling i Stortinget.

Har statsråden satt seg inn i dette forslaget, og kan statsråden begrunne, basert på forslaget innhold og ikke gamle fordømmer, hva som gjør FrPs forslag sammenlignbart med bevisst destruksjon?»

BEGRUNNELSE:

FrPs forslag kan finnes her:

<http://www.stortinget.no/dok8/2006/dok8-200607-097.html>

Dok 8:97 (2006-2007) "Representantforslag fra stortingsrepresentantene Siv Jensen, Arne Sortevik, Harald T Nesvik og Ketil Solvik-Olsen om Kyoto-tiltak med vekt på kostnadseffektivitet og nytte for miljøet".

Svar:

Gjennom hele 1990-tallet har FrP sådd tvil om FNs klimapanelers (IPCC) konklusjoner i stedet for å mobilisere til engasjement om klimapolitikken. IPCCs konklusjon i den fjerde hovedrapporten som legges fram i 2007, sier at det er meget sannsynlig at klimaendringene de siste 50 årene er menneskeskapte. Slik håndfast kunnskap burde føre til en snuoperasjon i FrPs tenkning omkring klimapolitikk og en innrømmelse av at den tvilen partiet har uttrykt til klimavitenskapen ikke er berettiget.

Til problemstillingen om nasjonale versus globale utslippskutt som berøres i Dok 8:97 (2006-2007), vil jeg vise til St. meld. nr. 34 (2006-2007) hvor Regjeringen som kjent har fremmet ambisiøse klimamål. En begrunnelse for disse målene er nettopp knyttet til behovet for å få på plass et globalt rammeverk for reduksjon av globale klimagassutslipp. De nasjonale målene vi har foreslått må sees i sammenheng med Norges ambisjon om å spille en troverdig pådriverrolle for en global klimaavtale.

SPØRSMÅL NR. 93**Innlevert 19. oktober 2007 av stortingsrepresentant Tord Lien****Besvart 29. oktober 2007 av olje- og energiminister Åslaug Haga****Spørsmål:**

«I anledning behandlingen av Forvaltningsplanen for Barentshavet og havområdene utenfor Vesterålen og Lofoten ble det slått fast at alle geologiske undersøkelser, også seismikkskyting i Nordland 7, skulle gjennomføres i regi av Oljedirektoratet. Videre skulle slik seismikkskyting følges av forskning på konsekvenser av seismikkskyting og annen naturvitenskapelig forskning.

I hvor stor grad ble det drevet naturvitenskapelig forskning under årets seismikkskyting i området?»

Svar:

St. meld. nr. 8 (2005-2006) Helhetlig forvaltning av det marine miljø i Barentshavet og havområdene utenfor Lofoten (forvaltningsplan) ble behandlet i

Stortinget våren 2006, jf. Innst. S. nr. 225 (2005-2006) fra energi- og miljøkomiteen.

I kapittel 10 er rammer for petroleumsaktivitet i Barentshavet og havområdene utenfor Lofoten omtalt. Disse rammene vil bli vurdert på nytt med utgangspunkt i det kunnskapsgrunnlaget som foreligger i forbindelse med jevnlig rullering av planen, første gang i 2010. I forvaltningsplanen står det følgende om områdene Nordland VII og Troms II:

- "Det skal ikke igangsettes petroleumsvirksomhet i Nordland VII og Troms II i denne stortingsperioden. Spørsmålet om petroleumsvirksomhet i disse områdene vil bli vurdert i forbindelse med revidering av forvaltningsplanen i 2010.
- Det er behov for å styrke kunnskapsgrunnlaget i disse områdene. Det skal gjennomføres følgende forsknings/kartleggingsprosjekter:

- SEAPOP (kartlegging av sjøfugl) skal prioritere kartlegging i Lofoten/Vesterålen
- MAREANO (kartlegging av bunnforhold) skal prioritere kartlegging i Lofoten/Vesterålen
- Geologisk kartleggingsarbeid skal gjennomføres i området i regi av Oljedirektoratet. Dette innebærer blant annet seismikkinnsamling. Det igangsettes ikke konsekvensutredning om åpning av disse områdene i denne stortingsperioden."

Kartleggingen av sjøfugl og bunnforhold foregår uavhengig av Oljedirektoratets seismikkinnsamling. Både SEAPOP og MAREANO har gjennomført omfattende kartlegging, og mye ny kunnskap vil foreligge når forvaltningsplanen skal oppdateres i 2010. SEAPOP har så langt kartlagt kysten fra Lofoten og et godt stykke på vei mot den russiske grense. Man vil nå kartlegge mer i åpent hav. MAREANO har i 2007

kartlagt områder på Tromsøflaket, i Troms II og Nordland VII. Høstens kartleggingstokt er nettopp avsluttet.

Det ble i forbindelse med behandlingen av forvaltningsplanen ikke lagt opp til noen naturvitenskapelig forskning knyttet til Nordland VII og Troms II utover det som er beskrevet over. Imidlertid har Oljedirektoratet i inneværende år tatt initiativ til et samarbeidsprosjekt med Havforskningsinstituttet om å se på hvilke eventuelle skremmeeffekter Oljedirektoratets undersøkelser har på fisken i området. Dette ses på som en god anledning til å få undersøkt hvilken effekt seismikkskyting har på fisk, siden det bare er Oljedirektoratet som driver seismisk aktivitet i området. Prosjektet vil gjennomføres sommeren 2008 i tilknytning til Oljedirektoratets seismikkinnsamling.

SPØRSMÅL NR. 94

Innlevert 19. oktober 2007 av stortingsrepresentant Anders Anundsen

Besvart 29. oktober 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad

Spørsmål:

«Vil statsråden akseptere at akuttfunksjonen i Larvik legges ned, eller vil statsråden foreta konkrete grep for å sikre at akuttfunksjonen opprettholdes?»

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til spørsmål 630 (2005-2006) hvor jeg bad statsråden bekrefte Soria Moria-erklæringens forbud mot nedleggelse av sykehus. Sykehuset i Vestfold ser ut til å foreslå nedleggelse av akuttfunksjonen ved Larvik sykehus etter lengre tids nedtrapping. Akuttfunksjonen på Larvik sykehus er hovedpulsåren til sykehuset i Larvik, og uten akuttfunksjon forsvinner sykehusets betydning for lokalbefolkningen.

Det er økonomiske årsaker for at akuttfunksjonen ser ut til å bli nedlagt av sykehusstyret ved SiV. Det til tross for at det ikke er tilstrekkelig kapasitet på akuttfunksjonen ved avdelingen i Tønsberg, og tilbringertjenesten er på livsfarlig lavt nivå.

Denne utviklingen er egnet til bekymring. De lovnadene som kom fra politisk hold i valgkampen 2005 ser ut til å forsvinne en etter en, særlig for vestfoldinnbyggernes vedkommende. Det holder ikke lenger å skyve ansvaret over på helseforetakene og late som om det er andre enn statsråden som er ansvarlig når akuttfunksjoner legges ned og innbyggerne i nærområdet sviktes.

Jeg er derfor opptatt av at statsråden er konkret i sitt svar på dette spørsmålet og at statsråden tydelig gir uttrykk for om hun vil akseptere at akuttfunksjonen ved Larvik sykehus legges ned eller ikke.

Svar:

Larvik sykehus er en del av Sykehuset i Vestfold HF og har et opptaksområde på 25 000-50 000 personer. Sykehuset har i dag akuttberedskap både innen medisin og kirurgi, i tillegg til å drive elektiv og poliklinisk virksomhet.

Sykehuset i Vestfold HF har i lengre tid vært i en omstillingsprosess, og i Larvik har det ført til stor usikkerhet rundt sykehusets fremtid, særlig når det gjelder akuttfunksjonene. For å skape forutsigbarhet ble det derfor i april 2007 etablert et utredningsprosjekt under ledelse av administrerende direktør ved Sykehuset i Vestfold HF, Stein Kinslerland. Prosjektet fikk i oppgave å utrede og skissere ulike alternativer for fremtidig organisering av sykehuset, herunder ulike varianter av akuttfunksjoner, elektiv drift og nærsykehus.

Ifølge mandatet skulle anbefalinger fra en bredt sammensatt arbeidsgruppe nedsatt av Helse- og omsorgsdepartementet og deres rapport Lokalsykehuse-nes akuttfunksjoner i en samlet behandlingsskjede (mars 2007) inngå i vurderings- og analysegrunnlaget. Denne arbeidsgruppens utgangspunkt er at lokal-

sykehusenes akuttfunksjoner må ses i sammenheng med, og tilpasses til lokale forhold som øvrig prehospitalt tilbud og avstand til nærmeste større sykehus. Arbeidsgruppen har likevel definert noen veiledende faglige minstestandarder for to hovedtyper akuttfunksjoner.

Den første hovedtypen, "lokalsykehus med akuttfunksjoner", skal kunne ta imot og håndtere hardt skadde personer. Dette innebærer at de må oppfylle nasjonale krav til traumesystem og kompetanse og beherske et bredt sett av kirurgiske prosedyrer. Akutt sykehus skal også ha relativt bred kompetanse i kirurgi og indremedisin, samt radiologi og laboratoriefunksjoner. Den andre hovedtypen, "lokalsykehus med tilpassede akuttfunksjoner", vil ha hovedvekt på indremedisinsk akuttberedskap på døgnbasis, elektiv kirurgi og enklere akuttkirurgisk beredskap.

Styret for Sykehuset i Vestfold behandlet saken 22. juni 2007 og la til grunn at det var behov for videre utredning av saken. Styret vedtok å arbeide videre langs de to mest relevante hovedalternativene til dagens organisering:

- A. Lokalsykehus med tilpassede akuttfunksjoner bestående av elektiv ortopedi, skadestue, akutttilbud innen indremedisin, etterbehandlingssenger, samt sterk utvidelse av dagtilbudet.
- B. Lokalsykehus med elektive funksjoner bestående av elektiv ortopedi, skadestue, generell medisinsk behandling og etterbehandling, samt sterk utvidelse av dagtilbudet.

Saken ble igjen behandlet av styret for Sykehuset i Vestfold HF den 24. oktober 2007. I tråd med saksfremlegget ble det vedtatt å gi administrasjonen i oppdrag å vurdere nøyere konsekvensene av de ulike alternativene og å legge saken frem for sluttbehandling i desember 2007. Styret ber i tillegg om at legevakten, praksiskonsulenter og primærleger i Larvik-distriktet trekkes inn i utredningen, at alternativenes konsekvenser for sykehusdriften i Vestfold i kort og

langt perspektiv synliggjøres, og at befolkningens trygghet vedrørende kapasitet og kompetanse innenfor de ulike alternativene synliggjøres.

Jeg ønsker ikke å uttale meg spesifikt om en sak som er under behandling i foretakssystemet. Generelt kan jeg imidlertid si at regjeringen fastholder at ingen lokalsykehus skal legges ned, jf. Soria Moria-erklæringen. Lokalsykehusene representerer en trygghetsbase i lokalsamfunnene og har viktige fortrinn som nærhet, breddekompetanse og lokalkunnskap.

Regjeringen er også opptatt av å videreutvikle lokalsykehusene. Dette er helt nødvendig, ikke minst på grunn av flere eldre i befolkningen, endringer i sykdomsutviklingen, samt tilfanget på ny kunnskap og teknologi. Omstillinger som har vært gjennomført har ført til at lokalsykehusene tilbyr stadig nye tjenester for grupper av syke der nærhet til tilbudet er viktig (f. eks. syke eldre, pasienter med kroniske lidelser, rusavhengige og psykisk syke). I tillegg er enkelte behandlingstilbud samlet ved større og spesialiserte sykehus, fortrinnsvis på fagområder der vi vet at dette gir bedre behandlingsresultater.

Ved omstillinger skal ulike behov og interesser veies mot hverandre i en prosess for å oppnå best mulige helhetsløsninger for befolkningen. Uansett konklusjon er det svært viktig med gode prosesser i forkant som skaper trygghet for befolkningen. Ifølge arbeidsgruppen som har utredet lokalsykehusenes akuttfunksjoner innebærer gode prosesser fokus på godt lederskap, god informasjon og kommunikasjon, samt bred deltakelse og reell innflytelse fra berørte aktører. Jeg gir min fulle støtte til dette budskapet, og på bakgrunn av informasjon om prosessene så langt er det grunn til å tro at ledelsen ved Sykehuset i Vestfold HF er seg dette bevisst i sin videre behandling saken.

Avslutningsvis vil jeg nevne at departementet er i gang med å følge opp den nevnte lokalsykehusrapport, samt påfølgende høring. Arbeidet vil bli omtalt i vårens reviderte nasjonalbudsjett.

SPØRSMÅL NR. 95

Innlevert 19. oktober 2007 av stortingsrepresentant Morten Høglund

Besvart 30. oktober 2007 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Ifølge en artikkel i China Daily den 2. juli 2005, så utgjør planter og dyr fra Asia 90 % av World Wildlife Funds liste over utrydningstruede arter. Uavhengige rapporter taler samtidig om omfattende og sys-

tematisk dyremishandling i pelsdyrnæringen, på bjørnefarmer og i det kinesiske samfunnet for øvrig.

Hva gjør utenriksministeren for å ta opp spørsmålet om dyremishandling med kinesiske myndigheter?»

BEGRUNNELSE:

Kina er verdens største eksportør av pels. Statistikk fra myndighetene anslår at den totale eksporten av pels i 2004 beløp seg til om lag 11 mrd. norske kroner. Landet dretter blant annet opp kanin, blårev og mårhund. Dyrene blir ofte transportert over lange avstander og under særs dårlige forhold før de blir slaktet. Slaktemetodene er spesielt brutale, og dyrene blir ofte slått med kjepper mot hodet eller slengt i bakken. Mangelen på effektiv avlivning gjør at mange av dyrene fremdeles er ved bevissthet opp til 10 minutter etter at de er flådd. Det er også tidligere avdekket systematisk og grotesk slakting av katter og hunder. En dyrevernorganisasjon kunne i 2004 avsløre at opptil 40 000 hjemløse hunder ble drept på den mest bestialske måten i løpet av bare en uke i byen Guilin i Kina. Slike operasjoner kan på mange måter ses på som et forsøk fra kinesiske myndigheter på å pynte på fasaden frem mot OL i 2008.

Tapping av galle fra bjørner er en flere tusen år gammel tradisjon i Kina, tross i at kinesiske så vel som internasjonale forskere og leger er enige i at gallen lett kan erstattes av andre syntetiske produkter. Den kinesiske kragebjørnen er den arten som er mest etterspurt på grunn av etterspørselen etter galle. Kragebjørnen er også på listen til "Convention on International Trade in Endangered Species" (CITES) som kritisk utrydningstruet. Den vedvarende prosessen hvor gallen tappes fra dyret medfører stor smerte og ubehag, og mange dyr dør som følge av betennelser og infeksjoner.

Krav om intern lovgivning fra handelspartnere kan ha bidratt til en forbedring av forholdene, og Kina har de siste årene utarbeidet et lovverk som omhandler dyrevern. Dette omfatter blant annet dyreforsøk, pelsdyroppdrett, hold av dyr i dyreparker samt uttak av galle fra bjørner til bruk i tradisjonell medisin. Dyrevern blir imidlertid av mange ansett som en "vestlig" ide i Kina, og noe man av den grunn er ideologisk motstander av. Dyrevernorganisasjoner og media i landet rapporterer imidlertid om omfattende straffrihet for mishandling og at lovene som er vedtatt er mer av kosmetisk karakter.

Svar:

Det er riktig som representanten tar opp at dyr håndteres forskjellig i ulike land. I Kina har man tradisjonelt hatt et skille mellom mennesker og dyr som er ulik den oppfatningen vi i dag har i Norge. Det er ulike årsaker til det.

Det er verd å merke seg at med den økte velstanden i Kina øker også oppmerksomheten om bedre behandling av dyr. Kjøledyr er nå svært vanlig i byene, og særlig gjelder dette hunder. Dette er nytt.

Mange frivillige organisasjoner har dukket opp i Kina de siste ti-femten år. Dette er en viktig påminnelse om at det er et verdifullt folkelig engasjement i Kina om dyrevern. En av de eldste frivillige organisasjonene i Kina er "Friends of Nature" som ble etablert i 1994. De var tidlig ute med fokus på dyrevern. Aktive og engasjerte privatpersoner og frivillige organisasjoner har således bidratt til at kinesiske myndigheter har skjerpet holdningen til for eksempel ulovlig jakt på truede dyrearter.

World Wildlife Fund (WWF) sitt arbeid for verning av pandabjørnen er for øvrig et pionerarbeid i Kina, og har ført til et stort folkelig engasjement rundt vern av pandaen. På samme vis er det forskningsprogrammer i Kina som arbeider for å øke bestanden av den sibirske tigeren.

Norske WWF har etablert kontakt med WWFs søsterorganisasjon i Kina. Samarbeidet er i oppstartsfasen, og har et fokus på klima, med økonomisk støtte fra UD. Jeg vil ved neste anledning ta opp med WWF at de også kan benytte sitt nettverk til å ta opp spørsmål relatert til dyrevern i Kina.

Norge støtter, og er representert i, rådgivningsforumet China Council, sammen med blant annet WWF. China Council samarbeider nå med WWF og kinesiske forskere om en studie av Kinas "økologiske fotavtrykk". Rapporten vil foreligge i slutten av november og situasjonen for, og forvaltningen av, truede dyrearter i Kina vil ventelig bli et sentralt tema.

Norge har dessuten i mange år bidratt med faglig bistand til samarbeid med kinesiske miljømyndigheter innen biodiversitet. Dette er for å bistå Kina i gjennomføringen av konkrete forpliktelser under konvensjonen om biologisk mangfold.

SPØRSMÅL NR. 96**Innlevert 19. oktober 2007 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter****Besvart 25. oktober 2007 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Finansdepartementet har gjennom forskrift gitt adgang til frivillig registrering i avgiftsmantallet for virksomhet som faller utenfor avgiftsområdet. Denne forskriften blir i praksis fortolket slik at dersom man har glemt å krysse av for dette ved registrering, blir momsrefusjon nektet. Dette selv om det er åpenbart at slik frivillig registrering var meningen.

Mener statsråden at en slik forglemmelse skal straffes slik eksemplet under viser, eller vil statsråden ta initiativ slik at små feil ikke medfører ruin?»

BEGRUNNELSE:

Selskap XX AS ble stiftet 22/12-05 for å drive utleie av bygg til et hagesenter. Saksdokumentene viser at det hele tiden har blitt forutsatt at selskapet skulle mva.-registreres. Fylkesskattekontoret har også for de fire første terminene i 2006 behandlet selskapet som et mva.-selskap. I ettertid har imidlertid Fylkesskattekontoret oppdaget at det ved registrering av selskapet er uteglemt et kryss i rubrikken for frivillig registrering for utleie av fast eiendom. Straffen for denne forglemmelsen er et ekstraordinært krav på kroner 2.849.043,- for tilbakebetaling av mva. som Fylkesskattekontoret allerede har utbetalt. Denne ekstraregningen kan i verste fall medføre økonomisk ruin for selskapet, og at 37 tilsatte mister jobben. På bakgrunn av dette konkrete eksemplet ber jeg om en vurdering fra finansministeren om hun er fornøyd med denne forskriften og måten den blir praktisert på, eller om finansministeren vil ta et initiativ for å rydde opp slik at ikke små menneskelige feil blir straffet på en så dramatisk måte som vi her har eksempel på.

Svar:

Etter merverdiavgiftsloven § 21 er det som utgangspunkt bare registrerte næringsdrivende som driver avgiftspliktig virksomhet som kan kreve fradrag for inngående merverdiavgift. Næringsdrivende med virksomhet som faller utenfor lovens rekkevidde, eksempelvis utleie av fast eiendom, kan imidlertid gjennom en frivillig ordning la seg registrere i avgiftsmantallet. De nærmere bestemmelsene og vilkårene for å bli registrert fremgår av forskrift 6. juni 2001 om frivillig registrering av utleier av bygg eller anlegg til bruk i virksomhet som er registrert etter merverdiavgiftsloven (forskrift nr. 117). Tjenesteytere som er frivillig registrert skal beregne utgående merverdiavgift av de tjenester som omfattes av registreringen. Samtidig gis det fradragsrett for inngående merverdiavgift på anskaffelser til bruk i virksomheten.

For å bli frivillig registrert etter forskrift nr. 117 er det et grunnleggende vilkår at man søker om slik registrering. Sivilombudsmannen har i uttalelse 28. februar 2007 uttalt følgende om søknadskravet:

"Spørsmålet er så når man kan anses å ha søkt, med andre ord når er vilkårene for at det foreligger en aktiv handling eller på annen måte et dispositivt ut-sagn ovenfor fylkesskattekontoret om at man ønsker å frivillig registrere seg, oppfylt.

Avgiftsmyndighetene har lagt opp til at søker skal krysse av i et eget felt i samordnet registermelding for at man ønsker å registrere seg frivillig, samt opplyse om hvilken type frivillig registrering det er tale om. Men det må trolig også være tilstrekkelig å skrive at man ønsker å registrere en virksomhet som må registreres frivillig i feltet for andre opplysninger i meldingen, eventuelt på eget ark, eller sende eget brev om dette til avgiftsmyndighetene. Også muntlige henvendelser om frivillig registrering vil etter forholdene kunne være tilstrekkelig. Det vil også kunne tenkes at man ikke direkte sier at man ønsker frivillig registrering, men at man opplyser at man ønsker å registrere en utleievirksomhet som nettopp må registreres frivillig, og at fylkesskattekontoret deretter må opplyse den næringsdrivende om frivillig registrering."

Jeg er enig i det Sivilombudsmannen her uttaler om hvilke krav som generelt sett må stilles for at det skal anses å foreligge en søknad om frivillig registrering. Etter mitt syn innebærer den regelverksforståelsen som Sivilombudsmannen legger til grunn at det ikke stilles urimelig strenge krav til at det kan anses å foreligge en søknad om frivillig registrering. Ombudsmannens hovedpoeng synes å være at den næringsdrivende på en eller annen måte må tilkjennegi overfor avgiftsmyndighetene at han vil registrere seg for utleievirksomheten. Dersom dette ikke er gjort kan den næringsdrivende ikke anses å ha søkt om frivillig registrering.

I den senere tid har det kommet flere spørsmål fra Stortinget som gjelder frivillig registrering og retten til fradrag for inngående merverdiavgift på kostnader som har påløpt ved oppføringen av utleiebygg, jf. spørsmål nr. 1 til spørretimen 10. oktober 2007 fra stortingsrepresentant Svein Flåtten og spørsmål nr. 34 til skriftlig besvarelse fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen. Som det fremgår av mine svar på disse spørsmålene, vil de nye justeringsbestemmelsene for kapitalvarer kunne rette opp uheldige konsekvenser av at man er for sent ute med å sørge for frivillig registrering av utleievirksomhet eller begår andre feil i forbindelse med registreringen. De nye justeringsbestemmelsene trer i kraft 1. januar 2008.

SPØRSMÅL NR. 97**Innlevert 19. oktober 2007 av stortingsrepresentant Jørund Rytman****Besvart 30. oktober 2007 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Hvorfor er det ikke informasjon på www.skatteetaten.no rettet til arbeidsinnvandrere på EU-språk som f.eks. tysk, polsk, spansk, fransk, italiensk, latvisk, estisk og finsk?»

BEGRUNNELSE:

Fleire EU-land har skatteinformasjon på flere sentrale EU-språk, slik at arbeidsinnvandrere enklere skal kunne orientere seg om hvordan de skal betale skatt til staten.

Et forhold som indikerer at behovet er til stede er forskjellen på den statistikken Skatteetaten har på hvor mange polske som er registrert hos Skatteetaten, og hvor mange som faktisk er her i landet.

Svar:

Antallet utlendinger som arbeider eller driver næringsvirksomhet i Norge har økt kraftig de senere år, og det er grunn til å tro at denne utviklingen vil fortsette. Dette stiller store krav til informasjon og service fra det offentlige, herunder skatteetaten.

Jeg har fått opplyst at skatteetaten ser på hvordan skatteetatens nettsider kan gi enda bedre veiled-

ning for alle skatteyrergrupper, herunder hvordan informasjon skal gjøres lettere tilgjengelig for utlendinger.

I Oslo har skatteetaten, Politiet, Utlendingsdirektoratet og Arbeidstilsynet åpnet et felles servicesenter for utenlandske arbeidstakere i Norge, hvor man blant annet kan få hjelp til skattekort og få veiledning om skatteregler, arbeids- og oppholdstillatelse m.m. Søknader om forhold som ikke kan avgjøres på servicesenteret blir tatt imot og sendt videre til riktig instans. Servicesenterets medarbeidere behersker flere språk, herunder polsk. På sikt vil det bli vurdert å opprette slike servicesentre flere steder i landet. For øvrig er det i regi av Nærings- og handelsdepartementet igangsatt et arbeid for å etablere et felles nettsted som skal gi informasjon om hvilke regler som gjelder for utenlandske tjenesteytere og arbeidstakere som kommer til Norge.

Jeg kan også opplyse at det er etablert en egen fellesnordisk nettportal (www.nordisketax.net), hvor personer bosatt i Norden kan søke opplysninger om skattespørsmål når de har inntekt eller formue i et annet nordisk land. Informasjonen dekker alle nordiske språk, herunder finsk.

SPØRSMÅL NR. 98**Innlevert 19. oktober 2007 av stortingsrepresentant Vigdis Giltun****Besvart 30. oktober 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«I Fredrikstad Blad 28. september beskriver brukerrepresentanten for pasientgruppen hjertepasienter sin bekymring i forhold til hvordan tilbudet til denne pasientgruppen i Østfold er i ferd med å ødelegges.

Kan statsråden forsikre at rehabiliteringstilbudet til hjertepasientene i Østfold ikke nedlegges, men at det i stedet skal gies en høyere prioritering, og forbedres på lik linje med rehabiliteringen i Tønsberg?»

BEGRUNNELSE:

I april 2005 ble "Prosjekt Hjerterehabilitering" startet, med den hensikt å prøve ut en modell for tid-

lig rehabilitering av pasienter som har gjennomgått en akutt behandlingsskrevende hjertehendelse.

Ved igangsetting av rehabiliteringstilbudet i Sarpsborg var optimismen og gleden stor over endelig å kunne tilby hjertepasientene et godt rehabiliteringstilbud. I mai 2006 ble det vedtatt at hjerterehabilitering skulle gå inn i Sykehuset Østfolds regulære drift, som et tilbud til alle aktuelle pasienter i Østfold.

På tross av meget gode resultater ble det vedtatt å flytte hjerterehabiliteringen til Fredrikstad, og formålet var kun å spare penger. I forbindelse med flyttingen ble 5 kardiologstillinger fjernet i Sarpsborg noe som i neste rekke fører til at mange pasientene

ikke lenger får utredning slik de trenger i rett til før deltagelse. Fra helseregionens ledelse har det kommet signaler om at de refusjonene man i dag får vil bli kraftig redusert, og sykehusledelsen er nå igjen pålagt å omarbeide dagens program med mindre undervisning til pasientene. Dette vil gi et dårligere tilbud for pasientgruppa. Brukerrepresentanten i Østfold oppfatter det slik at de stadige innsparinger og omlegginger som foretaes svekker tilbudet til pasientene, og frykter at dette også kan føre til at hele tilbudet kan stå i fare for å bli nedlagt med begrunnelsen lav lønnsomhet. Dette kan ikke sammenlignes med hva man ser i Tønsberg, hvor hjertepasientenes rehabiliteringstilbud har fått høy prioritet fra starten av, og hvor det også legges til rette for forskning. Regjeringen har varslet storsatsning på rehabilitering, noe man ikke ser i Østfold hvor man i stedet stadig er vitne til kutt, innsparinger og nedleggelse av eksisterende rehabiliteringstilbud. Likeverdige tilbud innenfor en og samme region bør etterstrebes, og jeg vil derfor oppfordre statsråden til å vurdere om det som skjer med hjerterehabiliteringen ved sykehuset Østfold er samfunnsøkonomisk riktig og til beste for pasientene i dette fylket.

Svar:

Jeg har fått opplyst fra Helse Sør-Øst RHF at Prosjekt Hjerterehabilitering ble formelt godkjent og innlemmet i ordinær drift ved Sykehuset Østfold HF sommeren 2006. Hjerterehabiliteringen og deler av poliklinikken holdt til i spesialistsenteret i Sarpsborg

fram til august 2007. Deretter ble denne aktiviteten integrert og samlokalisert med øvrig kardiologisk virksomhet i Fredrikstad.

Helse Sør-Øst RHF opplyser at Sykehuset Østfold ikke har "fjernet" fem kardiologstillinger, men ved å samlokalisere driften til Fredrikstad har helseforetaket redusert antallet innleide kardiologer, uten at dette har forringet rehabiliteringstilbudet til hjertepasientene. Sykehuset kunne i forbindelse med omleggingen avslutte en kostbar "vikarstafett" som besto av en rekke utenlandske hjertespesialister.

Regionalt helseforetak kan også opplyse at sykehuset har nedlagt et betydelig arbeid i å tilpasse innholdet i rehabiliteringen, slik at de fortsatt kan tilby pasientgruppen god og forsvarlig oppfølging innenfor de tilgjengelige økonomiske rammer. Sykehuset Østfold skal fortsette å tilby hjerterehabilitering uavhengig av bosted i fylket, og har tilpasset tilbudet slik at det i dag foreligger i individuelt tilpasset form, hvor lege, fysioterapeut og spesialsykepleier er involvert. Det har vært dialog med brukerrådet i forbindelse med omleggingen.

Helse Sør-Øst RHF har ansvar for å følge opp at tilbudet til hjertepasientene i Østfold blir godt ivare tatt og videreutviklet gjennom denne omleggingen og innenfor de rammer som er gitt. Jeg kan også vise til Nasjonal strategi for habilitering og rehabilitering der vi presiserer overordnede mål for feltet, for å bidra til at alle som trenger det får nødvendig rehabilitering.

SPØRSMÅL NR. 99

Innlevert 19. oktober 2007 av stortingsrepresentant Vera Lysklætt

Besvart 25. oktober 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad

Spørsmål:

«Det er stor uro i befolkningen i Hammerfestområdet, knyttet til de store utslippene av sot fra gassfakkelen på StatoilHydros anlegg på Melkøya. Fakkelen ble tent den 21. august i år, og man venter enda på et endelig svar på om det er helsefare knyttet til disse utslippene. I en rapport fra SFT går det fram at det er funnet kreftfremkallende stoffer i røyken fra anlegget.

Vil helse- og omsorgsministeren foreta undersøkelser for å avdekke helsefaren ved disse utslippene?»

Svar:

Brønnstrømmen fra Snøhvitanlegget ble ført inn i anlegget på Melkøya 21. august. Deretter har anlegget hatt røykdannelse fra fakling av gass, med perioder med støv og sotnedfall i Hammerfest. Sot dannes ved ufullstendig forbrenning. Under ufullstendig forbrenning vil det også kunne dannes PAH (polysykliske aromatiske hydrokarboner) som er kreftfremkallende. I tillegg kan utslipp av partikler gi korttidseffekter i form av irritasjon av luftveier mv.

Anlegget på Melkøya har utslippstillatelse fra Statens forurensningstilsyn (SFT). Som en del av ut-

slippstillatelsen er det satt krav til måling av utslipp. Målinger og beregninger skal utføres slik at de blir representative for virksomhetens faktiske utslipp. Utslippstillatelsen omfatter ikke røykutslipp av det omfang som til nå har kommet fra fakkelen. Med utgangspunkt i utslippet av sot gjennomførte SFT en utrykningskontroll med virksomheten 30.08.07. Det ble påpekt tre avvik:

1. Det har vært et større røykutslipp, med bl.a. partikler og PAH, under oppstart.
2. SFT ble ikke varslet av bedriften om de kraftige røykutslippene fra faklingen
3. Enkelte rutiner knyttet til måling av utslipp har ikke vært gode nok til å sikre og dokumentere at utslippstillatelsens krav oppfylles.

Som en oppfølging av dette tilsynet skal Statoil-Hydro gi en skriftlig redegjørelse innen 29.10.07 for:

- mulige tiltak som reduserer utlippene ved fakling
- interne rutiner for varsling som tilfredsstillende kravene i tillatelsen
- rutiner knyttet til miljøovervåkning som oppfyller kravene, herunder
- resultater fra prøvetakinger som er utført
- grunnlaget for beregninger av utslipp av PAH og andre prioriterte stoffer og StatoilHydros vurdering av hvor representative målingene er.

Helsetjenesten ved kommunelegen i Hammerfest har fulgt opp denne saken, bl.a. ved løpende å innhente helsefaglige vurderinger fra Arbeids- og miljø-

medisinsk avdeling ved Universitetssykehuset i Nord-Norge, samt fra Folkehelseinstituttet basert på de målingene som er foretatt.

Folkehelseinstituttet konkluderte med at de første målingene som var foretatt, ikke var egnet til å bedømme konsekvenser av sotspredning. Det manglet data på svevestøv i Hammerfest samt innhold av kreftfremkallende PAH. Folkehelseinstituttet mottok nye måledata 05.10.07. På bakgrunn av disse dataene har Folkehelseinstituttet konkludert med at eksponeringen av befolkningen i Hammerfest for svevestøv og de målte miljø-giftene var lave i måleperioden, og at dette ikke utgjorde noe noen fare for helseskade. Folkehelseinstituttet tar imidlertid forbehold om at det ikke forelå måledata fra perioder med de utslippsmessige mest ugunstige metrologiske forhold ved oppstart av faklingen.

Som nevnt over har StatoilHydro fått et krav om å redegjøre for miljøovervåknings-programmet. Kommunehelsetjenesten vil sammen med nasjonale helsemyndigheter følge med på om programmet er tilstrekkelig tilfredsstillende til å måle miljøutslipp med betydning for helsen. Videre vil helsemyndighetene ut i fra de dataene som fremkommer fra overvåkingen, løpende foreta vurderinger om utslipp medfører helsefare.

Kommunehelsetjenesten i Hammerfest sin bekymring fremover er om StatoilHydro får kontroll med fakkelen, slik at den slutter å sote. En eventuell videre oppfølging fra helsemyndighetenes side knyttet til dette vil avvente redegjørelsen fra StatoilHydro til Statens forurensningstilsyn.

SPØRSMÅL NR. 100

Innlevert 22. oktober 2007 av stortingsrepresentant Morten Høglund

Besvart 30. oktober 2007 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Norge arbeider på en aktiv måte for å redusere lidelsene som følge av klaseammunisjon. Regjeringen har ifølge seg selv forpliktet seg til å jobbe for et forbud mot klaseammunisjon.

Vil et slikt forbud ha innvirkning på norsk alliansepolitikk og våre muligheter til et fortsatt nært militært samarbeid med allierte som ikke går inn på et tilsvarende forbud?»

BEGRUNNELSE:

Klaseammunisjon kan ofte bety store menneskelige lidelser, og det bør være i alles interesse å arbeide for å fjerne disse lidelsene. Norge har gått inn på en linje der man ønsker seg et forbud. Dette synspunktet deles ikke, så vidt jeg kjenner til, av alle våre allierte. Derfor er det interessant å få vite om et norsk/internasjonalt forbud vil ha praktiske konsekvenser for det militære samarbeidet mellom Norge og NATO-land som ikke velger å gå inn for et forbud.

Svar:

Regjeringen ønsker et forbud mot bruk av klaseammunisjon som medfører uakseptable menneskelige lidelser og hindrer utvikling og stabilitet. Dette er regjeringens utgangspunkt for vårt initiativ til en prosess som så raskt som mulig kan få på plass en internasjonal avtale som ivaretar de humanitære hensyn og som gir et rammeverk for å rydde klaseammunisjon, støtte ofrene og hindre bruk og spredning. Vi mener også en slik prosess er svaret på FNs oppfordring til medlemsstatene om å så raskt som mulig adressere dette problemet på en adekvat måte.

Oslo-prosessen for et forbud mot klaseammunisjon som forårsaker uakseptable humanitære skadevirkninger, får stadig større oppslutning verden over. Flere enn 80 stater deltar nå i prosessen, herunder 19 Nato-land inkludert blant annet Storbritannia, Frankrike og Tyskland. Det er imidlertid riktig at ikke alle allierte per i dag deltar i prosessen. Blant annet har USA gitt uttrykk for at de ikke vil støtte et slikt forbud.

Selv om enkelte allierte land skulle velge å stå utenfor en internasjonal avtale fremtidig konvensjon, er dette etter mitt syn ikke til hinder for et fortsatt

nært militært samarbeid med disse landene, og det vil ikke ha innvirkning på norsk alliansepolitikk.

Det er ikke noe nytt at stater som samarbeider i internasjonale operasjoner har ulike folkerettslige forpliktelser. Norge har allerede selvpålagte restriksjoner for bruk av klaseammunisjon, uten at restriksjonene har medført interoperabilitetsproblemer i forhold til deltakerstater som ikke har slike restriksjoner. Dette har vi tidligere gjort blant annet i Kjemivåpenkonvensjonen, protokoll 1 og 2 til Genèvekonvensjonen, Barnekonvensjonen på aldersgrense for deltakelse i væpnede konflikter og Minekonvensjonen. Det kan likevel ikke utelukkes at enkelte spørsmål må avklares nærmere. Vi er imidlertid innstilt på å finne frem til praktiske løsninger som både statsparter og ikke-statsparter til en eventuell konvensjon vil kunne leve med, i nært samarbeid med både øvrige allierte og andre stater som jevnlig deltar i felles internasjonale operasjoner. En rekke andre stater, både Nato-land og andre, har også gjort det klart at de er oppmerksom på dette, og at disse spørsmålene må få tilstrekkelig fokus i løpet av den videre forhandlingsprosessen.

SPØRSMÅL NR. 101

Innlevert 22. oktober 2007 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen

Besvart 30. oktober 2007 av olje- og energiminister Åslaug Haga

Spørsmål:

«Et samlet storting har støttet CO₂-teknologiprojektet på Mongstad. Ifølge Regjeringen er prosjektet Norges månelanding, hvor man skal utvikle norsk CO₂-renseteknologi som kan kommersialiseres globalt. Både på Kårstø og Mongstad er det derimot utenlandske selskap som ligger an til å få oppdragene, fordi de norske miljøene trenger noe mer tid.

Hva konkret vil statsråden gjøre for å sikre at den norske månelandingen skjer med norsk "romskip" og "astronaut"?»

BEGRUNNELSE:

Alle partier på Stortinget har støttet arbeidet med utvikling av CO₂-verdikjeden. Man ønsker at Norge skal være blant de fremste i utviklingen av CO₂-renseteknologi, blant annet slik at dette kan bli en eksportindustri for Norge.

Dersom man skal ha noen sjanse for kommersiell

suksess, så må man være tidlige med å utvikle robust og kostnadseffektiv teknologi. Med tanke på at Kyoto-avtalen åpner for utstrakt bruk av kvotehandel, så vil knapt noen land investere i CO₂-rensing av gasskraftverk før dette blir mer kostnadseffektivt enn kjøp av kvoter og/eller gjøre andre utslippstiltak.

Regjeringens tilnærming ser ikke ut til å sette norske aktører i hovedsetet, og i stedet er det utenlandske konkurrenter som drar fordel av å få teste ut teknologi. Dermed brukes skattebetalernes penger til å subsidiere utenlandsk industri på bekostning av norske selskap. Det er et paradoks, når man har som uttrykt mål at Norge skal bli verdensledende på området.

Aker Kværner kan ha et testanlegg for gasskraftverket på Kårstø klart i slutten av 2009. Så langt har Regjeringen vist liten interesse for å legge til rette for dette. Siden 2005 har Aker Kværner sammen med 13 samarbeidspartnerer jobbet med Just Catch-prosjek-

tet. Dette skal fjerne CO₂ i tillegg til å auka effekten av gasskraftverket. Testanlegget kan rense ti prosent av CO₂-utslippene, og kan stå klart i slutten av 2009. Ifølge informasjonssjef Stein Inge Liasjø i Aker Kværner haster det i så fall med en avgjørelse. Til Haugesunds avis 20. oktober sier han:

"Dette er nybrottsarbeid, og det er enno ikkje blitt bygd eit fullskala reinseanlegg nokon plass i verda. Vår tanke er at det må vera ein fordel å kome i gang med eit testanlegg på Kårstø så raskt som mogeleg. Gasskraftverket står jo der og er i drift."

Selskapet jobber sammen med SINTEF og NTNU om utviklingen av kjemikalieløysinga som skal fanga CO₂.

Dersom man av CO₂-hensyn vil rense Mongstad og Kårstø snarest mulig fordi man ønsker å kutte årlige globale CO₂-utslipp med 2-3 millioner tonn CO₂ raskest mulig, så finnes det langt mer kostnadseffektive og robuste løsninger på det globale markedet som kan gi samme utslippskutt.

Dette kan kvantifiseres ved å bruke Kårstø-prosjektet som eksempel. Dersom prosjektet realiseres med NVEs forutsetninger, så vil det koste 17,5 milliarder kroner over 25 år (1 millioner tonn rensed CO₂ pr år, 700 kroner pr tonn). Kvotehandling for å dekke inn de samme utslippene vil koste maksimalt 5 milliarder kroner (gitt SFTs anslag på langsiktig kvotepris). Differansen på 12,5 milliarder kroner kan finansiere betydelige forskningsprosjekt med stor nytte på lengre sikt.

Svar:

Regjeringen har ambisiøse målsettinger knyttet til å utvikle og realisere CO₂-håndtering. Klimautfordringen gjør det svært viktig at vi i nær fremtid klarer å utvikle mer kostnadseffektive teknologier som kan gi fangst og lagring av CO₂ bred internasjonal anvendelse. Norsk næringsliv og forskningsmiljøers betydelige kompetanse og erfaring innenfor CO₂-håndtering er viktige elementer i denne satsingen. Regjeringen ønsker å videreutvikle denne kompetansen slik at Norge kan bli ledende innenfor CO₂-håndtering.

Formålet med etableringen av et CO₂-testsenter

på Mongstad er å bidra til utvikling av løsninger som kan redusere både kostnadene og den tekniske og økonomiske risikoen knyttet til storskala CO₂-fangst. Målsettingen er at innsatsen på Mongstad skal gi viktige bidrag til kommende utbygginger av reinseanlegg i Norge og internasjonalt.

StatoilHydro og Gassnova SF er sentrale aktører i samarbeidet på Mongstad. Siden i fjor høst har disse aktørene bidratt til grundige utredninger av hvilke teknologiske løsninger og konsept som vil utgjøre det beste bidraget til mulige kostnadsreduksjoner for CO₂-fangst. Det legges til grunn utvikling av aminteknologi, hvor Aker Kværner er en mulig leverandør, og utvikling av en mer umoden karbonattekologi, hvor det i dag ikke er aktuelle norske leverandører. Opplegget er utfordrende, men gir gode muligheter for norsk industri. Fram mot begynnelsen av 2008 vil det bli gjennomført forprosjektering som vil danne grunnlag for endelig estimat for investeringsbeslutning.

Regjeringen holder fast ved tidsplanen for CO₂-håndtering på Kårstø. Kvalifikasjonsgrunnlaget for prosjektering og bygging av anlegget vil snart bli kunngjort. Kvalifikasjonsgrunnlaget vil åpne for bred konkurranse. Dette betyr at norske selskaper, innenfor gjeldende regelverk, vil kunne konkurrere på linje med andre. Min vurdering er at opplegget vil gjøre det mulig for norsk industri å konkurrere om å levere gode løsninger for CO₂-håndteringsanlegget på Kårstø.

Regjeringens satsing på CO₂-håndtering har så langt bidratt til teknologisk og industriell utvikling for norsk industri gjennom støtte til forskning, utvikling og demonstrasjon av CO₂-håndteringsteknologier. Flere spennende prosjekter har mottatt støtte fra Gassnova innenfor rammen av EØS-regelverket. Blant annet har Gassnova utbetalt midler og gitt tilsgagn til å støtte 50 prosent av Aker Kværners prosjekt "Just Catch", fase I og fase II.

Regjeringen følger opp målsettingen om å bidra til å fremskynde realiseringen av CO₂-håndtering i statsbudsjettet for 2008. Det foreslåtte opplegget er den største satsingen på forskning, utvikling og realisering av CO₂-håndteringsteknologier noen sinne.

SPØRSMÅL NR. 102**Innlevert 23. oktober 2007 av stortingsrepresentant Line Henriette Holten Hjemdal****Besvart 31. oktober 2007 av miljøvern- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«Vil Regjeringen gå inn for et todelt mål for reduksjon av klimagassutslipp, et for rike land og et for utviklingsland, i den kommende forhandlingsrunden om en ny bindende internasjonal klimaavtale som starter på Bali i desember?»

BEGRUNNELSE:

FNs klimapanel har i sin siste rapport slått fast at de globale utslippene av klimagasser må reduseres med 50-85 prosent innen 2050 om vi skal unngå en temperaturøkning på mer enn 2,0-2,4 grader. Selv med omfattende kvotekjøp og overføring av teknologi fra rike til fattige land vil utslippene fra utviklingslandene øke i årene fremover. Skal vi greie å oppnå utslippsreduksjoner som monner i et globalt perspektiv, kommer vi ikke utenom at de største utslippskuttene må tas i de rike landene. Uten slike kutt blir det ikke rom for de økte utslippene en forventer vil komme fra den fattige delen av verden.

Svar:

Norges hovedmål på Bali er å få etablert en forhandlingsprosess om et nytt, globalt klimaregime under Klimakonvensjonen. Forhandlingene bør gis en ramme på to år, og avsluttes på det femtende Partsmøtet i København i 2009. For Regjeringen er det viktig at de internasjonale forhandlingene tar utgangspunkt i Regjeringens fastsatte mål om å unngå at den globale temperaturøkningen overstiger 2 °C sammenliknet med før-industrielt nivå. Dette er et ambisiøst mål som vil få konsekvenser for utslipp både i industrialiserte land og utviklingsland.

Utslippsforpliktelsene under Kyotoprotokollen omfatter i dag bare rundt 30 prosent av de globale klimagassutslippene og er på ingen måte tilstrekkelig for å møte klimautfordringen.

Regjeringen ser det derfor som helt avgjørende at vi får etablert et bredere, mer ambisiøst og forpliktende globalt regime.

Det er klart for Regjeringen at industrilandene må gå foran når det gjelder å ta ansvar for utslippsreduksjoner, men alle land med store utslipp må på sikt delta for at vi globalt skal kunne oppnå nødvendige utslippsreduksjoner.

SPØRSMÅL NR. 103**Innlevert 23. oktober 2007 av stortingsrepresentant Peter Skovholt Gitmark****Besvart 30. oktober 2007 av utenriksminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«Jeg forstår at det nå igjen er aktuelt å stenge konsulatet i Minneapolis. De fleste land i verden ville ha vært villig til å investere mye for å ha en tilsvarende posisjon som den Norge har i Minnesota, Wisconsin og Dakota. Selvsagt er det blodsband og historie som ikke uten videre forsvinner, men som kulturell og offisiell tilstedeværelse fra dagens Norge mener jeg konsulatet med sine 3-4 ansatte spiller en rolle og har en verdi langt utover dets beskjedne kostnad.

Vil utenriksministeren revurdere en ev. stenging?»

Svar:

Beslutningen om å omdanne generalkonsulatet i Minneapolis fra en fagstasjon med utsendt personell til en honorær stasjon, ligger fast. Den er tatt som ledd i vår løpende vurdering av hvordan vi på best mulig måte skal disponere gitte ressurser for å ivareta eksisterende og nye oppgaver og utfordringer som vår utenriksforvaltning stilles overfor. I en verden i stadig raskere endring er evne til omstilling og fleksibilitet av stadig økende betydning, for at vi skal kunne sette inn ressursene der det er størst behov for dem.

Dette er likevel aldri enkle beslutninger å ta. Ikke

minst gjelder det i et land og en region som står oss så nær som det her er snakk om. Forholdet til USA er blant de aller viktigste for Norge, og de spesielle historiske båndene til Minnesota og de andre statene i Midtvesten har en særlig plass i dette sterke og nære bilaterale forholdet. Det vil være en prioritert oppgave for ambassaden i Washington å pleie disse forbindelsene. Det vil også være oppgaven til et forsterket honorært generalkonsulat. Forbindelsene og båndene er sterke og mangfoldige, og vi er trygge på at de vil leve og bygges videre også uten en norsk fagstasjon på stedet. Vi vil legge forholdene til rette for at en honorær stasjon skal kunne videreføre så mange som mulig av de oppgavene fagstasjonen i dag ivaretar, bl.a. ved at stasjonen vil få en lokalt ansatt medarbeider lønnet fra norsk side. Konsulære oppgaver som bare kan ivaretas av en fagstasjon vil bli overført til

de gjenværende generalkonsulatene i USA. Og for øvrig vil naturligvis vår ambassade i Washington videreføre sitt aktive engasjement i forhold til denne for Norge så viktige delen av USA.

De nære politiske, økonomiske og kulturelle forbindelser med USA er i positiv utvikling og det er mange aktører som bidrar aktivt til dette. Utenriksdepartementet vil fortsatt prioritere en videre styrking av forholdet til USA og vil gjennom norsk representasjon i landet sørge for at vi er i stand til å ivareta de oppgaver dette medfører. Samtidig er det viktig å ha tilgjengelig ressurser og fleksibilitet til å følge opp samarbeid og muligheter i hele USA - fra østkyst til vestkyst. Fullt oppsatte generalkonsulater er ikke nødvendigvis den mest egnede form for slik oppfølging.

SPØRSMÅL NR. 104

Innlevert 23. oktober 2007 av stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen

Besvart 30. oktober 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad

Spørsmål:

«Hva vil statsråden gjøre for å øke kunnskapen om homofili i helsevesenet og sikre at homofile og lesbiske sikres ikke-diskriminering i sitt møte med helsetjenesten, samt at helsepersonell opptrer med holdninger som ikke skaper mer stigmatisering i den offentlige debatten?»

BEGRUNNELSE:

For Regjeringen er det et viktig mål at alle skal ha tilgang til gode og likeverdige helse- og omsorgstjenester, og Regjeringen arbeider aktivt mot all form for diskriminering av homofile og lesbiske.

Gjennom forskning vet vi at homofile og lesbiske har en mer utsatt helsesituasjon enn det andre deler av befolkningen har. Forskning, enkelthendelser referert i media samt henvendelser fra enkeltpersoner til stortingsrepresentanter viser ikke bare at homofile og lesbiske har særskilte utfordringer knyttet til helse og levekår, men også at mange opplever møtet med helsevesenet som vanskelig. Enkelte har også dessverre erfaring knytta til direkte diskriminering fra helsepersonell grunnet uvitenhet og fordommer fra ansatte i helsevesenet. Det finnes blant annet eksempler på at homofili omtales som sykdom, at homofile med helseplager ikke blir trodd eller at helseplagene

blir bagatellisert ved mangel på kunnskap. Når vi vet at homofile og lesbiske er overrepresentert i forhold til rus, depresjoner og selvmordstanker er det ekstra viktig at de opplever å bli møtt med kunnskap fra helsepersonell, og at ikke mangel på forståelse og fordommer bidrar til å skape mindre åpenhet. Det er også viktig at helsevesenet opptrer med gode og ikke-diskriminerende og stigmatiserende holdninger i det offentlige rom.

Svar:

I henhold til norsk helselovgivning har alle rett på nødvendige og forsvarlige helsetjenester uavhengig av bosted, alder, personlig økonomi, etnisk bakgrunn og seksuell identitet. Dette skal ligge til grunn for helsepersonellens tjenesteutøving.

Åpenhet, kunnskap og positiv holdning til enkeltmenneskets seksuelle identitet er avgjørende for likeverd i tjenestetilbudet innenfor helse- og sosialsektoren. Der den seksuelle identiteten er relevant for sykdommen eller lidelsen som skal behandles, er det avgjørende at dette tas hensyn til på en positiv måte av personellet i helse- og sosialtjenesten.

Regjeringen følger opp tiltakene i St. melding 25 fra 2001: Lavekår og livskvalitet for homofile og lesbiske i Norge. Her ble det innenfor helse- og sosial-

tjenesteområdet vedtatt tiltak innenfor fem innsatsområder:

- Styrking av psykisk helse
- Forebygging av selvmord
- Forebygge hiv/aids
- Rusforebygging og behandling
- Opplæring av helse- og sosialpersonell

Innenfor alle disse områdene er det lagt vekt på å få fram utfordringer og barrierer som bl.a. lesbiske og homofile møter i tjenestene, og å få disse beskrevet i relevante planer og styringsdokumenter for deretter å følge dette opp gjennom fagutvikling og strukturelle tiltak. Det er lagt vekt på å synliggjøre betydningen av den seksuelle identiteten i den generelle tiltaksutviklingen for å bedre folkehelsen og i utviklingen av tjenestene for den allmenne befolkning. Det gjelder i særlig grad innsats rettet mot barn og unge voksne.

Det har i perioden 2002-2007 vært brukt ca 1 mill. kroner hver år fra midler bevilget til Opptrappingsplanen for psykisk helse, til tiltak rettet mot homofile og lesbiske. De aller fleste tiltakene involvere personell i helse- og sosialtjenesten og påvirker dermed holdninger samt kunnskapsnivået hos personellet.

Eksempler på tiltak /prosjekter som er på gang er:

- Rosa kompetanse-utviklingsprosjektet

Rosa kompetanse prosjektet har som mål å lære helsepersonell mer om lesbiske og homofile som pasientgruppe. Prosjektet er forankret i LHL - Landsforeningen for lesbisk og homofil frigjøring.

- Barn og homoseksualitet

Undervisningsopplegg for voksne om barn og homoseksualitet. Målgrupper er foreldre, barnehage- og småskolepersonell og personell i helsestasjons- og skolehelsetjenesten.

- I forbindelse med at helsesøstre og jordmødre i helsestasjons- og skolehelsetjenestene fikk rekvi-

reringsrett til hormonell prevensjon til tenåringsjenter, har ca 3500 gjennomført et eget etterutdanningskurs på høyskole for å styrke kompetanse på seksuell helse og ungdom.

- Det er utarbeidet en håndbok for helsestasjons- og skolehelsetjenesten om hvordan tjenestene best kan tilrettelegges for å nå homofil ungdom eller ungdom som er usikre på sin identitet.
- Det er i perioden 2001-2007 blitt gitt tilskudd til en rekke lokale og regionale kurs og seminarer for nøkkelpersonell i kommuner og organisasjoner, der utfordringer knyttet til homofili og seksuell minoritetsstatus har vært vektlagt. Det er også gitt tilskudd til informasjon og støtte til personer med homofil, lesbisk og bifil identitet, for eksempel til Helseutvalget til prosjektene Identitetskapende tiltak for kvinner og Miljøbasert rusforebyggende arbeid

Jeg vil også nevne forskningsprosjektet: "Bedre helse for lesbiske kvinner" som har som mål å øke kunnskapen om lesbiske kvinner hos helsearbeidere i Norge. Prosjektet utføres av fastlegene Mari Bjørkman og Kirsti Malterud med tilknytning til Allmennmedisinsk forskningsenhet i Bergen.

I prosjektet ønsker de å finne ut hvordan norske leger og helsearbeidere møter lesbiske kvinner og deres helseplager i dag - skjer dette på en god måte, eller trenger legene mer informasjon og opplæring. Resultatene skal benyttes i undervisning og kursing av leger og andre helsearbeidere.

Regjeringen arbeider nå med en ny tiltaksplan for politikken overfor homofile og lesbiske som en oppfølging av tiltakene skissert i St. melding 25 fra 2001: Levekår og livskvalitet for homofile og lesbiske i Norge. Arbeidet med tiltaksplanen er forankret i Barne- og likestillingsdepartementet, men involverer flere departementer da utfordringer for homofile og lesbiske fortsatt finnes innenfor flere samfunnsarenaer, som arbeidsliv, idrett, skole, lokalsamfunn osv. Tiltaksplanen er planlagt ferdig i 2007.

SPØRSMÅL NR. 105**Innlevert 23. oktober 2007 av stortingsrepresentant Kjell Arvid Svendsen****Besvart 31. oktober 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Utbedringsarbeidene i Haukelitunnelen er belastende for både person- og tungtransport på E134. Manglende omkjøringsmuligheter og dårlig informasjon om vei og føreforhold fører til forsinkelser. Yr-kessjåførene må forholde seg til kjøre- og hvilebe-stemmelsene, og situasjonen gir økt press og forsin-kelser for godstransporten på Haugalandet.

Vil statsråden sørge for bedre omkjøringsalterna-tiver, samt effektiv og korrekt informasjon til både person- og yrkessjåfører?»

Svar:

Utbedringsarbeidet foregår for fullt på E 134 over Haukelifjell. Det er dessverre ikke mulig å gjen-nomføre dette arbeidet uten at det får konsekvenser for trafikkavviklingen. Siden omkjøringsvegene har dårlig standard og til dels ligger svært høyt, blir pro-blemene større under vanskelige vær- og føreforhold.

Som følge av snøforholdene i vår, ble oppstart av arbeidet forsinket med ca. 6 uker. For i så høy grad som mulig å kunne opprettholde den opprinnelige planen for ferdigstilling av nødvendige tiltak innevæ-rende år, er det inngått forseringsavtale med utføren-de entreprenør. Gjenstående arbeid er i avslutnings-fasen og omfatter i det vesentligste elektroarbeid. Yt-terligere forsering i sluttfasen vil være lite tjenlig og ha liten effekt.

Arbeidet skal etter planen være slutført ca. 15. desember 2007.

Med bakgrunn i at trafikantene oppfattet skiltin-gen i forbindelse med tunnelarbeidet som uklar og misvisende, ba Samferdselsdepartementet Vegdirek-toratet om å endre skiltningen slik at den skulle bli en-klere å forstå og ikke bidra til trafikkavvising. Jeg har nå fått opplyst at Statens vegvesen i tillegg vil gjen-nomgå informasjonsrutinene sine for å sikre trafikant-ene best mulig informasjon til enhver tid. Dette inne-bærer blant annet at vegtrafikksentralene til enhver tid skal kunne gi rett informasjon om faktiske og for-ventede forhold. Jeg har også fått forsikringer om at Statens vegvesen vil gjøre sitt beste for i størst mulig grad å redusere de negative konsekvensene av utbe-dringsarbeidet.

Ansvarsforholdet mht. stenging av vegen over Dyrskar og trafikkavvikling, både gjennom Haukeli-tunnelen og over gamlevegen over Dyrskar, er delt mellom Statens vegvesen Region sør og Region vest. Det er Region sør som tar beslutning om stenging, mens Region vest har ansvaret for trafikkavviklin-gen. Jeg legger vekt på at Vegdirektoratet sørger for best mulig koordinering av disse funksjonene.

Saken er også omtalt på side 75 i St.prp. nr. 1 (2007-2008) på Samferdselsdepartementets ansvars-område.

SPØRSMÅL NR. 106**Innlevert 23. oktober 2007 av stortingsrepresentant Vigdis Giltun****Besvart 1. november 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«Helsetilsynet bryter stadig kravet om at saksbe-handlingen ikke skal ta mer enn fem måneder. Den gjennomsnittlige saksbehandlingstiden er nå over ni måneder i Østfold, og dette forklares med at det er stor pågang på saker og for få ressurser.

Hva skyldes den store pågangen av klagesaker, og hvorfor aksepteres det at klagesakene ikke be-handles innenfor fristen?»

BEGRUNNELSE:

Helsetilsynet i fylkene har en viktig funksjon med å ivareta innbyggernes rettigheter. Det avdek-kes stadig svikt i helsetjenestene, og mange får ikke de tjenestene og den hjelpen de har behov for og rett til etter pasientrettighetsloven og kommunehelsetje-nesteloven. Det kan ofte være snakk om alvorlig syke og pleietrengende som ikke får nødvendige hel-setjenester eller plass på sykehjem, og det er derfor

viktig at klagesakene behandles så raskt som mulig. Behandlingsfristen som er på inntil 5 måneder er lang tid for en som venter på et svar, og ventetiden kan få store følger for den det gjelder. Helsetilsynet i Østfold og også i mange andre fylker bruker altfor lang tid på å behandle klagesaker, og det er all grunn til å ta det alvorlig når fristen for behandlingstiden ikke overholdes. Når behandlingstiden nå er oppe i ni måneder kan dette sees på som direkte uforsvarlig, eller i beste fall som en stor svikt, og at innbyggerne ikke er godt nok ivarettatt.

Svar:

Slik departementet er kjent med, viser siste terti- alrapportering fra Helsetilsynet i fylkene at flere kontorer ikke overholder kravet om at i tilsynssaker skal minst halvparten av sakene behandles innenfor en saksbehandlingstid på 5 måneder ved 2000 saker per år, og kravet om at 90 pst. av rettighetssakene skal behandles innen 3 måneder. Årsaken til dette er sammensatt. Det er bl.a. stor variasjon på tilsynssaker og rettighetsklager per 100 000 innbyggere. Saksbehandlingstiden har også nær sammenheng med ressurssituasjonen.

Statens helsetilsyn har en tett oppfølging av saksbehandlingstiden; gjennom rapportering, kompetanseheving og konkret oppfølging overfor kontorer med saksbehandlingstid som ikke tilfredsstillter kravene.

Vi forstår spørsmålet slik at det særlig gjelder saksbehandlingstiden ved Helsetilsynet i Østfold.

Ved siste rapportering hadde Helsetilsynet i Østfold en median saksbehandlingstid i tilsynssaker på 251 dager, og tallet for rettighetssaker var 122.

Helsetilsynet i Østfold har en saksmengde per 100.000 innbyggere som er nest høyest i landet. Det kan være grunn til å tro at stort fokus på tilsyns- og klagesaksbehandling i media har ført til at flere ber Helsetilsynet i Østfold vurdere hendelser/behandling, og at flere klager på rettigheter etter pasientrettighetsloven ikke blir oppfylt. Statens helsetilsyn har ikke opplysninger som tilsier at det er lavere oppfølging av rettigheter eller lavere kvalitet på helsetjenesten i Østfold enn i andre fylker.

I en situasjon med stor saksmengde, er det viktig at alvorlige tilsynssaker og andre saker hvor en avgjørelse er av stor viktighet for klager behandles. Viktige saker er særlig der det er av stor betydning å få vurdert om pasienten har krav på nødvendig helsehjelp, og dette er av stor betydning for pasientens videre behandling.

Dette fremgår av Statens helsetilsyns retningslinjer for Helsetilsynet i fylkenes saksbehandling. Dette står videre sentralt i Statens helsetilsyns løpende styringsdialog med helsetilsynet i fylkene.

Helsetilsynet i Østfold foretar fortløpende en prioritering av de alvorligste tilsynssakene og rettighetsklagene hvor det er viktig med en rask avgjørelse for klager. Statens helsetilsyn har i dag fått opplyst at Helsetilsynet i Østfold har en saksbehandlingstid i rettighetssakene som er i samsvar med kravet.

SPØRSMÅL NR. 107

Innlevert 24. oktober 2007 av stortingsrepresentant Olemic Thommessen

Besvart 1. november 2007 av barne- og likestillingsminister Manuela Ramin-Osmundsen

Spørsmål:

«Kan statsråden redegjøre for om Bufetat ved anskaffelser av tjenester i private barnevernstiltak gjennomfører sine anbudsrunder i tråd med bestemmelser om offentlige anskaffelser i EØS-avtalen, og er det gjort en vurdering av muligheten til å benytte seg av eventuelle unntaksbestemmelser for å sikre at anskaffelsene ikke bidrar til uheldige negative konsekvenser for private aktører i barnevernet?»

BEGRUNNELSE:

Det statlige barnevern, Bufetat, anskaffer plasser i de private barnevernstiltakene gjennom anbudsrun-

der. Måten disse anbudsrunder har vært gjennomført på, ser ut til å ha omfattende negative konsekvenser for en rekke private aktører, både kommersielle og ikke-kommersielle virksomheter. Det hevdes at det er store regionale forskjeller med hensyn til hvordan anbudsprosessene gjennomføres og at mye sendretighet og trenering fra statens side bidrar til at private institusjoner i verste fall ser seg nødt til å avvikle sin virksomhet. En rekke private aktører føler et urimelig press på pris samtidig som de ikke gis informasjon om hvem de konkurrerer med og hvilken pris som er satt på tilsvarende offentlige tilbud med samme kvalitet. I oppslag på TV2 den 13. d.m., hevdet daværende statssekretær, Kjell Erik Øye, at EØS-avtalen på-

legger Norge å gjennomføre slike anbudsrunder når det gjelder anskaffelser av plasser i private barnevernstiltak når det finnes kommersielle aktører i dette markedet.

Svar:

Bufetat skal følge regelverk for offentlige anskaffelser ved kjøp av private barneverntjenester. Disse reglene er i samsvar med bestemmelser som er inntatt i EØS-avtalen. Som også Riksrevisjonen har påpekt senest i Dok. nr. 1 (2007-2008), har etaten fram til nå hatt problemer med å følge anskaffelsesregelverket for alle anskaffelsene. Det har vært krevende å etablere et system for anskaffelser av private barneverntjenester som er i tråd med regelverket samtidig som barna skal tilbys et godt tilbud og tjenesteleverandørene skal ha et forutsigbart system å forholde seg til. Da staten i 2004 overtok ansvaret for andrelinjetjenesten i barnevernet fra fylkeskommunen, måtte dette arbeidet bygges opp fra grunnen av i etaten. Ikke bare var dette nytt for etaten, det var også et område få hadde vesentlig erfaring med.

Bufetat har derfor valgt en skrittvis tilnærming til innføringen. Det er hittil gjennomført konkurranser om kjøp av plasser i samtlige av etatens fem regioner og det pågår i disse dager en konkurranse om nasjonale rammeavtaler for kjøp utenom de fremforhandlede avtalene i regionene. Etaten kan nå orientere om at i løpet av høsten 2007 skal alle private anskaffelser gjennomføres etter kravene i regelverk for offentlige anskaffelser. Dette vil også innebære lik praksis i alle regioner.

Kjøp av barnevernplasser regnes som kjøp av helse- og sosialtjenester. Helse- og sosialtjenester er såkalte uprioriterte tjenester, som reguleres av del I og del II i forskrift om offentlige anskaffelser (FOA). Bufetat har benyttet anskaffelsesprosedyren "konkurranse med forhandling" (jf FOA § 11-8, jf. § 5-1): Først kunngjøres konkurransen på Doffin, med frist for å be om konkurransegrunnlag og frist for innsendelse av tilbud. Etter utløpet av tilbudsfristen foretas det en kvalifisering og en evaluering av de innkomne tilbud og tilslutt en utvelgelse og tildeling av kontrakt.

De private barneverninstitusjonene er underlagt "Forskrift om godkjenning av private og kommunale institusjoner som skal benyttes for barn som plasseres utenfor hjemmet med hjemmel i barnevernloven" og "Forskrift om kvalitet i barneverninstitusjoner". Barn kan altså ikke plasseres i en privat barneverninstitusjon som ikke har godkjenning.

For alle anskaffelsene gjelder de grunnleggende kravene om at oppdragsgiver skal opptre i samsvar med god forretningsskikk, sikre høy forretningsetisk standard i den interne saksbehandling og sikre at det ikke finner sted forskjellsbehandling mellom leve-

randører. Videre er det krav om at oppdragsgiver skal sikre at hensynet til forutberegnelighet, gjennomsiktighet og etterprøvbarehet ivaretas gjennom anskaffelsesprosessen.

Fornyings- og administrasjonsdepartementet besvarte i november 2006 en henvendelse fra Barne- og likestillingsdepartementet vedrørende anvendelse av regelverket for offentlige anskaffelser ved kjøp av barneverninstitusjonsplasser. I følge FADs vurdering burde kjøp av institusjonsplasser kunne gjøres innenfor rammene av eksisterende regelverk. Videre understreket FAD at det uansett ikke foreligger hjemmel til å gi dispensasjon fra regelverket.

Konkurranseutsetting av barneverntjenester har noen betenkelige sider. Så lenge vi benytter kommersielle virksomheter må vi følge kravene til prosedyrer som forutsatt i FOA. Stortingsflertallet har imidlertid sagt at vi skal søke å vri tiltaksbruken fra kommersielle virksomheter til statlige tiltak eller tiltak i regi av ideelle organisasjoner, jf. Budsjettinnstillingen både for 2006- og 2007-budsjettene. Dette følges opp av departementet. Jeg vil imidlertid bemerke at vi er avhengig av kommersielle barneverntjenester. Jeg understreker at disse er godkjente og at de representerer kvalitativt gode tilbud til barna. Departementet har i den senere tid sett at enkelte barn i private institusjoner har kommet i en vanskelig situasjon fordi institusjoner har gått konkurs. Dette er svært uheldig for de barna det gjelder og vi ser på mulighet for å redusere dette problemet.

En del barneverninstitusjoner drives av ideelle organisasjoner. Det følger av FOA § 2-1 (3) at for kontrakter om utførelse av helse- og sosialtjenester med en ideell organisasjon er oppdragsgiver ikke forpliktet til å følge reglene i forskriftens del II eller del III. Forskriftens del I gjelder imidlertid også for anskaffelse av barneverninstitusjonsplasser fra ideelle organisasjoner, det vil blant annet si at enhver anskaffelse så langt det er mulig skal være basert på konkurranse, jf FOA § 3-1 (1). Bufetat har utarbeidet egne prosedyrer for direkte kjøp av barneverninstitusjonsplasser fra ideelle organisasjoner. Departementet har i den forbindelse fått henvendelser fra representanter for ideelle organisasjoner som opplever at praktiseringen av reglementet blir vanskelig å forholde seg til. Departementet har satt ned en arbeidsgruppe med representanter fra Bufdir og departementet for å vurdere om det bør gjøres endringer i prosessen, kontraktene eller i andre forhold knyttet til kjøp av private ideelle barneverntjenester som vil sikre barna bedre enn i dag.

For øvrig har departementet sendt et brev til Bufetat der departementets syn på ideelle organisasjoners plass i barnevernet fremkommer. Brevet følger vedlagt.

Praktiseringen av anskaffelsesregelverket i Bufo-

tat ble evaluert i 2006. Anbefalingene følges opp, og bl.a. er anskaffelsesarbeidet nå sentralisert i Barne-, ungdoms og familiedirektoratet.

Anskaffelsesregelverket stiller detaljerte krav til gjennomføring av offentlige kjøp, men jeg presiserer at det gir de samme forutsigbare rammebetingelse for alle leverandører og for Bufetat som kjøper av barneverntjenester.

Vedlegg til svar:

Brev fra Barne- og likestillingsdepartement til Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet vedrørende Barnevernsinstitusjoner og private ideelle organisasjoner

Vi viser til styringsdialogmøter og øvrig kontakt i saken.

Ideelle organisasjoner anses å ha en viktig rolle i samfunnet. Det er bred politisk enighet om dette, og viktigheten av samarbeid og et nært samspill med private ideelle organisasjoner blir derfor trukket fram i Soria Moria-erklæringen, der det bla. sies at: "Regjeringen vil utvikle et nært samspill med frivillige og ideelle organisasjoner." Videre sies at "Regjeringen vil bidra til å møte noen av vår tids nye sosiale utfordringer, og til å sikre omsorg og trygghet for alle, både gjennom gode offentlige velferdstjenester, men også gjennom å støtte og tilrettelegge for frivillig engasjement og utviklingen av et levende sivil samfunn. Mange av vår tids utfordringer kan ikke løses av det offentlige eller markedet alene."

For å sikre at det i tilstrekkelig grad tas hensyn til ønsket om samfunnsmessig engasjement og samarbeid med ideelle organisasjoner i forbindelse med kjøp av helse- og sosialtjenester, inkludert barnevern-

tjenester, er det et unntak for ideelle organisasjoner i forskrift om offentlige anskaffelser, jf. § 2-1 (3).

Disse institusjonene er et viktig supplement til statens egne institusjoner, og det skal selvsagt stilles tilsvarende krav til kvalitet og økonomi til disse institusjonene som det gjøres til egne. Det er viktig at intensjonen i unntaket i anskaffelsesregelverket følges opp av Bufetat, og kontraktene som inngås må gi de ideelle organisasjonene rimelig forutsigbare driftsvilkår.

Tilbakemelding fra ideelle organisasjoner til departementet tyder på ulik praksis i regionene ved forhandlinger om inngåelse av kontrakter og videreføring av tidligere inngåtte kontrakter. Det blir også hevdet at ideelle organisasjoner i ulik grad inviteres til å delta i reelle forhandlinger. For oppnå et best mulig resultat og lik behandling er det svært viktig at anskaffelsesprosessen drives fram av ansatte med god kompetanse som sikrer at lov om offentlige anskaffelser følges. Bufdir har et ansvar for å sørge for lik behandling i alle regioner.

Det er positivt at Bufetat har utviklet prosedyrer for kjøp av barnevernplasser fra ideelle organisasjoner og driftsavtaler med barneverninstitusjoner. Det er også viktig at prosedyrene oppdateres ved behov. Bufdir må arbeide videre med å sørge for en likeverdig behandling og at regjeringens holdning til bruk av institusjoner eid av private ideelle organisasjoner videreformidles til regionene.

Med hilsen
Haktor Helland (e)
Helga Aanderaa

SPØRSMÅL NR. 108

Innlevert 24. oktober 2007 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik

Besvart 29. oktober 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad

Spørsmål:

«En ung nordmann ble påkjørt av en motorsyklist, som hadde en fart langt over fartsgrensen, i utlandet. Han ble alvorlig skadet. Han ble etter hvert hentet hjem til Norge og Haukeland sykehus. Han hevder at han ikke får den helsehjelpen han trenger, bl.a. fysioterapi, og at han har ulidelige smerter nesten konstant. Han sier at han nektes disse tjenestene fordi skaden ble påført i utlandet.

Er det riktig at en norsk borger skal nektes helsehjelp i Norge fordi han har en skade som er påført utenfor Norges grenser?»

BEGRUNNELSE:

Denne unge mannen var ferdig med sin utdanning og hadde nettopp fått fast tilsetting i en bedrift på Vestlandet da han tok en ferietur til Kreta i fjor sommer. Her skjedde skaden ved at en motorsyklist, i

svært stor fart, kjørte ham ned og påførte ham svært store og alvorlige skader i armer, ben og lunger. Han ble behandlet på Haukeland sykehus og er senere overført til yrkesrettet rehabilitering. Han har store problemer med økonomien fordi hans trygdeytelse er basert på hans inntekt som student, ikke på den inntekten han hadde da han ble skadet. Dette er trist, men sannsynligvis i tråd med regelverket. I tillegg blir han, etter eget utsagn, nektet ytterligere helsehjelp, som f.eks. fysioterapi, som han mener han ville ha god nytte av for å redusere de store smertene han hele tiden lever med. Dette blir begrunnet med at skaden skjedde i utlandet. Jeg har vanskelig for å forstå at han ikke har rett til nødvendig helsehjelp i Norge etter hjemkomsten, på linje med alle andre norske borgere.

Svar:

Rett til helsehjelp er regulert i pasientrettighetsloven. Loven gjelder for alle som oppholder seg i riket. Det følger av loven at pasienten har rett til øyeblikkelig hjelp og nødvendig helsehjelp fra kommunehelsetjenesten og spesialisthelsetjenesten. Retten til nødvendig helsehjelp i spesialisthelsetjenesten gjelder bare dersom pasienten kan ha forventet nytte av helsehjelpen, og kostnadene står i rimelig forhold til tiltakets effekt. Spesialisthelsetjenesten skal fastsette en frist for når medisinsk forsvarlighet krever at en pasient som har en slik rettighet senest skal få nødvendig helsehjelp, jf. pasientrettighetsloven § 2-1.

Det følger av kommunehelsetjenesteloven § 1-1 første ledd at landets kommuner skal sørge for nødvendig helsetjeneste for alle som bor eller midlertidig oppholder seg i kommunen. Det følger av spesialisthelsetjenesteloven § 2-1 at staten har det overordnede ansvaret for at befolkningen gis nødvendig spesialisthelsetjeneste. De regionale helseforetakene skal sørge for at personer med fast bopel eller oppholdssted i helseregionen tilbys spesialisthelsetjeneste i og utenfor institusjon, blant annet sykehustjenester og medisinske laboratorietjenester og radiologiske tjenester, jf. § 2-1a.

En pasient har med andre ord rett til nødvendig helsehjelp i kommune- og spesialisthelsetjenesten. Dette gjelder uavhengig om skade eller sykdom er påført eller har oppstått i eller utenfor Norge.

I henhold til helsepersonelloven § 4 første og andre ledd skal helsepersonell utføre sitt arbeid i samsvar med de krav til faglig forsvarlighet og omsorgsfull hjelp som kan forventes ut fra helsepersonellens kvalifikasjoner, arbeidets karakter og situasjonen for øvrig. Helsepersonell skal innrette seg etter sine faglige kvalifikasjoner, og skal innhente bistand eller henvise pasienter videre der dette er nødvendig og mulig. Dersom pasientens behov tilsier det, skal yrkesutøvelsen skje ved samarbeid og samhandling med annet kvalifisert personell.

En pasient skal følgelig få den behandling som anses nødvendig ut fra en individuell vurdering av behov. Dette gjøres ut fra faglige vurderinger og medisinsk-faglig skjønn.

Dersom en pasient mener hun/han ikke får de helsetjenester vedkommende har rett til, eller ikke får oppfylt andre rettigheter etter pasientrettighetsloven, kan pasienten anmode om at dette rettes opp. Dette gjøres vanligvis overfor aktuell behandler/behandlingsinstitusjon. Dersom dette gjelder spesialisthelsetjenesten, kan pasientombudet bistå. I Oslo kommune kan pasientombudet også bistå i forhold til primærhelsetjenester, dvs. kommunen sine helsetjenester. Dersom pasientens anmodning ikke tas til følge, kan pasienten klage til helsetilsynet i fylket. Helsetilsynet i fylket bistår pasienten med de nødvendige opplysningene knyttet til klageprosessen.

En pasient kan også klage på helsetjenesten eller helsepersonell dersom vedkommende mener å ha blitt behandlet uforsvarlig. Dette gjøres ved å be helsetilsynet i det fylket man oppholder seg om en vurdering av forholdet. Også her kan helsetilsynet i fylket bistå pasienter med nærmer informasjon i forhold til prosessen.

SPØRSMÅL NR. 109**Innlevert 24. oktober 2007 av stortingsrepresentant Åge Starheim****Besvart 1. november 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Trafikken på ferjestrekninga Lote-Anda har auka enormt dei siste åra. Altfor mange gonger har bilar måtta stå igjen på begge sider pga. altfor liten ferjekapasitet. Dette betyr at det fortast mogleg må på plass ny og større ferje på denne strekninga, noko som etter det ein er kjend med også må medføre ombygging/utviding av ferjekaiane.

Kva føretekk statsråden seg for å snarast syte for at det vert eit tilfredsstillande ferjesamband mellom Lote-Anda, med ferje og ferjekaier som har stor nok kapasitet?»

GRUNNGJEVING:

Det har i lang tid vore ein sterk auke i biltrafikken på ferjestrekninga Lote-Anda. Dette har medført at mange gonger må bilar stå igjen på begge sider, og må vente til neste tur. Grunnen er at ferja som trafikkerer på denne ferjestrekninga har altfor liten kapasitet. Det er også sterk misnøye med at det enno ikkje er innført halvtimesavgangar på denne strekninga.

Etter det ein er kjent med er det på trappene nye reglar for plassering av bilar om bord i ferjene, der det kan verte krav om lengre/større avstand mellom bilane. Transportselskapa investerar også i større lastebilar, noko som vil medføre færre bilar pr. tur.

Når ein no går mot ei tid med snøføre og glatte vegar, vil ein tru at bil- og varetransport som har gått over Utvikfjellet, no vil nytte Lote-Anda for å unngå køyrevanskar over fjellet. Dette vil også medføre endå større auke i biltrafikken på denne ferjestrekninga.

Når bilar må stå igjen til neste ferjetur så medfører dette misnøye og sinte trafikantar, noko som urettvis ofte går utover ferjemannskapet.

Dette er forhold som må ha vore kjende for overordna myndigheit i lang tid, og trafikantane meiner dei har krav på at det snarleg vert gjort endringar, som medfører at det i langt færre tilfeller vert ståande igjen bilar etter at ferja har gått.

Svar:

Kapasiteten i ferjesambandet Anda - Lote aukar med 15 % frå rundt 1. desember i år når ferja "Gulen" erstattar ferja "Selje". Gulen skal etter planen gå i sambandet fram til driftsstart i anbodet 1.1.2009.

Sambandet oppfyller ikkje standard for ferjedrifta, presentert i St.meld. nr. 24 (2003-2004) Nasjonal transportplan 2006-2015 for frekvens, krav om halvtimesavgangar og nattavgangar. Sambandet har i dag 32 avgangar medan det langsiktige målet er 35. Opningstida i sambandet er 21 timar medan målet er 24 timar. Det er registrert at 99,5 % av trafikantane i sambandet kom med ferja til planlagt avgang i 2006. Dette er betre enn det som er sett som akseptabelt i standard for ferjedrifta.

Ferjesambandet Lote-Anda er lyst ut i konkurranse saman med ferjesambanda Måløy-Oldeide og Isane-Stårheim med driftsoppstart 1.1.2009. Sambandet vil då få eit rutetilbod som oppfyller driftsstandarden.

Reguleringsplan for ombygging av Anda ferjekai er utarbeidd og er under handsaming. Finansieringa av ombygging av Anda ferjekai er ikkje prioritert i inneverande Nasjonal transportplan eller handlingsprogrammet. Ferjekaia på Lote vil bli forlenga frå ca. 58 til ca. 70 meter i 2008.

SPØRSMÅL NR. 110**Innlevert 24. oktober 2007 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten****Besvart 1. november 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Kvitsøy opplever for tiden en positiv utvikling med tilflytting og ny aktivitet. Et godt ferjesamband er viktig for å stimulere til videre vekst i hele regionen. Fergesambandet skal nå ut på anbud. Statens vegvesen legger til grunn i sine anbudsrapporter at frekvensen på sambandet Kvitsøy- Mekjarvik skal ligge på dagens nivå. Dette bekymrer lokalbefolkningen. Med dagens kapasitet møtes ikke det økende behovet.

Hva vil statsråden gjøre for å sikre flere avganger og mer fleksibel bestillingsordning i dette riksvegsambandet?»

Svar:

Ferjesambandet Mekjarvik-Kvitsøy skal lyses ut på anbud sammen med sambandene Stavanger-Tau og Lauvvik-Oanes. I den forbindelse har Statens vegvesen utarbeidet et ruteopplegg som skal ligge til grunn for konkurransen. Sambandet inkluderer i dag Skudeneshavn. Turene til Skudeneshavn faller bort i tråd med forutsetningene i St.prp. 72 (1999-2000) når T-forbindelsen åpner etter planen 1.1.2012.

Det er standarden for ferjetilbud, presentert i St.meld. nr. 24 (2003-2004) Nasjonal transportplan 2006-2015 som er retningsgivende for ferjetilbudet i riksvegnettet. Statens vegvesen opplyser at sambandet Mekjarvik-Kvitsøy-Skudeneshavn i dag har en

frekvens og åpningstid som ligger over det langsiktige målet i Nasjonal transportplan. Når anløpet til Skudeneshavn legges ned, vil ferjesambandet mellom Mekjarvik og Kvitsøy opprettholdes med dagens rutestruktur til og fra Mekjarvik, med 8 rundturer og 15 timers åpningstid, noe som er to rundturer mer og tre timer lengre åpningstid enn forutsatt i standard for ferjetilbud.

Kapasiteten i sambandet vil bli vurdert i lys av trafikkstatistikk og en generell tilpasning til lokale forhold. Det er registrert at 99,6 % av trafikantene i sambandet kommer med på planlagt ferjeavgang i 2006. Dette er bedre enn det som er akseptabelt i forhold til standard for ferjedrift.

Det er i dag en lokal ordning, hvor det kan bestilles plass for inntil 25 pbe (personbilenheter) frem til en time før avgang fra Kvitsøy til Mekjarvik. Dette gjelder ikke på første tur som kommer fra Skudeneshavn. Bestillinger kan foretas frem til kl. 23.00 dagen før for denne turen. Fra Mekjarvik har trafikanter til Kvitsøy fortrinnsrett på 25 pbe (ingen bestilling). Bestilte biler og biler med fortrinnsrett må møte på ferjekaien 15 min. før avgang.

Det er vanskelig å administrere en bedre bestillingsordning enn den man praktiserer i dag. Ferjeselskapet og Statens vegvesen mottar få klager vedrørende dagens ordning.

SPØRSMÅL NR. 111**Innlevert 24. oktober 2007 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 1. november 2007 av fiskeri- og kystminister Helga Pedersen****Spørsmål:**

«Jeg viser til svar på spørsmål nr. 73 2007-2008.

Kan statsråden gi nærmere opplysninger om bruk av såkalt ekstern konsulent i Kystverkets evaluering etter "Server-aksjonen"?»

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til svaret der det bl.a. heter:

"Kystverkets evaluering etter "Server"-aksjonen gjennomføres i regi av ekstern konsulent" og videre "I

tillegg til Kystverkets evalueringen av "Server"-aksjonen ved bruk av ekstern konsulent osv [...]"

Jeg oppfatter omtalen i svar på spm. 73 slik at det brukes ekstern konsulent til å forestå en evaluering. Jeg oppfatter det videre som avgjørende viktig for at en slik evaluering skal kunne oppfattes som faglig grundig og nøytral at den "eksterne konsulent" som benyttes har dokumentert kompetanse vedr. slike aksjoner, ikke har regulær oppdragsmessig forbindelse med Kystverket og heller ikke på noen måte har hatt oppdrag knyttet til den konkrete "Server-aksjonen."

Jeg håper statsråden gjennom svar på dette spørsmål kan avklare disse viktige forhold knyttet til den evaluering som er omtalt i svar på spørsmål nr. 73 (2007-2008).

Svar:

Jeg anser evalueringer som et svært viktig tiltak for å generere økt kunnskap, og for å gi innspill til mulige forbedringer av hendelseshåndtering i forbindelse med beredskap mot akutt forurensning.

Mitt svar på spørsmål nr. 73 (2007-2008) var basert på opplysninger innhentet fra Kystverket i sakens anledning. Kystverket har i etterkant korrigert sine opplysninger. På grunn av dette ga jeg derfor opplysninger i mitt svar på spørsmål nr. 73 (2007-2008) som det ikke fullt ut er dekning for.

Oppdraget som er gitt firmaet Nor PR AS er å utarbeide samlede oversikter for å få en helhetlig tilbakemelding fra alle som direkte eller indirekte var involvert i aksjonen etter Server-forliset. Rapporten skal danne grunnlag for læring og vurdering av forbedringsmuligheter både internt i Kystverket, hos IUAene som deltok i aksjonen, i forhold til oppdrags-

givere og sentrale samarbeidspartnere. Rapporten skal også ha en pedagogisk og inspirerende funksjon for alle som jobber på dette feltet.

Som del av oppdraget inngår å gjennomføre intervjuer med sentralt involverte i aksjonen, eksempelvis IUAer, enkeltkommuner og ulike ledd i aksjonsorganisasjonen, forsikringsselskap osv. I tillegg er oppdraget å gjennomgå handlingsmønster under ulike faser av aksjonen.

Rapporten skal benyttes til informasjon og i forbindelse med undervisning.

Jeg anser at rapporten vil være et nyttig læringsverktøy for Kystverket. Rapporten vil imidlertid ikke ha karakter av en ekstern evaluering.

Jeg vil sørge for at det iverksettes en evaluering etter Server-aksjonen i tråd med det svaret jeg ga på spørsmål nr. 73. Jeg har hele tiden forutsatt at det i den forbindelse skal benyttes en uavhengig, ekstern konsulent, og at evalueringen også skal omfatte den samlede håndteringen av den oppståtte situasjonen, aksjonsledelsen, den påfølgende strandrensningen og spørsmål knyttet til økonomisk rolleblanding og habilitet.

SPØRSMÅL NR. 112

Innlevert 25. oktober 2007 av stortingsrepresentant Berit Brørby

Besvart 6. november 2007 av kommunal- og regionalminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Vil statsråden raskt ta initiativ overfor kommunene slik at det blir tilrettelagt for hørselshemmede i kommunestyresalene?»

BEGRUNNELSE:

I Norge er det anslått at om lag 600 000 mennesker har en aller annen form for hørselshemning. Vårt demokrati som er et av verdens beste, burde derfor også gjøre det mulig for mennesker med hørselshemning å kunne ta verv i kommunene og å fungere i sine tillitsverv. Undersøkelser som HLF {Hørselshemmedes Landsforbund) har foretatt viser at teleslynger i kommunestyresaler er skremmende lesning. Dette betyr at i de fleste kommunene i landet vil en hørselshemmet og høreapparatbruker ha store problemer med å fungere som folkevalgt. Det mener jeg vi ikke lenger kan være bekjent av.

Svar:

Kommunal- og regionaldepartementet arbeider med å følge opp Syseutvalgets innstilling (NOU 2005: 8 - Likeverd og tilgjengelighet) og Bygningslovutvalgets innstilling (NOU 2005: 12 - Mer effektiv bygningslovgivning II). Et sentralt tema i arbeidet med forslag til ny bygnings- og gjennomføringsdel til plan- og bygningsloven er nye krav til universell utforming av både eksisterende og nye bygg som er rettet mot allmennheten. Med universell utforming siktes det i denne sammenheng til at det bygde miljø i størst mulig grad skal tilrettelegges slik at det kan brukes av alle. Forslag til nye krav skal ivareta hensynet til tilgjengelighet og brukbarhet for personer med redusert funksjonsevne, herunder hørselshemning. Jeg vil følge opp lovforslaget med gjennomgang av teknisk forskrift til plan- og bygningsloven. Forskriften setter krav til tiltak som omfattes av loven. Ved gjennomgangen vil det være naturlig å se nærmere på krav til forsterket lydoverføring i møte-

rom, rom for undervisning og kulturformidling mv. Som nevnt vil også krav for eksisterende bygg bli vurdert.

Men det er ikke kun et behov for nye krav, det er også behov for bedre oppfølging av regelverket. Undersøkelser har vist at det er avvik mellom gjeldende regelverk til tilgjengelighet og brukbarhet og hvordan dette faktisk ivaretas i dag. I arbeidet med ny plan- og bygningslov vil jeg derfor også vurdere forslag til økt kontroll i byggeprosessen, mer vekt på kommunalt tilsyn og strengere reaksjoner mot overtredelser. Jeg tar sikte på å legge frem forslag til ny lov ved årsskiftet 2007/2008.

Jeg viser også til at dagens regelverk stiller krav til teleslynge. Etter gjeldende teknisk forskrift § 10-42 er det krav til teleslynge i publikumsbygg som har rom med forsterker- og høytalersystem. Veiledningen til forskriften fremhever at det i forsamlingslokaler er særlig nødvendig med teleslynge, slik at høre-

apparatbrukere kan delta på lik linje med andre. Når det bygges etter gjeldende plan- og bygningslov, skal det altså installeres teleslynge eller lignende forsterket lydoverføring i kommunestyresaler.

Det er viktig av hensyn til tilliten til vårt demokratiske system at alle mennesker - uansett funksjonshemming - skal kunne ta del i politisk arbeid. De som blir valgt til politiske verv, har også en plikt til å utøve sine verv. Det er derfor nødvendig at kommunene sørger for at de kan utføre sin ombudsrolle på en best mulig måte. For å sikre et levende lokaldemokrati, er det viktig at det også legges til rette for at publikum, inklusive hørselshemmede, skal ha mulighet til å følge kommunestyrets arbeid i dagens bygninger. Jeg forventer derfor at alle landets kommuner er seg sitt ansvar bevisst og sørger for at møter i folkevalgte organer også blir tilrettelagt for hørselshemmede.

SPØRSMÅL NR. 113

Innlevert 25. oktober 2007 av stortingsrepresentant Tord Lien

Besvart 1. november 2007 av miljøvern- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Sist sommer lovte statsrådene Bjørnøy og Riis-Johansen å sørge for å fremme forslag om lovendring av Viltlovens § 11 "Nødvergeparagrafen" så fort som mulig og som egen sak. Tidligere har Bjørnøy sagt at endringsforslag skulle fremmes ifb. "Naturmangfoldloven" og senest i løpet av 2007. Behovet for endring er åpenbart til stede, noe blant annet dom i Eidsivating Lagmannsrett av 21. september mot en gjeter viser.

Vil Regjeringen stå ved sine løfter om å endre "nødvergeparagrafen" innen beitesesongen 2008?»

BEGRUNNELSE:

Se for øvrig spørsmål og svar på 104, 912 og 1144.

Svar:

Jeg viser til brev av 25. oktober 2007 fra Stortingets presidentskap der spørsmål fra stortingsrepresentant Tord Lien ble oversendt til skriftlig besvarelse. Brevet gjelder den såkalte nødvergeparagrafen i viltloven (§ 11). Det stilles spørsmål om Regjeringen vil "stå ved sine løfter om å endre "nødvergeparagrafen" innen beitesesongen 2008".

Det er på det rene at arbeidet med denne saken har tatt lengre tid enn forutsatt. Det er allerede lagt ned mye arbeid i saken. Den berører sterke og til dels motstridende interesser, og Regjeringen foretar en grundig gjennomgang for å sikre at alle sider er tilstrekkelig belyst før et forslag til ny lovbestemmelse blir sendt på høring.

Foreløpig er det dessverre ikke mulig å si på hvilket tidspunkt saken vil bli fremmet for Stortinget.

SPØRSMÅL NR. 114**Innlevert 25. oktober 2007 av stortingsrepresentant André N. Skjelstad****Besvart 2. november 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Medfører det riktighet at pengene til utbedring av Riksvei 769 Lænd-Sørenget i Namsos, nå er brukt til gjenoppbygging av bru på Salsnes i Fosnes kommune, og vil statsråden sørge for at nødvendige midler stilles til disposisjon, slik at anlegget kan komme i gang til fastsatt tid?»

BEGRUNNELSE:

Riksveg 769 (Kystriksveien) gjennom Namsos kommune, parsell Lænd-Sørenget. Denne parsellen har i flere år stått øverst på fylkets prioriteringsliste. Like før siste kommunevalg kom det en bekreftelse fra statsministerens kontor, på at pengene som skal til for å starte prosjektet i 2008, nå er på plass.

I St.prp. nr 1 for neste år er ikke Lænd-Sørenget nevnt. Det verserer rykter om at pengene, 15 mill. kroner, måtte benyttes til dekning av utgiftene med ei bru som ble tatt av flommen på Salsnes. Dette til tross for at det fra øverste politiske hold ble gitt forsikringer om at utgiftene i forbindelse med flommen vinteren 2006, ikke skulle belastes kommunen som ble rammet, men tas av samfunnet (staten).

Svar:

Bevilgningen til reparasjon av Mo bru i Salsnes etter uværet i januar-februar 2006 er forutsatt å komme i tillegg til rammen til investeringer på øvrig riksvegnett i Nord-Trøndelag i handlingsprogrammet til

Nasjonal transportplan for perioden 2006-2009. Dette er understreket i St.prp. nr. 1 (2007-2008), jf. fylkesomtalen for Nord-Trøndelag på side 87 i proposisjonen.

Som det også går fram av St.prp. nr. 1 (2007-2008), medfører store bindinger at en vesentlig del av investeringsrammen for 2008 må benyttes til å sikre rasjonell anleggsdrift for igangsatte prosjekter, spesielt på stamvegnettet. Dette medfører at øvrige riksveger har en lavere oppfølgingsgrad i forhold til handlingsprogrammet for perioden 2006-2009 enn stamveger etter 3 år av planperioden 2006-2009. I tillegg har hensynet til rasjonell anleggsdrift ført til at oppfølgingsgraden varierer noe mellom fylkene. Av tabellen på side 80 i proposisjonen går det fram at oppfølgingsgraden etter 3 av 4 år varierer mellom 60,6 og 77,0 pst. For Nord-Trøndelag er oppfølgingsgraden 65,8 pst.

Som omtalt på side 87 i St.prp. nr. 1 (2007-2008) kan ikke Samferdselsdepartementet se at det er rom for omprioriteringer innenfor den foreslåtte rammen for 2008. Departementet har imidlertid som mål å følge opp rammene i handlingsprogrammet for perioden 2006-2009 innen utgangen av planperioden. Dette kan gi rom for anleggsstart på prosjektet rv 769 Lænd-Sørenget i 2009. Fylkeskommunen skal imidlertid ha avgjørende innflytelse på prioriteringene innenfor investeringsrammen til øvrig riksvegnett. Den konkrete prioriteringen av prosjektet må derfor vurderes av fylkeskommunen.

SPØRSMÅL NR. 115**Innlevert 25. oktober 2007 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 31. oktober 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Trafikkveksten på mange av stam- og riksveiene er til dels betydelig høyere enn veksten som er lagt til grunn i tidligere og gjeldende Nasjonal Transportplan. Det betyr at trafikken med riksveiferjer øker tilsvarende. Det er også nylig innført skjerpede sikkerhetsbestemmelser på riksveiferjene. Dette medfører redusert ferjekapasitet.

Hvordan sikrer statsråden at kapasiteten på riks-

veiferjenettet opprettholdes og forbedres i forhold til faktisk trafikkvekst og nye sikkerhetsbestemmelser?»

Svar:

Gjeldende bestemmelser om redningsredskaper på passasjerskip trådte i kraft 1. juli 2005. Det er ikke innført skjerpende sikkerhetsbestemmelser etter dette.

Det er de langsiktige målene for standard ferjetilbud, presentert i St. meld. nr. 24 (2003-2004) Nasjonal transportplan 2006-2015 som er dimensjonerende for ferjekapasiteten i riksvegnettet. Målsetningen om øvre grense for gjensitting eller kødannelse målt over et kalenderår er for stamveger maks 2 pst., og for øvrige riksveger maks 3 pst. Det vil likevel kunne bli noe kødannelse i ferjennettet i de perioder av året og døgnet hvor trafikk tettheten er størst. Ved inngangen til 2007 var det 88,8 pst. av riksvegferjesambandene

som hadde mindre gjensitting enn de nevnte grensene.

I forbindelse med konkurranseutsettingen av riksvegferjedriften vurderes kapasitetsbehovet særskilt. Grunnlaget for trafikkvekst i det enkelte samband er kjent trafikkstatistikk for de seneste årene og en generell tilpasning til lokale forhold. I tillegg til trafikkvekst og lokale forhold vurderes rutestrukturen som frekvens og åpningstid.

SPØRSMÅL NR. 116

Innlevert 25. oktober 2007 av stortingsrepresentant Laila Dāvøy

Besvart 1. november 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad

Spørsmål:

«Jeg viser til mitt spørsmål om kroniske smertepasienter fra mars i år, og til statsrådets svar. Svaret var at folketrygdens støtte til legemiddelbehandling for smertepasienter skulle overføres fra bidragsordningen til blåreseptordningen fra 1. september i år. Fortsatt må smertepasienter legge ut store summer, det kan gå opp til et par måneder før refusjonen kommer. Lokale NAV-kontor vet lite eller ingenting om forestående endringer.

Når vil den varslede endringen komme?»

BEGRUNNELSE:

Verken leger, apotek eller kundesenter til NAV vet noe om når smertestillende medisiner kommer på blåreseptordningen. Kroniske smertepasienter må fortsatt legge ut, i mange tilfeller tusenvis av kroner i måneden. Dette er svært byrdefullt for mange med liten økonomisk evne, og kan i enkelte tilfeller medføre en utsettelse av innkjøp og manglende smertelindring.

Svar:

Helse- og omsorgsdepartementet sendte 21. desember 2006 et forslag om endringer i blåreseptordningen og i bidragsordningen for legemidler på høring med planlagt ikrafttredelse 1. september 2007. Forslaget innebar bl.a. at finansieringen av legemidler for kroniske smertepasienter overføres fra bidragsordningen til blåreseptordningen.

I høringsrunden mottok departementet innspill fra flere høringsinstanser om at ikrafttredelsestidspunktet burde utsettes til 1. januar 2008. Begrunnel-

sen for dette var at vedtak som NAV har fattet etter bidragsordningen i 2007, har skapt en forventning hos publikum om at det ytes bidrag ut kalenderåret. Videre ville en overføring av finansieringen av legemidler fra bidragsordningen til blåreseptordningen midt i et kalenderår innebære at en del pasienter måtte betale egenandeler i to ulike ordninger. Frikort innvilges for utgifter til blåreseptlegemidler når egenandelstak 1 er nådd. Bidrag til legemidler over bidragsordningen gis for utgifter som overstiger 1600 kroner per kalenderår. Disse utgiftene regnes ikke med i egenandelstak 1. Ikrafttredelse av endringen ved årsskiftet vil også bidra til å redusere de administrative kostnadene ved implementeringen.

Departementet besluttet på bakgrunn av dette å utsette ikrafttredelsen til 1. januar 2008. Regjeringen varslet Stortinget om denne utsettelsen i forbindelse med fremleggelsen av forslag til revidert nasjonalbudsjett, St.prp. nr. 69 (2006-2007). De nødvendige endringer i blåreseptforskriften, bl.a. opprettelse av tre nye sykdomspunkter i forskriften § 9, ble fastsatt av departementet 2. oktober 2007. Det arbeides nå med å forberede implementering av tiltaket. Statens legemiddelverk skal fatte vedtak om hvilke konkrete legemidler som innvilges forhåndsgodkjent refusjon for de nye sykdomspunktene. Det skal også fastsettes nye retningslinjer for bidragsordningen for legemidler, samt kriterier for individuell refusjon av opioidholdige, vanedannende legemidler.

Jeg vil i samarbeid med Statens legemiddelverk og Arbeids- og velferdsdirektoratet sørge for at det gis tilstrekkelig informasjon til alle relevante aktører om de endringer i refusjonssystemet som trer i kraft ved årsskiftet.

SPØRSMÅL NR. 117**Innlevert 26. oktober 2007 av stortingsrepresentant Svein Flåtten****Besvart 1. november 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Dobbeltsporet Barkåker-Tønsberg på Vestfoldbanen er klart for utbygging, men er overhodet ikke omtalt i budsjettet for 2008. Derimot avsettes planleggingsmidler for utbygging av Vestfoldbanen fra nord. Dette har ført til spekulasjoner om at departementet ønsker endret utbyggingsrekkefølge på Vestfoldbanen.

Kan statsråden bekrefte at utbyggingsrekkefølgen slik den er vedtatt av Fylkestinget står ved lag, og at Barkåker-Tønsbergprosjektet vil være på plass senere i neste års budsjettframlegg?»

Svar:

Jeg kan bekrefte at planleggingen av dobbeltsporet Barkåker-Tønsberg er i ferd med å bli avsluttet. Det er nå gjennomført en ekstern kvalitetssikring (KS2) av dobbeltsporutbyggingen Barkåker-Tønsberg som viser at prosjektet vil koste 1 490 mill. kr (i 2007-kr med usikkerhetsestimert på 85/15). I NTP/HP 2006-2015 var prosjektet til sammenligning anslått å ville koste 659 mill. kr (i 2006-kr). Dette betyr at prosjektet nå er beregnet til å bli godt over dobbelt så dyrt enn det som ble lagt til grunn i den vedtatte investeringsplanrammen for jernbaneinvesteringer i NTP/HP for perioden 2006-2009. Den store kostnadsøkningen, som i stor grad har sammenheng med et høyt prispress i anleggsmarkedet, er ikke spesiell for dette prosjektet, men gjelder for flere av de store jernbaneprosjektene som inngår i NTP/HP 2006-2009. Konsekvensen er at innenfor vedtatt investeringsplanramme for perioden 2006-2009 er det ikke

rom for å starte opp alle prosjekter som etter planen skal startes opp i planperioden 2006-2009.

I statsbudsjettet for 2008 er foreslått bevilget 93 mill. kr til detaljplanlegging og grunnverv m.m. til prosjekter som inngår i NTP/HP 2006-2015. Av denne bevilgningen regner Jernbaneverket med å måtte bruke 13 mill. kr til gjenstående grunnverv og ajourføring av vedtatt reguleringsplan for dobbeltsporet Barkåker-Tønsberg. Til dobbeltsporutbyggingen Holm-Holmestrand planlegges det brukt 12 mill. kr til utarbeidelse av detaljplaner for prosjektet. Etter at dette prosjektet er ferdig planlagt, skal det gjennomføres en ekstern kvalitetssikring (KS2) av utarbeidede plandokumenter og dette vil høyst sannsynlig tidligst kunne gjennomføres i 2009.

Innenfor den foreslåtte bevilgningen til Jernbaneverket for 2008 har jeg valgt å prioritere en videreføring av satsingen på drift- og vedlikehold av det eksisterende jernbanenettet som jeg la opp til i forbindelse med behandlingen av 2007-budsjettet, samt å ha rasjonell framdrift på de store jernbaneprosjektene som er startet opp, framfor å starte opp nye store investeringsprosjekter. Konsekvensen er at jeg har valgt å ikke foreslå oppstart av dobbeltsporutbyggingen Barkåker-Tønsberg i 2008. Dette betyr imidlertid ikke at jeg har planer om å endre utbyggingsrekkefølgen av dobbeltsporutbyggingen på Vestfoldbanen. Om det er aktuelt å foreslå oppstart Barkåker-Tønsberg prosjektet neste år, vil jeg først ta stilling til i forbindelse med arbeidet med statsbudsjettet for 2009.

SPØRSMÅL NR. 118**Innlevert 26. oktober 2007 av stortingsrepresentant Berit Brørby****Besvart 5. november 2007 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Vil statsråden ta initiativ til at den aktuelle saken blir løst og at regelverket kan stimulere til mer bruk av miljøriktig energi?»

BEGRUNNELSE:

Eidsiva Servicepartner AS er en virksomhet som bl.a. har ansvaret for å drifte fjernvarme-, kjøle-

vanns-, ventilasjons- og trykkluftanlegg i Raufoss Industripark. Servicepartner var klassifisert som industribedrift, og skulle dermed betale lav avgift på den elektrisiteten som ble brukt til disse formålene. Nær hundre prosent av kundene er industribedrifter som normalt skal betale lav avgift. Etter bokettersyn våren 2006 har Eidsiva Servicepartner via kraftleverandøren Raufoss Nett AS fått krav om etterbetaling av

avgift med den begrunnelsen at Statistisk sentralbyrå uten å varsle bedriften har omklassifisert den til næringskode 45.310 og 45.330. Bedrifter i disse næringskodene skal etter regelverket betale høy avgift, og forskjellen har utgjort 9,6 øre/kWh og dermed et ekstra krav på vel 8 mill.kr.

Bedriften har basert seg på at den offisielle klassifiseringen skal ligge til grunn for avgiftsberegningen. Den opplever det da som høyst urimelig at SSB kan endre denne klassifiseringen uten å la det komme til bedriftens kunnskap før etter et senere boketter-syn.

En annen side ved saken er at den oppleves som energipolitisk og miljømessig uheldig. Ordningen innebærer at industribedrifter på Raufoss som velger panelovner til oppvarming, slipper unna med lav avgift, mens de bedriftene som velger fjernvarme fra et etablert fjernvarmenett, må betale høy avgift. Dette er prinsipielt uheldig fordi det stimulerer til lite fleksible og ensidig elektrisitetsbaserte løsninger.

Svar:

I utgangspunktet gjelder henvendelsen en konkret sak, som er ferdig behandlet i forvaltningen. Jeg finner derfor ikke å gå særlig inn på denne her, men vil knytte noen generelle kommentarer til problemstillingen.

Etter Stortingets vedtak om forbruksavgift på elektrisk kraft § 1 annet ledd bokstav a skal industri, bergverk, produksjon av fjernvarme og arbeidsmarkedsbedrifter betale redusert sats for elektrisk kraft som benyttes i forbindelse med selve produksjonsprosessen. Nærmere avgrensning av begrepene er

gjort i særavgiftsforskriften § 3-12-4 annet ledd hvor det presiseres at den reduserte satsen omfatter "elektrisk kraft som benyttes av bedriften selv, innenfor de deler av bedriften som er registrert under følgende næringshovedområder eller -grupper". De fritatte næringshovedområder er C og D, dvs. industri- og bergverkvirksomhet som er registrert i næringskode 10-37. Videre er fritaket for fjernvarmeprodusenter knyttet til registrering i næringskode 40.3.

Det er bedriftens faktiske registreringsforhold som i utgangspunktet er avgjørende, og dette gjelder uavhengig av om det skjer til fordel eller ulempe for bedriften.

Hensikten med å knytte avgrensningen av hvilke virksomheter som i avgiftssammenheng anses å være industri, opp mot standarden for næringsgruppering, er bl.a. at det ikke skal være nødvendig for den avgiftspliktige (nettselskapet) eller avgiftsmyndighetene å foreta en vurdering av hvilken type virksomhet den enkelte bedrift utøver. Verken den avgiftspliktige eller Toll- og avgiftsetaten har kompetanse eller ressurser til å vurdere slike saker. For nærmere omtale av dette vises til St.prp. nr. 1 (1997-98) Skatte-, avgifts- og tollvedtak pkt 6.8.

Når det gjelder de energipolitiske spørsmål som resultatet i denne saken reiser, kan jeg opplyse om at Finansdepartementet på bakgrunn av en tidligere enkeltsak, for tiden vurderer om det er ønskelig å foreslå endringer i reglene knyttet til fjernvarmeprodusenters rett til redusert avgift. Dette reiser særlige EØS-rettslige problemstillinger som må vurderes nøye.

SPØRSMÅL NR. 119

Innlevert 26. oktober 2007 av stortingsrepresentant Kenneth Svendsen

Besvart 1. november 2007 av arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen

Spørsmål:

«I forbindelse med Revidert budsjett for 2004 ble det opprettet et kulturfond for Romanifolket/taterne. Representanter for Romanifolkets organisasjoner er valgt til å sitte i fondets styre. Bare organisasjoner som er godkjent av AID kan være representert. Det gjelder Taternes Landsforening, Landsorganisasjonen for Romanifolket og Foreningen Roma. Disse mottat støtte fra staten.

Kan jeg tillate meg å be om opplysninger om

hvor mange medlemmer hver av disse organisasjonene har og hva de mottar i statsstøtte pr. medlem?»

BEGRUNNELSE:

Så vidt undertegnede har kunnet bringe i erfaring, er det et stort antall medlemmer av Romanifolket i Norge som ikke er organisert og som følgelig ikke får noen innflytelse på bruken av de midler kulturfondet disponerer. Dersom tallet på tater/personer av Romanifolket som er organisert i de nevnte organisasjo-

ner er svært lavt i forhold til tallet uorganiserte, kan det virke lite rimelig at et fåtall skal ha større innflytelse på bruken av avkastningen av det nevnte fond enn et stort flertall. Midlene var fra Stortingets side ment å skulle komme hele gruppen til gode og til å ivareta kultur, språk, historie og juridisk assistanse knyttet til Romanifolket/taterne. Det kan derfor være av interesse å bringe på det rene hvor stor del av Romanifolket i Norge som er representert ved de ovenfor nevnte tre organisasjoner.

Svar:

Tilskudd til romanifolkets/taternes organisasjoner gis over statsbudsjettets kap 670 post 70 - Tilskudd til nasjonale minoriteter. Kriterier for tildeling følger av AIDs rundskriv A-12/2006 Rundskriv om tilskudd til nasjonale minoriteter 2007. For 2007 ble det gitt støtte til følgende romani-/taterorganisasjoner:

Landsorganisasjonen for Romanifolket:	675 000 kr
Taternes landsforening:	500 000 kr
Foreningen Roma:	210 000 kr

For å få grunnstøtte over denne tilskuddsposten må organisasjonene dokumentere medlemsmasse og at styret er valgt etter demokratiske prinsipper. Ved utmålingen av støtte gis det ikke støtte etter antall medlemmer, men etter en skjønnsmessig vurdering hvor man bl.a. tar utgangspunkt i aktivitet og utbredelse, deriblant virksomhet i lokallag. Dokumentert medlemsmasse inngår som en del av vurderingen, ved at innbetalt medlemskontingent går fram av organisasjonenes regnskaper.

Romanifolket/taterne har fram til nær fortid vært utsatt for grove overgrep utført av eller støttet av norske myndigheter. Mange er derfor veldig varsomme med å stå fram med sin etniske tilknytning. Medlemslistene for organisasjonene oppfattes av den grunn som svært sensitiv informasjon. Departementet har derfor ikke vurdert det som aktuelt å be om kopi av disse i forbindelse med søknadsbehandling.

Representanten tar i sin begrunnelse opp spørsmålet om hvor representative organisasjonene som oppnevner styremedlemmer til Stiftelsen romanifolkets/taternes kulturfond er. Da må jeg først si noe om bakgrunnen for fondet. Romanifolkets/taternes fond, som det da het, ble vedtatt opprettet i forbindelse med behandlingen av Revidert statsbudsjett for 2004. I innstillingen sluttet flertallet i komiteen seg til følgende forutsetninger for opprettelsen: "Fondet vil bli administrert av en nyetablert stiftelse hvor romanifolkets organisasjoner vil være representert. Vedtektene for stiftelsen vil bli utarbeidet av Kommunal- og regionaldepartementet i samarbeid med romanifolkets organisasjoner" (Innst.S.nr.250 (2003-2004), s. 80). Arbeids- og inkluderingsdepartementet, som nå har ansvar for dette politikkområdet, har utarbeidet vedtekter for stiftelsen i tråd med disse forutsetningene.

Spørsmålet om representativitet er en utfordring i all minoritetspolitikk. Mitt håp at flere av romanifolket/taterne organiserer seg, enten i de eksisterende organisasjoner eller i nye organisasjoner. Økt organisering vil bidra til større representativitet og legitimitet for de som sitter i styret for stiftelsen. Jeg kan imidlertid ikke se at det vil bedre representativiteten eller legitimiteten om staten, dvs. Arbeids- og inkluderingsdepartementet, selv skulle utnevne uorganiserte romanifolk/tatere til å sitte i styret for å representere gruppen.

Til slutt vil jeg understreke at forvaltningen av fondet er underlagt vanlige regler for oppfølging og kontroll av tilskudd over statsbudsjettet. I Stiftelsens vedtekter er det slått fast at departementet kan møte som observatør i styremøtene og at departementet skal ha fullt innsyn i stiftelsens dokumenter. I tillegg har staten, i henhold til vedtektene, selv utnevnt en representant og en vararepresentant til styret. Forholdene ligger således fullt ut til rette for at departementet kan følge med på forvaltningen av fondet.

Jeg gjør også for ordens skyld oppmerksom på at det så langt ikke er foretatt utbetalinger fra fondet.

SPØRSMÅL NR. 120**Innlevert 26. oktober 2007 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter****Besvart 7. november 2007 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«I statsbudsjettet 2008 er det budsjettet med en gjennomsnittlig oljepris på 360 kroner pr fat. I markedet pr i dag er oljeprisen notert til ca 474 kroner pr fat.

Dersom dagens pris også blir den gjennomsnittlige pris for 2008, hvor mye øker da overskuddet på statsbudsjettet for 2008?»

Svar:

I budsjettet for 2008 er det lagt til grunn en gjennomsnittlig oljepris på 360 kroner per fat. Samtidig understrekes det at utviklingen i oljeprisen er usikker. En gjennomsnittlig oljepris i 2008 på 474 kroner pr. fat, dvs. 114 kroner pr. fat høyere enn lagt til grunn i budsjettet, vil isolert sett øke statens netto

kontantstrøm fra petroleumsvirksomheten med om lag 70 mrd. kroner. Det er da forutsatt at gassprisene følger utviklingen i oljeprisen med et tidsetterslep på et halvt år.

Handlingsregelen for bruk av oljepenger legger til rette for en stabil utvikling i norsk økonomi. Blant annet innebærer retningslinjene at statsbudsjettet skjermes fra virkningene av svingninger i oljeprisen. Innbetalingene fra petroleumsvirksomheten til staten plasseres i Statens pensjonsfond - Utland, mens det over tid er den forventede realavkastningen av fondet ved inngangen til budsjettåret som skal brukes. Dermed får kortsiktige variasjoner i oljeprisen lite å si for budsjettpolitikken. Over tid vil imidlertid en større fondskapital gi grunnlag for varig økt overføring fra fondet til statsbudsjettet.

SPØRSMÅL NR. 121**Innlevert 26. oktober 2007 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter****Besvart 5. november 2007 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Ifølge Aftenposten 12/10-07 truer nå barne- og likestillingsministeren med å oppløse selskap som ikke har oppfylt minstekravet av kvinner i styret. Dette vil gå ut over uskyldige tilsatte og i de aller fleste tilfeller også eierne. Enkelte selskaper har imidlertid en lavere børsverdi enn verdien vil bli dersom selskapet blir oppløst.

Mener også den nye statsråden at eiere som ønsker å likvidere et selskap nå bare trenger å kvitte seg med kvinnene i styret, så tar statsråden den belastningen det er å oppløse selskapet?»

BEGRUNNELSE:

Ifølge innhentede opplysninger er det pr. i dag 7 selskaper ved Oslo Børs som prises under bokførte verdier. En oppløsning av disse selskapene kan derfor tenkes å gi en kortsiktig økonomisk gevinst for eierne. Ber derfor om at statsråden nå tar avstand fra trusselen om å oppløse selskap slik at ikke uskyldige tilsatte risikerer å miste jobben.

Svar:

På bakgrunn av at reglene i allmennaksjeloven om krav til representasjon av begge kjønn i styret hører under Justisdepartementet, er spørsmålet overført justisministeren for besvarelse.

Aksjeloven av 1976 hadde tvangsoppløsning som endelig sanksjonsmiddel for tilfeller der selskapet ikke oppfylte lovens krav til styret, daglig leder og revisor, samt ved manglende innsending av regnskaper. Dette systemet ble videreført i aksjeloven og allmennaksjeloven av 1997. Reglene om tvangsoppløsning har etter det jeg er kjent med, ikke medført noen spesielle problemer i praksis, heller ikke slike problemer som er nevnt i spørsmålet. Tvangsoppløsning skjer automatisk ved en kjennelse i tingretten, etter at selskapet har fått diverse varsler og frister fra Foretaksregisteret for å rette opp forholdet. Det er med andre ord ikke lagt til Kongen eller noe departement å treffe beslutning om tvangsoppløsning.

Lov 19. desember 2003 nr. 120, som innførte krav om representasjon av begge kjønn i styret bl.a. i

allmennaksjeloven, gjorde ingen endringer i dette systemet. Reglene om kjønnsbalanse i styret er der- ved underlagt allmennaksjelovens alminnelige hånd- hevelsessystem. Jeg legger til grunn at allmennaksje- selskapene vil følge lovens krav når det gjelder kra- vene til kjønnsbalanse i styret, på samme måte som de følger andre krav til styret, daglig leder, revisor mv.

Ved endringslov 15. desember 2006 nr. 88 ble det gitt en ny bestemmelse i § 16-17 nytt tredje ledd i ak- sjeloven og i allmennaksjeloven. Bestemmelsen gir Kongen (delegert til Nærings- og handelsdeparte- mentet), myndighet til å treffe vedtak om at et selskap

som står i fare for å bli tvangsoppløst av tingretten fordi det ikke oppfyller lovens krav til styret, daglig leder og revisor mv., kan gis en ytterligere frist før tvangsoppløsning gjennomføres av tingretten. Sel- skapet skal i så fall betale en løpende tvangsmulkt til staten frem til forholdet er rettet. Regelen gjelder der- som "vesentlige samfunnsmessige hensyn" tilsier en slik utsettelse. I punkt 17.3.2 i Ot.prp. nr. 55 (2005- 2006) på side 138-140 er det redegjort nærmere for regelen. Det vises der blant annet til at det er tale om en sikkerhetsventil for de ekstraordinære situasjone- ne, og ikke om noen dispensasjonsmulighet for sel- skapene.

SPØRSMÅL NR. 122

Innlevert 26. oktober 2007 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten

Besvart 6. november 2007 av nærings- og handelsminister Dag Terje Andersen

Spørsmål:

«Hvor langt er Regjeringens arbeid med oppsum- mering og konsekvensvurdering av tjenstedirektivet kommet, og når kan Stortinget forvente å få seg fore- lagt Regjeringens vurdering?»

BEGRUNNELSE:

I et brev til opposisjonspartiene på Stortinget 16. februar d.å. skrev statsministeren om disse partienes anmodning om en redegjørelse fra Regjeringens side i Stortinget om tjenstedirektivets konsekvenser for Norge bl.a. følgende:

"Direktivteksten er nå på bred høring. Det er satt frist til 22. februar i år med å gi høringsuttalelser. Etter dette vil regjeringen oppsummere høringsuttalelsene og komme tilbake til Stortinget med sin vurdering på egnet måte."

Svar:

Nærings- og handelsdepartementet gjennomgår høringsuttalelsene og vurderer innspillene som er kommet. Arbeidet med tjenstedirektivet konsentre- rer seg videre om å beskrive innholdet i direktivet og kartlegge og vurdere konsekvensene av en eventuell implementering av tjenstedirektivet i norsk rett.

En viktig oppgave er å kartlegge hvilke tillatel- sesordninger i norsk rett som kan komme inn under tjenstedirektivet. Det vurderes også om lovgivnin- gen innenfor de ulike områder inneholder nærmere opplistede krav som vil eller kan virke diskrimine- rende i forhold til nasjonalitet, og krav som begrenser tjenesteyteres mulighet til å drive ulike typer virk- somhet samtidig. I tillegg kartlegges det hvorvidt det stilles krav i norsk lovgivning til tjenesteytere som vil yte tjenester i Norge på midlertidig basis, og som faller inn under tjenstedirektivets virkeområde.

Regjeringen vil komme tilbake til Stortinget på et egnet tidspunkt og på egnet måte.

SPØRSMÅL NR. 123**Innlevert 26. oktober 2007 av stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker****Besvart 31. oktober 2007 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Politidirektoratet har 3. oktober 2007 sendt på høring forslag om sammenslåing av de to politidistriktene i Oppland. Stortinget har både ved behandlingen av Politireformen og Politirøllemeldingen understreket viktigheten av et godt nærpolti og at publikums tilgjengelighet til politiet er viktig for tryggheten i hverdagen. I Oppland er motstanden stor mot en sentralisering av politiet.

Hva er bakgrunnen for forslaget om sammenslåing i Oppland, og vil justisministeren forelegge denne saken for Stortinget?»

Svar:

Jeg arbeider for å sikre et politi med en tjeneste-teenhetsstruktur, et vaksamarbeid og en bemanning som ivaretar publikums behov for service og beredskap. Regjeringen har økt politibudsjettet med til sammen ca. 260 millioner kroner i løpet av 2006 og 2007, og foreslår å øke bevilgningen til politi- og påtalemyndigheten med til sammen ca. 245 millioner kroner i 2008. For å sikre tilgang på politiutdannet personell ble det i 2007 tatt opp 432 studenter ved Politihøgskolen, og det rekordhøye opptaket videreføres i 2008.

For å møte publikums forventninger ønsket Regjeringen en viss oppmyking i sentrale føringer for lokal organisering. Dette er et ønske Stortinget har gitt sin tilslutning til i forbindelse med behandlingen av St.meld. nr. 42 (2004-2005) Politiets rolle og oppgaver, jf. Innst. S. nr. 145 (2005-2006). Regjeringen ønsker også å videreutvikle politiets muligheter til samlokalisering med offentlige servicekontorer der

dette er hensiktsmessig, slik Soria Moria-erklæringen også legger opp til. For å følge opp dette er det etablert en prøveordning i Follo og Hordaland politidistrikt med mulighet for å få prøvd ut både grense-reguleringer, offentlige servicekontorer og politiråd, som grunnlag i arbeidet med å videreutvikle organiseringen lokalt. Ordningen skal evalueres med frist 1.7.2009.

Evalueringen av politireformen viser at den har gitt politi- og lensmannsetaten organisasjonsmessige og ressursmessige fordeler, som spesielt er kommet til syne i en mer effektiv bekjempelse av alvorlig kriminalitet. Store distrikter, som ble etablert ved at flere mindre ble slått sammen, kommer ressursmessig bedre ut og har større potensial for omdisponering til operativ tjeneste enn de mindre distriktene. Reformen har også bidratt til å bygge opp, utnytte og beholde kompetanse.

Når det gjelder Oppland, ba Stortinget i Innst. S. nr. 241 (2000-2001) Politireform 2000 om at Justisdepartementet arbeidet videre bl.a. med å vurdere å slå sammen de to politidistriktene Gudbrandsdal og Vestoppland. Departementet har fulgt opp denne anmodningen og har gitt Politidirektoratet i oppdrag å foreta en vurdering av kostnader og gevinster. Videre har direktoratet fått i oppdrag å gjennomføre høringer blant berørte parter lokalt og sentralt, herunder kommuner, samarbeidspartnere og organisasjoner.

Jeg avventer Politidirektoratets utredning og høringsinstansenes synspunkter, som vil foreligge ved årsskiftet, før jeg tar stilling til en eventuell sammenslåing og den videre prosess i denne sammenheng.

SPØRSMÅL NR. 124**Innlevert 26. oktober 2007 av stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker****Besvart 2. november 2007 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Etterlatte etter Mehamn-ulykken har reagert på den erstatning som er tildelt. I ett tilfelle har to søstre mistet begge sine foreldre i ulykken, men fått erstatning bare for tapet av den ene av foreldrene. I tillegg har den ene søsteren fått tildelt kr. 50000 mer enn den andre.

Hvilke prinsipper er lagt til grunn for utmåling av erstatning, og vil justisministeren ta initiativ til å få klarhet i hvorfor disse to søstrene er blitt ulikt behandlet for å kunne rette opp eventuelle feil som er begått?»

BEGRUNNELSE:

Justiskomiteens medlemmer har 11. oktober fått en mail fra en kvinne som mistet begge sine foreldre i Mehamnulykken. Hun og søsteren stiller spørsmål ved erstatningsutmålingen og kan ikke forstå at den erstatning som gies, er den samme uavhengig av om det var en eller begge foreldre som omkom. Søstrene er videre blitt ulikt behandlet erstatningsmessig uten at de har fått noen forklaring på hvorfor dette har skjedd.

Svar:

Stortinget fattet 02.05.06 vedtak nr 332 om å etablere en særskilt erstatningsordning for de etterlatte etter Mehamn-ulykken, og vedtak 333 hvor Regjeringen ble bedt om å oppnevne en egen nemnd som fikk i oppdrag å fastsette erstatningsbeløp og definere hvem som skulle omfattes av ordningen. Til grunn for vedtakene lå behandling av Innst. S. nr. 125 (2005-2006) og Dokument nr. 24 (2004-2005) Rapport fra Stortingets granskningskommisjon for luftfartsulykken med Twin Otter LN-BNK nær Gamvik 11. mars 1982 (Hovedrapporten).

På bakgrunn av Stortingets anmodningsvedtak, oppnevnte Regjeringen i juli 2006 en særskilt erstatningsnemnd som avga sin innstilling til departementet 09.10.06. Innstillingen ble senere rettet 22.11.06 og den rettede innstilling ble oversendt til Stortinget 30.11.06. Innstillingen ble senere rettet også 27.02.07. Innstillingen med rettelser, datert 27.02.07, vedlegges til orientering. De etterlatte etter Mehamnulykken ble tilkjent erstatning på til sammen 8,85

mill. kr. fordelt på 71 etterlatte med beløp fra kr. 50 000 til kr. 200 000.

Det fremgår av den særskilte erstatningsnemndas innstilling at nemnda mente at den enkelte erstatningssøker bare burde komme i betraktning én gang. Erstatningssøkere som var etterlatt etter flere omkomne, ble derfor ikke tilkjent flere erstatningsbeløp. Etterlatte etter flere omkomne ble imidlertid tilkjent det høyeste av de aktuelle beløp.

Det ble videre lagt til grunn at enkelte av de erstatningsberettigede over atskillig tid hadde måttet tåle en større belastning enn andre, og for disse fant nemnda grunn til å tilkjenne en tilleggserstatning. To av de etterlatte ble på bakgrunn av dette tilkjent en tilleggserstatning på kr 150 000, tre av de etterlatte ble tilkjent en tilleggserstatning på kr 100 000, i tillegg til at fire av de etterlatte ble tilkjent en tilleggserstatning på kr 50 000. Det ble i innstillingen ikke gjort nærmere rede for hvilke belastninger de etterlatte som ble tilkjent kr 50 000 i tilleggserstatning hadde vært utsatt for. Hvilke prinsipper som ellers har vært lagt til grunn for nemndas avgjørelser framkommer av innstillingen.

Som det fremgår av Stortingets vedtak, var det nemnda som skulle fastsette erstatningsbeløpene til de etterlatte. Justisdepartementets oppgave i denne forbindelse var å oversende nemndas (rettede) innstilling til Stortinget, noe Justisdepartementet gjorde 30.11.06. Ut over dette hadde ikke Justisdepartementet noen egen rolle.

Departementet har ikke kompetanse til å overprøve nemndas innstilling.

SPØRSMÅL NR. 125

Innlevert 26. oktober 2007 av stortingsrepresentant Tord Lien

Besvart 12. november 2007 av forsvarsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«I en rekke rapporter fra Kystverket, blant annet "Nasjonal slepebåtberedskap - Rapport fra arbeidsgruppe 18. januar 2006" har det blitt pekt på mangelen på havgående slepebåtberedskap sør for Lofoten. Regjeringen har ofte vist til Indre og Ytre Kystvakt som erstatning for eller supplement til havgående slepebåtberedskap. Indre Kystvakt er for tiden under hurtig fornyelse.

Hvilken slepekraft har de nye fartøyene som er kommet og vil komme inn i Indre Kystvakts tjeneste i perioden 2007-2009?»

Svar:

Jeg viser til brev fra Stortingets president av 29. oktober 2007 med spørsmål fra stortingsrepresentant Tord Lien angående slepekapasitet for de nye fartøyene i indre kystvakt som nå er innfaset, eller er under innfasing. Det refereres i spørsmålet til Kystverkets rapport av 18. januar 2006, hvor det den gang ble skissert økt bruk av kystvaktfartøy som en mulig løsning for å styrke slepebåtberedskapen.

Ansvaret for etablering av slepebåtberedskap tiligger Fiskeri- og kystdepartementet. Fremskaffelse av fartøy til kystvaktjeneste er først og fremst basert

på Kystvaktens behov. Således er de nye fartøyene til indre kystvakt ikke bygget primært som en slepebåt, men som et funksjonelt kystvaktfartøy. Disse fartøyene vil derfor ha begrensninger i forhold til et fartøy

bygget kun for slepeoppdrag. Fartøyene vil, med en slepekraft på 32 tonn bollard pull, likevel ha en bedre kapasitet enn de fartøy som fases ut.

SPØRSMÅL NR. 126

Innlevert 26. oktober 2007 av stortingsrepresentant Morten Ørsal Johansen

Besvart 5. november 2007 av miljøvern- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Under valgkampen hevdet flere rød-grønne politikere at satsing på vannkraft var dårlig klimapolitikk. Argumentet fremkom i de sedvanlig fordomsfulle angrepene på FrPs klimapolitikk, hvor FrPs offensive vannkraftpolitikk ble brukt som eksempel på dårlig klimapolitikk. Dette til tross for at vannkraft ikke har CO₂-utslipp.

Er statsråden enig med sine rød-grønne kollegaer i at vannkraft er en negativ faktor for klimaet?»

BEGRUNNELSE:

Det vises blant annet til leserbrev fra APs Karin Yrvin i Nationen 26.06.07.

Svar:

Regjeringen er opptatt av å redusere de globale utslippene av klimagasser. Vi legger opp til at utslippsreduksjonene vil oppnås gjennom en kombinasjon av nasjonale tiltak og bruk av Kyoto-mekanismene, der en betydelig del skjer gjennom nasjonale tiltak.

For å minimere energisektorens klimagassutslipp vil regjeringen satse på energieffektivisering og øke tilfanget av fornybar energi. Vannkraft er isolert sett en meget gunstig energikilde i et klimaperspektiv. Store vannkraftutbygginger representerer imidlertid

som kjent vesentlige inngrep i vassdragsnaturen. Disse inngrepene har ofte betydelige negative konsekvenser for viktige biomangfold-, friluftslivs- og landskapsverdier i og omkring vassdragene. Det er mye som tyder på at vi i Norge har nådd et omfang for de store vannkraftutbyggingene, der de miljømessige kostnadene ved videre utbygging overstiger de samfunnsmessige gevinstene. Dette er bakgrunnen for at regjeringspartiene i Soria Moria-erklæringen har lagt til grunn at tiden for de nye store vannkraftutbygginger i Norge er over. Regjeringen er videre opptatt av at eksisterende vannkraftstruktur må utnyttes bedre, og at bruken av små-, mini- og mikrokraftverk må økes samtidig som dette skjer på en miljømessig forsvarlig måte.

I et internasjonalt perspektiv er imidlertid utbygging og utnyttelse av vannkraftressurser meget aktuelt. I Afrika er eksempelvis bare 7% av kontinentets antatte vannkraftressurser bygget ut. Satsning på ren energi som omfatter både vannkraft, solenergi, vind og bioenergi, er et av regjeringens prioriterte områder i utviklings samarbeidet. Her satses det på et bredt spekter av virkemidler hvor ikke minst Norfund vil spille en mer sentral rolle. Samarbeidet med Statskraft gjennom SNPower er eksempel på dette. Men det er også gledelig å se at også andre norske kraftselskaper nå viser interesse for investeringer i utviklingsland.

SPØRSMÅL NR. 127**Innlevert 26. oktober 2007 av stortingsrepresentant Morten Ørsal Johansen****Besvart 6. november 2007 av olje- og energiminister Åslaug Haga****Spørsmål:**

«Under Stortingets behandling av saken om utbygging av Gjøa, ble kraftforsyning til Lutelandet et tema. Et stort flertall sa at "dersom tilkobling via Lutelandet er teknisk mulig og miljømessig forsvarlig, legger flertallet til grunn at denne løsningen blir valgt."

Har statsråden fått en vurdering om dette er teknisk mulig, og hvordan vil statsråden forholde seg til det faktum at stortingsflertallet ikke la inn noen begrensninger på kostnader, men kun vektla tekniske muligheter og miljømessige hensyn?»

BEGRUNNELSE:

Innst. S. nr.2 78 (2006-2007) frå energi- og miljøkomiteen om utbygging av Gjøa, Vega og Vega sør:

"Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, viser til at dersom tilkobling via Lutelandet er teknisk mulig og miljømessig forsvarlig,

legger flertallet til grunn at denne løsningen blir valgt."

Svar:

Jeg ber om forståelse for at jeg på dette tidspunkt ikke kan gi direkte vurderinger av denne saken, i lys av at Statoils konsesjonssøknad om kabel til Gjøa med tilknytning til Mongstad er under konsesjonsbehandling i Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE). Olje- og energidepartementet vil være klageinstans på en eventuell klage på NVEs vedtak.

Jeg er imidlertid kjent med at NVE mottok Statoils tilleggsutredning om alternativ forsyning av Gjøa fra Lutelandet i juli i år og at denne deretter har vært på høring hos aktuelle parter.

Jeg legger til grunn at NVE i sin behandling av konsesjonssøknaden vil foreta en selvstendig vurdering av både Mongstad- og Lutelandalternativet, og at spørsmålet om kraftforsyningen til Gjøa vil bli grundig belyst i denne prosessen.

SPØRSMÅL NR. 128**Innlevert 26. oktober 2007 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen****Besvart 6. november 2007 av olje- og energiminister Åslaug Haga****Spørsmål:**

«På OLFs årskonferanse skrøt statsråden av Statkrafts to gasskraftverk i Tyskland, til tross for at de er uten CO₂-håndtering. Statsråden sa at gasskraftverk i Tyskland reduserer CO₂-utslipp, ved å erstatte kullkraftverk. Statsråden sa samtidig at gasskraftverk i Norge øker CO₂-utslipp, fordi alternativet er vannkraft. Norge er tilknyttet et europeisk kraftmarked, hvor marginalprodusentene er kullkraftverk.

Mener statsråden at et gasskraftverk i dag medfører redusert bruk av vannkraft fremfor redusert import av kullkraft?»

Svar:

Det nordiske og nord-europeiske kraftmarkedet er bundet sammen i et felles kraftmarked gjennom overføringslinjene for strøm. Markedet blir ytterligere integrert gjennom overføringskabelen til Nederland, NorNed, som kommer i drift i disse dager. Det

er riktig at samspillet mellom disse markedene medfører at for eksempel økt vannkraftproduksjon i våtår i Norge kan bidra til å redusere utslippene i andre land, dersom fossilbasert produksjon reduseres tilsvarende.

Når det gjelder bygging av ny produksjonskapasitet har jeg uttrykt at det er positivt at de europeiske landene som tradisjonelt har basert sin grunnlastproduksjon på kullkraft, velger utbygging av gasskraft. Muligheten til en slik overgang fra kull- til gasskraft vil trolig være en viktig måte å redusere utslippene fra elsektoren på i disse landene, sammen med en økt satsing på fornybar elektrisitet. Når det gjelder den norske kraftforsyningen har vi et annet utgangspunkt, med en nær utslippsfri elektrisitetsproduksjon. Med de høye mål som Regjeringen har satt seg når det gjelder reduksjon av klimagassutslipp er det naturlig at vi tilstreber at ny produksjonskapasitet skal ha så lave utslipp som mulig.

SPØRSMÅL NR. 129**Innlevert 29. oktober 2007 av stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli****Besvart 7. november 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«Hvilke tiltak vil statsråden iverksette for å sikre tilstrekkelig blod ved blodbankene, også ved krisesituasjoner?»

BEGRUNNELSE:

Fredag 26. oktober merket jeg meg et nyhetsinnslag på NRK om at Røde Kors nok en gang varslet mangel på blod ved blodbanken, særlig om det skulle oppstå en akutsituasjon. Dette er bekymringsfullt, særlig fordi vi vet at blodgivning i mange situasjoner er livreddende for mange. Samtidig er jeg blitt kjent med private aktører som er interessert i, og har kompetansen til, å drive blodbank, men som møter motstand fra det offentlige til å drive dette. I den situasjonen vi er i, skulle man tro at alle aktører - også private - som oppfyller definerte kompetanse- og kvalitetskrav ville være et positivt supplement til det offentlige. Særlig om målet er økt tilgang til livreddende blod.

Svar:

Jeg er, som representanten Sonja Irene Sjøli, opptatt av å sikre befolkningen tilgang på sikkert blod. Da det er viktig at blodprodukter er så trygge som mulig, og at etiske sider ved framstilling av denne type produkter sikres. Framstilling av disse produktene er derfor underlagt strenge internasjonale og nasjonale krav.

Blodbankenes virksomhet er regulert gjennom forskrift om tapping, testing, prosessering, oppbevaring, distribusjon og utlevering av humant blod og blodkomponenter og behandling av helseopplysninger i blodgiverregistre (blodforskriften). Forskriften ble sist endret 1. januar 2007 da innholdet i fire EU-direktiver ble inntatt.

Det fremgår av forskriften at blodgivning skal være frivillig og vederlagsfri. Blodbankene skal innhente skriftlig samtykke fra blodgiver for tapping og testing av blod og blodkomponenter, samt for behandling av helseopplysninger i blodgiverregisteret. Det må innhentes særskilt samtykke til at blod og blodkomponenter og helseopplysninger skal kunne benyttes til forskning.

Det fremgår videre at tapping og testing av blod og blodkomponenter bare kan finne sted ved blodbanker som er godkjent av Sosial- og helsedirektoratet. Det samme gjelder prosessering, oppbevaring, klargjøring og distribusjon av humant blod og blod-

komponenter der formålet er transfusjon. Sosial- og helsedirektoratet kan knytte vilkår til godkjenningen.

Ved behandlingen av Ot. prp. nr 77 (1999-2000) Om lov om endringer i lov 9. februar 1973 nr. 6 om transplantasjon, sykehusobduksjon og avgivelse av lik m.m. sluttet Stortinget seg til forslag til ny § 10a om forbud mot kommersiell utnyttning av organer og deler av organer.

Det fremgår av merknader til denne bestemmelsen at den inneholder et forbud mot utnyttning av menneskelige organer, deler av organer og celler og vev som sådan med sikte på fortjeneste, dvs. kommersiell utnyttning. Dette innebærer at den menneskelige kroppen og dens bestanddeler som sådan ikke skal gi opphav til økonomisk gevinst.

I henhold til denne bestemmelsen kan ikke organer og vev, herunder blod, kjøpes og selges eller på annen måte gi opphav til økonomisk gevinst for den person organet tas fra, eller en tredje person. Dette gjelder både privatpersoner og institusjoner, for eksempel sykehus. Imidlertid kan rent tekniske foranstaltninger (prøveuttakelse, tester, pasteurisering, fraksjonering, rensing, oppbevaring, dyrking, transport osv.), som utføres på grunnlag av nevnte biologiske materiale, lovlig gi anledning til et rimelig vederlag. Utveksling av blodprodukter mellom sykehus/blodbanker kan følgelig foretas mot vederlag som dekker de faktiske omkostningene.

Europarådets konvensjon om menneskerettigheter og biomedisin som Norge ratifiserte i 2006, inneholder i artikkel 21 bestemmelse om at menneskekroppen og dens deler som sådan ikke skal gi opphav til økonomisk vinning. Av merknadene til artikkelen fremgår det at organer og deler av organer, inkludert blod ikke må selges eller gi økonomiske fordeler for den organer mv er fjernet fra, eller for en tredje person.

Ifølge spesialisthelsetjenestelovens § 2-1a omfatter regionale helseforetaks "sørge for"- ansvar også å skaffe blod. Et helseforetak kan velge å skaffe blod ved å etablere egen blodbank, eller å skaffe blod ved å inngå avtale med annen blodbank som er godkjent av Sosial- og helsedirektoratet. I de fleste tilfeller vil det være hensiktsmessig for et helseforetak å ha sin egen blodbank eller inngå slik avtale ved et annet helseforetak i samme helseregion.

Private helseinstitusjoner som ikke har avtale med et regionalt helseforetak bruker lite eller ikke blod. Blodet blir levert av de offentlige blodbankene.

Alle blodbanker skal ha et 3 måneders bered-

skapslager slik at driften opprettholdes og behovet dekkes en tid ved leveringsproblemer. Ved regionale forskjeller i forsyningen til norske blodbanker utveksler blodbankene blod ved behov. Helt unntaksvis har Ullevål sykehus importert blod fra Sverige, sjeldnere enn 1 gang pr. år.

I arbeidet med å verve blodgivere er det naturlig å påpeke fare for mangel på blodgivere og fordelene ved å ha flere blodgivere. Det behøver ikke bety det samme som at det faktisk er en mangel. Statistikk for transfusjonstjenesten i Norge (www.transfusjon.no) viser at det er nok blod i Norge, og at det er trygt å få blod. Det er et jevnt tilslag av blodgivere, men det er viktig at det stadig informeres om behovet for nye givere.

Norges Røde Kors har et eget blodprogram som arbeider for å rekruttere flere blodgivere, blant annet via internett. På oppdrag fra Sosial- og helsedirektoratet utarbeidet Røde Kors blodprogram våren 2007 et informasjonshefte til potensielle blodgivere.

Norge har heldigvis liten erfaring med store nasjonale katastrofer. Erfaringer fra katastrofer som terrorangrepet i New York 11. september 2001 og tsunamien i Asia 26. desember 2004 viser at det i slike situasjoner brukes lite blod.

Dette er det overordnede rammeverket, som også legger rammer for private aktørers virksomhet på dette området.

SPØRSMÅL NR. 130

Innlevert 29. oktober 2007 av stortingsrepresentant Ine Marie Eriksen Søreide

Besvart 6. november 2007 av forsknings- og høyere utdanningsminister Tora Aasland

Spørsmål:

«I et intervju med VG 28.10.07 uttaler statsråden i forbindelse med en sak om igangsetting av byggeprosjekter i universitets- og høyskolesektoren at: "Vi kan ikke vente til konjunktorene faller." Likevel har Regjeringen heller ikke i budsjettet for 2008 foreslått startbevilgninger til noen nye bygg i sektoren. Samtidig står private givere klare til å bidra til realiseringen av prioriterte prosjekter.

Hvordan og når skal Regjeringen få nyttiggjort seg gaver til bygg når den ikke ønsker å igangsette bygging av nybygg?»

BEGRUNNELSE:

I VG 27.10.07 fremkommer det at en giver ønsket å bidra med 300 mill. kr til byggingen av nytt høyskolebygg i Bergen. Prosjektet er nummer fire på listen over prioriterte bygg i universitets- og høyskolesektoren, og det har fått godkjent kostnadsrammen. Gaven ble avslått av Kunnskapsdepartementet for et år siden.

Stoltenberg-regjeringens politikk har i de tre siste budsjettene vært å si nei til igangsetting av nybygg i sektoren. Dette fører til at helt nødvendige og byggeklare prosjekter ikke kommer i gang, med de konsekvenser det har for institusjonsutvikling, studenter og ansatte. Samtidig kommer stadig nye prosjekter til på listen, etter hvert som behovet i sektoren øker.

Problemet med Regjeringens nei til nybygg er dels at nødvendige byggeprosjekter ikke blir satt i gang. Men det er også et stort problem at det blir umulig å nyttiggjøre seg større gaver fra private givere som ønsker å bidra positivt til utviklingen i sektoren.

Svar:

Bevilgning til igangsetting av nye store byggeprosjekter må først og fremst ses i sammenheng med den samlede budsjettsituasjonen. Jeg ser at det er behov for betydelige investeringer i universitets- og høyskolesektoren til nybygg og rehabilitering av eldre og antikvarisk bygningsmasse. Regjeringen vil derfor vurdere investeringer i bygg i forbindelse med de kommende statsbudsjett.

Jeg vil understreke at gaver fra private og næringsliv er ønskelig, og jeg er svært takknemlig for gaver til universitets- og høyskolesektoren om det er til forskning, undervisning eller bygg. Det kan imidlertid være knyttet forskjellige forutsetninger til ulike private bidrag. Jeg er opptatt av at dette klargjøres i dialogen mellom institusjon, giver og departement.

Kunnskapsdepartementet har mottatt brev fra Høgskolen i Bergen datert 5. november 2007 knyttet til finansiering av nybyggprosjektet ved høgskolen. I dette brevet heter det blant annet:

"Med dette presiseres at pengene er å betrakte som forskottering og ikke en gave. Mohn stiller kr. 300 millioner til disposisjon som et regulært lån. Pengene skal altså betales tilbake på vanlig måte."

Kunnskapsdepartementet vil også presisere at styringsrammen for prosjektet samlet utgjør 1 587,3 mill. kroner per 1. juli 2008, slik at forskutteringen fra Mohn vil utgjøre om lag 1/5 av de totale kostnadene.

Statlige byggeprosjekter som delvis finansieres gjennom private bidrag må behandles som del av de ordinære budsjettprosesser på lik linje med prosjekter som fullfinansieres over statsbudsjettet. Vedtak om startbevilgning for prosjektet må gjøres av Stortinget, jf. bevilgningsreglementet. Prosjekter der private bidrag er aktuelle må derfor vurderes i forbindelse med de årlige budsjett.

SPØRSMÅL NR. 131

Innlevert 29. oktober 2007 av stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli

Besvart 7. november 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad

Spørsmål:

«Hva er status for opprettelsen av et mammografitilbud i Ski?»

BEGRUNNELSE:

16. april i år stilte jeg et spørsmål til statsråden vedrørende mammografitilbudet for kvinner bosatt i Follo. Jeg tolket svaret jeg mottok fra statsråden dit hen at Helse Sør-Øst vurderte å opprette en screeningenhet i Ski. I den forbindelse imøteser jeg en redegjørelse om hva som er status for dette arbeidet.

Svar:

Jeg viser til mitt svar til Stortinget den 24.04.07 i denne saken. Der gikk det fram at omlokalisering av mammografienhetene var skjedd på bakgrunn av en inngått avtale mellom Akershus universitetssykehus HF og daværende Rikshospitalet-Radiumhospitalet HF om overføring av hoveddelen av screeningvirksomheten til Akershus universitetssykehus HF, med virkning fra 1. august 2007.

Tilgjengeligheten til undersøkelsen er viktig for å sikre høy oppslutning om mammografiprogrammet. På denne bakgrunn informerer Helse Sør-Øst RHF at de arbeider aktivt for å få på plass en lokal løsning der mammografibildene tas i Follo. Helseforetakene Akershus universitetssykehus HF og Aker universitetssykehus HF har drøftet og utredet alternative modeller for drift av et mammografitilbud på Ski sykehus. Utredningene har vist at det er praktisk mulig å etablere et slikt tilbud.

Det arbeides med en løsning hvor selve undersøkelsene gjennomføres på Ski sykehus, mens bildene dataoverføres til tyding og eventuell videre pasientoppfølging ved Akershus universitetssykehus. Det tas sikte på utvidet åpningstid ved Ski sykehus for å bedre tilgjengeligheten, i tillegg til at Ski er en mer hensiktsmessig lokalisering for kvinnene i Follo. De to helseforetakene arbeider aktivt med avklaringer med henblikk på en avtale og så rask etablering av tilbudet som mulig.

Høy kvalitet på undersøkelsen er viktig. Derfor vil foretakene basere seg på bruk av digital teknologi, noe som forutsetter anskaffelse av nytt utstyr. Helse Sør-Øst melder at det ikke vil være mulig å få på plass en lokal løsning med slikt utstyr i Follo i inneværende år. Akershus universitetssykehus HF har midlertidig tatt over ansvaret for undersøkelsen av kvinner fra Follo, ved at det er etablert et tilbud i Lillestrøm. Parallelt pågår samarbeidet mellom Akershus universitetssykehus HF og Aker universitetssykehus HF for å finne en permanent løsning som vil være velfungerende. Inntil denne er på plass er det derfor viktig at den etablerte løsningen på Lillestrøm benyttes.

Jeg ser det som positivt at Helse Sør-Øst arbeider for å få på plass en varig løsning som både gir kvinnene i Follo-området et lett tilgjengelig mammografitilbud, med undersøkelser av høy teknisk kvalitet. Dette vil bidra til å realisere målene som er stilt for mammografiprogrammet om å redusere sykdom og død som følge av brystkreft.

SPØRSMÅL NR. 132**Innlevert 29. oktober 2007 av stortingsrepresentant Vera Lysklætt****Besvart 8. november 2007 av olje- og energiminister Åslaug Haga****Spørsmål:**

«Hva vil statsråden gjøre for å kompensere for den utilsiktede bivirkningen av tiltakssonen på utvikling av bioenergi i Finnmark og Nord-Troms?»

BEGRUNNELSE:

En utvikling av bioenergi i Finnmark og Nord-Troms hindres av fritaket for 10 øres elavgift på strømforbruket til næringslivet, yrkesbygg og husholdninger. Denne utilsiktede bivirkningen må derfor kompenseres på en eller annen måte for å skape lønnsomhet i bioenergi prosjekter i denne delen av landet.

Følgene i dag er at bioenergi produsenter i Finnmark og Nord-Troms må konkurrere med en markedspris som er 10 øre lavere pr. kWh enn i landet for øvrig. Utbygging av fornybar energi med tilhørende infrastruktur får dermed en lavere lønnsomhet. Næringsliv og husholdninger vil velge en "billig" elkraft i stedet for å velge miljøvennlig.

I et konstruert eksempel på et bio-anlegg hvor egergileveransen er ca. 5 GWh (millioner kWh), vil de årlige tapte inntektene for produksjonskjeden av bioenergien utgjøre ca. kr. 500000 pr. år. Med en levetid på anlegget på 15 år er tapt inntekt akkumulert til 7,5 mill.kr. Denne konkurransevidningen er et hinder for å få i gang for eksempel et aktivt skogbruk og bioenergi prosjekter innen tiltakssonens område.

En del av de økonomisk gunstige støtteordningene i tiltakssonen skal bl.a. kompensere for at vi har en lengre fyringssesong (38%) enn f.eks. Oslo, og det årlige energiforbruket og energikostnadene som følger av dette, er derfor større enn i landet for øvrig.

Svar:

Satsing på bioenergi står sentralt i Regjeringens arbeid med energiomlegging. Regjeringens viktigste verktøy i energiomleggingen er Enova, som forvalter midlene fra energifondet. Enovas arbeid bidrar til å realisere utbygging av fjernvarme og andre miljøvennlige energiløsninger over hele landet. Enova støtter utbygging av fornybar varme flere steder innenfor tiltakssonen.

Mulighetene for energiomlegging påvirkes også av relative prisforhold mellom for eksempel fyringsolje, elektrisitet og biomasse. Avgiftene på disse energibærerne vil derfor også ha betydning. Både fyringsolje og elektrisitet er ilagt særavgifter, og i St.prp. nr. 1 (2007-2008) er det foreslått en betydelig økning i grunnavgiften på fyringsolje, som styrker konkurransevnen til bioenergi i vannbårne systemer. Bruk av bioenergi i form av ved, pellets og fjernvarme er ikke ilagt særavgifter.

Det er riktig, som representanten påpeker, at fritaket for elavgift innebærer at det er vanskeligere å få lønnsomhet i bioenergi prosjekter i tiltakssonen enn i resten av landet. Det er et dilemma at denne særordningen, som i utgangspunktet er ment å kompensere økonomisk for høye energikostnader som en følge av lang fyringssesong, har uheldige bivirkninger for energiomleggingen i regionen. Jeg er imidlertid positiv til at vi har særordninger for tiltakssonen, og mener at denne ordningen fungerer etter formålet.

Jeg er kjent med at det på tross av fritaksordningen heldigvis ikke er slik at alle energiomleggingsprosjekter blir ulønnsomme. Det har blitt gjennomført, eller er under planlegging, gode prosjekter i Alta, Lakselv, Karasjok, Kirkenes og Hammerfest. Jeg håper at det er grunnlag for at også andre steder i Finnmark og Nord-Troms kan la seg inspirere av disse prosjektene.

SPØRSMÅL NR. 133**Innlevert 29. oktober 2007 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande****Besvart 12. november 2007 av kultur- og kirkeminister Trond Giske****Spørsmål:**

«Vil statsråden bidra til at Kystmuseet i Sør-Trøndelag settes i stand til å opprette en varig stilling som havbrukskonservator?»

BEGRUNNELSE:

Kystmuseet i Sør-Trøndelag, lokalisert på Hitra, er tildelt et nasjonalt ansvar for å sikre kunnskapen om hvordan den moderne havbruksnæringa har vokst frem i Norge.

Museet har søkt KKD om midler for å opprette en varig stilling som havbrukskonservator - den første i sitt slag i Norge - tilknyttet museets samarbeid med havbruksnæringen om å etablere Ægir-norsk havbruksmuseum som en integrert del av Kystmuseet. Stillingen har så langt vært finansiert som et spleise-

lag mellom fylkeskommunen, Hitra kommune og diverse næringsaktører, men dette er ingen varig løsning. Etter det undertegnede kjenner til, har Sør-Trøndelag fylkeskommune hatt finansiering av en slik stilling som topp prioritet overfor ABM-utvikling og KKD gjennom flere år.

Svar:

I de senere årene har prinsippene for museumsreformen om regional konsolidering vært styrende for fordelingen av friske midler på museumsfeltet. Jeg er kjent med at Kystmuseet i Sør-Trøndelag har søkt om økte driftsmidler til en havbruks-konservatorstilling. Hvis museene i Sør-Trøndelag vurderer konsolideringer der Kystmuseet inngår, vil departementet kunne vurdere nivået på tilskuddet på nytt.

SPØRSMÅL NR. 134**Innlevert 29. oktober 2007 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter****Besvart 9. november 2007 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Fritaksmetoden ble innført med virkning fra 2004. Dette innebærer at aksjegevinster og utbytte ikke blir skattlagt før eventuelt utbytte blir tatt ut privat.

Mener finansministeren at et flertall i Stortinget, f.eks. i 2015, kan vedta med 11 års tilbakevirkende kraft at aksjegevinster og utbytte likevel skal beskattes, eller mener finansministeren at et slikt vedtak vil være i strid med Grunnloven § 97?»

Svar:

Vurderingen av om nye skatteregler er i strid med Grunnlovens § 97 må avgjøres etter en konkret vurdering av utformingen og virkningen av de aktuelle reglene. Stortingets egen begrunnelse for slike nye skatteregler vil være av sentral betydning for bedømmelsen av grunnlovsmessigheten.

Det foreliggende spørsmål er hypotetisk, og må antas å skyldes Regjeringens forslag om gradvis

skattlegging av de betinget skattefritatte (skatteutsatte) selskapsinntekter under det gamle rederiskatteregimet. Hele tiden har dette regimet bestått i betinget skattefritak (skatteutsettelse) inntil utdeling eller uttreden skjer. Det som foranlediger spørsmålet, synes å være at også fritaksmetoden for aksjeinntekter i selskap innebærer at det skjer en beskatning ved utdeling fra selskapet til personlig aksjonær. Denne parallellen er imidlertid bare tilsynelatende, og det kan ikke trekkes slutninger fra det ene forholdet til det andre når det gjelder tilbakevirkningsspørsmål etter Grunnloven.

Det gamle rederiskatteregime dreier seg om skipsfartsinntekter opptjent i rederiselskapet, hvor beskatningen har vært utsatt til et senere utdelings-tidspunkt. Ved å vente med utdeling har aksjonærene også kunnet utsette denne selskapsbeskatningen tilsvarende lenge. Regjeringens forslag om overgang til et nytt rederiskatteregime innebærer at denne utsettelsen gradvis avvikles, selv om inntektene fortsatt blir stående i selskapet uten utdeling. (Ved faktisk ut-

deling raskere enn overgangsregimets fordeling over 10 år, vil skatteutsettelsen avvikles tilsvarende raskere, som følge av den gjeldende korreksjonsbeskatning som videreføres.) Det er denne gradvise avviklingen av de tidligere selskapsskatteutsettelsene som Regjeringen mener ikke er i strid med Grunnloven.

Fra og med 2006 er det i tillegg til selskapsbeskatningen også utbytteskatt (aksjonærbeskatning) ved utdeling utover gjeldende skjermingsfradrag. Denne utbytteskatningen av personlige aksjonærer er den samme i og utenfor rederisektoren. Formålet med både selskapsskatt og utbytteskatt av utdelt selskapsoverskudd er å oppnå en samlet skattebelastning (inntil vel 48 pst.) som er sammenlignbar med marginalskatten på nærings- og lønnsinntekter. For utbytteskatt er det et iboende, generelt trekk at aksjonærene kan utsette denne beskatningen ved å utsette utdeling.

Utbytteskatningen av de personlige aksjonærene i rederiselskapene berøres ikke av Regjeringens forslag. Denne utbytteskatning vil, i likhet med annen utbytteskatning, fortsatt skje i takt med faktisk utdeling. Den omfatter også gamle selskapsoverskudd som utdeles etter å ha vært holdt tilbake i selskapet en tid, uansett grunnen til slik utsatt utdeling. At denne nyere utbytteskatningen også rammer slike utdelinger fra gamle overskudd, og i realiteten er en senere innført ekstrabeskatning av dem, er opplagt ikke i strid med Grunnloven, og har ikke fra noe kjent hold vært kritisert for å være det.

Fritaksmetoden har helt andre siktemål og egenskaper enn det gamle rederiskatteregime. Metodens hovedformål er å hindre kjedebeskatning, ikke å etablere noe eget område for verken utsatt skatt eller endelig skattefritak. Utbytte som et aksjeeiende selskap mottar fra det utdelende selskap, har normalt allerede vært skattlagt som selskapsinntekt hos dette utdelende selskapet (eller tidligere hos dettes datterselskap m.v.). Også aksjegevinster i et selgende selskap vil normalt skyldes det underliggende selskaps skattepliktige inntjening, enten allerede opptjente overskudd eller forventede, fremtidige overskudd der. Aksjegevinster vil for øvrig også gjerne være påvirket (reduisert) av at salgsverdien av aksjer avhenger av selskapets kapital og inntjening etter skatt.

Fritaksmetoden for det utbytttemottakende eller gevinstrealiserende selskap fritar altså ikke for den

alminnelige opptjeningsbeskatning i selskapssektoren, men fritar for dobbelt, evt. flerdobbelt selskapsbeskatning (kjedebeskatning) av reelt samme inntekt. Den alminnelige opptjeningsbeskatning suppleres så av utbytteskatning ved senere utdeling av selskapsoverskudd til personlig aksjonær. Dermed oppnås det samme totale skattenivå som ellers for utdelte selskapsinntekter. Skattefritaket i fritaksmetoden må være utformet som et endelig fritak i det enkelte selskapsledd, ikke bare som en skatteutsettelse, for å oppnå dette.

Dette viser fritaksmetodens begrensede virkninger, men også dens nødvendighet. En innføring av alminnelig skatteplikt for utbytttemottak og gevinstrealisering i alle ledd av selskapssektoren, uten fradragrett for senere utdeling fra det enkelte, beskattede selskap, ville innebære en vesentlig ekstrabeskatning utover det nevnte, tilsiktede skattenivå på inntil vel 48 pst. Konsernstrukturer og eierskap gjennom flere selskapsledd ville da bli skattemessig uholdbart i Norge.

Allerede av denne grunn er hypotesen i spørsmålet uaktuell. Å tenke seg videre at denne nye ekstrabeskatning skulle gjøres gjeldende overfor gamle selskapsinntekter fra aksjer, reiser tilbakevirkningsvurderinger av en helt annen art enn de som gjelder for Regjeringens forslag som nevnt. Som ledd i den forestående evaluering av skattereformen vil selvsagt også fritaksmetoden bli gjennomgått, og justeringer i den kan ikke utelukkes. Men man kan se bort fra en generell avvikling av metoden med slik tilbakevirkende kraft som skissert i spørsmålet.

I bedømmelsen av Regjeringens forslag til avvikling av det gamle rederiskatteregimet er det vesentlig å fastholde at dette regimet bare har vært en skatteutsettelsesordning. Dette er noe annet enn et endelig skattefritak, og har heller ikke vært ment som et endelig skattefritak. Grunnlovsvernet mot tilbakevirkende omgjøring av gamle, endelige skattefritak kan i alminnelighet anses sterkere enn grunnlovsvernet mot avvikling av skatteutsettende ordninger. At det er vesensforskjell på skatteutsettelse og endelig skattefritak, illustreres også av den nevnte utbytteskatningen fra 2006. Det lar seg neppe hevde at personlige aksjeutbytter i Norge fortsatt har endelig utbytteskattefritak, bare fordi skatteplikten kan utsettes på ubestemt tid ved å utsette utdeling.

SPØRSMÅL NR. 135**Innlevert 30. oktober 2007 av stortingsrepresentant Kari Lise Holmberg****Besvart 7. november 2007 av arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen****Spørsmål:**

«I forslag til statsbudsjett for 2008 står det at avkastningen av Romanifolkets fond skal benyttes som en kollektiv oppreisning til romanifolket for tidligere overgrep, og at arbeidet med dette fondet skal være slutført i 2007. Fondet på 75 mill. kr ble opprettet allerede i 2004, og mange har ventet lenge på iverksettingen.

Vil statsråden redegjøre for status i forhold til fondet, herunder også til hvilke formål midlene kan/ skal benyttes?»

Svar:

Romanifolkets/taternes fond, som det da het, ble vedtatt opprettet i forbindelse med behandlingen av Revidert statsbudsjett for 2004. I innstillingen sluttet flertallet i komiteen seg til følgende forutsetninger for opprettelsen: "Fondet vil bli administrert av en nyetablert stiftelse hvor romanifolkets organisasjoner vil være representert. Vedtektene for stiftelsen vil bli utarbeidet av Kommunal- og regionaldepartementet i samarbeid med romanifolkets organisasjoner" (Innst.S.nr.250 (2003-2004), s. 80). Arbeids- og inkluderingsdepartementet, som nå har ansvar for dette politikkområdet, har utarbeidet vedtekter for stiftelsen i samarbeid med tre av romanifolkets/taternes organisasjoner, i tråd med disse forutsetningene.

12. oktober ble vedtektene for Romanifolkets/taternes kulturfond vedtatt av Kongen i statsråd. Senere samme dag ble vedtektene for Stiftelsen romanifolkets/taternes kulturfond formelt fastsatt. Det skjedde på et formelt møte der stiftelsesdokumentet ble undertegnet av representanter fra Taternes Landsforening, Foreningen Roma og Landsorganisasjonen for Romanifolket og meg selv. Vedtektene for stiftelsen er utarbeidet etter en lengre prosess mellom Arbeids- og inkluderingsdepartementet og romanifolkets/taternes organisasjoner. Kopi av dokumentene følger vedlagt.

Samme dag ble styret for stiftelsen konstituert med valg av leder og nestleder. Gjennom kriterier nedfelt i vedtektene for stiftelsen reguleres hvilke organisasjoner som kan oppnevne styremedlemmer til stiftelsen. Styret består ved opprettelsen av tre representanter fra Taternes Landsforening, tre representanter fra Landsforeningen for Romanifolket og ett medlem oppnevnt av staten. Statens representant har tale- og forslagsrett, men ikke stemmerett. Videre har departementet rett til å være observatør på alle styremøter og innsynsrett i stiftelses dokumenter og protokoller.

Stiftelsen er nå under registrering. Når stiftelsen er formelt godkjent av Stiftelsestilsynet og nødvendige formaliteter med bankkonti og fullmakter er på plass, vil avkastningen av fondet bli stilt til disposisjon for stiftelsen i tråd med Stortingets forutsetninger i Innst.S. nr. 250 (2003-2004), Midlene kan da som forutsatt benyttes til å gi tilskudd til tiltak og aktiviteter som fremmer bevaring og utvikling av romanifolkets/taternes kultur, språk og historie.

2 vedlegg til svar:

Vedlegg 1

VEDTEKTER FOR ROMANIFOLKETS/
TATERNES KULTURFOND

§ 1. Fondets navn og etablering

Fondets navn er Romanifolkets/taternes kulturfond.

Fondet er opprettet ved Stortingets budsjettvedtak 18. juni 2004 (Innst.S. nr. 250 (2003-2004) som en kollektiv kompensasjon for språklige og kulturelle tap og forsakelser tidligere tiders fornukspolitikk har påført romanifolket/taterne.

§ 2. Fondets formål

Fondets formål er å yte bidrag eller tilskudd til tiltak og aktiviteter som fremmer bevaring og utvikling av romanifolkets/taternes kultur, språk og historie.

Fondets midler skal ikke brukes til individuelle erstatninger.

§ 3. Fondets kapital og avkastning

Fondets grunnkapital er 75 millioner kroner.

Grunnkapitalen er plassert i Norges Bank som kontolån til staten og med rente tilsvarende renten på langsiktige statsobligasjoner. Renter godskrives 31. desember hvert år og overføres tilvist konto, som disponeres av departementet, første virkedag det påfølgende år.

Avkastningen stilles til disposisjon over det årlige statsbudsjett, for styret for Stiftelsen romanifolkets/taternes kulturfond som forvalter Romanifolkets/taternes kulturfond. Stiftelsens styre kan beslutte at ubrukte midler ett år, helt eller delvis, overføres til stiftelsens budsjett for neste år.

§ 4. Styret for fondets avkastning

Styret i stiftelsen forvalter fondets avkastning i henhold til stiftelsens vedtekter.

De av romanifolkets/tatemes organisasjoner som oppfyller kriteriene for å motta grunnstøtte fra staten kan stille representanter til styret.

§ 5. Administrasjon og forvaltning av fondets avkastning

Stiftelsens styre skal fastsette nærmere retningslinjer og prioriteringer for forvaltningen av fondets avkastning. Retningslinjene skal inneholde regler for oppfølging og kontroll. Stiftelsens styre tildeler tilskudd eller bidrag i samsvar med fondets formål og stiftelsens vedtekter og retningslinjene for utdeling. Stiftelsen er ansvarlig for at det føres særskilt regnskap over forvaltning av avkastning og for at det rapporteres om dette i årsmeldingen.

Arbeids- og inkluderingsdepartementet har rett til innsyn i protokoller fra styremøter og rett til å delta på styremøter som observatør.

Stiftelsen skal sende godkjente styreprotokoller, årsmelding, årsregnskap og revisjonsberetningen til departementet så snart de er fastsatt og senest 31. mai.

Dersom departementet finner at fondets midler ikke er anvendt i samsvar med formålet kan den årlige overføringen holdes tilbake i påvente av at Stortinget orienteres om saken.

§ 6. Ikrafttredelse

Vedtektene trer i kraft straks.

Vedlegg 2

STIFTELSESDOKUMENT FOR STIFTELSEN ROMANIFOLKETS/TATERNES KULTURFOND

Stiftelsesdokumentet er utarbeidet i henhold til i stiftelsesloven § 9. Vedlagt følger stiftelsens vedtekter, jf. stiftelsesloven § 10.

Oppretter er Arbeids- og inkluderingsdepartementet, på bakgrunn av St.prp. nr. 63 (2003-2004), kap. 526 Nasjonale minoriteter, post 90.

a) Stiftelsens formål

Formålet med stiftelsen er å forvalte den årlige avkastningen av Romanifolkets/tatemes kulturfond til tiltak og aktiviteter som fremmer bevaring og utvikling av romanifolkets/taternes kultur, språk og historie.

Romanifolkets/taternes kulturfond er opprettet ved Stortingets budsjettvedtak 18. juni 2004 som en kollektiv kompensasjon for språklige og kulturelle tap og forsakelser tidligere tiders fornorskingspolitikk har påført romanifolket/tateme.

b) Hvilke eiendeler skal brukes som grunnkapital
Stiftelsens grunnkapital er 100 000 kroner som stilles

til disposisjon gjennom tilskuddsbrev fra departementet.

Fondets grunnkapital er 75 millioner kroner. Grunnkapitalen er plassert i Norges Bank som kontolån til staten og med rente tilsvarende renten på lang-siktige statsobligasjoner. Renter godskrives 31. desember hvert år og overføres tilvist konto, som disponeres av departementet, første virkedag det påfølgende år.

Avkastningen av fondet stilles til disposisjon over det årlige statsbudsjett, for styret for Stiftelsen romanifolkets/taternes kulturfond som forvalter Romanifolkets fond.

c) Styrets sammensetning ved opprettelsen

Innen fire uker fra opprettelsesdato skal de tre av romanifolkets/taternes organisasjoner som er berettiget til grunnstøtte fra staten i 2007, hver utpeke tre representanter og tre vararepresentanter til styret. Staten ved Arbeids- og inkluderingsdepartementet oppnevner en representant og en vararepresentant til styret.

Arbeids- og inkluderingsdepartementet innkaller til stiftelsens første styremøte.

Det første styret skal fungere fram til ordinære styrerepresentanter er oppnevnt på organisasjonenes årsmøter og av departementet i 2008 i henhold til vedtektene.

d) Særrettigheter som gis oppretteren i forbindelse med opprettelsen av stiftelsen

Oppretter har til enhver tid innsyn i protokoller fra styremøter og rett til å delta på styremøter som observatør. Stiftelsen skal sende godkjente styreprotokoller, årsmelding, årsregnskap og revisjonsberetningen til departementet så snart de er fastsatt og senest 31. mai.

Dersom departementet finner at fondets midler ikke er anvendt i samsvar med formålet kan avkastningen holdes tilbake i påvente av at Stortinget orienteres om saken.

Departementets rolle i vedtektene forblir uendret, selv om departementet skulle endre navn i forbindelse med omorganisering av departementene.

VEDTEKTER FOR STIFTELSEN ROMANIFOLKETS/TATERNES KULTURFOND

§ 1 STIFTELSENS NAVN

Stiftelsens navn er "Stiftelsen romanifolkets/taternes kulturfond".

§ 2 STIFTELSENS FORRETNINGSSTED

Stiftelsen har sitt forretningssted i Oslo. Endret lokalisering kan bestemmes ved vedtaksendring med ¾ flertall.

§ 3 FORMÅL

Stiftelsens styre skal forvalte avkastningen av Romanifolkets/taternes kulturfond på en slik måte at fondet bidrar til tiltak og aktiviteter som fremmer bevaring og utvikling av romanifolkets/taternes kultur, språk og historie.

Stiftelsens midler skal ikke brukes til individuelle erstatninger.

§ 4 STIFTELSESKAPITAL

Stiftelsens grunnkapital skal utgjøre minst 100 000 kroner. Grunnkapitalen kan ikke brukes til utdeling av tilskudd.

Stiftelsen skal, om mulig, søke å framskaffe ytterligere midler til stiftelsens grunnkapital.

Stiftelsen finansieres av avkastningen av Romanifolkets/taternes kulturfond som utbetales årlig fra staten.

§ 5 VIRKSOMHET

Der ikke annet er angitt i vedtektene og godkjent av Stiftelsestilsynet, følger stiftelsen bestemmelsene i stiftelsesloven. Stiftelsen er ikke å regne som en næringsdrivende stiftelse.

Stiftelsen kan samarbeide med institusjoner og organisasjoner med lignende formål som stiftelsen. Et samarbeid må vedtas med 2/3 flertall i stiftelsens styre og berettiger ikke til styrerepresentasjon.

§ 6 RETNINGSLINJER FOR UTDELING AV AVKASTNING

Stiftelsens styre foretar utdeling av avkastning fra fondet etter retningslinjer for søknads- og utdelingsprosedyrer.

Stiftelsens styre skal utarbeide retningslinjer for tildelinger fra fondet som må vedtas med $\frac{3}{4}$ flertall. Endringer av retningslinjene må vedtas med minst $\frac{3}{4}$ flertall i styret. Stiftelsens årsmøte skal kunne behandle retningslinjene. Eventuelle vedtak om retningslinjene på årsmøtet er kun rådgivende overfor styret.

§ 7 STYRETS SAMMENSETNING

- Styret er stiftelsens høyeste organ.
- Stiftelsens styre skal bestå av representanter fra de av romanifolkets/taternes organisasjoner som er godkjent av Arbeids- og inkluderingsdepartementet som berettiget til grunnstøtte. Departementet skal sende liste over hvilke organisasjoner som er aktuelle til stiftelsens styre og til berørte organisasjoner straks søknadene om grunnstøtte er avgjort, og senest innen 1. mars hvert år.
- Styrets representanter velges på årsmøtet til de godkjente organisasjonene som representerer ro-

manifolket/taterne. Valg kan skje før listen over aktuelle organisasjoner foreligger med forbehold om at det ikke har virkning før departementets liste foreligger.

- Alle styrerepresentanter velges for ett år av gangen. Både den enkelte organisasjons og statens representant kan gjenvelges.
- Styret består i utgangspunktet av tre (3) representanter fra hver godkjente organisasjon, samt én (1) representant oppnevnt av staten. Dersom det er fem (5) eller flere organisasjoner som velger representanter kan hver godkjente organisasjon stille med to (2) representanter. Antall representanter fra organisasjonene økes umiddelbart til tre (3) når det er fire (4) eller færre organisasjoner som velger til styret.
- Organisasjoner som blir godkjent for å motta grunnstøtte kan tre inn i styret straks avgjørelsen er fattet og de har oppnevnt styrerepresentanter.
- Organisasjonene kan oppnevne vararepresentant for sine styrerepresentanter.
- Dersom en organisasjon ikke lenger oppfyller kriteriene for å motta grunnstøtte, skal denne organisasjonens representanter tre ut av stiftelsens styre med umiddelbar virkning.
- Dersom en organisasjon ønsker å trekke seg fra stiftelsens styre kan den tre ut med umiddelbar virkning. Organisasjonen har da anledning til å tre inn igjen påfølgende år.
- Departementet oppnevner én (1) representant og én (1) vararepresentant for staten.
- Representanter må oppfylle kravene i stiftelsesloven § 27. Representant oppnevnt av staten, må i tillegg oppfylle kravene i stiftelsesloven § 27 a, andre pkt.
- Styrerepresentanter som ønsker å tre ut av styret, skal skriftlig meddele dette til styret. Den organisasjonen som styrerepresentanten representerer har da anledning til å oppnevne en ny representant som fungerer fram til neste årsmøte hvor det velges representanter til stiftelsens styre. Dersom leder eller nestleder ønsker å tre ut av styret, utpeker styret ny leder/nestleder.
- Styret velger leder og nestleder for ett år av gangen. Samme organisasjon kan ikke ha leder og nestleder samtidig. Samme organisasjon kan heller ikke ha styreleder eller nestleder to år på rad. Derimot kan en organisasjon ha leder et år og nestleder påfølgende år eller omvendt.

§ 8 STYRETS ARBEIDSFORM

- Det skal være minst ett styremøte pr. halvår, og ellers når styret beslutter det. Det skal dessuten holdes styremøte når mer enn 50 % av styrets representanter skriftlig ber om det, og da senest innen en måned etter at ønsket er framsatt. Stif-

telsens revisor eller Stiftelsestilsynet kan også kreve at det innkalles til styremøte. De samme kan kreve at styret behandler bestemte saker.

- b) For at styret skal være beslutningsdyktig, må mer enn 50 % av styrets representanter eller vararepresentanter er til stede. Dessuten må minst to (2) av de ordinære styrerepresentantene være til stede.
- c) Styremøtene ledes av stiftelsens styreleder. Ved forfall hos denne, skal styrets nestleder lede møtet. Ved forfall hos både styreleder og nestleder, skal en av de frammøtte faste styrerepresentantene lede møtet.
- d) Ved eventuell stemmelikhet i vedtakssaker, har den som leder styremøtet dobbeltstemme i saker som er lovpålagte oppgaver og saker som er nødvendige for den daglige driften (årsrapport, regnskap, lønn og husleie m.v.) Dobbeltstemme kan ikke brukes for å vedta utdelinger. Dobbeltstemme kan ikke brukes for å oppnå stemmelikhet.
- e) Statens representant har talerett og forslagsrett på styremøtene, men ikke stemmerett.
- f) Det skal innkalles til styremøter med minst to ukers varsel. Innkallingen skal være skriftlig og inneholde: tid og sted for møtet, forslag til dagsorden, sakspapirer.
- g) Styret kan gi vararepresentantene møte- og talerett.
- h) Ved behov kan styret kalle inn representanter fra myndighetene eller representanter fra andre organer eller organisasjoner til styremøter.
- i) Stiftelsens revisor og Stiftelsestilsynet har rett, men ikke plikt, til å være på styremøtene. Revisor har kun talerett på styremøtene i saker som angår regnskap og økonomi. Stiftelsestilsynet har kun talerett i de saker som angår stiftelsesloven.
- j) Det skal føres protokoll på alle styremøter. Protokoller skal nummereres fortløpende i forhold til år og sak. Protokollene skal minst inneholde:
  - tid og sted for styremøtet
  - hvem som var til stede
  - hvem som hadde meldt forfall
  - dagsorden for styremøtet
  - kort redegjørelse for de enkelte sakene
  - vedtak som ble fattet
- k) En styrerepresentant som ikke er enig i styrets vedtak, kan kreve sin oppfatning ført inn i protokollen. Denne oppfatning må leveres skriftlig til den som fører protokoll for møtet. Protokollen skal sendes ut til styrerepresentantene senest to uker etter at styremøtet er avholdt. Kun de som var til stede på styremøtet kan uttale seg om protokollen. Dersom det ikke er kommet skriftlige innsigelser mot protokollen senest to uker etter at den er blitt sendt ut, anses protokollen som vedtatt. Dersom det kommer skriftlige innsigelser til

en protokoll, skal dette tas opp på førstkomende styremøte som, ved mer enn halyparten av stemmene blant de som var til stede på gjeldende møte, kan vedta protokollen. Skriftlige innsigelser mot protokollen kan kun dreie seg om hvorvidt man mener protokollen ikke er korrekt ført i forhold til hvem som var til stede og hva som ble vedtatt på møtet.

- l) Protokollen skal underskrives av alle representantene som har deltatt i styrebehandlingen.
- m) Den enkelte styrerepresentant har plikt til å sette seg inn i stiftelseslovens til enhver tid gjeldende regler og skaffe seg nødvendig kunnskaper om organisasjonsarbeid og -drift.
- n) Styrerepresentantene har taushetsplikt om noens personlige forhold de får kjennskap til i forbindelse med utøvelse av vervet.

§ 9 STYRETS OPPGAVER

- a) sørge for at stiftelsens økonomi- og formuesforvaltning skjer i samsvar med stiftelsens formål og vedtekter, stiftelsesloven, god regnskapskikk og øvrige bestemmelser som gjelder for stiftelsen
- b) utarbeide retningslinjer for tildelinger fra fondets avkastning
- c) halvårlig utlyse utdeling av avkastningen fra fondet
- d) fatte vedtak om tildelinger i tråd med vedtektene og retningslinjene for tildeling etter søknadene er behandlet, sette størrelsen på tildelingene og sørge for utbetalinger
- e) sørge for at det rapporteres tilfredsstillende fra tiltak/prosjekter som har fått støtte fra fondet, herunder forsvarlig regnskapsrapportering
- f) fastsette størrelsen på honoraret til styre- og vararepresentanter. Honoraret kan ikke overstige nivået for godtgjøring som gjelder for deltakelse i statlige utvalg.
- g) behandle andre saker om stiftelsens drift
- h) forberede årsmøtet og sakspapirer til dette
- i) delta på årsmøtet
- j) representere stiftelsen utad, men kan delegere slik representasjon til en eller flere styrerepresentanter, eventuelt til daglig leder
- k) hvert år innen utgangen av mai sende revidert årsregnskap til Regnskapsregisteret i henhold til regnskapsloven § 8-2, 1. ledd

§ 10 SEKRETERIAT

Drift av et sekretariat, lønn til daglig leder og utgifter til styrets arbeid skal i utgangspunktet dekkes av avkastningen fra fondet. Stiftelsens styre kan søke det offentlige om midler til hel eller delvis finansiering av et sekretariat.

§ 11 DAGLIG LEDER

Dersom styret finner det organisatorisk hensiktsmessig og økonomisk forsvarlig, kan styret ansette daglig leder, eller annen administrativ ansatt, på heltid eller deltid. Daglig leder kan ikke sitte i stiftelsens styre, eller i styret til noen av organisasjonene som er representert i stiftelsens styre. Styret har arbeidsgiveransvaret og skal utarbeide ansettelsesavtale og stillingsinstruks for den/de ansatte.

Daglig leder har møteplikt med talerett og forslagsrett på styremøter og årsmøtet. Eventuelt øvrige ansatte har møte- og talerett på styremøter og årsmøtet.

§ 12 ÅRSMØTET

- 1) Årsmøtet avholdes før 1. mai hvert år.
- 2) Årsmøtet skal bestå av representantene i stiftelsens styre, samt tre ekstra representanter fra hver av romanifolkets/taternes organisasjoner som oppfyller kriteriene for å ha representanter i styret.
- 3) Staten deltar på årsmøtet med 3 observatører oppnevnt av departementet. Observatørene har møterett og årsmøtet kan gi dem talerett.
- 4) Sted og dato for årsmøtet skal meddeles de i styret representerte organisasjoner og staten senest 2 måneder før årsmøtet avholdes. Innkomne forslag til årsmøtet skal være sendt stiftelsens styre senest én måned før årsmøtet. Kun de organisasjoner som er representert i stiftelsens styre og de som ellers kan delta på årsmøtet, kan sende inn forslag. Sakspapirer til årsmøtet skal være sendt til årsmøtorepresentantene senest én uke før årsmøtet. Alle innkomne forslag skal være behandlet av stiftelsens styre, som skal ha avgitt sin innstilling til det enkelte forslaget. Innstillingene sendes ut sammen med øvrige sakspapirer, som skal være:
  - a) styrets årsmelding
  - b) revidert regnskap
  - c) styrets forslag til virksomhetsplan for kommende periode
  - d) styrets forslag til budsjett for kommende periode
  - e) oversikt over tildelinger som har blitt gjort i perioden
- 5) Årsmøtet skal ta utgangspunkt i følgende dagsorden:
  1. Godkjenning av innkalling
  2. Valg av møteleder og referent
  3. Valg av tre personer til å underskrive årsmøteprotokollen. Fortrinnsvis fra ulike organisasjoner
  4. Styrets forslag til årsmelding
  5. Orientering om revisorgodkjent regnskap

6. Innkomne forslag
7. Styrets forslag til virksomhetsplan for kommende periode
8. Styrets forslag til budsjett for kommende periode
9. Orientering om valg av styre, jf. § 7 c)
- 6) Et vedtak på årsmøtet fattes dersom mer enn 50 % av de stemmeberettigede årsmøtedelegatene stemmer for det.
- 7) Vedtak som gjøres på årsmøtet, er kun rådgivende overfor stiftelsens styre.
- 8) Årsmøtet kan ikke fatte vedtak som er i strid med stiftelsesloven, regnskapsloven eller tilhørende gjeldende forskrifter.

§ 13 REGNSKAP OG REVISJON

Stiftelsen er regnskaps- og revisjonspliktig etter de til enhver tid gjeldende bestemmelser i regnskapsloven som omfatter stiftelser, samt bestemmelsene i revisorloven og stiftelsesloven.

§ 14 REVISOR

Stiftelsen skal ha regnskapsfører og statsautorisert revisor som velges av stiftelsens styre.

§ 15 STATENS REPRESENTANT

Statens representant overfor stiftelsen er Arbeids- og inkluderingsdepartementet.

§ 16 OMDANNING

Stiftelsens styre kan foreta omdanning av stiftelsen i henhold til stiftelseslovens bestemmelser. Vedtak om omdanning krever $\frac{3}{4}$ flertall i styret. For vedtektsendringer som gjelder formål, forretningssted og valg av styret kreves det $\frac{3}{4}$ flertall blant styrets representanter.

Før det fattes vedtak om omdanning, skal det innhentes uttalelse fra staten ved ansvarlig departement.

Styret kan ikke fatte vedtak om vedtektsendringer som er i strid med stiftelsesloven eller stiftelsesdokumentet.

§ 17 OPPHEVELSE

Opphevelse av stiftelsen må først være vedtatt av styret med $\frac{3}{4}$ flertall og deretter av stiftelsens årsmøte med $\frac{3}{4}$ flertall. Før opphevelse vedtas, skal staten ved ansvarlig departement informeres. For øvrig gjelder reglene i stiftelsesloven § 52.

§ 18 GODKJENNING AV VEDTEKTENE

Disse vedtektene er godkjent av oppretter den... og gjøres gjeldende fra samme dato.

Stiftelsens retningslinjer fastsetter styret selv.

SPØRSMÅL NR. 136**Innlevert 30. oktober 2007 av stortingsrepresentant Line Henriette Holten Hjemdal****Besvart 6. november 2007 av miljøvern- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«Hva vil statsråden foreta seg i forbindelse med StatoilHydros planlagte investeringer i oljesand-industrien i Canada?»

BEGRUNNELSE:

StatoilHydro har investert 10 milliarder kroner i et omstridt oljesandprosjekt i delstaten Alberta vest i Canada. Ifølge NRK har selskapet planer om å investere opp mot 100 milliarder kroner i dette prosjektet som dreier seg om utvinning av olje fra oljesand i store skogområder på land. Skadene på miljøet er store, og utslippene av klimagasser ved denne typen oljeutvinning er mangedobbelt så store som fra offshore-oljeindustri på norsk sokkel. Store skogområder må ryddes for å få tilgang til oljesanden, og teknologien som benyttes fører til stort forbruk av energi og vann. Det kanadiske Pembina-instituttet mener ifølge NRK at StatoilHydro utnytter lavt skattenivå og lave miljøstandarder når de går inn med tunge investeringer i den kanadiske oljesand-industrien. Rett etter sin tiltrødelse som miljø- og utviklingsminister varslet Erik Solheim strengere krav til StatoilHydros virksomhet i utlandet. Statsråden gav følgende uttalelse til NRK: "Presset på Statoil må være konstant videreutvikling av den beste tilgjengelige teknologien, og aldri aksept for at man for eksempel har en miljøstandard i Nordsjøen, og en annen i Guinea-bukta i Afrika".

Svar:

Stortinget behandlet i vår St.melding nr. 13 (2006-2007) om et aktivt og langsiktig eierskap. I eierskapsmeldingen står det at Regjeringen venter at alle selskaper tar samfunnsansvar uavhengig av om de er eid av private eller offentlige aktører. For selskaper der staten er hel eller deleier, forventer Regjeringen at selskapene bør være ledende innen dette arbeidet.

Regjeringen støtter også statseierskapsutvalgets syn på at staten vil kunne få svekket legitimitet, for eksempel som lovgiver og i saker som angår utenrikspolitikken dersom staten ikke også gjennom eierrollen etterlever høye standarder på dette området.

Regjeringen mener at det å ivareta samfunnsansvar bør være en integrert del av selskapets virksomhetsstyring og forretningsutvikling. I tillegg til forretningsmessig drift og god industriell utvikling, forventer Regjeringen at selskapene også ivaretar hensynet til blant annet miljøet, etikk, FOU, HMS, og arbeidet mot korrupsjon i styringen av sin virksomhet.

Det er også en selvfølge at alle norske selskaper etterlever relevante regler som springer ut av internasjonale konvensjoner om menneskerettigheter.

I Eierskapsmeldingen er det lagt til grunn at departementene som forvalter statens eierskap, vil følge opp Regjeringens forventninger på dette området i sin eierdialog med det enkelte selskap. Dette gjelder også Olje og energidepartementets dialog med StatoilHydro. Nærings- og handelsdepartementet har utarbeidet dokumentet Statens Eierpolitikk, der rammene for statens utøvelse av sitt eierskap og statens forventninger blant annet til etikk og miljø i selskapene er kommunisert.

Mitt budskap er ikke at StatoilHydro eller andre norske bedrifter gjør en dårlig miljøjobb i utlandet. Budskapet er at de har det samme ansvaret for de globale miljøfølgene av sin virksomhet både hjemme og ute, og at de gjennom sin virksomhet også kan gi gode eksempler for andre.

Jeg er kjent med at det er miljøutfordringer knyttet til utvinning av olje fra oljesand. Jeg er derfor opptatt av å få mer informasjon og kunnskap om miljøaspektene ved den type virksomhet, blant annet ved kontakt med StatoilHydro.

SPØRSMÅL NR. 137**Innlevert 30. oktober 2007 av stortingsrepresentant Øyvind Korsberg****Besvart 6. november 2007 av nærings- og handelsminister Dag Terje Andersen****Spørsmål:**

«Statskraft er Nordens tredje største kraftprodusent og har markedets beste analyseverktøy for strømmarkedet og har dermed sensitiv informasjon som har betydning for strømprisene i markedet. Det er helt åpenbart at slik informasjon kan bli misbrukt dersom informasjonen kommer på avveie og kan medføre at enkelte kan tjene grovt på krafttrading.

Har Statkraft oversikt over hvem i selskapet som har denne informasjonen, og hvilke tiltak har Statkraft for å sikre at slik informasjon ikke blir misbrukt?»

Svar:

Statkrafts virksomhet er underlagt et detaljert regelverk knyttet til fysisk og finansiell handel. Den nordiske kraftbørsen NordPool er underlagt tilsyn fra Kredittilsynet og har sin egen markedsovervåkning med adgang til fullt innsyn i Statkrafts disposisjoner. Tilsvarende gjelder i andre land der Statkraft har virksomhet, eksempelvis Finansinspeksjonen i Sverige og BAFIN i Tyskland.

Hensynet til forsvarlig forretningsdrift (risikostyring og finansiell kontroll) og vassdragsmanøvrering (flomvarsling, sikkerhet, helse og miljø) nødvendiggjør at en rekke medarbeidere innenfor Statkrafts markeds- og driftsorganisasjon må være kjent med selskapets løpende produksjonsplaner og markedsanalyser. Selskapet har rutiner for å ivareta taushetsplikten gjennom kunnskap, holdning og verktøy. Forretningsmessig sensitiv informasjon skal kun tilflyte medarbeidere som trenger slik informasjon i virksomhetsutøvelsen. Ingen andre skal ha tilgang, noe som Statkraft mener organisasjonen har stor bevissthet om og som det legges opp til at medarbeiderne har knyttet høy aktsomhet til.

Statkraft har etablert prinsipper og retningslinjer som gir detaljert beskrivelse av:

- tilgang, distribusjon og mottak av markedssensitiv informasjon
- aksess til forretningskritiske systemer og databaser
- ansvarsforhold knyttet til mottak av sensitiv informasjon
- oversiktslister over alle mottakere av markedssensitiv informasjon
- oversiktslister over alle tilganger til forretningskritiske systemer
- rutiner for overføring av data (krav til filformat, passordsbeskyttelse m.v.)
- egenhandel, nærstående parter, taushetsplikt, interessekonflikter med mer (viser her til arbeidsreglement for alle ansatte og etiske retningslinjer)
- rutiner for å bevisstgjøre egne medarbeidere om taushetsplikt og særlige aktsomhetskrav for behandling av markedssensitiv informasjon (eget tema i mål- og utviklingssamtaler, dilemmatretning m.v.)

Disse forholdene kontrolleres av Statkrafts internrevisjon, som er styrets uavhengige organ for å foreta løpende revisjoner av virksomheten.

Departementet er ikke informert om at kraftbørsen NordPool eller Kredittilsynet har kommet med alvorlig kritikk av informasjonshåndteringen i Statkraft. Vi er heller ikke kjent med at det har skjedd lekkasjer av informasjon fra Statkraft til aktører i markedet. På grunnlag av den informasjon departementet har er det er min oppfatning at Statkraft har etablert rutiner på viktige områder av betydning for å sikre seg mot misbruk av informasjon. Departementet vil i dialogen med selskapet drøfte nærmere hvordan selskapet håndterer situasjoner der nærstående til Statkrafts ansatte er aktive i markedet for kraft.

SPØRSMÅL NR. 138**Innlevert 30. oktober 2007 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten****Besvart 8. november 2007 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Ifølge Verdens Gang 30. oktober 2007 er det strid i Regjeringen om et forslag i det framlagte statsbudsjettet for 2008, om at diplomater skal skatte for fordelene av gratis bolig mens de tjenestegjør i utlandet. Det påstås at nær 200 ansettelser i utenriktjenesten er utsatt.

Hva vil statsministeren gjøre for å rydde opp og sørge for at utenriktjenesten kan fungere som forutsatt?»

Svar:

Forslaget i Ot.prp. nr. 1(2007-08) om skattemessig behandling av fri bolig i utlandet berører blant annet tjenestemenn i utenriktjenesten. Saken gjelder skatteplikt for fordel ved fri tjenestebolig i inn- og utland, og angår alle de grupper som hittil har unngått skatlegging av slik fordel ved utenlandsopphold. Saken er således ikke fremmet ut fra et ønske om å endre vilkårene for utenriktjenesten spesielt.

Bakgrunnen for saken er Høyesteretts dom av 27. februar 2007 i sak mellom Kværner Oil & Gas AS og Staten v/Skattedirektoratet. Retten slo her fast at gjeldende ordning med at offentlig ansattes bolig i utlandet er fritatt for skatt og arbeidsgiveravgift, også må gis tilsvarende anvendelse for fri bolig i utlandet for ansatte i private foretak.

Valget stod mellom å innføre alminnelig skattefrihet eller alminnelig skatteplikt for tjenestebolig i utlandet for alle arbeidstakere, uansett arbeidsgiver. Det er et sentralt skattepolitisk prinsipp at all arbeidsinntekt beskattes likt, uavhengig av om fordelene ytes i form av penger eller som naturalytelse. Alternativet med skattefrihet for ansatte med tjenestebolig i utlandet, ville dermed stå i klar kontrast til hvordan de fleste andre naturalytelser i arbeidsforhold, herunder fri bolig, ellers behandles skattemessig.

I enkelte typer arbeidsavtaler, herunder om arbeid i utenriktjenesten, er det etablert regler om plikt til å benytte arbeidsgivers tjenestebolig. Gunstige skatteregler kan imidlertid ikke fastlåses gjennom slike arbeidsavtaler. Forventninger om videreføring av spesielt gunstige skatteregler kan være forståelige innen den gruppen som de gunstige reglene gjelder for. Men slike forventninger kan ikke hindre Regjering og Storting i å foreta endringer i skattelovgivningen.

Jeg har forståelse for at grupper som hittil ikke har blitt beskattet for fordelene ved fri bolig, kan være bekymret for hvor stor skatteøkningen vil bli. I proposisjonen ble det derfor varslet at Finansdepartementet skal gi regler i forskrift om verdsetting av fordelene ved fri bolig i utlandet. Det ble også varslet at forskriften vil inneholde skjermingsordninger som innebærer at personell som på grunn av sitt arbeid må bo i dyre områder i utlandet, ikke skal beskattes for en urimelig stor fordel på grunn av husleienivået der.

Finansdepartementet arbeider nå med utformingen av forskriften. Det tas sikte på å innføre en regel med en nøktern sjablon for beskatningen av fordelene. Forskriften vil bli utarbeidet i dialog med Utenriksdepartementet. De ansattes organisasjoner og også andre instanser som kan bli berørt av forslaget vil bli hørt.

Når det gjelder utenriktjenesten, er det satt i gang et arbeid for å vurdere hvilke kompensasjonsordninger som er aktuelle for de ansatte som berøres av omleggingen av skattereglene, og behovet for budsjettmessig kompensasjon for Utenriksdepartementet og andre berørte departementer som følge av lovendringen.

SPØRSMÅL NR. 139**Innlevert 31. oktober 2007 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 8. november 2007 av barne- og likestillingsminister Manuela Ramin-Osmundsen****Spørsmål:**

«Jeg viser til svar på hhv. spm nr. 21 og nr. 54 2007-2008 som gjelder muligheten for tidligere barnehjemsbarn til å søke erstatning fra staten dersom de har vært utsatt for overgrep under oppvekst på offentlig barnehjem. Stortinget har enstemmig uttalt seg om at regler for foreldelse ikke skal gjelde. Likevel prosederer staten ved behandling av erstatningssøksmål på at foreldelse foreligger.

Hva vil den nyutnevnte statsråden gjøre for å sikre at erstatning til tidligere barnehjemsbarn ikke avvises pga foreldelse?»

Svar:

Jeg viser til tidligere statsråd Karita Bekkemellem's svar av 28. september 2007 på spørsmål nr. 1401 fra stortingsrepresentant Arne Sortevik.

I svaret er det vist til at staten har tatt et særlig ansvar overfor tidligere barnehjems- og spesialskolebarn. Det ble i 2003 oppnevnt et nasjonalt kartleggingsutvalg som hadde som mandat å blant annet fremskaffe kunnskap om omsorgssvikt og overgrep. I utredningen dokumenteres det at mange barn i perioden 1945 - 1980 ble utsatt for omsorgssvikt og overgrep. Kartleggingsutvalget pekte på at det kan være vanskelig å oppnå erstatning etter de alminnelige erstatningsreglene, blant annet på grunn av manglende ansvarsgrunnlag, manglende dokumentasjon og ikke minst på grunn av foreldelse. Kartleggingsutvalget konkluderte med at Stortingets billighetserstatning ville være den mest aktuelle form for kompensasjon fra det offentliges side for de som ikke vil nå frem med et erstatningskrav. Kartleggingsutvalget anbefalte at billighetserstatningsordningen skulle bli bedre tilpasset denne gruppen.

Kartleggingsutvalgets utredning ble fulgt opp med en egen stortingsmelding, St.meld.nr. 24 (2004-2005). På bakgrunn av denne meldingen vedtok Stortinget tilpasninger av Stortingets billighetserstatningsordning. Tilpasningene består i at det ved alvorlige fysiske og seksuelle overgrep skal legges mindre vekt på hvilke følger overgrepene har fått for den enkelte, kravene til bevis skal senkes, det skal legges

avgjørende vekt på en egenerklæring og en bekreftelse på hvor og når vedkommende bodde på barnehjemmet. Den øvre grensen for billighetserstatning for denne gruppen ble også hevet fra 200 000 til 300 000 kroner. Den enkelte i denne gruppen kan søke om Stortingets billighetserstatning selv om vedkommende er tilkjent erstatning fra en kommunal vederlagsordning for tidligere barnehjemsbarn.

En av funksjonene til Stortingets billighetserstatningsordning er nettopp å avhjelpe at erstatningssøker kommer særlig uheldig ut som følge av foreldelse. De fleste hensyn som foreldelsesreglene hviler på, gjør seg gjeldende i saker som dette. Dokumentbevis kan være tapt og vitner døde. Eventuelle vitneutsagn vil være preget av at faktum ligger mer enn 40 år tilbake i tid. De bevisproblemene domstolene vil stå overfor i barnehjemssakene underbygges av at Stortinget foretok en særskilt tilpasning av sin billighetserstatningsordning for denne gruppen.

Det offentlige kan, som andre saksøkte i erstatningssaker, velge å se bort fra at foreldelse har inntrådt. Det gjør seg imidlertid enkelte spesielle forhold gjeldende for det offentlige siden det offentlige forvalter fellesskapets midler. Den begunstigelse som frafall av foreldelsesinnsigelse innebærer, gis således på fellesskapets vegne. Frafall av foreldelse bør derfor praktiseres etter noenlunde likeartede retningslinjer for å unngå usaklig forskjellsbehandling mellom forskjellige grupper skadelidte.

Komitéuttalelsen til St. meld. nr. 24 om at det forutsettes at foreldelse ikke blir gjort gjeldende i disse sakene, inngikk som et viktig moment i statens konkrete vurdering av foreldesspørsmålet i saken. Staten fant imidlertid, etter en samlet vurdering av de ulike hensyn som gjør seg gjeldende, det riktig å påberope foreldelse i denne saken. Statsråd Bekkemellem presiserte imidlertid i sitt svar at foreldesspørsmålet vil bli konkret vurdert i hver enkelt sak som måtte bli reist mot staten, og at de omtalte foringene fra Stortinget alltid vil inngå som et sentralt moment i beslutningsgrunnlaget.

Som ny Barne- og likestillingsminister slutter jeg meg til de vurderinger som er foretatt.

SPØRSMÅL NR. 140**Innlevert 31. oktober 2007 av stortingsrepresentant Gunnar Kvasheim****Besvart 6. november 2007 av olje- og energiminister Åslaug Haga****Spørsmål:**

«Kan statsråden redegjøre for beslutningsgrunnlaget for departementets avgjørelse vedrørende fremtidig oljeproduksjon fra Trollfeltet og for hvorfor departementet stoppet eierne fra å sende inn en plan for utbygging og drift (PUD)?»

BEGRUNNELSE:

I Rogalands Avis den 29. oktober 2007 er bakgrunnen skissert for hvorfor en videre utbygging av gassfeltet Troll, det såkalte Troll Future Development, etter påtrykk fra departementet er blitt skrinlagt av lisenshaverne. Departementets beslutning har også ført til at en ytterligere forsterkning av gassrørledningsnettene fra Kollsnes til det europeiske kontinentet, som også var tiltenkt å kunne transportere annen gass enn fra Troll, ikke blir videreført.

Olje- og energiminister Åslaug Haga har i pressemelding 19. oktober uttalt at dette skyldes ressursforvaltningshensyn ved at 600 millioner fat olje ville kunne gå tapt ved en økt gassproduksjon fra Trollfeltet. Jeg har forstått det slik at lisenshaverne ikke kjenner seg igjen i estimatet for mulig tapte oljeresurser, som skal være utarbeidet av Oljedirektoratet.

Konsekvensen av å ikke videreutbygge Troll for økt gassproduksjon og skrinlegge planer for ny rørledningskapasitet til Europa kan være mange og alvorlige. Det gjelder ytterligere utbygging av felt på Haltenbanken og i Norskehavet, og dermed aktivitetsnivået i Midt-Norge og i industrien ellers, både når det gjelder nyutbygging og utforsking, virksomhet for leverandør industrien, leveringssikkerhet til EU og politisk forutsigbarhet for aktørene i industrien.

En annen konsekvens av at departementet forhindrer lisenshaverne på Troll å sende inn en plan for utbygging og drift, er at Stortinget blir fratatt muligheten til å vurdere alle sider og konsekvenser ved en eventuell utbygging.

Dette gjelder for eksempel hvilket overordnet produksjonsnivå en ønsker fra norsk sokkel, sett i relasjon til Norges forpliktelser innen klimaområdet og en prinsipiell diskusjon om eventuelt økt oljefond eller bevaring av ressursene i bakken.

Svar:

Oljedirektoratets studier viser et stort potensiale for økt oljeutvinning fra Trollfeltet. Oljedirektoratet mener akselerert gassproduksjon, slik planen var i prosjektet Troll videreutvikling, ville ført til et direkte oljetap på rundt 65 mill. fat. I tillegg ville akselerert gassproduksjon nå gått utover oljeutvinningen på lang sikt. Dersom vi ikke prioriterer oljen, vil man kunne se betydelige oljetapseffekter for hele produksjonsperioden til Trollfeltet. Utfra dette rådet Oljedirektoratet departementet til å ikke godkjenne en plan for utbygging og drift som innebærer akselerert gassuttak.

Jeg har derfor gitt uttrykk for at en plan for utbygging og drift som er tufta på økt gassuttak ikke vil bli godkjent. Bakgrunnen for beslutningen er hensynet til god ressursforvaltning. Trollfeltet har helt fra produksjonsstart hatt klare begrensninger i uttaksprofilen. Rettighetshaverne vil fortsette arbeidet med andre sider av videreutviklingen på Troll.

Norge har en lang tradisjon med å sikre et balansert uttak av olje og gass fra feltene. Ekofisk, Oseberg og Åsgard, i tillegg til Troll, er felt der produksjonsraten har vært regulert av norske myndigheter ut fra dette formålet. Beslutningen på Troll er derfor en videreføring av en forsvarlig og bærekraftig ressursforvaltning av de norske olje- og gassfeltene. Å prioritere utvikling av oljeresursene har vært svært vellykka på Troll. Vi hadde risikerert å tape store verdier i oljeproduksjon dersom vi hadde akselerert gassuttaket på Troll. Gassproduksjonen kan vi alltid ta igjen senere.

Det er viktig å understreke at det vil kreve stor innsats å realisere potensialet for økt oljeutvinning på Troll. Det vil måtte bores mange brønner, og det vil forutsette teknologiutvikling.

Jeg mener det var naturlig å informere rettighetshaverne på Troll nå fordi arbeidet med en plan for utbygging og drift er meget ressurskrevende, og vi ville ikke forlenge dette unødvendig. Jeg hadde tilstrekkelig kunnskap og informasjon til å fatte en beslutning, og da var det naturlig å informere rettighetshaverne om dette.

SPØRSMÅL NR. 141**Innlevert 31. oktober 2007 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen****Besvart 6. november 2007 av olje- og energiminister Åslaug Haga****Spørsmål:**

«Statsråden ba nylig StatoilHydro avslutte arbeidet med PUD for Troll videreutvikling. Dette høyst uvanlige grepet berører mange aktører utenfor Troll-prosjektet, men beslutningen var ikke gjenstand for noen politisk debatt.

Hvordan vurderer statsråden de bekymringer som er uttrykt fra utenlandske gasskunder over norsk gassforsyning, de store avvik i anslagene fra StatoilHydro og OD, og konsekvensene for øvrige potensielle gassfelt som følge av at Gas Network Expansion-prosjektet avsluttes?»

BEGRUNNELSE:

OED meddelte 18.10.07 at PUD for Troll videreutvikling ikke ville godkjennes, selv 3 måneder før PUD var fremmet. Årsaken er frykt for at økt uttak av gass på Troll vil svekke muligheten for å hente ut store mengder olje fra feltet. Mens OED opererer med tapstall opp mot 600 millioner fat olje, så hevder StatoilHydro at tapet blir maks 30 millioner fat. Denne forskjellen i estimat er svimlende 2000 pst.

OEDs avslag avslutter dermed det største investeringsprosjektet i Norge som er planlagt de neste årene, og et av de største noensinne. Spesielt leverandørindustrien har uttrykt skuffelse over at prosjektet til 50 milliarder kroner ikke realiseres. Det planlagte nye gassrøret fra Kollsnes til kontinentet stoppes som følge av dette. Det kan gjøre det vanskeligere å få bygget ut gassfelter i Norskehavet som i dag mangler en transportløsning, som Totals Victoria-felt.

OEDs avslag ble gjort uten noen form for politisk debatt, verken hva gjelder Trollfeltet i seg selv, øvrige prosjekter som berøres som følge av manglende infrastrukturutbygging, det store avviket mellom anslagene fra OD og StatoilHydro, eller hva det innebærer for norsk gasseksport og det utenrikspolitiske bildet.

Undertegnede har stor tillit til det arbeidet OD har gjort over lang tid. Samtidig er det noe uvanlig at en PUD får avslag 3 måneder før fristen for innlevering av PUD, og hvor uenigheten rundt konsekvensvurderingene er enorme. Det er jo grunn til å tro at oljen også har en verdi for StatoilHydro, og at også det selskapet har en interesse av å maksimere total verdiskapning, og ikke bare gassdelen.

Dagens Næringsliv meldte 23.10.07 at:

"EU har en rekke ganger signalisert uro over stor avhengighet av gassleveranser fra Russland og tilsva-

rende interesse for mer norsk gass for forsyningsikkerhetens skyld. Senest i juni besøkte EUs energikommissær Andris Piebalgs Norge og daværende olje- og energiminister Odd Roger Enoksen.

- Jeg er spesielt oppmuntret av den antatte økningen i gassforsyningen fra norsk sokkel, sa Piebalgs da.

Det er grunn til å regne med at Hagas Troll-beslutning gir hevede øyenbryn i Brussel selv om statsråd Haga nå forsikrer at planer om økt gassproduksjon annetsteds fra ligger fast.

StatoilHydros informasjonsdirektør Ola Morten Aanestad sier Hagas beslutning fredag utløste langt flere henvendelser fra europeiske medier og institusjoner enn fra norsk presse."

Svar:

Oljedirektoratets studier viser et stort potensiale for økt oljeutvinning fra Trollfeltet. Oljedirektoratet mener akselerert gassproduksjon, slik planen var i prosjektet Troll videreutvikling, ville ført til et direkte oljetap på rundt 65 mill. fat. I tillegg ville en økt gassproduksjon gått utover oljeutvinningen på lang sikt. Dersom vi ikke prioriterer oljen, vil man kunne se betydelige oljetapseffekter for hele produksjonsperioden til Trollfeltet. Utfra dette rådet Oljedirektoratet departementet til å ikke godkjenne en plan for utbygging og drift som innebærer akselerert gassuttak.

Jeg har derfor gitt uttrykk for at en plan for utbygging og drift som er tufta på akselerert gassuttak ikke vil bli godkjent. Bakgrunnen for beslutningen er hensynet til god ressursforvaltning. Trollfeltet har helt fra produksjonsstart hatt klare begrensninger i uttaksprofilen. Rettighetshaverne vil fortsette arbeidet med andre sider av videreutviklingen på Troll.

Norge har en lang tradisjon med å sikre et balansert uttak av olje og gass fra feltene. Ekofisk, Oseberg og Åsgard, i tillegg til Troll, er felt der produksjonsraten har vært regulert av norske myndigheter ut fra dette formålet. Beslutningen på Troll er derfor en videreføring av en forsvarlig og bærekraftig ressursforvaltning av de norske olje- og gassfeltene. Å prioritere utvikling av oljeressursene har vært svært vellykka på Troll. Vi hadde risikert å tape store verdier i oljeproduksjon dersom vi hadde framskynde gassuttaket på Troll. Gassproduksjonen kan vi alltid ta igjen senere. En lengre gassprofil fra Trollfeltet med de samme totale gassvolumene produsert vil etter mitt syn ikke påvirke langsiktig europeisk forsyningsikkerhet på negativ måte.

Det er viktig å understreke at det vil kreve stor innsats å realisere potensialet for økt oljeutvinning på

Troll. Det vil måtte bores mange brønner, og det vil forutsette teknologiutvikling.

Jeg mener det var naturlig å informere rettighetshaverne på Troll nå fordi arbeidet med en plan for utbygging og drift er meget ressurskrevende, og vi ville ikke forlenge dette unødvendig. Jeg hadde tilstrekkelig kunnskap og informasjon til å fatte en beslutning, og da var det naturlig å informere rettighetshaverne om dette.

På bakgrunn av min beslutning om Troll har rettighetshaverne i prosjektet som så på behovet for en ny gassrørledning ut av norsk sokkel (GNE-prosjektet) valgt å stoppe også dette prosjektet.

Vi har gjennom hele prosessen med GNE-prosjektet hatt en tett kontakt med utenlandske myndigheter. I denne kontakten har vi informert om den betydelige usikkerheten som var knyttet til prosjektet, og da spesielt forholdet mellom olje- og gass produksjonen på Troll. Dette budskapet har også vært kom-

munisert til andre utenlandske og norske aktører som departementet har hatt kontakt med.

Kanseleringen av GNE-prosjektet anser jeg heller ikke som et problem i forhold til fremtidige gassutbygginger på norsk sokkel. Det tidskrisiske aspektet for en evt. ny rørledning fra norsk sokkel var knyttet til Troll videreutvikling sitt behov og ikke hensynet til ressursene i Norskehavet. Gassco er spesielt oppmerksom på det fremtidige behovet for transport ut av Norskehavet og har studert alternativer parallelt med GNE-prosjektet. Dette arbeidet vil nå få økt fokus for å sikre at det norske gasstransportsystemet har kapasitet og fleksibilitet til å transportere all den gassen som kommer til å bli produsert fra norsk sokkel i årene fremover.

På bakgrunn av det ovennevnte opprettholder vi derfor våre anslag om at vi fra norsk sokkel kan komme opp i en gasseksport på mellom 125 og 140 BCM årlig i løpet av neste tiår.

SPØRSMÅL NR. 142

Innlevert 31. oktober 2007 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen

Besvart 7. november 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad

Spørsmål:

«Satsingen på psykiatri skal trappes opp. Sykehus Innlandet bygger nytt DPS ved Kongsvinger Sykehus og signaliserer nå at dette vil få 12 plasser. Utbyggingen ved Kongsvinger Sykehus skal erstatte Myrvoldheimen i Åsnes som i dag har 20 plasser.

Er en slik innstramming av antall plasser i tråd med intensjonene i opptrappingsplanen for psykiatri?»

BEGRUNNELSE:

Det nye DPS ved Kongsvinger sykehus var opprinnelig planlagt for 30 plasser. Kommunene i Glåmdalen gikk utfra at dette var en investering som var planlagt med utgangspunkt i en analyse av behovet. Nå signaliserer Sykehus Innlandet at det vil bli 12 plasser ved det nye DPS-et og dermed vil antall plasser faktisk reduseres i forhold til dagens 20 plasser ved Myrvoldheimen. Dette bekymrer kommunene i regionen som har uttrykt dette i brev fra Glåmdal Regionråd til Sykehus Innlandet datert 02.08.07 og i flere avisoppslag.

Svar:

Helse Sør-Øst RHF opplyser at DPS Kongsvinger fra Hedmark fylkeskommune var planlagt med en kapasitet på 20 plasser for å dekke befolkningens be-

hov for behandlingstilbud på DPS-nivå. Styret for det daværende Helse Øst RHF vedtok etter sin gjennomgang av de fylkeskommunale planene å opprettholde denne kapasiteten. Jeg er videre informert om at det ble vurdert muligheten for at Kongsvinger DPS også skulle dekke behovet for DPS-plasser for befolkningen på Nes, noe som ville medført behov for å øke plassantallet til 30 plasser. Dette ble imidlertid skrinlagt på et tidlig tidspunkt, slik at det ved vurderingen av planene til Sykehuset Innlandet HF er riktig å sammenligne eventuelle endringsforslag med planene om å etablere 20 plasser.

Helse Sør-Øst RHF har også informert meg om at de har bedt helseforetaket foreta en ny gjennomgang av investeringsplanene med sikte på å finne løsninger som gir en balansert utbygging av behandlingstilbudene på DPS-nivå innenfor opptaksområdet. Helseforetaket er herunder bedt om å vurdere muligheten for å benytte eksisterende bygningsmasse og/eller finne rimeligere løsninger for gjennomføringen av utbyggingsplanene.

Dette innebærer at saken er til fortsatt behandling i Helse Sør-Øst RHF.

Jeg legger til grunn at Helse Sør-Øst RHF følger opp denne saken i henhold til sitt "sørge for"-ansvar, slik at befolkningen i området får et riktig tilbud på DPS-nivå i tråd med behovet og opptrappingsplanen for psykisk helse.

SPØRSMÅL NR. 143**Innlevert 31. oktober 2007 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen****Besvart 13. november 2007 av miljøvern- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«Når vil statsråden komme med en plan for ivaretagelse av skogfinnens bygningskultur og en oppgradering av kulturminnene på den norske siden av Finnskogleden?»

BEGRUNNELSE:

Under budsjettbehandlingen høsten 2006 la flertallet i kommunalkomiteen inn følgende merknad:

"Flertallet vil peke på at det er viktig å avklare på hvilken måte staten kan bidra til å sikre vern og videreutvikling av den skogfinske kulturarven. På denne bakgrunn ber flertallet Regjeringen på egnet måte komme tilbake til Stortinget med en plan for ivaretagelse av skogfinnens bygningskultur og en oppgradering av kulturminnene på den norske siden av Finnskogleden".

At det begynner å haste med en slik plan, understrekes av oppslaget i Nationen den 31.10. der det referes at Åsnes kommune "forbyr riving i skogen". Dette gjør de for å hindre at flere verneverdige hus går tapt. Det er derfor naturlig å be statsråden tidfeste

når han vil følge opp flertallets ønsker fra fjorårets budsjettbehandling.

Svar:

Spørsmålet ble overført fra arbeids- og inkluderingsministeren.

Skogfinnene er en av de nasjonale minoritetene i Norge. Norge er forpliktet til å legge til rette for at de nasjonale minoritetenes kulturarv blir bevart og utviklet.

Riksantikvaren satte i 2003 i gang et arbeid med å kartlegge minoritetenes kulturminner, i samarbeid med minoritetenes egne miljø. Arbeidet skal munne ut i en verneplan for kulturminner og kulturmiljø knyttet til de nasjonale minoritetene, deriblant skogfinnene. Riksantikvaren har løpende kontakt med Hedmark fylkeskommune som samarbeider med det skogfinske miljøet på begge sider av grensa.

Videre har museene de siste årene arbeidet for å dokumentere og sikre de nasjonale minoritetenes kulturarv. Forskjellige museer har tatt hovedansvaret for ulike nasjonale minoriteter.

SPØRSMÅL NR. 144**Innlevert 1. november 2007 av stortingsrepresentant Vigdis Giltun****Besvart 7. november 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«Ifølge Drammen tidende 31 oktober har statsråden lovet at det blir bygget nytt sykehus i Buskerud, og det antydes i artikkelen at tomten kan være byggekklar i 2009. Nå frykter mange at statsrådets løfte vil bety at byggingen av sykehuset i Østfold på Kalnes vil bli skjøvet bakover i tid.

Statsråden kjenner godt til behovet for nytt sykehus i Østfold, og jeg ber derfor om et svar på hvorfor det nå kommer et løfte om bygging til Buskerud og ikke til Østfold, og om dette vil få følger for prioriteringsrekkefølgen?»

Svar:

Jeg er innforstått med at det er behov for investeringer i sykehus både i Østfold, Buskerud og også i Hedmark, og forventer at Helse Sør-Øst RHF arbeider videre med planer for disse områdene. Min utta-

lelse om at det vil bli et nytt sykehus i Buskerud har ingen føringer for prioriteringen mellom prosjektene.

De regionale helseforetakene har et helhetlig ansvar for drift og investeringer i sin helseregion. Dette innebærer at de også er ansvarlige for å legge fram planer for investeringsaktiviteten der det tas helhetlige hensyn til framtidige tjenestebehov og økonomisk bæreevne. Regjeringen har som kjent nylig slått sammen tidligere Helse Sør RHF og Helse Øst RHF. Det nye regionale helseforetaket har fått i oppdrag å få til bedre samordning og ressursutnyttelse i den sammenslåtte regionen. Beslutninger om nye store investeringsprosjekter vil selvsagt være viktige elementer i dette arbeidet, både når det gjelder hvilke oppgaver sykehusene skal ha og i hvilken rekkefølge prosjektene skal prioriteres. Jeg er sikker på at styret for Helse Sør-Øst RHF vil utføre dette arbeidet på en god måte.

SPØRSMÅL NR. 145**Innlevert 1. november 2007 av stortingsrepresentant Anne Margrethe Larsen****Besvart 8. november 2007 av utenriksminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«Meldingen om at det norske generalkonsulatet i Minneapolis skal nedlegges, har vakt sterke reaksjoner i Norge og USA. Politiske, næringsmessige og kulturelle interesser, samt følelsesmessige bånd taler imot. Dertil kommer at amerikanere med norsk avstamning er effektive talsmenn for norske interesser i USA.

Kan det bes om en redegjørelse for hvor mye som spares på nedleggelsen, og en vurdering av om denne innsparingen står i stil med ulempene og tapte muligheter som nedleggelsen innebærer?»

BEGRUNNELSE:

Det norske generalkonsulatet i Minneapolis dekker 8 stater i USA: Michigan, Wisconsin, Iowa, Nebraska, North Dakota, South Dakota og Montana. Mellom 75 og 80 pst. av de ca. 4 millioner amerikanere av norsk herkomst bor i disse 8 statene. I Minnesota hevder 800 000 av en befolkning på 4,5 millioner at de har norske aner. I North Dakota er andelen 30 pst. Embetsområdet som generalkonsulatet betjener har et dynamisk næringsliv og akademisk av høy kvalitet, med store muligheter for et utvidet samarbeid med norske aktører. De vil her ofte finne det lettere å få kontakter i amerikanske næringslivsmiljøer enn i andre deler av USA. Høyt teknologi og fornybar energi er noen av de aktuelle områdene for økt samarbeid. Videre står universitetene i Minnesota, North Dakota og Wisconsin, samt Luther Seminary, Bethel College, Mankato State og Waldorf College i Iowa sentralt i utvekslingsprogram mellom Norge, Minnesota og Midtvesten. Minneapolis rangerer etter New York, men foran San Francisco og Los Angeles som finanssenter.

Svar:

Samlede utgifter knyttet til driften av generalkonsulatet i Minneapolis var i 2006 ca NOK 5,5 mill. Beslutningen om å omdanne generalkonsulatet i Minneapolis fra en fagstasjon med utsendt personell til en honorær stasjon er imidlertid ikke primært tatt for å realisere en innsparing, men som ledd i vår løpende vurdering av hvordan vi på best mulig måte skal disponere gitte ressurser for å ivareta eksisterende og nye oppgaver og utfordringer som vår utenriksforvaltning stilles overfor. I en verden i stadig raskere endring er evne til omstilling og fleksibilitet av stadig økende betydning, for at vi skal kunne sette inn ressursene der det er størst behov for dem. Vi ønsker at

typen nærvær mest mulig samsvarer med de oppgaver som skal løses, og samtidig sett opp mot de samlede behov for nærvær globalt.

Dette er likevel aldri enkle beslutninger å ta. Ikke minst gjelder det i et land og en region som står oss så nær som det her er snakk om. La meg derfor understreke at det ikke handler om å avslutte norsk nærvær i Midtvesten. Forholdet til USA er blant de aller viktigste for Norge, og de spesielle historiske båndene til Minnesota og de andre statene i Midtvesten har en særlig plass i dette sterke og nære bilaterale forholdet. Det vil være en prioritert oppgave for ambassaden i Washington å pleie disse forbindelsene. Det vil også være oppgaven til et forsterket honorært generalkonsulat. Forbindelsene og båndene er sterke og mangfoldige, og vi er trygge på at de vil leve og bygges videre også uten en norsk diplomatisk fagstasjon på stedet. Vi vil legge forholdene til rette for at en honorær stasjon skal kunne videreføre de sentrale oppgavene fagstasjonen i dag ivaretar, bl.a. ved at stasjonen vil få en lokalt ansatt medarbeider lønnet fra norsk side. Årlige kostnader knyttet til et slikt forsterket honorært generalkonsulat er anslått til om lag NOK 500.000. Konsulære oppgaver som bare kan ivaretas av en fagstasjon vil bli overført til de gjenværende generalkonsulatene i USA. Og for øvrig vil naturligvis vår ambassade i Washington videreføre sitt aktive engasjement i forhold til denne for Norge så viktige delen av USA.

Vi vil gjøre det vi kan for at beslutningen som er tatt ikke vil bety tapte muligheter. De nære politiske, økonomiske og kulturelle forbindelser med USA er i positiv utvikling og det er mange aktører som bidrar aktivt til dette. Utenriksdepartementet vil fortsatt prioritere en videre styrking av forholdet til USA og vil gjennom norsk representasjon i landet sørge for at vi er i stand til å ivareta de oppgaver dette medfører. Samtidig er det viktig å ha tilgjengelig ressurser og fleksibilitet til å følge opp samarbeid og muligheter i hele USA - fra østkyst til vestkyst. Fullt oppsatte generalkonsulater er ikke nødvendigvis den mest egnede form for slik oppfølging.

La meg også legge til at jeg som andre statsråder må prioritere ressurser innenfor gitte rammer. Norge vil åpne et generalkonsulat i sør Spania som følge av at tusenvis av nordmenn oppholder seg i de deler av landet. Videre vil det åpnes et generalkonsulat i sør Kina i lys av den omfattende utviklingen i denne regionen. Utenriksdepartementet jobber for å vurdere små og store omdisponeringer for å være i stand til å møte nye behov, samtidig som vi ivaretar løpende oppgaver.

SPØRSMÅL NR. 146**Innlevert 1. november 2007 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 8. november 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Skattedirektoratet har svart på brev fra Datatilsynet om utlevering av bompasseringsopplysninger til kontroll av ligningen. Vegdirektoratet er ansvarlig for tilsyn med bompengeselskapene i Norge, herunder selskapenes systemer og praksis for lagring av opplysninger og utlevering av opplysninger. Bruk av elektroniske betalingssystemer bør ikke medføre lagring og utlevering av data.

Hva vil statsråden gjøre for å sikre at opplysninger om passering i bomselskap ikke utleveres til ligningsvesenet?»

BEGRUNNELSE:

Datatilsynet på sin side har på grunnlag av brev fra Skattedirektoratet sendt brev til Statens vegvesen der Datatilsynet konkluderer med at lagring av personopplysninger lenger enn det som er nødvendig for å gjennomføre formålet med behandlingen - jfr personopplysningsloven § 28 - er ulovlig.

Jeg håper at statsråden vil sørge for å stoppe ulovlig datalagring i bomselskapene, da slik datalagring også kan medfører at data utleveres ulovlig til andre etater.

Datatilsynets behandling av dette spørsmålet starter med brev av 24.1.2007 som Skattedirektoratet først besvarer 8.10.2007.

Innsigelsene fra Datatilsynet tas åpenbart ikke på alvor av skattemyndighetene.

Jeg håper at statsråden tar henvendelsen og synspunktene fra Datatilsynet langt mer alvorlig enn Skattedirektoratet, på bakgrunn av at det er Samferdselsdepartementet som behandler og anbefaler søknader om bompengefinansiering som altså kan medføre at passeringer registreres.

Svar:

Denne saken har mange problemstillinger og berører flere departementer - i første rekke Finansdepartementet, Fornyings- og administrasjonsdepartementet, Justisdepartementet og Samferdselsdepartementet.

Saken er nå til vurdering blant berørte departementer. Jeg må derfor komme tilbake til saken når den er avklart.

SPØRSMÅL NR. 147**Innlevert 1. november 2007 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen****Besvart 7. november 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«Vedrørende nevrokirurgien i Stavanger (SUS) anbefaler administrasjonen i Helse Vest, til styremøtet 8. november, at akuttberedskaper opprettholdes ved SUS, men at SUS ikke skal gjennomføre planlagte nevrokirurgioperasjoner. Nevro-kirurgstaben ved SUS må pendle til Bergen for å gjennomføre operasjoner for å opprettholde sin kompetanse, noe man på SUS har stilt seg kritisk til.

Vil statsråden gi klare signaler om at man skal unngå slik pendling, og sikre at man kan foreta et tilstrekkelig antall planlagte operasjoner ved SUS?»

BEGRUNNELSE:

Når man mener Stavanger Universitetssykehus (SUS) anses som kompetente til å ha en akuttberedskap, så må man anta at det ikke ligger helsemessige begrensninger for at man også skal kunne gjennomføre planlagte operasjoner. Ved å ha en akutt beredskap ved SUS, så må man også ha nødvendige fasiliteter som burde kunne brukes til planlagte operasjoner.

Økonomiske anslag antyder også at det ikke er noe særlig å spare på å pendle fra Stavanger til Bergen for å gjennomføre planlagte operasjoner der.

Svar:

Jeg er opptatt av å sikre befolkningen i hele helseregion Vest et faglig godt behandlingstilbud innen nevrokirurgi. Det er uheldig både for pasientene, ansatte og befolkningen at det reises usikkerhet om behandlingstilbudene, slik det har skjedd i denne saken.

Etter anmodning fra Helse Vest RHF ba departementet Sosial- og helsedirektoratet om en faglig gjennomgang av det nevrokirurgiske tilbudet i Helse Vest. Rapporten fra direktoratet ble ferdigstilt i henhold til fristen 20. september. Samme dag sendte departementet rapporten til styret for Helse Vest RHF, som ansvarlig for videre behandling og oppfølging.

Jeg er kjent med at administrerende direktør i Helse Vest RHF i sin innstilling til styret har valgt ikke å legge den faglige tilrådingen fra Sosial- og hel-

sedirektoratet til grunn for organiseringen av det nevrokirurgiske tilbudet i Helse Vest. Han begrunner dette med at den faglige tilrådingen ikke ivaretar alle de hensyn som styret for Helse Vest RHF la til grunn i sitt vedtak. Administrerende direktør viser til den store oppmerksomheten som har vært om saken, og at dette er et tilbud som har vært etablert i Helse Stavanger i mange år.

Administrerende direktør tilrår i sitt forslag til vedtak til styret at saken bør legges fram for eier, altså helse- og omsorgsministeren, for behandling i foretaksmøtet. Det skal jeg selvsagt gjøre, hvis styret fatter vedtak i tråd med innstillingen. Hva som vil bli konklusjonen i foretaksmøtet, kan jeg ikke foregripe nå, før styret for Helse Vest RHF har fattet sitt vedtak og departementet har fått saken til behandling.

SPØRSMÅL NR. 148

Innlevert 1. november 2007 av stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal

Besvart 9. november 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Vil samferdselsministeren følge opp tidligere lovnader om større bevilgninger til veisektoren og sørge for en betydelig økning av den statlige andelen til Ryfast prosjektet?»

BEGRUNNELSE:

Vegprosjektet Ryfast skulle etter planen bli Ryfylkes fergefrie inngangsport til Nord-Jæren. Prosjektet er svært viktig for både befolkning og næringsliv i Ryfylke. Prosjektet skulle egentlig stått ferdig i 2007, men har blitt betydelig forsinket bl.a. grunnet mange og kompliserte utredninger.

Forsinkelsene har også medført at kostnadene er øket betraktelig, noe som kan sette prosjektet i fare.

Både Vegdirektoratet og NHO har slått fast at prosjektet har en stor nytteverdi i forhold til kostnadene. I Nasjonal Transportplan (2006-2015) slås det fast at "samferdselsdepartementet ønsker å legge stor vekt på nytteprinsippet ved statlige bevilgninger".

Ifølge oppslag på NRK Rogaland 26. oktober hevder Statens vegvesen nå at det kan bli vanskelig å få finansiert vegprosjektet.

Svar:

Denne regjeringen har som den første noensinne sørget for at de økonomiske rammene til Nasjonal transportplan faktisk har blitt bevilget i de årlige statsbudsjettene og har således fulgt opp sine lovnader.

Rv 13 Ryfylkeforbindelsen er et prosjekt på øvrig riksvegnett, noe som medfører at de lokale prioriteringene av de økonomiske rammer til øvrige riksveger vil bli tillagt avgjørende betydning for når prosjektet kan gjennomføres. Det er lagt opp til en fellesstrekning med E39 Eiganestunnelen som er et prosjekt på stamvegnettet. Gjennomføringen av de to prosjektene blir derfor sett i sammenheng.

I Statens vegvesens handlingsprogram for 2006-2009 er det lagt opp til å starte arbeidene på Ryfylkeforbindelsen i denne perioden. Det er lagt til grunn at kostnadene i hovedsak skal finansieres med bompenger, forutsatt at det blir tilslutning til bompengelopplegget. Det foreligger ikke godkjente reguleringsplaner for prosjektet. Forslag til endelig finansieringsopplegg er derfor ikke lagt fram til lokalpolitisk behandling.

SPØRSMÅL NR. 149**Innlevert 1. november 2007 av stortingsrepresentant Laila Dāvøy****Besvart 14. november 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«Kommunale omsorgsboliger utsettes over tid for slitasje, blant annet som følge av bruk av forflyttingshjelpemidler o.l.

Hvilke krav kan mennesker som flytter inn i kommunale omsorgsboliger ha til standard på omsorgsboligen, både når det gjelder tidsmessighet og standard på overflater og inventar?»

BEGRUNNELSE:

Mennesker som trenger omsorgsbolig, får ofte tildelt en bolig, uten å ha mulighet til å velge hvilken, eller hvor den er plassert. Det betales leie, og leietaker har derfor liten interesse i å betale for å heve standard eller stå for oppussing selv.

Svar:

Vedlikehold av kommunale omsorgsboliger er et kommunalt ansvar. Det kommunale ansvaret er det samme for kommunale omsorgsboliger som for andre boliger som kommunene leier ut. Selve leieforholdet reguleres av husleieloven. § 2-2 i loven inneholder alminnelige bestemmelser om hvilken tilstand husrommet skal være i ved overlevering. Husrommet skal ved overlevering være i samsvar med de krav som følger av leieavtalen. Er ikke annet avtalt, skal husrommet med tilbehør ved overleveringen være ryddet, rengjort og i vanlig god stand.

Omsorgsboliger bygd med tilskudd fra Husbanken skal tilfredsstillende de bygningsmessige kravene som stilles, bl.a. skal de være universelt utformet og kunne fungere som arbeidsplass. Husbanken har imidlertid ikke ansvar for forvaltningen av disse boligene, f.eks. i forhold til vedlikehold.

SPØRSMÅL NR. 150**Innlevert 1. november 2007 av stortingsrepresentant Laila Dāvøy****Besvart 9. november 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«NPE har hittil avslått alle søknader om erstatning etter vaksineforsøket mot smittsom hjernehinnebetennelse. NPE krever at pasienter kan bevise gjennom legejournaler at de ble syke inntil 8 uker etter vaksinen. Inkubasjonstiden for ettersykdommen ME er usikker, pasientjournaler er makulert etter 10 år.

Vil statsråden ta initiativ til at NPE behandler sakene på nytt, utfra disse forholdene?»

BEGRUNNELSE:

På den store ME-konferansen som nylig ble holdt i Oslo, påpekte flere medisinske eksperter at inkubasjonstiden for ME kan være mer enn 8 uker. Sykdommen kan også vise seg med få og små symptomer i starten, for så å utvikle seg til alvorlig sykdom etter hvert, noe svært mange ME-pasienter har opplevd. Ikke alle oppsøkte lege etter vaksineforsøket, selv om de ble rammet av sykdom i større eller mindre

grad. Dette skyldtes ikke minst at de ikke hadde fått informasjon om ev.t skadevirkninger som kunne komme, eller at de burde oppsøke lege ved ettervirkninger av vaksinen. Når det så viser seg at mange faktisk oppsøkte lege, men at journaler er slettet, har de jo ingen muligheter til å dokumentere oppståtte ettervirkninger/sykdom gjennom legejournal. Mange vaksinemottakere er rammet av alvorlig ME etter vaksineforsøket. De bør få mulighet til å søke erstatning ut fra mer akseptable kriterier enn de som i dag foreligger. Jeg ber statsråden medvirke til dette.

Svar:

Jeg vil innledningsvis si at jeg er svært opptatt av at pasienter med ME (Myalgisk Encefalopati) skal få et bedre helsetilbud. Det er bakgrunnen for at jeg har satt i verk flere tiltak for å sikre bedre informasjon om sykdommen og økt fagkompetanse. Sykdommen er vanskelig å diagnostisere og behandle, og det er

ennå uklart hva som forårsaker denne invalidiserende sykdomstilstanden. De medisinskfaglige utfordringene er mange.

Når det gjelder de erstatningsmessige sider av saken, må jeg først få påpeke at Norsk Pasientskadeerstatning (NPE) i henhold til gjeldende rett er et selvstendig og uavhengig organ under Helse- og omsorgsdepartementet, og at departementet ikke har anledning til å gripe inn og påvirke NPEs behandling av enkeltsaker. Avgjørelser som NPE har truffet kan påklages til Pasientskadenemnda.

NPE har opplyst at de har stort fokus på disse sakene. Det er videre opplyst at NPE har mottatt 273 krav om erstatning fra personer som mener at de kan ha blitt påført ME etter å ha fått vaksine mot hjernehinnebetennelse (Meningokokk-B) i perioden 1988-94. Av disse kravene er 124 avslått, 41 er henlagt (bl.a. fordi vedkommende ikke var en del av vaksineforsøket), mens 108 saker fortsatt er under utredning. Det er også opplyst at NPE har gjort et bredt søk for å samle tilgjengelig informasjon for å sette seg grundig inn i sakskomplekset. NPE har blant annet hatt kontakt med ME-foreningen, Folkehelseinstituttet og leder av foreldregruppen. Det har videre vært møter mellom NPE og spesialister på vaksineproblematikk, nevrologi og infeksjonssykdommer, for å få informasjon om vaksineskader og mulige årsakssammenhenger.

Når det gjelder vurderingen av erstatningsvilkårene og spørsmålet om årsakssammenheng, viser informasjonen fra NPE at tidsintervallet mellom vaksintidspunktet og symptomstart står sentralt.

Jeg registrerer at NPE har varslet at de saker som er avslått på bakgrunn av tidsintervallet, vil bli tatt opp til ny vurdering dersom ny vitenskapelig innsikt skulle vise at symptomer på sykdom kan vise seg lenger tid etter vaksinasjonen enn det som er vanlig ved vaksineskader ellers. Det kan i denne sammenhengen

vises til at spørsmålet om vaksinen kan ha medført skade også er brakt inn for WHO. WHO har et ekspertpanel på vaksineskader, og dette panelet vil i desember vurdere om den aktuelle vaksinen kan medføre skade, blant annet i form av ME.

Det er utvilsomt at pasientjournalen er et sentralt dokument for NPEs behandling av erstatningskrav. NPE har opplyst at de i sin gjennomgang av dokumentasjonen i den enkelte sak har sett etter symptomer som kan være forenlig med for eksempel ME. Det er videre opplyst at det i vurderingen er tatt høyde for at den berørte ikke nødvendigvis oppsøkte lege innen åtte uker etter vaksinen. I gjennomgangen av pasientjournalmaterialet har NPE ikke alene sett på journalnedtegnelser fra de første åtte uker etter vaksinasjonen, men man skal også ha sett etter senere journalnedtegnelser som kan vise at pasienten følte seg syk i tiden etter vaksinen. Det skal for øvrig nevnes at ME-foreningen, NPE og Folkehelseinstituttet har inngått et samarbeid for å belyse om det kan være en sammenheng mellom utvikling av ME og vaksineforsøk, herunder gjennomføre en studie der en skal se på forekomsten av ME i befolkningen, sammenlignet med dem som deltok i vaksineforsøket.

Storingsrepresentant Dávøy har også tatt opp spørsmålet rundt makulering av pasientjournaler. Bekymringen er at bevismessig viktig dokumentasjon kan ha gått tapt. Opplysningene jeg har fått fra NPE, viser at NPE i det store flertall av sakene har klart å få tak i journaldokumentasjon fra aktuelle periode. I tillegg vil opplysninger om pasientens historikk inn tatt i journalnedtegnelser av senere dato kunne kaste lys over pasientens tidligere helsetilstand. I de tilfellene det ikke har vært mulig å fremskaffe tidsnære journalnedtegnelser om pasienten, har det slik jeg har fått informasjon om fra NPEs side blitt ytterligere vektlagt at den medisinskfaglige gjennomgangen av saken skal være faglig solid og grundig.

SPØRSMÅL NR. 151

Innlevert 2. november 2007 av stortingsrepresentant Tord Lien

Besvart 13. november 2007 av miljøvern- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«I forbindelse med budjettvedtaket om nasjonalbudsjettet i Stortinget i desember 2006 ble det vedtatt en åpning for inngåelse av frivillige NO_x-fondavtaler som erstatning for den fiskale NO_x-avgiften. Slik avtale er imidlertid ikke kommet på plass.

Hvor lenge må fiskeflåten og industrien vente før

en får etablert en fondsordning til beste både for miljøet og næringslivet?»

BEGRUNNELSE:

Av regjeringspartienes stortingsrepresentanter, spesielt Lars Peder Brekk, Senterpartiets parlamentariske leder, ble vedtaket om åpning for NO_x-fonds-

ordning fremstilt som en god og viktig endring i det opprinnelige fremlegget fra Regjeringen. Den samme Brekk har også i ettertid, senest i Fiskaren 3. september 2007, etterlyst handling fra Regjeringen, men ingenting har skjedd. Konkurranseskraften i fiskeflåten og norsk industri rammes hardt av Regjeringens sendrektighet og manglende vilje til å inngå avtale med næringene som et flertall på Stortinget faktisk har bedt Regjeringen om å få på plass. Regjeringen legger i sitt forslag til budsjett for 2007 også opp til å kreve inn 1,6 milliarder i NO_x-avgift, tilnærmet nøyaktig like mye som 2007. Dette illustrerer vel at avgiften ikke har fungert og at det ikke antas at den vil ha effekt på NO_x-utslippene neste år heller.

Svar:

Etter Stortingets vedtak om avgift på utslipp av NO_x gis det avgiftsfritak for utslippskilder omfattet av miljøavtale med staten om gjennomføring av NO_x-reduserende tiltak i samsvar med et fastsatt miljømål. Finanskomiteens flertall understreker i Bud-

sjett-innst. S. nr. 1 (2006-2007) at dette kun er tale om en hjemmel som åpner muligheten for å inngå slike miljøavtaler på et senere tidspunkt. Unntaket innebærer ingen forpliktelse for staten til faktisk å inngå slike avtaler. I innstillingen stiller finanskomiteens flertall også en rekke krav til innholdet i eventuelle miljøavtaler.

Miljøverndepartementet er nå i forhandlinger med Næringslivets Hovedorganisasjon og andre næringsorganisasjoner om innholdet i en mulig miljøavtale med staten som grunnlag for midlertidig fritak for NO_x-avgift.

Næringsorganisasjonene planlegger å etablere et fond for finansiering av utslippsreducerende tiltak. Finanskomiteens flertall fremholder at et slikt fond må etableres utenfor avgiftssystemet for å sikre at utbetalingene ikke blir å anse som statsmidler i relasjon til EØS-regelverket om offentlig støtte. Staten vil derfor ikke ha noe særskilt rolle i forbindelse med etablering og drift av et slikt fond.

SPØRSMÅL NR. 152

Innlevert 2. november 2007 av stortingsrepresentant Martin Engeset

Besvart 9. november 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad

Spørsmål:

«På bakgrunn av uttalelser og løfter som statsråden har avgitt til media i en rekke ulike fylker, er det behov for at statsråden nå avklarer følgende:

Hvilken rekkefølge på de ulike sykehusprosjektene i Helse Sør-Øst ser statsråden for seg, og kan statsråden fremlegge en forpliktende tidsplan for detaljplanlegging, byggestart og ferdigstillelse av det nye Østfoldsykehuset?»

BEGRUNNELSE:

Jeg har tidligere, i Stortingets spørretime onsdag 1. februar 2006, konfrontert statsråden med hennes egne uttalelser til Hamar Arbeiderblad 13. januar, hvor statsråden uttalte at Regjeringen senest i 2009 vil vedta å bygge et nytt sykehus på Hedmarken.

Denne uttalelse vakte stor bekymring og uro i Østfold, og som stortingsrepresentant fant jeg det nødvendig å bringe klarhet i om statsråden hadde til hensikt å endre Helse Østs prioritering av det nye Østfoldsykehuset som det neste store utbyggingsprosjektet i helseregionen. Selv om statsrådets svar i

spørretimen ikke bragte noen fullgod avklaring av rekkefølgen på sykehusprosjektene i Østfold og Hedmark, noterte jeg meg at statsråden i sitt svar på mitt 2. oppfølgingsspørsmål uttalte bl.a.: " ..Det (sykehuset i Østfold - min tilføyelse) har kommet lenger i planlegginga enn det nye Sjukehuset Innlandet. Dermed vil det sannsynligvis også komme litt før det på Hamar."

Nok en gang har uttalelser fra statsråden til pressen skapt ny uklarhet i dette spørsmålet. I Drammens Tidende for i går 31. oktober kunne vi lese: "Etter massivt press fra lokalsamfunnet garanterte helseminister Sylvia Brustad i går at det skal bygges nytt sykehus i Buskerud."

Både i stortingsvalgkampen 2005 og nå i forbindelse med lokalvalgkampen 2007 har jeg registrert at helseministeren selv og/eller statsministeren har reist landet rundt og lovet nytt sykehus i en rekke fylker. Disse løftene har det til felles at de har skapt store forventninger om rask byggestart. Summen av alle løfter er imidlertid nå blitt så stor, at jeg er redd Regjeringen har "malt seg inn i et hjørne" og plutselig

kommer i en situasjon hvor den må gå mot summen av alt de er for.

Nå har statsråden i tur og orden uttalt seg slik at lokalpressen i tre ulike fylker har skrevet: "Det kommer nytt sjukehus i Østfold", "Det kommer garantert et nytt sjukehus i Hamar-området" og "Sylvia Brustad garanterer at det skal bygges nytt sykehus i Buskerud".

Jeg tror alle innser at det før eller siden er behov for å bygge nye sykehus mange steder i landet. I virkelighetens verden er det imidlertid slik at ikke alle prosjekter kan realiseres samtidig. I Østfold har vi arbeidet for og ventet på nytt sykehus sammenhengende de siste 15-20 år. Det er derfor helt avgjørende at det nye Østfoldsykehuset nå kommer før og ikke siden. De bygningsmessige forhold ved sykehuset i Fredrikstad er nå så dårlige at det er et akutt behov for å komme raskt i gang med bygging av det nye sykehuset. Østfoldsamfunnet vil ikke lenger akseptere ytterligere utsettelse.

Svar:

Jeg ser helt klart behovet for nytt sykehus i både Østfold, og Buskerud. Mine uttalelser om at det vil bli et nytt sykehus i Buskerud har ingen føringer for prioriteringer mellom disse to prosjektene. Regjerin-

gen har som kjent nylig slått sammen tidligere Helse Sør RHF og Helse Øst RHF og det forventes at det nye regionale helseforetaket arbeider videre med planer for begge disse områdene, og også Hedmark hvor det planlegges nytt sykehus.

Det er de regionale helseforetakene - i dette tilfellet Helse Sør-Øst - som har det helhetlige ansvaret for drift og investeringer i sin helseregion. Dette innebærer at de har beslutningskompetanse til å vurdere og prioritere de ulike investeringsprosjektene i regionen, samt igangsette enkeltprosjekter. Det nye regionale helseforetaket har fått i oppdrag å få til en bedre samordning og ressursutnyttelse i den sammenslåtte regionen. Beslutninger om nye store investeringsprosjekter er et viktig element i dette arbeidet, både når det gjelder hvilke oppgaver sykehusene skal ha og i hvilken rekkefølge prosjektene skal prioriteres. Investeringsbeslutninger i sykehus har innvirkning på framtidig økonomi - men også ikke minst det faglige innholdet og tilbudet til befolkningen på lang sikt. Det er Helse Sør-Øst som har ansvar for å komme fram til prosjekter som kan gi et best mulig tilbud til befolkningen i sin region, og jeg har full tillit til de prioriteringer og vurderinger som gjøres i Helse Sør-Øst RHF.

SPØRSMÅL NR. 153

Innlevert 2. november 2007 av stortingsrepresentant Jørund Rytman

Besvart 12. november 2007 av kommunal- og regionalminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Har ministeren en oversikt over hvor stor forskjell det er på kommunene og fylkeskommunene i Norge når det gjelder for sen betaling, og hva vil kommunal- og regionalministeren gjøre for at de dårligste betaler raskere?»

BEGRUNNELSE:

Ifølge en undersøkelse kreditt håndterings selskapet Intrum Justitia har foretatt, så viser det seg at norske kommuner og fylkeskommuner i gjennomsnitt betaler ca. 9 dager etter forfall.

Kommunenes kunder får i snitt betalt etter 30,1 dager. Til sammenligning betaler forbrukere 8,7 dager hurtigere.

Ved flere tilfeller kan det ta opptil 60 dager før regningen betales, noe som kan få fatale konsekven-

ser for f.eks. bedrifter som sliter med likviditeten. Det er et tankekors at det offentlige kan være medvirkende årsak til konkurs.

Det skulle derfor vært interessant å få rede på hvor stor forskjell det er på de ulike kommunene og fylkeskommunene. Videre om det er forskjell på avtaler og betingelser de ulike kommuner og fylkeskommuner setter til leverandører.

Rent prinsipielt er dette en interessant problemstilling med tanke på at de ganger bedrifter eller innbyggere er sent ute med betaling av skatt/avgift, så krever det offentlige skyhøye gebyrer og renter.

Det er også et tankekors med tanke på at kommunenes økonomi har blitt styrket de senere år, så det er nærliggende å tro at treg betaling enten skyldes for stort byråkrati / for mange personer inne i bildet, dårlige rutiner eller rett og slett spekulasjon om å tjene penger på det.

Svar:

Kommuner og fylkeskommuner er selvstendige juridiske enheter som kan inngå avtaler med leverandører av varer og tjenester. Jeg er opptatt av at kommuner og fylkeskommuner inngår avtaler med betalingsfrister som ivaretar de interne prosesser som er nødvendig i kommuner og fylkeskommuner. Det er viktig å sikre at utbetalingene skjer på en betryggende økonomisk og en etisk forsvarlig måte. Det er også viktig at kommunene og fylkeskommunene oppfyller sine forpliktelser i avtaleforhold med andre. Dette inkluderer også de forpliktelser som kontrakten inne-

holder om konsekvenser ved ikke å betale til rett tid, for eksempel gjennom bruk av forsinkelsesrenter.

Vi har ingen samlet oversikt over når kommuner betaler sine forpliktelser. Dette er et forhold mellom to selvstendige parter som jeg mener er tilstrekkelig ivare tatt gjennom privatrettslige regler.

Jeg har tillit til at kommunesektoren fremstår som en seriøs avtalepartner. I den grad det er kommuner og fylkeskommuner som ikke oppfyller inngåtte avtaleforhold, vil jeg oppfordre disse kommunene og fylkeskommunene til å utøve profesjonalitet ved avtaleinngåelser og respekt for inngåtte avtaler.

SPØRSMÅL NR. 154

Innlevert 2. november 2007 av stortingsrepresentant Tord Lien

Besvart 9. november 2007 av finansminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«I en valgkamppreget lederartikkel i Nationen 8. september skriver avisen om beskatningsregimet på norsk sokkel at "De betingelser som ble satt til private aktører på sokkelen, ville ikke være mulig innenfor dagens juridiske regime innen EØS og WTO."»

Er statsråden enig i at det eksisterer betingelser for oljeselskapene på norsk sokkel som er i strid med dagens juridiske regime innen EØS og WTO?»

Svar:

Det går fram av den nevnte lederartikkelen at den saken spørsmålet knytter seg til gjelder Fremskrittpartiets programfesting av at hjemfallsretten i vannkraftsektoren bør oppheves. Dette synes å ha ledet til

en diskusjon om hvorvidt hjemfallsretten kan erstattes av skatteregler for kraftproduksjon som favoriserer offentlige eierinteresser framfor private. Det blir i denne forbindelsen trukket en parallell til skattesystemet for olje- og gassproduksjon på kontinentalsokkelen. Lederartikkelen synes å mene at de juridiske regimer innen EØS og WTO vil være til hinder for visse skatteregler i kraftsektoren som Fremskrittpartiet angivelig ønsker. Jeg går ikke inn i den diskusjonen, men for å svare på det spørsmålet som stilles til statsråden av stortingsrepresentant Tord Lien:

Etter min oppfatning er skatteregimet for oljeselskapene på norsk sokkel ikke i strid med dagens juridiske regime innen EØS og WTO.

SPØRSMÅL NR. 155

Innlevert 2. november 2007 av stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen

Besvart 9. november 2007 av forsknings- og høyere utdanningsminister Tora Aasland

Spørsmål:

«En samlet kommunalkomiteé understreket i Innst.S. nr. 159 (2005-2006) viktigheten av å gjøre det enklere å få godkjent utdanning i andre land, og dette gjaldt både fagutdanning og akademisk utdanning.

Hva har blitt gjort innen dette feltet siden 2006?»

BEGRUNNELSE:

Første avsnitt av komitémerknaden i Innst.S. nr. 159 (2005-2006) lyder som følger:

"Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, lederen Dag Terje Andersen, Tore Hagebakken, Saera Khan, Inger Løite og Arild Stokkan-Grande, fra Fremskrittpartiet, Per-Willy Amundsen, Åge Starheim og

Ib Thomsen, fra Høyre, Kari Lise Holmberg og Bent Høie, fra Sosialistisk Venstreparti, Geir-Ketil Hansen, fra Kristelig Folkeparti, Bjørg Tørresdal, fra Senterpartiet, Trygve Slagsvold Vedum, og fra Venstre, Vera Lysklætt, viser til det arbeid som Kunnskapsdepartementet har satt i gang med sikte på å gjøre det enklere å få godkjent utdanning fra andre land. Komiteen vil understreke at flere innvandrere har gjennomført utdanning i hjemlandet. Disse ønsker å bruke sine kunnskaper i det norske arbeidsmarkedet, og det er viktig at det legges godt til rette for dette. Dagens ordninger for godkjenning av utenlandsk utdanning er dessverre lite samordnet. Det er behov for en bedre og mer enhetlig vurdering av utenlandsk utdanning i Norge. Dette gjelder både for utenlandsk fagutdanning og for akademisk utdanning. Videre trengs større åpenhet om hvordan norske utdanningsinstitusjoner vurderer den enkelte utdanning fra bl.a. Afrika og Asia."

Svar:

Spørsmålet er stilet til arbeids- og inkluderingsministeren fra en samlet kommunalkomiteé ved stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen: "En samlet kommunalkomiteé understreket i Innst. S. nr. 159 (2005-2006) viktigheten av å gjøre det enklere å få godkjent utdanning i andre land, og dette gjaldt både fagutdanning og akademisk utdanning. Hva har blitt gjort innen dette feltet siden 2006?" Saken er overført fra Arbeids- og inkluderingsdepartementet til Kunnskapsdepartementet for besvarelse av statsråd Tora Aasland.

Kunnskapsdepartementet oppnevnte 1. april 2006 et utvalg for å utrede problemstillinger knyttet til systemet for godkjenning og godskriving av høyere utdanning i Norge.

Det var en tredelt bakgrunn for oppnevningen:

- et anmodningsvedtak fra Stortinget (nr. 384 (2004-2005)) der regjeringen blir bedt om å utarbeide retningslinjer for raskere kartlegging av kompetanse slik at denne kan benyttes om grunnlag for hel eller delvis godkjenning av fagkrets
- departementets varsel i Ot.prp.nr.79 (2004-2005), om ny lov om universiteter og høyskoler, at det ville bli satt i gang et arbeid for å etablere bedre rutiner for godkjenning av utenlandsk høyere utdanning
- Soria Moria-erklæringen innehar ambisjoner om å bedre innvandreres muligheter for inkludering og deltakelse i samfunns- og arbeidsliv, ved at regjeringen vil gjøre det enklere og raskere å få godkjent utdanning tatt i andre land.

Utvalget, ledet av Knut Brautaset, ble særlig bedt om å se på godkjenning av utenlandsk utdanning og vurdere behov for endringer som kan bidra til bedre integrasjon av innvandrere i det norske arbeidsmarkedet. I tillegg ble utvalget bedt om å se på reglene for godskriving av utdanning mellom norske utdan-

ningsinstitusjoner på bakgrunn av ny gradsstruktur. Brautasetutvalgets mandat var begrenset til godkjenning av høyere utdanning, det vil si generell og faglig godkjenning av akademisk utdanning, og omfattet ikke godkjenning/autorisasjon for det regulerte arbeidsmarkedet eller fagutdanningen. Utvalget avga den 24. januar 2007 sin innstilling med en rekke konkrete forslag.

Forslagene inkluderte blant annet opprettelse av en arbeidsgruppe for å gjennomgå Nasjonal database for godkjenning av høyere utdanning (NAG), oppfølging av Nasjonal handlingsplan for godkjenning av høyere utdanning, herunder en oppfordring om at institusjonene bør bruke Lisboakonvensjonens supplerende tekst som en veiledning i godkjenningsarbeidet. Utvalget gikk også inn for å endre formulering av § 3-4 (1) i lov om universiteter og høyskoler, samt forskrift om godskriving av høyere utdanning § 2, for å samsvare bedre med det nye gradssystemet. Kunnskapsdepartementet ble videre bedt om å avklare ansvar for kapasitet og opplegg for norskopplæring for innvandrere som har, eller ønsker å ta, høyere utdanning. Utvalget foreslo at NOKUT skal gi supplerende informasjon om utdanningen i godkjenningsbrevet da dette vil styrke søkeres muligheter på arbeidsmarkedet og øke arbeidsgivers forståelse av hva en utdanning fra utlandet tilsvarende i Norge. Det ble også pekt på behovet for å styrke arbeidet med listen over kvalifikasjoner fra utlandet som tilfredsstillende kravene til generell studiekompetanse med navn på utdanning og eventuelle tilleggskrav (GSU-listen). Utvalget foreslo også at det opprettes et nasjonalt informasjonssenter for å gi brukerne korrekt informasjon når det gjelder adgang til studier samt godkjenning, godskriving av høyere utdanning og godkjenning som kreves for regulerte yrker, da rask tilgang på god informasjon om godkjenningsordninger er mangelfullt i dag.

Brautasetutvalgets innstilling finnes i sin helhet på lenken:

<http://www.regjeringen.no/upload/kilde/kd/rap/2007/0005/ddd/pdfv/304890-brautasetutvalget2-01-07.pdf>

Departementet sendte innstillingen på høring 30. januar 2007 med høringsfrist 30. april 2007. Det kom inn høringsuttalelser fra 49 instanser. Høringsinstansene var generelt positive til utvalgets forslag.

Kunnskapsdepartementet jobber for tiden med oppfølgingen av innstillingen. Det vises i denne forbindelse også til Arbeids- og inkluderingsdepartementets melding om arbeidsmigrasjon som skal legges frem i 2008. Kunnskapsdepartementet har tilskrevet alle universiteter og høyskoler i forbindelse med oversendelsen av Lisboakonvensjonens supplerende tekst. Institusjonene er oppfordret til å bruke denne som veiledning i godkjenningsarbeidet. De-

partementet har også tilskrevet NOKUT og bedt dem om å oppnevne en arbeidsgruppe i forbindelse med gjennomgangen av NAG-basen. Kunnskapsdepartementet arbeider nå med å forberede nødvendige endringer i universitets- og høyskoleloven på bakgrunn av lovforslagene i Brautasetrapporten. Det tas sikte på å legge frem en lovproposisjon våren 2008. Departementet følger også opp utvalgets anbefaling om å ta initiativ til avklaring av ansvar for kapasitet og opplegg for norskopplæring for personer med høyere utdanning fra utlandet.

I Direktiv 2005/36/EF om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner, som kommer til anvendelse for EØS-

borgere som ønsker å praktisere et regulert yrke i en annen EØS-stat enn hvor de har kvalifisert seg, er det et krav om etablering av et kontaktpunkt i hvert land. Kontaktpunktet er foreløpig tenkt lagt til det ovennevnte informasjonssenter. Dette kontaktpunktet skal bidra med nødvendig informasjon om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner etter direktivet, spesielt informasjon om nasjonal lovgivning som regulerer de regulerte yrkene. Videre skal det bistå borgerne ved utøvelse av deres rettigheter og ved behov samarbeide med de øvrige kontaktpunktene i landene. Dette direktivet ble godkjent i EØS-komiteen i møte den 26. oktober 2007.

SPØRSMÅL NR. 156

Innlevert 2. november 2007 av stortingsrepresentant May-Helen Molvær Grimstad

Besvart 15. november 2007 av kultur- og kirkeminister Trond Giske

Spørsmål:

«Den statlige idrettspolitikken har som et grunnleggende mål at flest mulig skal gi mulighet til å utøve idrett og fysisk aktivitet. Konkurranselanlegg for svømmeidrett er en stor mangelvare, pr. i dag eksisterer det ikke internasjonale godkjente anlegg i Norge.

Hva vil statsråden gjøre for å sikre at også denne idretten blir sikret tilfredsstillende konkurranselanlegg?»

BEGRUNNELSE:

Det er viktig å legge til rette for fysisk aktivitet. Svømming er populært i alle aldersgrupper. Det er i dag en stor mangelvare å få tilgang til basseng med vann i mange steder. Basseng som er godkjent til konkurranselanlegg er helt fraværende. Det er blitt vedtatt å bygge et anlegg i Bergen. Kanskje må en se på finansieringssystemet for å reise slike bygg, slik at de som har ønske om å satse på svømmeidretten får bedre mulighet til det.

Svar:

Den statlige idrettspolitikken er basert på at befolkningen skal gis mulighet til å drive idrett og fysisk aktivitet, jf. St.meld. nr. 14 (1999-2000) Idrettlivet i endring. Idrettsanlegg for barn og ungdom samt anlegg med stort brukspotensial, er prioritert i meldingen når det gjelder tilskudd fra spillemidlene til idrettsformål. Svømmeanlegg er blant disse. Stor-

tinget sluttet seg til dette ved behandlingen i 2001.

I St. meld. nr. 39 (2006-2007) Frivillighet for alle framgår det til at tilskudd til bygging og rehabilitering av idrettsanlegg er det mest sentrale virkemiddel i den statlige idrettspolitikken. I 2007 ble det ytt 636 millioner kroner i tilskudd til idrettsanlegg i kommunene.

I 2006 og 2007 ble det gitt tilskudd fra spillemidlene til idrettsformål til i alt 68 svømmeanlegg.

Det er per i dag 648 basseng som er 12,5 m, det er 69 basseng som er 16 2/3 m, 199 basseng som er 25 m og fire basseng som er 50 m. Disse fire er Oasen i Namsos, Pirbadet i Trondheim, Ankerskogen på Hamar og Tøyenbadet i Oslo. Flesteparten av 25 m og 50 m bassengene benyttes til konkurranseaktivitet. I tillegg bygges et 50 m basseng i Drammen (Marienlystbadet) som etter planen skal ferdigstilles høsten 2008, samt hovedanlegget i Bergen som er under planlegging for åpning i 2011.

Store anlegg er til særskilt vurdering i departementet innenfor den økonomiske rammen som er til disposisjon. Departementet gir idrettsfunksjonell forhånds-godkjenning, men arrangementstekniske krav settes av det internasjonale og det nasjonale svømme forbundet. Dette kan være krav til tribunekapasitet, plass til sekretariat, osv.

For å imøtekomme behovet for ekstra tilskudd til kostnadskrevenne anlegg, ble svømmehaller definert som et av satsingsområdene i det anleggspolitiske programmet i perioden 2003 - 2006. Under dette programmet ble hovedanlegget for svømming i samråd

med Norges Svømmeforbund, lagt til Bergen. I tillegg er det tildelt ekstra midler til 50 m bassenget i Drammen.

Departementet legger opp til et nytt anleggspoli-

tisk program for perioden 2007 - 2010. En del av programmet vil omfatte kostnadskrevende anlegg, og her vil store (50 m) svømmeanlegg være en aktuell anleggstype.

SPØRSMÅL NR. 157

Innlevert 2. november 2007 av stortingsrepresentant Jørund Rytman

Besvart 12. november 2007 av kommunal- og regionalminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Har kommunal- og regionalministeren oversikt over hvilke selskaper som landets kommuner- og fylkeskommuner har eierinteresser i?»

BEGRUNNELSE:

Det ønskes å få tilsendt en liste over alle selskaper som har kommune og/eller fylkeskommune som aksjonær.

Svar:

Det finnes per i dag ingen samlet oversikt over hvilke selskaper kommuner og fylkeskommuner har eierinteresser i. Kommuner og fylkeskommuner skal hvert år føre et fullstendig regnskap med oversikt over transaksjoner til drift og investeringer. I tillegg skal kommuner og fylkeskommuner sette opp en balanse, som er en oversikt over eiendeler på den ene siden og gjeld og egenkapital på den andre siden. Kommunenes eiendeler inkluderer blant annet eierandeler i aksjeselskaper. I tillegg skal kommuner og fylkeskommuner i henhold til regnskapsforskriften gi in-

formasjon gjennom noter. I notene skal aksjer og andeler i selskaper som er ført opp som anleggsmidler, spesifiseres etter selskap. Det skal opplyses om balanseført verdi, eventuell markedsverdi og eierandel i hvert selskap. Den etterspurte informasjonen finnes derfor i hver enkelt kommunes og fylkeskommunes årsregnskap.

Det vises til St.prp. nr. 1 (2007-2008) for Kommunal- og regionaldepartementet og omtalen av kjønnsrepresentasjon i kommunale aksjeselskaper. For statsaksjeselskaper gjelder det etter aksjeloven et krav om jevn kjønnsmessig balanse i selskapets styre. Det er ønskelig at det samme kravet skal gjelde for kommunalt eide aksjeselskaper. Departementet utreder nå om og på hvilken måte et krav om jevn kjønnsmessig balanse i styret kan gjøres gjeldende for kommunalt eide aksjeselskaper, med sikte på å fremme et lovforslag i løpet av 2008. I denne forbindelse har departementet satt i gang en kartlegging av kommunale og fylkeskommunale aksjeselskaper og egen-skaper ved disse. Den etterspurte informasjonen vil derfor kunne foreligge og gjøres tilgjengelig på et senere tidspunkt.

SPØRSMÅL NR. 158

Innlevert 2. november 2007 av stortingsrepresentant Inga Marte Thorkildsen

Besvart 13. november 2007 av miljøvern- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Arbeidet med en ny naturmangfoldlov er et omfattende og viktig lovarbeid i denne stortingsperioden.

Når har statsråden tenkt å fremme dette lovforslaget for Stortinget?»

Svar:

NOU 2004: 28 om ny naturmangfoldlov og endringer i eksisterende lover ble sendt ut på en bred høringsrunde med høringsfrist høsten 2005.

Det er kommet inn mange uttalelser og høringsmaterialet er samlet sett svært omfattende. Det er

bred støtte blant høringsinstansene for at det lages en ny naturmangfoldlov. Særlig trekkes det frem at det er behov for en samordnende, helhetlig lov med felles prinsipper for forvaltningen av naturens mangfold på tvers av sektorer, fordi et slikt virkemiddel mangler i dag. Enkelte grupper som næringsorganisasjoner og kommuner har imidlertid hatt konkrete innsigelser til flere av Biomangfoldlovutvalgets forslag. Det er bl.a. fremkommet kritikk på at brukeraspektet og hensynet til bærekraftig bruk ikke er godt nok ivare tatt i lovforslaget, at lokal forvaltning er for lite vektlagt, og at konsekvensen av enkelte forslag er for lite utredet.

Bærekraftig bruk og vern av naturmangfoldet er et av kjerneområdene innenfor miljøpolitikken. Samtidig er det spesielt komplekst og krevende fordi det mer enn noe annet miljøpolitisk område forutsetter en helhetlig politikk på tvers av sektorene. Den nye naturmangfoldloven er et stort og viktig løft for dette

arbeidet. Det berører alle samfunnssektorer som påvirker eller utnytter naturressurser. Jeg anser det derfor som vesentlig at arbeidet gjøres grundig, og at alle hensyn er nøye vurdert.

I lys av at dette har departementet i lovarbeidet brukt mye tid på møter og drøftinger med berørte instanser, interesseorganisasjoner og kommuner. Det er også gjennomført tilleggsutredninger for bedre å klarlegge rekkevidden og virkningen av lovforslaget for berørte sektorer, samt de økonomiske og administrative konsekvensene.

Departementets plan var at et forslag til ny naturmangfoldlov skulle legges frem i løpet av 2007. Lovarbeidet har imidlertid vært mer komplekst og tidkrevende enn opprinnelig antatt.

Det vil derfor ikke være mulig å slutføre arbeidet i løpet av inneværende år. Min ambisjon er å legge frem et forslag til ny naturmangfoldlov i 2008, helst før sommeren.

SPØRSMÅL NR. 159

Innlevert 2. november 2007 av stortingsrepresentant Vera Lysklætt

Besvart 12. november 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Ifølge avisa Nationen den 30.10. gir konsernsjef i Posten Norge, Dag Mejdell, uttrykk for at det ikke er et mål at kundene i Nord-Norge skal ha samme framføringstid som kunder i de andre landsdelene.

Er statsråden, med ansvar for posttjenestene her i landet, enig i at kunder i Nord-Norge må akseptere en senere postgang enn kunder i resten av landet?»

Svar:

Regjeringa har som overordna mål på postområdet å sikre eit landsdekkjande posttilbod av likeverdige tenester til same pris og med god kvalitet. Gjennom Postens konsesjon er verksemda pliktig til å oppfylle visse vilkår, der eitt sentralt punkt er kravet om at 85 prosent av all A-post skal vere framme dagen etter innlevering i gjennomsnitt på landsbasis. Ved kvartalsvise målingar er Posten pliktige til å opplyse om postframføringskvaliteten. Posten har no for fyrste gong, etter pålegg frå Samferdselsdepartementet, òg utført regionale målingar av framføringskvaliteten. Som desse målingane viser, har alle landsdelar, bortsett frå region Nord-Noreg, ein postframføringskvalitet som ligg godt over konsesjonskravet.

Sjølv om konsesjonskravet er knytt til eit gjennomsnittstal for heile landet, meiner eg at alle regio-

nar i Noreg skal ha ein postframføringskvalitet som ligg nær eller over minimumskravet i konsesjonen. Sjølv om det ut frå visse naturgitte føresetnader er vanskelegare å oppnå like god kvalitet i Nord-Noreg som i andre område i landet, meiner eg at Posten må gjere sitt yttarste for å oppnå best mogeleg kvalitet også i denne landsdelen.

Eg veit at Posten anstrengjer seg for å få til dette. Framføringskvaliteten over heile landet, og spesielt i mindre tettbygde stork har blitt mykje betre det siste halve året, etter at mellom anna den nye ordninga med egne, chartra fly har sett seg. Posten gjer stadig effektiviseringstiltak for å betre kvaliteten, og etableringa av ny austlandsterminal på Lørenskog vil bidra til å effektivisere postframføringa og betre framføringskvaliteten i heile landet, også i Nord-Noreg.

Det vil likevel vere krevjande for Posten å levere over natt til alle område i landet, spesielt i Nord-Noreg. Dette har samanheng med store avstandar og at Posten i stor grad òg er avhengig av offentlege transportmiddel i postframføringa, slik at framføring i visse område i distrikta vil vere meir tidkrevjande enn i meir sentrale stork.

Eg vil likevel i dialogen med Posten leggje trykk på at alle tilgjengelege tiltak vert sette inn for å oppnå ein betre framføringskvalitet i Nord-Noreg.

SPØRSMÅL NR. 160**Innlevert 5. november 2007 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen****Besvart 13. november 2007 av miljøvern- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«Norges første gasskraftverk ble offisielt åpnet torsdag 1. november på Kårstø. Anlegget er det mest miljøvennlige gasskraftverket i verden, men vil slippe ut 1,2 millioner tonn CO₂. Utslippet kommer inn under klimakvoteloven.

Kan statsråden forsikre om at Naturkrafts gasskraftverk på Kårstø vil få tildelt gratiskvoter for CO₂ på linje med tilsvarende anlegg i EU, og i tråd med de forutsetninger, basert på tildelt konsesjon/utslippstillatelse, som Naturkraft la til grunn ved investeringsbeslutning?»

BEGRUNNELSE:

Det har vært en allmenn forståelse om at gasskraftverket på Kårstø vil behandles på linje med tilsvarende gasskraftverk i Europa hva gjelder tildeling av gratis CO₂-kvoter.

I Soria Moria-erklæringen, side 59, står det:

"at konsesjonene som er gitt for gasskraft skal stå ved lag."

Dag Terje Andersen understreket under hans offisielle åpning av Kårstø torsdag 1/11-07, at det kraftverket som er bygget på Kårstø er det reneste i Europa og er basert på den beste tilgjengelig teknologien som finnes i dag. Og Kårstø har den høyeste virkningsgraden som er mulig i dag for produksjon av elektrisitet.

Det er heller ingen grunn til at Kårstø-verket skal få strengere krav enn det som fremkommer i Mongstadavtalen. I avtalen fremkommer det at Statoil dekker kostnader tilsvarende selskapets alternative CO₂-kostnad dersom de ikke hadde gjennomført CO₂-håndtering (m.a.o., CO₂-kostnader tilsvarende annen konkurranseutsatt norsk industri. Konkurranseutsatt industri får tildelt frikvoter.)

Under Stortingets behandling av klimakvoteloven i juni 2007 skrev derimot daværende miljøvernminister Bjørnøy, i brev datert 13.06.07, til Energi-

og miljøkomiteen at:

"Regjeringen har funnet grunn til å sette av en kvotereserve til nye gasskraftverk som skal basere seg på rensing, og høyeffektive kraftvarmeverk med konsesjon. Endelig størrelse på gasskraftreserven blir fastsatt i forbindelse med fastsettelsen av den samlede kvotemengden."

og

"Det har ikke vært et eget mål om å likebehandle gasskraftverk med tilsvarende verk i de nevnte EU-landene. Mer detaljerte regler for tildelingen fra reserven vil for øvrig bli fastsatt i forskriften."

og

"...nye gasskraftverk, dvs. gasskraftverk som ikke har hatt ordinære utslipp innen lovens ikrafttredelse 1. juli 2007, skal basere seg på rensing for å få tildelt kvoter fra gasskraftreserven. Gasskraftverket som allerede har konsesjon vil kunne få kvoter dersom de kan klassifiseres som et høyeffektivt kraftvarmeverk. Mer detaljerte regler vil bli gitt i forskrift."

Det er derfor ønskelig at statsråden nå konkretiserer hva reglene i forskriften betyr for Kårstø, som verken baseres på rensing eller klassifiseres som høyeffektivt kraftvarmeverk.

Svar:

Opplysningene som ble gitt til Stortinget i forbindelse med behandlingen av Ot.prp. nr. 66 (2006-2007) om lov om endringer i klimakvoteloven m.m. står fortsatt ved lag. Regjeringen arbeider nå med å konkretisere klimakvotelovens § 7 fjerde ledd om etablering av en kvotereserve for vederlagsfri tildeling av kvoter til nye gasskraftverk som skal basere seg på rensing og til høyeffektive kraftvarmeverk med konsesjon. Et forskriftsutkast med regler om en kvotereserve for gasskraftverk vil bli sendt på høring om kort tid.

SPØRSMÅL NR. 161**Innlevert 5. november 2007 av stortingsrepresentant Torbjørn Hansen****Besvart 13. november 2007 av nærings- og handelsminister Dag Terje Andersen****Spørsmål:**

«Det er flere faktorer som fører til oppgang eller nedgang i verdien på aksjer, og det er ulike forhold som kan begrunne utenlandske kjøp i enkeltsselskaper.

Hvilket faglig grunnlag har statsråden for å hevde at det beviselig ikke er en statsrabatt på statlig deleide selskaper, eller at Stoltenberg II-regjeringens eierskapspolitikk ikke har ført til økt skepsis, høyere risikopremie og mindre kjøp i statseide bedrifter enn det ellers ville vært?»

BEGRUNNELSE:

Statsråden forsøker i Aftenposten den 5. november 2007 å gå i møte påstandene fra flere aktører om at det er oppstått en rabatt på statlig eide selskaper på grunn av uforutsigbar og uryddig utøvelse av det statlige eierskapet.

Børsdirektør Bente A. Landsnes har uttrykt bekymring over utøvelsen av det statlige eierskapet og konsekvensene for disse selskapene så vel som for alle selskapene på Oslo Børs. En rekke aktører i aksjemarkedet har uttrykt samme bekymring.

Det er enkeltepisoder og uryddighet i utøvelsen av eierskapet som skaper bekymring for lavere verdsettelse av selskaper staten er eier i. Styreledere og styrekandidater blir kastet av Regjeringen på grunnlag av støy i media og politisk press fra partiorganisasjonene eller LO. Beslutningsprosessen rundt Od-fjell-saken våren 2006 er grundig dokumentert i tidligere LO-leder Gerd Liv Vallas bok "Prosessen". Statsminister Jens Stoltenberg lot seg ifølge boken presse av Valla til å kaste en styreleder kandidat til Statoil som på forhånd var klarert av Regjeringen.

Sommeren 2007 ble Jan Reinås kastet som styreleder i Hydro på grunn av mediastøy i forbindelse med terminering av opsjonsordningene til ledergruppen i Hydro, en sak næringsministeren var orientert om på forhånd. Avsettelsen av Reinås skjedde i strid med de føringer som Regjeringen selv la i eierskapsmeldingen behandlet samme vår. Flere av styremedlemmen i Hydro tok ikke gjenvalg som følge av uryddig eierskap fra statens side, og selskapet har nå kun norske styremedlemmer.

Næringsministeren har tidligere etterlyst dokumentasjon på at det foreligger en aksjerabatt, hvilket er en faglig sett komplisert oppgave utover å ta innspill fra investorer og aksjemarked til etterretning. Det er flere faktorer som kan gi oppgang eller nedgang i

verdien på aksjer, og det er ulike forhold som kan begrunne utenlandske kjøp av aksjer i enkeltsselskaper.

Næringsministeren hevder i Aftenposten 5. november at utenlandske kjøp av aksjer i StatoilHydro og Hydro etter opsjonsbråket "(...)beviser at de som mener det er en aksjerabatt i selskaper med stort statlig eierskap åpenbart tar feil."

Næringsministeren unnlater å dokumentere påstanden med andre forhold enn at andelen utenlandske investorer har økt, hvilket kan skyldes hendelser som ikke har noe med Regjeringens eierskapspolitikk å gjøre.

Det er intet i artikkelen som dokumenterer at ikke kjøpene ville vært større og aksjekursene høyere dersom Regjeringen hadde ført en mer ryddig og forutsigbar eierskapspolitikk.

Svar:

Bakgrunn for mine kommentarer i Aftenposten om det utenlandske eierskaper i selskap hvor staten er en stor medeier, er uttalelser fra ulike aktører om at det statlige eierskapet ville føre til at utenlandske investorer ville velge bort norske selskaper der staten er eier. Det har blant annet vært hevdet at utenlandske investorer er i ferd med å trekke seg ut av det norske markedet. Økende statsrabatt har også vært trukket fram som en konsekvens.

Dette er påstander som jeg selvsagt tar på alvor. Et naturlig utgangspunkt er da å se på hva som faktisk har skjedd i det norske markedet.

I tallmaterialet for utenlandsk eierandel, omsetning og verdiutvikling i statsdominerte selskaper, som Oslo Børs produserer, har vi ikke funnet opplysninger som støtter slike påstander. Utlendingers andeler av børsverdiene har aldri vært så høye som nå. De har økt jevnt gjennom perioden etter at staten la frem sin eierskapsmelding i desember i fjor og utgjorde 41,4 prosent ved utgangen av oktober i år.

Nærmere gjennomgang av utenlandsk eierandel i de børsnoterte selskapene med statlig eierskap viser at de utenlandske eierandelene i gjennomsnitt har økt i gjennom 2007. Etter en viss nedgang frem til mai i år, har utenlandsandelen igjen steget markert i enkelte selskaper, blant annet i Norsk Hydro ASA. Tallene viser ingen flukt av utenlandske investorer bort fra selskapene hvor staten er eier.

Tall for omsetning viser at likviditeten ikke har gått ned. Utenlandske investorer står for en stor del av handelen i disse aksjene. Avkastningen i selskapene har vært god. Ved beregning av avkastning i for-

hold til sammenlignbare selskaper må det tas hensyn til selskapsspesifikke forhold i perioden. Det gir lite mening å sammenlikne relativ utvikling mellom selskaper som ikke er identiske og ikke handles i de

samme markeder. Jeg kan ikke se at noen hittil har lagt fram konkret materiale som gir grunnlag for å slå fast noen rabatt som skyldes statlig eierskap.

SPØRSMÅL NR. 162

Innlevert 5. november 2007 av stortingsrepresentant Arne Sortevik

Besvart 12. november 2007 av fiskeri- og kystminister Helga Pedersen

Spørsmål:

«Jeg viser til svar på spørsmål 73 og 111 (2007-2008). I svar på spørsmål 111 opplyser statsråden: "Mitt svar på spørsmål nr. 73 (2007-2008) var basert på opplysninger innhentet fra Kystverket i sakens anledning. Kystverket har i etterkant korrigert sine opplysninger. På grunn av dette ga jeg derfor opplysninger i mitt svar på spørsmål nr. 73 (2007-2008) som det ikke fullt ut er dekning for."

Hvilke konsekvenser får dette for Kystverkets ledelse?»

BEGRUNNELSE:

Det er heldigvis svært sjelden en offentlig fagetat feilinformerer fagstatsråd i forbindelse med svar som skal gis på spørsmål som stilles fra Stortinget.

Saken er alvorlig; og jeg går ut fra at statsråden følger opp dette overfor Kystverkets på en tydelig måte.

For øvrig har jeg også merket meg følgende i svaret på spørsmål 111:

"Jeg vil sørge for at det iverksettes en evaluering etter Server-aksjonen i tråd med det svaret jeg ga på spørsmål nr. 73. Jeg har hele tiden forutsatt at det i den forbindelse skal benyttes en uavhengig, ekstern konsulent, og at evalueringen også skal omfatte den samlede håndteringen av den oppståtte situasjonen, aksjonsledelsen, den påfølgende strandrensningen og spørsmål knyttet til økonomisk rolleblanding og habitet."

Jeg er glad for at slik evaluering vil skje gjennom bruk av uavhengig faginstans; og forutsetter tilbakemelding til Stortinget på egnet måte.

Svar:

Det er viktig at de opplysninger departementet mottar fra en fagetat er fullstendige og kvalitetssikrede. Dette gjelder spesielt når opplysningene skal brukes i dokumenter og svar til Stortinget for å sikre at de forhold som Stortinget stiller spørsmål om blir best mulig opplyst. Dette er presisert overfor Kystverket, og jeg har tillit til at dette blir fulgt opp for fremtiden.

SPØRSMÅL NR. 163

Innlevert 5. november 2007 av stortingsrepresentant Erna Solberg

Besvart 12. november 2007 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Vil den norske regjering ta internasjonale initiativ for eksempel i FN-systemet for å få spørsmål knyttet til dalitenes (kasteløse i India) sin situasjon på en internasjonal dagsorden som menneskerettighetsbrudd, og på hvilken måte?»

BEGRUNNELSE:

Raftoprisen ble i år gitt til NCDHR (The National Campaign on Dalit Human Rights). Organisasjonen arbeider for bedre menneskerettigheter og liv for Indias mange kasteløse. Dessverre var det ingen i Utenriksdepartementets politiske ledelse som hadde mu-

lighet til å møte representantene fra organisasjonen da de var her i forrige uke. Deler av utenrikskomiteen hadde mulighet, og et vesentlig ønske fra organisasjonen var norsk hjelp til å få satt dalitenes situasjon, volden og menneskerettighetsbruddene de møter på den internasjonale dagsorden.

Organisasjonen har bl.a. for eksempel å få FNs CERD til å ha fokus på saken, Indias regjering har motsatt seg dette. Det er derfor interessant å vite hva den norske posisjonen er til dette, og om det er andre initiativ Regjeringen kan tenke seg å ta.

I lys av statsrådets svar på skriftlig spørsmål nr. 49 fra stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen om å ta opp dalitenes sak med Indias finansminister, er det særlig viktig å få vite om Regjeringen mener dette er en sak også i internasjonale organer. I svaret gir statsråden uttrykk for en positiv beskrivelse av Indias myndigheters politikk overfor dalitene.

Jeg vil få understreke at nasjonalt lovverk i mange land er ikke ensbetydende med at menneskerettigheter ikke brytes, og at de rapportert dalitenes egne og andre organisasjoner har gjort av situasjonen for dalitene så langt fra tyder på at ord og handling henger sammen, og i praksis er mange daliter rettsløse.

Svar:

Dalitenes situasjon i India er eksempel på en gruppe mennesker som, med grunnlag i eldgamle strukturer og tradisjoner, ekskluderes og utsettes for brutale overgrep. Selv om den indiske grunnloven forbyr diskriminering på bakgrunn av kaste, er det en kjensgjerning at dalitene holdes nede og kontrolleres ved hjelp av uformelle sanksjonsmetoder.

Indiske myndigheter har tatt omfattende grep for å forbedre dalitenes stilling i samfunnet, men det må dyptgripende holdningsendringer til. Derfor er internasjonal oppmerksomhet viktig, og derfor var det gledelig at årets Raftoppris ble gitt til The National Campaign for Dalit Human Rights (NCHDHR). Et bredt folkelig engasjement er et nødvendig supplement til offentlige myndigheters innsats. Prisen er en viktig oppmuntring til alle som arbeider for å bedre dalitenes situasjon.

Jeg vil understreke at regjeringen tar sterk avstand fra diskriminering - om det er på bakgrunn av kjønn, etnisitet, religion eller kaste. Vi gir uttrykk for dette i mange sammenhenger, også i FN. FNs Menneskerettighetskerklæring og Konvensjonen for avskaffelse av rasediskriminering, som India har tiltrådt, inneholder et klart forbud mot diskriminering. Vi mener at kastetilhørighet omfattes av disse diskrimineringsforbudene.

Norge vil fortsette å arbeide mot urettmessig forskjellsbehandling av utsatte grupper i alle relevante sammenhenger. Samtidig er det viktig for oss å ta utgangspunkt i det eksisterende multilaterale rammeverket og bidra til å gjøre dette mest mulig operativt.

Derfor har Norge vært en aktiv bidragsyter i arbeidet med å etablere det nye Menneskerettighetsrådet. Ett element i rådets arbeid skal være at alle medlemslandene gjennomgås jevnlig for å kartlegge om de overholder sine menneskerettslige forpliktelser. India skal være blant de første landene som vil bli vurdert i 2008. Vår anbefaling er derfor at NCDHR benytter sin mulighet til å påvirke dette arbeidet.

SPØRSMÅL NR. 164

Innlevert 6. november 2007 av stortingsrepresentant Vigdis Giltun

Besvart 14. november 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad

Spørsmål:

«Miljøverndepartementet har ikke funnet grunn til å omgjøre Riksantikvarens vedtak om midlertidig fredning av Halden sykehus. Dette berører tilbudet til pasienter med psykiske lidelser i Østfold.

Kan statsråden svare på om de ubesatte psykiatriske legestillingen i sykehuset Østfold nå er besatt, og også orientere om hva som nå vil skje med tilbudet til denne pasientgruppen på kort og lang sikt?»

BEGRUNNELSE:

Nå som Miljøverndepartementets vedtak foreligger vil jeg anta at dette får følger for ferdigstillelsen av den psykiatriske avdelingen i Halden. Jeg mener nå det er viktig å få klarhet i hva dette vil bety av utsettelse, eller om det må gjøres endringer som medfører at de planlagte avdelingene ikke blir opprettet. Tilbudet til dem som har spiseforstyrrelser har blitt tatt opp ved flere anledninger, da mange frykter at tilbudet blir svekket og ikke styrket slik det burde bli.

Tidligere i år var det også mange ubesatte lege- og psykologspesialiststillinger innenfor Sykehuset Østfold. 7. mars i år svarte statsråden på vegne av Sykehuset Østfold at disse stillingene skulle være på plass i løpet av året. Spørsmålet jeg stiller omfatter derfor både den fysiske plassering av psykiatritilbudene på kort og lengre sikt, men også hvordan situasjonen nå er når det gjelder spesialiststillingene når det gjelder leger og psykologer.

Svar:

I spørsmålet om psykiatristillinger viser representanten til muntlig spørretime 7. mars d.å. der jeg redegjorde for sykehuset Østfold HF sitt rekrutteringsprogram for å få på plass nok psykiatrikompetanse ved foretakets ulike tilbud innen psykisk helsevern. Jeg sa den gangen at Helse Sør-Øst RHF hadde informert meg om at de regnet med at de fleste ubesatte stillingene ved Sykehuset Østfold RHF ville være dekket i løpet av året.

Helse Sør-Øst RHF har informert meg om at det per i dag er i bruk 72 av 81 stillingshjemler for leger/legespesialist i psykisk helsevern ved Sykehuset Østfold HF. De ubesatte stillingene er jevnt fordelt mellom enhetene for å sikre forsvarlig drift. Helse Sør-Øst RHF opplyser at de vurderer at Sykehuset Østfold HF har en god dekning av spesialister innen psykisk helsevern. Jeg vil likevel poengtere at rekruttering av spesialister alltid vil være en kontinuerlig prosess, som vil være særlig utfordrende innenfor et felt som psykisk helsevern, der behandlingsskapasiteten er mer enn doblet på åtte år.

Videre tas spørsmålet om konsekvenser av at Miljøverndepartementet opprettholdt det midlertidige fredningsvedtaket av gamle Halden sykehus opp, og hvilke konsekvenser dette vil kunne få for behandlingstilbudet på kort og lang sikt.

Helse Sør-Øst RHF har informert meg om at planene for Haldenklinikken er ombygging for en samlokalisering av dag- og døgntilbud innen psykisk hel-

severn som i dag er lokalisert til Halden og Sarpsborg spredt på ulike lokaler, samt sosialmedisinsk senter for Halden og enhet for spiseforstyrrelser. Det er i tillegg planlagt et distriktsmedisinsk senter, laboratorie- og røntgentjenester samt kommunal legevakt i lokalene. Helse Sør-Øst RHF opplyser at de vurderer at en samlokalisering av disse ulike enhetene/ tjenestene vil gi helseforetaket mer robuste og rekrutteringsfremmende fagmiljø, som igjen vil ha betydning for aktivitetsnivå og kvalitet. Helse Sør-Øst informerer videre om at konsekvensene av den forsinkelsen som nå har oppstått i hovedsak dreier seg om at man ikke får hentet ut de positive effekter som man forutsetter at en samlokalisering i Haldenklinikken vil representere. Helse Sør-Øst RHF forsikrer imidlertid at inntil alt er på plass, vil pasientene få et ordinært behandlingstilbud innenfor de enheter som finnes i dag inkludert pasienter med spiseforstyrrelser som trenger døgnbehandling.

Helse Sør-Øst RHF opplyser at Riksantikvarens midlertidige fredning av Halden sykehus og Miljøverndepartementets avvisning av Sykehuset Østfolds klage på fredningsvedtaket, innebærer at videre framdrift i byggesaken må gjennomføres i samarbeide med Riksantikvaren. Sykehuset Østfold vil sammen med Riksantikvaren gå gjennom det gjenstående av byggeprosjektet for å skaffe full oversikt, der formålet er å komme fram til løsninger som er tilfredsstillende for de framtidige brukerne og som samtidig ivaretar verneinteressene.

Helse Sør-Øst RHF har forsikret meg om at denne prosessen blir gitt høy prioritet fra sykehusets side, og Miljøverndepartementet har også oppfordret Riksantikvaren til å prioritere dialogen med tiltakshaver.

Jeg har bedt Helse Sør-Øst RHF om å orientere departementet om resultatet av dialogen mellom Riksantikvaren og Sykehuset Østfold HF. Jeg vil forsikre meg om at det er god oppfølging for at prosjektet ikke får flere unødvendige forsinkelser.

SPØRSMÅL NR. 165**Innlevert 6. november 2007 av stortingsrepresentant Trond Helleland****Besvart 12. november 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Telenor har som eier av fasttelefoninettet en sterk egeninteresse i å opprettholde høye tilgangspriser for andre teleselskaper til nettet. Hva vil statsråden gjøre for å sikre like konkurransevilkår i markedet for fasttelefoni og dermed bidra til lavere priser for forbrukerne?»

BEGRUNNELSE:

Manglende konkurranse i markedet for fasttelefoni betyr høyere priser for forbrukerne. En ny rapport fastslår at Telenors pris til konkurrerende virksomheter for tilgang til fasttelefoninettet ikke er i overensstemmelse med reguleringsvedtak fra Post- og teletilsynet.

Telenor er eier av fasttelefoninettet, og er derfor utpekt som en sterk markedsaktør av Post- og teletilsynet. Det innebærer at andre tilbydere har anledning til å videreselge fastnettabonnement fra Telenor til en regulert pris, det vil si med en rabatt fra Telenor. Men skal andre selskaper kunne tilby slike abonnement til en konkurransedyktig pris, må den regulerte prisen Telenor tar for tilgang til nettet ikke være for høy. Tilgangsprisen skal etter Post- og teletilsynets vedtak kun dekke Telenors faktiske kostnader ved videresalg. Telenor har likevel en åpenbar egeninteresse i å holde prisen på et høyere nivå, og dermed bidra til å holde konkurrentene ute fra markedet.

En ny rapport fra Econ Pöyry slår nå fast at den rabatten andre selskaper får fra Telenor ved videresalg av fasttelefoniabonnement er for lav. Telenor tar seg for godt betalt.

Post- og teletilsynet har så langt akseptert dagens rabatt på 18 prosent. Econ Pöyrys anslag er at den burde være på minimum 31 prosent for å opprettholde konkurranse i markedet. Det er Post- og teletilsynet som skal overvåke situasjonen i markedet for å sikre at prisen Telenor tar ikke er for høy. Prisen er ikke endret siden 2003. Slik situasjonen er nå, er det forbrukerne som betaler for manglende konkurranse i markedet for fasttelefoni. Det er fremdeles over 2 millioner fasttelefonikunder. Det sier seg selv at en mer effektiv konkurranse i markedet vil gi store samfunnsøkonomiske gevinster, og gi folk billigere fasttelefoni.

Svar:

Post- og teletilsynet utpekte i vedtak av 21. april 2006 Telenor som tilbyder med sterk markedsstilling

i sluttbrukermarkedene for tilgang til fasttelefoni (abonnement). Samtidig ble Telenor bl.a. pålagt å tilby tradisjonelle fasttelefoniabonnement (analog og ISDN) for videresalg. Kombinert med såkalt fastforvalg gir dette Telenors konkurrenter muligheter til å tilby en fullstendig fasttelefonitjeneste i sluttbrukermarkedet basert på Telenors infrastruktur.

Telenors videresalg av abonnement er underlagt en såkalt "pris minus"-regulering. Dette innebærer at Telenor skal ta utgangspunkt i egne sluttbrukerpriser på abonnementsproduktet og trekke fra de kostnader Telenor selv har for å levere produktet i sluttbrukerleddet (bl.a. til salg, markedsføring, kundeservice og fakturering). Per i dag utgjør fradraget 18 % av sluttbrukerprisen.

Post- og teletilsynet fører tilsyn med at Telenor overholder sine regulatoriske forpliktelser, herunder også prisforpliktelsene. Tilsynet har nylig startet en gjennomgang av Telenors priser for videresalg av abonnement, bl.a. basert på rapportering av regnskapstall fra Telenor. Rapporten fra Econ Pöyry, utarbeidet på oppdrag fra Tele2, vil bli brukt som en del av grunnlaget for denne vurderingen. Tilsynet vil også innhente ytterligere informasjon fra Telenor. Dersom Post- og teletilsynet finner at Telenor tar mer betalt for videresalgproduktet enn reguleringen tillater, vil tilsynet kunne pålegge Telenor å redusere prisen.

Videre har Post- og teletilsynet de siste årene gjennomført flere tiltak for å styrke konkurransen i fasttelefonimarkedet. I vedtaket 21. april 2006 påla tilsynet Telenor å redusere grossistprisen for videresalg av abonnement i de tilfeller sluttkunden også får levert bredbåndstjeneste via den samme aksesslinjen. Videre påla tilsynet sommeren 2007 Telenor å redusere den såkalte tilbyderbytteprisen for videresalg av abonnement fra 147 kroner til 50 kroner.

Post- og teletilsynet har også gjennomført flere tiltak for å legge forholdene til rette for at tilbydere av bredbåndstelefoeni skal kunne etablere seg i det norske markedet. Dette har hatt en god effekt for konkurransesituasjonen innen fasttelefoni, spesielt i privatmarkedet. Ved utgangen av første halvår 2007 var det mer enn 420.000 kunder i privatmarkedet som benyttet bredbåndstelefoeni, mens ca. 1,6 millioner kunder benyttet tradisjonell fasttelefoni. Mer enn 70 tilbydere av bredbåndstelefoeni har etablert seg i markedet, og disse er i vesentlig mindre grad avhengig av tilgang til Telenors infrastruktur enn tilbydere av tradisjonell telefoni. Telenors markedsandeler innen

bredbåndstelefoner er vesentlig lavere enn innen tradisjonell fasttelefoner. Ved utgangen av første halvår 2007 hadde Telenor ca. 28 % av kundene i privatmarkedet som benyttet bredbåndstelefoner, mens Telenors andel av trafikkminuttene for bredbåndstelefoner i privatmarkedet var under 20 %.

Telemyndigheten forventer at utbredelsen av bredbåndstelefoner vil fortsette å øke i årene som kommer, på bekostning av tradisjonell telefoner. Dette vil styrke konkurransen innen fasttelefoner ytterligere.

SPØRSMÅL NR. 166

Innlevert 6. november 2007 av stortingsrepresentant Kenneth Svendsen

Besvart 13. november 2007 av arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen

Spørsmål:

«I BT den 3. d.m. fortelles om en dødssyk kvinne som ikke tilståes noen form for trygdeytelser fordi hun har bodd og arbeidet 1 1/2 år i utlandet og har mistet sine rettigheter fordi hun ikke var oppmerksom på at skjema E 103 skulle fylles ut. Denne saken ble, til alt hell, løst. I mellomtiden har kvinnen og hennes familie hatt store vanskeligheter med økonomien i tillegg til den alvorlige helsesituasjonen.

Vil statsråden bidra til en klargjøring og forbedring av NAVs informasjon så slike tilfeller kan unngås i fremtiden?»

BEGRUNNELSE:

Så vidt jeg kan forstå er regelverket fulgt i denne saken, men det finnes muligheter til å gjøre unntak, noe som sannsynligvis ble gjort her til slutt. Det er imidlertid uakseptabelt at informasjon om ulike tiltak som kunne ha spart denne kvinne for de problemene hun og hennes familie ble utsatt for, ikke når dem som trenger den. Det kan virke - også på bakgrunn av flere andre tilbakemeldinger jeg har mottatt - som om NAV ofte gir for dårlig informasjon eller unnlater å gi relevant informasjon. Særlig gjelder dette tilfeller forbundet med opphold i utlandet og de situasjoner som da kan oppstå. Det er spesielt viktig for nordmenn som skal tilbringe mer enn ett år utenfor Norges grenser å få inngående informasjon om hvilke rettigheter de har/mister, og hva de eventuelt kan gjøre for å beholde dem. Det er et raskt økende antall nordmenn som kommer i en slik situasjon. Jeg håper statsråden kan bidra til at det blir sett nærmere på disse forholdene.

Svar:

Dersom en nordmann kommer i arbeid i et annet EØS-land enn Norge, kommer EØS-avtalens trygde-

koordineringsregler til anvendelse. Det samme gjelder når statsborgere fra et EØS-land kommer i arbeid i Norge.

Hovedregelen er at en person som utfører lønnet arbeid på en medlemsstats territorium, skal omfattes av denne statens lovgivning. Dette gjelder selv om vedkommende er statsborger av et annet medlemsland, og selv om vedkommende er bosatt på en annen medlemsstats territorium, eller foretaket eller arbeidsgiveren der vedkommende er ansatt, har sitt forretningskontor eller sin bopel på en annen medlemsstats territorium. Det betyr at dersom en statsborger i et EØS-land flytter fra Norge til et annet land for å arbeide der, blir vedkommende som hovedregel medlem i trygdeordningen i arbeidslandet. Dette gjelder også dersom vedkommende ikke flytter fra Norge, men utfører lønnet arbeid i et annet EØS-land.

EØS-avtalens trygdekoordineringsregler inneholder særregler for visse grupper bl.a. hjelpepersonale/lokalt ansatte ved diplomatiske eller konsulære stasjoner og personer som er i privat tjeneste hos tjenestemenn ved slike stasjoner. De særskilte bestemmelsene slår fast at hovedregelen om at vedkommende arbeidstaker skal være omfattet av trygden i arbeidslandet, som utgangspunkt også får anvendelse på denne gruppen, men gir samtidig arbeidstakere som er statsborgere i senderstaten en valgmulighet. Disse statsborgerne kan velge om de likevel vil være medlem i senderstatens trygdeordning. Det er ikke vanlig med slik valgmulighet for andre grupper arbeidstakere. (For eksempel vil ikke utsendte tjenestemenn ved norske eller andre EØS-lands utenriksstasjoner ha denne valgmuligheten, men alltid omfattes av senderstatens trygdelovgivning etter EØS-avtalens trygdekoordineringsregler. For utsendte tjenestemenn ved norske utenriksstasjoner er dette også fastslått i folketrygdloven.)

Dette innebærer at en nordmann som blir lokalt

ansatt ved en norsk diplomatisk stasjon eller et norsk konsulat eller blir ansatt hos en tjenestemann ved slike stasjoner/ konsulater, kan velge om han/hun vil være omfattet av trygden i oppholdslandet eller av folketrygden under arbeidsoppholdet. Valgretten skal utøves første gang innen tre måneder etter tiltredelse og deretter ved utgangen av hvert kalenderår for virkning i det påfølgende kalenderår, og det er her den aktuelle lovvalgsblanketten E 103 kommer inn i bildet. Det er bare hvis vedkommende velger senderstatens lovgivning at vedkommende trenger å fylle ut EØS-blankett E 103. Dersom vedkommende ikke benytter valgretten, er det ikke slik at vedkommende blir uten trygderettigheter, fordi vedkommende i disse tilfellene skal være omfattet av trygdelovgivningen i arbeidslandet. Kontantytelser som sykepenger, fødselspenger og barnetrygd skal i så fall utbetales derfra.

Arbeidslandets trygdeordning er pliktig til å gi vedkommende arbeidstaker trygdeytelser (etter nasjonal lovgivning), men denne medlemsstaten kan også kreve inn alle avgifter for arbeidstakerens medlemskap i vedkommende trygdeordning også dette i henhold til nasjonal lovgivning. Dette gjelder både den avgift som påhviler det enkelte medlemmet, så vel som avgifter arbeidsgiveren i henhold til den kompetente stats lovgivning skal innbetale til trygden for vedkommende arbeidstaker. Det er spesielt viktig at arbeidsgiver melder fra til trygdemyndighetene i arbeidslandet i disse tilfellene, da det er vanskelig for trygdemyndighetene i arbeidslandet å ha oversikt over hvilke personer som er utsendt personell og medlem i utsenderstatens trygdeordning, og hvilke personer som er lokalt ansatt, og som da etter hovedregelen skal være medlem i arbeidslandets trygdeordning.

Jeg er også helt enig i at Arbeids- og velferdsetaten har ansvar for å gi nødvendig, relevant og korrekt informasjon til brukerne. Dette er spesielt viktig i forhold til nordmenn som tar arbeid i utlandet eller skal oppholde seg ute lenger enn ett år. I disse tilfellene er det også svært viktig at den enkelte også tar kontakt

med Arbeids- og velferdsetaten på forhånd eller så snart som råd for å få klarlagt hvilke konsekvenser flyttingen vil få for trygdetilknytningen.

En person som flytter fra Norge, bør derfor alltid sørge for å få avklart sine trygderettigheter i god tid før avreise. Ansvaret for informasjon som retter seg til publikum og den enkelte bruker, er tillagt Arbeids- og velferdsetaten og informasjonen er lagt ut på etasens hjemmesider: www.nav.no

På denne nettsiden, under avsnittet "Opphør av medlemskap", fremgår følgende: "Hvis du skal arbeide i utlandet i mer enn 12 måneder, opphører medlemskapet ditt i folketrygden." I tilfeller som gjelder svært få personer, som for eksempel lokalt ansatte ved norske utenriksstasjoner, bør det tas direkte kontakt med etaten (NAV Utland for personer bosatt i utlandet). Informasjon som retter seg mot publikum, må nødvendigvis være generell og kan ikke dekke alle spesialtilfeller og unntaksbestemmelser. I det aktuelle tilfellet er det snakk om en liten og spesiell gruppe arbeidstakere, og de vil ha et særskilt og detaljert informasjonsbehov. Skal Arbeids- og velferdsetaten kunne gi enkeltindivider korrekt og relevant informasjon, er det en forutsetning at den enkelte tar kontakt og oppgir alle fakta ved utenlandsoppholdet.

Det er, som nevnt ovenfor, Arbeids- og velferdsetaten som er tillagt ansvaret for informasjon som retter seg direkte mot brukerne. Departementet har tidligere pekt på betydningen av korrekt og utfyllede informasjon ikke minst på utenlandsområdet, og bedt direktoratet gjennomgå sine rutiner slik at informasjonen til personer som flytter til utlandet, blir så god som mulig. Det vil jeg sørge for fortsatt blir gjort i fremtiden.

Til slutt vil jeg for ordens skyld bare understreke at når det gjelder helsetjenester, spiller det ikke noen rolle om vedkommende er trygdet i arbeidslandet eller i det EØS-land som har opprettet stasjonen/konsulatet (senderstaten). I begge tilfeller har vedkommende rett til alle helsetjenester som vedkommende har behov for etter lovgivningen i det landet hvor vedkommende oppholder seg.

SPØRSMÅL NR. 167**Innlevert 6. november 2007 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 14. november 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Etter raset i Bolstadttunnelen bør statsråden sørge for at det hentes inn uavhengig ekspertise for å gå igjennom norske tunneler for å forsikre bilistene om at tunnelene i Norge er trygge.

Er statsråden enig i at det er et problem at det er samme etat som både er vegeier og kontrollør, og vil statsråden sørge for at det snarest blir etablert et uavhengig transporttilsyn som skal sikre at veinettet, bruene og tunneler i Norge er sikre, slik at bilistenes tillit til vegvesenet kan gjenopprettes?»

BEGRUNNELSE:

Siden raset i Hanekleivtunnelen 25. desember 2006 har granskningsrapportene, både den interne og den eksterne, slått fast at sikkerhetsarbeidet har vært mangelfullt. I tillegg har rapportene også slått fast at ansvarsforholdet i Vegvesenet som eier og utfører har vært svært uklart, og at dette kan ha vært avgjørende for at rasene kunne skje. Etter det svært omfattende sikringsarbeidet som har pågått i år, friskmeldte vegvesenet i sommer samtlige av tunnelene. Det er derfor svært overraskende at det i dag skjer et nytt ras i en av de tunnelene som ble omfattende sikret. Det blir et stort spørsmål hvordan dette kunne skje igjen, og hvordan skal folk ha tillit til Vegdirektoratet og Vegvesenet når man flere ganger opplever at disse forsikrer om at alt nå er sikkert, og så opplever vi at det skjer igjen.

Svar:

Etter raset i Hanekleivtunnelen er nær 1000 tunneler på riks- og fylkesvegnettet inspisert av fagfolk fra Statens vegvesen, entreprenørselskaper eller konsulentfirmaer.

Det ble også i juli i år innført skjerpede bestemmelser, prosedyrer og tiltak vedrørende planlegging, prosjektering, bygging, drift og vedlikehold av veg-

tunneler. I disse nye bestemmelsene legges det særlig vekt på kontroll av at foreskrevet kvalitet blir oppnådd.

Planlegging og særlig detaljprosjektering av vegprosjekter utføres i dag i stor grad av private konsulentfirmaer. All vegbygging samt drift og vedlikehold utføres av entreprenører. Ansvars- og rollefordelingen mellom Statens vegvesen og utførende entreprenører er ihht. kontraktsbestemmelsene i Norsk standard. Entreprenøren har ansvaret for utførelsen og skal kontrollere og dokumentere overfor byggherren at foreskrevet kvalitet er oppnådd. Som en ekstra sikkerhet utfører byggherren stikkprøvekontroll.

I de nye bestemmelsene er det for vegtunneler i tillegg innført krav om "uavhengig 3.-parts kontroll". Denne kontrollen skal omfatte alle faser av et tunnelprosjekt fra de første geologiske undersøkelsene og planleggingsarbeidene til prosjektering, utbygging og inn i driftsfasen. I prinsippet vil et slikt tilleggskrav også gjelde annen type vegbygging bestemt av vanskelighetsgrad i utførelsen og senere risiko for ulykker og personskafer. For spesielt kompliserte tunnelprosjekter vil det i tillegg bli opprettet uavhengige rådgivende kvalitetsgrupper.

Jeg konstaterer derfor at Statens vegvesen allerede i veldig stor grad bruker den uavhengige ekspertisen som faktisk finnes til planlegging, prosjektering, drift og inspeksjon av norske vegtunneler.

Det vil nå i løpet av kort tid bli oppnevnt et offentlig utvalg som skal vurdere tilsyn i vegsektoren. Utvalget skal vurdere behovet for et eventuelt selvstendig tilsyn med ansvar for sikkerheten i vegsektoren og da med fokus på infrastrukturen. Som en del av sitt arbeid skal utvalget avgrense hva som menes med tilsyn i denne sammenhengen og trekke grensdragninger mot kontrollvirksomhet og mot byggherre-, drifts- og vedlikeholdsoppgaver. Utvalget skal legge fra sin innstilling innen utgangen av 2008 i form av en offentlig utredning.

SPØRSMÅL NR. 168**Innlevert 6. november 2007 av stortingsrepresentant Line Henriette Holten Hjemdal****Besvart 13. november 2007 av olje- og energiminister Åslaug Haga****Spørsmål:**

«Mener statsråden at de samme miljøkrav skal gjøres gjeldende for StatoilHydros virksomhet i utlandet som på norsk territorium?»

BEGRUNNELSE:

Regjeringen har i den senere tid gitt delvis motstridende og uklare uttalelser om hvilke miljøkrav som skal gjelde for StatoilHydros virksomhet i Norge og i utlandet.

18. oktober gav nytilsatt miljø- og utviklingsminister Erik Solheim følgende uttalelse til NRK: - Presset på Statoil må være konstant videreutvikling av den beste tilgjengelige teknologien, og aldri aksept for at man for eksempel har én miljøstandard i Nordsjøen, og en annen i Guinea-bukta i Afrika.

Statssekretær Liv Monica Stubholdt uttalte følgende i en debatt med Lars Haltbrekken om StatoilHydro og Shtockman i politisk kvarter på NRK 26. oktober: - Haltbrekken kan ikke glemme at dette er russisk sektor og man kan ikke forvente eller kreve at Russland skal følge norsk lov like lite som vi vil at utenlandske selskaper skal følge sin nasjonale lov på norsk sokkel. Men jeg er enig i at prosjektet gir anledning til å samarbeide om høye miljøstandarder.

I en kommentar til StatoilHydros oljesand-prosjekt i Canada på NRK 28. oktober uttalte Olje- og energiminister Åslaug Haga følgende: - Regjeringa legger til grunn at selskapene har den samme grunnholdningen hjemme og ute, og vi vet at StatoilHydro er opptatt av å være miljøbevisst og ikke minst å bruke det ypperste av teknologi.

Svar:

Jeg vil først vise til tidligere svar på liknende spørsmål, herunder fra statsråd Erik Solheim til stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen datert 29.10.2007, samt fra samme statsråd til stortingsrepresentant Line Henriette Holten Hjemdal datert 06.11.2007.

StatoilHydro er representert i 40 land, og vil derfor være underlagt en rekke forskjellige regulatoriske regimer. Selskapet har tidligere uttalt at "Verdiene og prinsippene som ligger til grunn for Statoils virksomhet er universelle. Praktisk etterlevelse og konkrete tiltak vil likevel måtte variere og tilpasses utfordringene og virkeligheten i det enkelte land." (Statoils rapport om bærekraft 2005).

StatoilHydro legger i sin strategi vekt på å sikre forsvarlig virksomhet som verner om mennesker, miljø, samfunn og eiendeler. Selskapet vil bruke naturressursene effektivt og levere energi som støtter opp under bærekraftig utvikling.

Jeg legger til grunn at selskapet har et ansvar for de globale miljøfølgene av sin virksomhet både hjemme og ute, og at StatoilHydro gjennom sin virksomhet også kan gi gode eksempler for andre.

Jeg oppfatter StatoilHydro som et offensivt selskap innen helse, miljø- og sikkerhet. Løsningene og erfaringene fra olje- og gassvirksomheten på norsk kontinentalsokkel vil danne et godt grunnlag i arbeidet med miljøutfordringer i andre land der StatoilHydro driver sin virksomhet. Norsk petroleumsindustri har vært underlagt strenge krav til miljø og samfunnsansvar i Norge. Denne kompetansen kan bidra til å gi selskapet nye muligheter internasjonalt.

Imidlertid vil StatoilHydro være underlagt de til enhver tid gjeldende lover og regler i de vertsland som selskapet opererer i, på samme måte som norske lover og regler gjelder for selskaper som opererer i Norge.

PØRSMÅL NR. 169**Innlevert 6. november 2007 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik****Besvart 14. november 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«Sikkerhetspsykiatrien ved Hjelset i Molde skal legges ned og flyttes til Sunnmøre. De ansvarlige ved Hjelset har erklært unntakstilstand fra mandag forrige uke. Mange mener det som skjer på Hjelset er i strid med signaler som er gitt om å satse på psykiatrien. Det er enighet om at tilbudet på Hjelset fungerer utmerket og at Nord-Møre trenger kapasiteten på Hjelset. I et brev fra de ansatte påpekes det at konsekvensene kan bli dramatiske.

Vil statsråden ta en gjennomgang og fastslå hva som er situasjonen?»

BEGRUNNELSE:

I Romsdals Budstikke har det vært store oppslag om nedleggelse av sikkerhetsposten på Hjelset. Det påpekes at samfunnet trenger sikkerhet mot farlige, syke pasienter og at også de ansatte i helsevesenet trenger sikkerhet. Behovet for plasser i sikkerhetspsykiatrien er stort bl.a. på grunn av flykninger som kommer til Norge fra krigsherjede områder. Det er grunn til å tro at tilbudet på Hjelset må opprettholdes i tillegg til tilbud som bygges opp på Sunnmøre. Også personalet og administrasjonen på Hjelset har reagert sterkt mot forslaget om nedleggelse og har innført unntakstilstand. Det er derfor nødvendig at statsråden ser nærmere på saken og vurderer om dette forslaget bør gjennomføres.

Svar:

Helse Midt-Norge RHF har informert meg om at det ikke skal legges ned sikkerhetsplasser i Møre og

Romsdal fylke, men at planene innebærer at en andel av sikkerhetspsykiatrien i Helse Nordmøre og Romsdal overføres til Helse Sunnmøre. Helse Midt-Norge har forsikret meg om at den totale kapasiteten blir opprettholdt, og Helse Nordmøre og Romsdal får beholde egen kapasitet. Helse Midt-Norge opplyser at de dermed får en relativ styrking av det regionale sikkerhetstilbudets kapasitet; bl.a. fordi Helse Nord etablerer egne tilbud og ikke lenger vil leie plasser av Helse Midt-Norge RHF.

Jeg har videre fått opplyst at planene ikke trer i kraft før 2009, og uansett ikke før Helse Sunnmøre HF har et fullt forsvarlig tilbud. Helse Midt-Norge forsikrer at alle pasienter vurderes individuelt, og at faglige prinsipper og juridiske krav vil bli fulgt. Helse Midt-Norge sin vurdering er således at planene ikke medfører noe dramatisk for pasienter med behov for sikkerhetsforsterket tilbud.

Helse Midt-Norge har understreket overfor meg at faglige synspunkter, også fra avdelingen på Hjelset, har kommet fram i prosessen, og at administrasjonen i Helse Nordmøre og Romsdal har deltatt ansvarlig og konstruktivt i planarbeidet og støtter fullt ut opp om de vedtak som er fattet. Situasjonen som representanten Nesvik refererer til, er en sak mellom ledelsen i Helse Nordmøre og Romsdal og ansatte ved sikkerhetsavsnittet. Slik saken står nå er det ledelsen i helseforetaket som må håndtere denne.

Jeg vil forsikre meg om at Helse Midt-Norge RHF ikke legger ned sikkerhetsplasser før nye plasser er etablert.

SPØRSMÅL NR. 170**Innlevert 6. november 2007 av stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen****Besvart 13. november 2007 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Mener justisministeren at henleggelse av en slik sak, som gjelder så omfattende misbruk av offentlige midler, er forenlig med Regjeringens uttalte mål om å bekjempe kriminalitet?»

BEGRUNNELSE:

TV2 avdekket at Riyo Rajo ikke hadde hatt de aktivitetene de oppga å ha, og at lederen uttalte at han var mot integrering - til tross for at ungdomshuset skulle være et integreringstiltak.

Integrerings- og mangfoldsdirektoratet politianmeldte saken.

Politiet har på grunn av ressursmangel ikke etterforsket det omstridte somaliske ungdomshuset Riyo Rajo. Ungdomshuset skal i perioden 2004-2006 motatt til sammen 3 313 000 kroner i statlig tilskudd, forvaltet av fire forskjellige direktorater.

Det er betydelige midler, og det gir helt feil signaler dersom man kan slippe unna med å sløse med så store beløp uten at det får konsekvenser.

Undertegnede mener det er viktig at slike saker blir fulgt opp av politiet.

Svar:

Jeg vil innledningsvis bemerke at det hører inn under påtalemyndighetens kompetanseområde å treffe avgjørelser om etterforskningen og påtalebehandling av straffesaker. Riksadvokaten er øverste påtalemyndighet, og er i sin utøvelse av påtalemyndigheten ikke underlagt Justisdepartementet ved statsråden. Jeg har derfor ikke mulighet til å gripe inn i enkeltsaker som den det vises til i spørsmålet, og kjenner heller ikke detaljene i saken.

På generelt grunnlag vil jeg imidlertid understreke at det er høyt prioritert arbeid for regjeringen å bekjempe kriminalitet og sørge for en forsvarlig og effektiv straffeforfølgning. Det er i denne sammenheng

helt avgjørende at publikum har tillit til politiets straffesaksarbeid. Det jobbes derfor kontinuerlig med å forbedre elementer som kvaliteten på etterforskningen, saksbehandlingstid og oppklaringsprosenten. Samtidig er det et ufravikelig krav at straffesaksbehandlingen holder en slik kvalitet at man sikrer riktige avgjørelser og ivaretar den enkeltes rettssikkerhet på et hvert trinn av saken.

Riksadvokaten har som øverste påtalemyndighet gitt sentrale og landsdekkende føringer for hvilke sakstyper som skal prioriteres. Sakstypene prioriteres hovedsaklig på grunn av sin alvorlighetsgrad.

Det gis betydelig rom for regional og lokal prioritering av behandlingen av den øvrige kriminaliteten. Ved slik prioritering foretas det en sammensatt vurdering med utgangspunkt i kriminalitetens samfunnskadelige virkning og hvordan den påvirker den alminnelige trygghetsfølelse i lokalsamfunnet.

Politidistriktets arbeidssituasjon og hvor omfattende etterforskning den aktuelle sak antas å kreve, må vurderes. Det tas særlig hensyn til å opprettholde publikums tillit til politiet og den alminnelige trygghetsfølelse i lokalsamfunnet.

For ordens skyld nevner jeg også at anmeldere som mener at deres sak feilaktig har blitt henlagt har anledning til å påklage avgjørelsen til nærmeste overordnede påtalemyndighet.

SPØRSMÅL NR. 171

Innlevert 7. november 2007 av stortingsrepresentant Åge Starheim

Besvart 14. november 2007 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad

Spørsmål:

«Helse Førde har føreteke dramatiske kutt ved akuttberedskapen i Sogn og Fjordane. No kan det sjå ut som at det er ambulansetenesta som står for tur. Responstida i utkantane i fylket er allereie i dag altfor høg. Ved ytterlegare strukturendringar, som administrasjonen no arbeider med, vil trygghetsfølelsen verte dramatisk svekka.

Kva vil statsråden som sjukehuseigar gjere for å hindre strukturendringar innanfor ambulansetenesta i Sogn og Fjordane?»

GRUNNGJEVING:

Nedbygginga av akuttberedskapen på sjukehusa i Sogn og Fjordane har folk flest opplevd som ei dramatisk strukturendring. På tross av løfte frå sentral-

politikarar generelt og i Soria Moria-erklæringa spesielt, der det vert gjeve garantiar om at ingen sjukehus skal verte nedlagt, skjer det store strukturelle endringar og ei rotete styring av helseføretaket.

Stortinget har tidlegare kome med innrømmingar som går på at Sogn og Fjordane er eit fylke med store avstandar og til tider vanskelege klimatiske forhold, som skulle spesielt takast omsyn til. Det har også vore sagt at det ikkje skal vere økonomien som skal styre det akuttmedisinske tilbudet til folk flest. No ser ein at det motsette skjer i fylket. Akuttberedskapen ved sjukehusa i Sogn og Fjordane står i fare, og på enkelte plassar er den allereie delvis teken bort.

Når no heleføretaket enno ein gong utredar omstrukturering innan ambulansetenesta, som vil føre til lenger responstid, kan dette umogleg skape truverde

i eit best mogleg helsetilbod til folket i Sogn og Fjordane. Tidlegare har helseføretaket prøvd seg på ei omstrukturering innan ambulansetenesta, som dei måtte trekke tilbake, til dømes for Selje. For ein kommune som Selje, med mange dagar med ekstremvær, der bil er einaste måten å kome gjennom på, vil ei nedlegging av ambulansetenesta vere svært dramatisk. Tida frå at ambulansen vert tilkalla til pasienten er på sjukehus, vil då kunne verte forlenga med fleire timar.

Dersom ein skal tolke dette ut ifrå informasjon som kjem ut til folk flest, har statsråden vore totalt fråverande, og folk stiller seg spørsmål om statsråden, som sjukehuseigar, verkeleg er klar over kva som skjer i Sogn og Fjordane.

Det er ei kjensgjerning at alderssamansetninga i Sogn og Fjordane generelt og i utkantane spesielt har ei overvekt av eldre personar, som treng helseteneste som gjev dei tryggleik og stabilitet. Ifølgje folk flest si oppfatning er ikkje dette tilfelle i dag, grunna rot i helseføretaket.

Hittil har arbeidet med omstrukturering av ambulansetenesta i Sogn og Fjordane skjedd utan at den eller dei kommunane dette berører har vore kontakta.

Min bakgrunn for denne henvendelsen har sin begrunning i at eg skjønar folket sin frustrasjon over eigars manglande styring av helseføretaket.

Svar:

På bakgrunn av de forhold som omtales i spørsmål fra representanten har jeg vært i kontakt med Helse Vest RHF.

Som representanten påpeker i sitt brev, er Sogn og Fjordane et fylke med til dels lange avstander.

Dette gir noen utfordringer tilknyttet beredskap og tilgjengelighet i ambulansetjenesten. I den forbindelse har både Helse- og omsorgsdepartementet og Sosial- og helsedirektoratet bidratt med særskilte midler til utvikling av tjenesten, blant annet knyttet til telemedisinske løsninger og etablering av akutteam.

Ambulansetjenesten har de senere år blitt vesentlig styrket. Krav til kompetanse i tjenesten og bedret flåtestyring av ressursene er tiltak som illustrerer dette. Samtidig medfører endringer i bosetningsmønstre og alderssammensetning, og arbeids- og funksjonsfordeling mellom sykehus, et kontinuerlig behov for utvikling av tjenestetilbudet.

Med bakgrunn i dette har styret i Helse Førde HF iverksatt en gjennomgang av ambulansetjenesten i foretaket. Dette for å sikre at tjenesten ivaretar overordnede krav og føringer og er tilpasset befolkningens behov for tjenester. Prosessen som gjennomføres - og som representanten stiller spørsmål ved - må derfor sees i lys av helseforetaket sitt ansvar for å sikre en god ambulansetjeneste for befolkningen.

Styret i Helse Førde HF har ovenfor administrasjonen forutsatt at dersom gjennomgangen synliggjør behov for strukturelle endringer, skal dette gjennomføres ved dialog med berørte kommuner. Det er også lagt føringer for at avtaler med naboforetak om supplerende av beredskap skal vurderes.

Jeg har forståelse for representanten sin bekymring for ambulansetjenesten i fylket, men etter å ha vært i samtale med Helse Vest RHF har jeg tiltro til at foretaket ivaretar sitt "sørge for"-ansvar. Dersom det skulle vise seg at planlagte endringer ikke er i tråd med eiers føringer, vil jeg gripe fatt i dette.

SPØRSMÅL NR. 172

Innlevert 7. november 2007 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten

Besvart 13. november 2007 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Hva vil statsråden gjøre for at de statlige transportetatene på best mulig måte bidrar med at framdriften holdes for dette prosjektet som er sentralt i forhold til byutviklingen på Nord-Jæren?»

BEGRUNNELSE:

Jeg er gjort kjent med at Samferdselsdepartementet har stilt krav om at det må gjennomføres såkalt KS1-prosess (kvalitetssikring 1 prosess) for bybane-

prosjektet på Nord-Jæren. Det innledende KS1-arbeidet utføres med Rogaland fylkeskommune som hovedansvarlig i samråd med Samferdselsdepartementet, Vegdirektoratet og Jernbaneverket. Arbeidet er tidskrittisk i forhold til prioritering av prosjektet i Nasjonal Transportplan for perioden 2010-2013.

Svar:

Rogaland fylkeskommune (RFK) har startet en ambisiøs planleggingsprosess med sikte på å få bybanen på Nord-Jæren omtalt ved neste rullering av Na-

sjonal transportplan (NTP) som etter planen skal legges fram for Stortinget om ett års tid. Jeg har merket meg det lokale engasjementet for dette store prosjektet.

Selv om det er lokale myndigheter som "eier" bybaneprosjektet, vil det neppe være mulig å komme utenom en eller annen form for statlig medfinansiering - dersom prosjektet skal kunne realiseres. Samferdselsdepartementet (SD) har derfor gjort RFK oppmerksom på at planene om bybaneprosjektet må forholde seg til gjeldende retningslinjer for planlegging av store investeringstiltak i samferdselssektoren. Det betyr blant annet krav om ekstern kvalitets sikring i tidlig fase (KS1).

Konseptet lokale myndigheter har skissert - en kombibane som i tillegg til egne traséer (jf. trikk), skal kunne benytte seg av konvensjonell jernbaneinfrastruktur på deler av dobbeltsporet mellom Sandnes- Stavanger som nå er under utbygging - er landets første i sitt slag. Jeg anser prosjektet for å være interessant, men konstaterer at det er flere forhold som må avklares - både av teknisk, organisatorisk og finansiell karakter. SD og etatene Statens vegvesen og Jernbaneverket vil samarbeide tett og få mest mulig på plass før eventuelle irreversible avgjørelser tas. RFK har på sin side satt i gang en KS1-prosess med sikte på å ferdigstille en konseptvalgutredning (KVU) innen utgangen av februar 2008.

Jeg forstår at representanten Høybråten er bekymret for framdrift på KS1 i forhold til mulig prio-

ritering i NTP 2010-13, men det er flere grunner til at jeg anbefaler å ikke gå for fort fram med dette prosjektet:

1. KS1 må anlegges bredt. Det er viktig å se hele transportsystemet på Nord-Jæren i sammenheng. Dersom det er aktuelt å bruke riksvegmidler eller bompenger til å finansiere bybane, bør KVU-dokumentene omfatte kommunene som vil kunne inngå i en Nord-Jæren-pakke 2.
2. Rollefordelingen ved KS1 og ved et bybaneprosjekt må avklares. Det er flere forhold som tilsier at staten bør ha en sterkere rolle.
3. Mulighetene for å behandle prosjektet i NTP er ikke lukket. Det er riktig at KS1 må gjennomføres, men det kan for eksempel prioriteres midler til en Nord-Jæren-pakke 2 i NTP med forbehold om at Stortinget behandler innholdet av denne i en egen proposisjon og at det i forkant er gjennomført KS1.
4. Jernbanetekniske avklaringer skjer parallelt. I den grad det er nødvendig med (enkle) tilpasninger på dobbeltsporet mellom Stavanger og Sandnes for en fremtidig kombibane, kan dette gjøres uavhengig av KS1-prosessen.
5. Forvaltningsreformen skal tre i kraft i 2010 og vil gi nye ansvarsforhold, jf. at øvrige riksveger i det vesentlige skal overføres til det regionale nivået.